III
M.40470
2

SVETI POST,
CHRISTUSOVIMU
TERPLENJU
POSVEZHEN,
U' VSAKDANU SPREMISHLUVANJE
RESDEJLEN,

Pervizh ſkus zhaſty vredniga Paterja

GABRIELA HEVENESIA,
IS TOVARSHTVA JESUSOVIGA

PO LATINSKU POPISAN;

SDEJ PAK

OD JOSHEPHA HASLNA
ZHASTI VREDNIGA MASHNIKA

IS RAVNU LETIGA TOVARSHTVA

NA KRAYNSKI JESIK PRELOSHEN,

INU

NA SVITLOBO DAN.

Cum Permiſſu Superiorum.

LABACI

Proſtat apud ALOYSIUM RAAB, Inclyt.
Provinc. Carnioliæ Bibliopeg.

LITERIS EGERIANIS

1770.

Napufti te bukve --- od tvojih vuft pridti: temuzh fpremiſhluj jeh dan, inu nuzh, de boſh dershal, inu fturil vſe, kar v' njeh piſanu ſtojy: tedej boſh tvojo pot rovnal, inu njo saſtopil. *Josue* 1. *v.* 8.

Biblioteca della R. Università di Lubiana
v Ljubljani
Biblioteka kr. univerze

IN=30003474

4047 0/III. h. l.

PREDGOVOR

TIGA PRESTAVLAVZA

NA VSE

Kateri bodo lete is latinſkiga na kraynſki jesik preloshene bukvize brali.

Kir ſim jeſt s'drugimi greſhnikami red k' britkuſti Chriſtuſoviga terplenja veliku perſtavil, ſe je ja ſpodobilu, de bi tudi nekej k' njega zhaſti ſturil. Satorej ſim jeſt na proſhnjo enih brumnih, inu bogabojezhih duſh lete bukvize is latinſkiga na kraynſku prepiſal, v' katerih bukvizah ſe zelu Chriſtuſovu terplenje na eno kratko, inu ſkupej ſylnu lepo visho reshloshenu najde.

Letu moje prepiſanje ſzer ni, navejm, koku popolnama, inu lepu; sakaj pervizh je she vſelej ena velika teshava bukve is eniga v'ta drugi, ſuſebnu pak v' kraynſki jesik preſtaviti. K' drugimu ſe pak jeſt ſhe niſim ſkus letu pol zhetertu lejtu mojga Pridigar-

ſtva v'Lublani toku popolnama na kraynſko beſedo navadil, de bi meni na leti veliku namankalu; ali na eno tako visho ſim jeſt vender lete bukvize na kraynſku prepiſal, de bo vſakteri lohku saſtopil, kaj kje ozhem rezhi.

Sa preſtavlanje ſo meni ble une latinſke bukvize dane, katere ſo v'timu ogerſkimu mejſtu, Tyrnav s'imenam, tu lejtu M. DCC. XXXV. na ſvitlobo perſhle. Lete bukvize tedej ſim jeſt sveſtu is latinſkiga v'kraynſki jesik preſtavil, ter vezhi dejl le po saſtopnoſti, malu po beſedi.

Tu preſtavlanje leteh she vezhkrat ſpomenenih bukviz ſim jeſt po taki vishi tiga govorjenja rovnal, kakerſhne vishe ſim ſe ſam is branja vſake ſorte kraynſkih bukov navuzhil.

Kjer ſim vejdl sa dobre kraynſke beſede, katere ſe lohku saſtopijo, tamkej ſe niſim poſlushil s'enimi ſkasenimi, od Nemzov na poſodo vsetimi beſedami; kjer ſo pak meni smankale dobre kraynſke beſede, katere bi ſe lohku saſtopile, tamkej ſim rajſh otel poſtaviti te she navadne nemſhke, koker pak ene nove kraynſke beſede, katere bi blu teſhku, al bi zelu nablu mogozhe saſtopiti. V'enih meſtah ſim jeſt obedujo, to mejn, inu to vezh snano beſedo, eno sa to drugo naprejperneſl.

Kar

Kar tu provpiſanje amtizhe, ſim ſe jeſt vezhi dejl te ſtare navade dershal, ne ſzer, kir bi jeſt tu ſtaru provpiſanje toliku ſhtimal, ampak savol tiga, kir ſe ſhe ludji narvezh na tu saſtopijo.

Tu kratku s ſim od tiga dolgiga ſ, inu ta dva zherka, ali Pukſhtaba sh ſim ſkerbnu od unih dveh ſh reslozhil, bres kateriga reslozhka kratku nikar ni mogozhe kraynſke bukve prov brati, de narezhem, saſtopiti. Tu kratku s, koker tudi sh je treba mehku, tu dolgu ſ pak, inu ſh je treba ojſtru isrezhi: sad, shala, ſad, ſhala. Skor en ravnu taki reslozhek ſe tudi ima med z, inu zh delati: zagam, zhakam.

Doſtikrat ſim po ſtari navadi I piſal, kjer je treba u isrezhi, koker: dolshan, ſim ſturil, ſylnu.

Kader ſe u, inu i v'govorjenju poshre, toku, de ſe per isrezhenju malu, al ſkor zelu naſhliſhi, takrat ſim le v, inu j poſtavil: vreme, tvoj, vshgati, jeſt nekej vejm.

Kjer ſe kej naisrezhe zelu koker e, pāk tudi ne zelu koker i, tamkej ſim po ſtari navadi i piſal, poſtavim: en brumni, ne pak: en brumne zhlovk. Glihi vishi ſim u poſtavil, kjer ſe nekej napol koker o, napol pak tudi koker u isrezhe, poſtavim: tu mejſtu, ne: to meſto. Inu v' timu ſim

tudi s' timi ſtarimi kraynſkimi Piſavzami potegnil.

U' vkupejsloshenih beſedah ſim doſtikrat nameſt ne na piſal, toku ſim nameſt nemorem namorem poſtavil.

Skor v' nobenih prov kraynſkih beſedah niſim dva zherka od ene ſorte prezej eniga sa tim drugim poſtavlal, toku niſim piſal: ona je dalla, ampak le: ona je dala. Inu tu ſim ſe od enih kraynſkih Piſavzou navuzhil, kateri toku vuzhe, de ſi lih ſami dergazh piſhejo.

Nad enimi beſedami ſim tu snaminje ' poſtavil, inu tu pomeni, de je tam doli kakerſhen zherk veniſpuſhen, poſtavim: h' goſpudu, k' Bogu, v' hiſhi, v' zirkov, s' vuſtami.

Druge snaminja koker ', inu ' niſim ſhpogal, tudi ne per konzu teh beſedy, toku niſim nezh sasnaminjal te ſamugłaſne zherke a, e, o, u, kjer kakerſhno beſedo dokonzhajo, poſtavim: ſerza, govore, gredo, ſadu. Kateri je na kraynſkimu rojen, al ſe vſaj na kraynſko beſedo saſtopi, ta she vej, koku ſe kej ima v' govorjenju, al ſe ima hitru, al pak pozhaſnu, al ſe ima s' vezh odpertimi, al pak s' nikoliku satiſnenimi vuſtami isrezhi. Per tim pak vſi Kraynzi beſede na eno enako visho naisreko, eden tu potegne, kar ta drugi pokrajſha. Zhes vſe

letu

letu ſim she jeſt tudi vezhkrat ſhliſhal, de veliku takih snaminjov branje naſtury loshej, ampak le teshej.

V' zhaſ ſim is ene gole navade, al tudi is ene smote y piſal, kjer bi nablu treba, ja kjer drugi kraynſki Piſavzi i poſtavijo, toku ſim doſtikrat bres vſe potrebe, ja zhes drugih Piſavzov navado piſal: te pomozhy, Bogu k' zhaſty, v'ti rezhy, inu kar je vezh takiga. Sizer ſim ſe v' provpiſanju vezhi dejl, de lih ne zelu, po unih ſtarih Evangelſkih bukvah vishal, inu rovnal, katere ſo ble v'timu lejtu M. DCC. LIV. v' Lublani vtiſnene.

Letu samirkuvanje ſim otel naprejpoſtaviti, de bi vſakteri lete bukvize loshej bral. Tu pak ſhe tudi ima en ſledni vejditi, de lete duhovne bukvize niſo ſamu sa ta ſveti ſhtirdeſet-danſki poſt, one ſo tudi sa vſe Nedele, sa vſe petke, sa vſaki dan, ja sa vſelej dobre, kader kol zhlovk zhaſ ima njeh brati.

Poſlushi ſe, kir kol letu moje piſmu bereſh, poſlushi ſe s' letim mojim delam Bogu k' zhaſti, tvoji duſhi k' isvelizhanju. Navsemi meni sa slo, zhe ſim ſe kje al v' beſedi, al pak v' provpiſnoſti salejtel. Miſli, de jeſt niſim noben Vuzhenik tiga kraynſkiga jesika, ja de niſim enkrat en rojeni Kraynz,

ampak le en Slovenz is Celanſkiga mejſta na Shtajerſkimu, kir ſim ſe sgul is lubesni pruti Bogu, inu pruti mojimu blishnimu tu, kar snam, navuzhil, ter ſe ſhe vſe ſkusi vezh, inu vezh vuzhim kraynſku piſati, inu govoriti. Tvoj, moj lubesnivi Bravz!

Nâvredni Slushabnik

JOSHEPH HASL,

Is Tovarſhtva JESUSovig.

PREDGOVOR

Tiga, kateri je ta narpervi lete duhovne bukvize v' latinſkimu jesiku popiſal, na vſe brumne, inu bogabojezhe Kriſtiane.

Ta miloſtlivi, inu darotlivi Goſpud Buh nam ſzer veſ zhaſ tiga ſedajniga shivlenja savol tiga dodejly, de bi my v' timu, koker na eni sa pot teh kerſhanſkih zhednoſt perpravleni zeſti rozhnu, inu ſtanovitnu hiteli k' taiſti kroni, katera je vſim premagavzam v'nebeſhkimu Kravleſtvu odlozhena; toku ſo pak she vender vſi prov virni Kriſtiani od sazhetka te ſvete, Kerſhanſke, Catholſhke Zirkve noter do donaſhniga dneva menili, inu ſo naſ is ſvoio lepo navado vuzhili, de ſe ima pred vſim drugim ta zhaſ tiga ſhtirdeſet-danſkiga poſta is ſuſebnu nadolshnim shivlenjam, is slo pogoſtimi dobrimi delami doperneſti, inu zhaſtiti.

De bi pak k' timu naſha lubesniva Mati, ta ſveta, Kerſhanſka, Catholſhka Zirkov ſvoje otroke bel ſpodbodla, de bi jih k' timu vezh vshgala, toku ona pervizh ſlehernimu od njih ta ſhtirdeſet-danſki poſt naloshy, zhe le komu lejta sdravie, inu delu dopuſte ſe poſtiti; od vſih ſkupej pak ona shely, de bi ſe pogoſtu na Chriſtuſovu terplenje ſpomnili, inu de bi ſe po timu ſkusi dopernaſhanje vſe ſorte kerſhanſkih zhednoſt rovnali; obeduje letu je reſ zhloveku sa eno ſuſebnu veliko, inu perloshno perpomuzh, de ſe tiga hudiga ogne, inu dobru ſtury.

Kar poſt amtizhe, toku leta ni nezh drugiga, koker enu ozhiſhuvanje te duſhe od vſiga tiga, kar je ona pregreſhila, poſt je enu konzhanje tih grehov. Sakaj on duſho od posemelſkiga nagnenja, od hudih shela ozhiſhuje, on miſli k' nebeſhkim rezhem visha, inu povsdigne, on telu timu duhu podvershe, on ogen tiga nazhiſtiga poshelenja pogaſy, on ſerze doltare, inu k' pravi grevingi perpravi. Skus poſt ſi zhlovk ne le ſamu odpuſhanje ſvojih popreiſhnih grehov sadoby, ampak ſkus tiga ſi tudi on veliku vezh gnade Boshje na timu, inu zhaſtv nebeſhke na timu drugimu ſvejtu saſlushi; kir poſt, de ſe jeſt s' temi zirkovnimi beſedami poſlushim, to

pre-

pregreho dolpotlazhi, inu potere, mifli gor povsdigne, zhednoſt, inu plazhilu podejly.

Kaj bi pak jeſt imel rezhi od pogoſtiga ſpomina Chriſtuſoviga terplenja? Leta je ena prov bogata slata jama, is katere ſi my ſvlnu veliku dobriga saſlushenja sa vezhni Ray, koker en preshlahtni ſhaz, ali salogo, lohku, inu v' kratkimu zhaſu iſkoplemo, inu naberemo, kir ena gola, kratka miſl od krishaniga JESUSa, *koker Albertuſ ta Veliki govory*, per Goſpud Bogu vezh premore, koker ke bi ſe kadu vſaki petek ſkùs zelul lejtu v'kruhu, inu u' vodi terdu poſtil, inu ſam ſebe do kervy gajshlal, ali tepl. *Ja toku je; sakaj en brumni ſpomin Chriſtuſoviga terplenja ſerze od grehov ozhiſti, um, inu pamet s' vezhnimi reſnizami napolni, inu reſvitly, ter v' duſhi ogen Boshje lubesni pershge.*

Is tiga ſe she ſposna, kaj sa eno shlahtno dvojno perpomuzh, sa doſezhi popolnamaſt teh kerſhanſkih zhednoſt, ſveta Zirkov ſvojim otrokam ſkus lete ſvete ſhtirdeſet poſtne dny ſvjetje, inu napreipiſhe, de je tedej ſveti Hilarius prov imel, kir je bil navajen te sdej ſpomnene dny savol dary, inu obilnoſti teh nebeſhkih

gnad

gnad dny te duhovne shetve, inu vinſke berne *imenuvati. Ravnu tako brumnoſt ſo she doſihmal, inu ſhe bodo tudi poſihmal prov virni Kriſtiani iſkasali, kir ſe bodo poſliſali ſuſebnu ſkus te dny kerſhanſke zhednoſti dopernaſhati, inu na eno tako visho te dny, koker en perjetni zhaſ, koker dny tiga isvelizhanja, ſveteiſhi doperneſti. Dokler ſe eni naidejo, kateri ſamu s' tim navadnim poſtam sa lubu navsamejo; ampak ſe tudi sravn, vſaj vſaki petek, vina, inu vſe mlezhne jedy sdershe: nekateri podglavje, inu mehkeiſhi poſtelo na ſtran poloshe, inu k' ſvoji nadlegi na terdih dilah, al zelu na tleh ſpe; drugi ſe vſaki dan gajshlajo, vſaki dan en ſpokurni paſzhek noſijo, inu toku ſvojiga domazhiga ſovrashnika, ozhem rezhi: ſvoj shivot doltarejo; drugim ena umetovna, inu kunſhtna lubesen pruti krishanimu JESUSu ſhe drugo perpravo, inu oroshje ene brumne grosovitnoſti v' roke poda, inu jih ſhe druge dela te pokure vuzhy dopernaſhati. Njih vezh je pak, kateri ſe vſaki teden s' enim sgrevanim ſerzam ſvojih grehov ſpovedo, inu andohtlivu k' Boshji misi ſtopijo, kateri boſhzam kej vezh bogejme dajajo, kateri ſe snajdejo per ti vſakdani poſtni pridigi, inu per drugi ſlushbi Boshji, katero je navada ob poſtnimu zhaſu v' Boshjih veshah dershati.*

Aku lih pak jeſt vejm, de ſo vſe sdej ſpomnene dobre dela preshlahtne, inu Goſpud Bogu slo dopadajezhe, toku jeſt vender menim, de una ſorta te andohti ni ta narsadna, ja de ſhe ona vezh, koker vſe druge, duhovniga dobizhka vershe, namerzh una ſorta te andohti, kir zhlovk vſaki dan ſkus nikoliku zhaſa Chriſtuſovu terplenje ſpremiſhluje, kir on v' timu ſpremiſhluvanju is praviga ſvojiga ſerza ſvete shele: shaloſt, grevingo zhes grehe, inu lubesen pruti krishanimu JESUSu obudy, kir ſi on med tim terdnu naprejvsame po ti naisrezhenu veliki ponishnoſti, pokorſhini, ſroſhini, poterpeshlivoſti, inu po drugih zhednoſteh naſhiga lubiga Isvelizharja shiveti; sakaj, koker naſ ta Apoſtolſhki Poglavar opomina, Chriſtus je sa naſ terpel, inu vam je en navuk, ali exempel puſtil, de vy imate po njegovih ſtopinah hoditi. *1. Petri 2. v. 21.*

De bi ſe tedej letu urniſhi opravilu, toku jeſt sa vſaki dan tiga ſhtirdeſet-danſkiga poſla enu ſpremiſhluvanje pred ozhy poſtavim. Skus lete ſvete dny ſim jeſt zelu Chriſtuſovu terplenje na eno tako visho resdejlil, de, toku rekozh, s' perſtam kashem, koku ima per timu zhlovk k' obilnimu pridu, ali nuzu ſvoje voboge duſhe ſvetu sdihuvati, kaj ſi ima dobriga naprejvseti,

ja,

ja, de vſakterimu perloshnoſt dam po tim, koker je on ſam gorezh, letu opravilu ſhe dalej gnati, ſhe vezh drugiga naprejvsetja ſturiti. Per konzu vſakteriga ſpremiſhluvanja ſim jeſt pervizh poſtavil ta Shtation (Shtation pak ni nezh drugiga, koker ſ'hod tih ludy v' eni Boshji veshi tiga Rimſkiga meiſla. Potler ſim gori sapiſal te ſvete Shtationſke odpuſtke, katere ſta ta dva Rimſka Papesha Grogor ta VIII. inu Sixtus ta V. vſim Marianſkim, k' ti pervi Rimſki Bratovſhni perpiſanim Bratam darotlivu dodejlila. De en Marianſki Brat lete ſvete odpuſtke sadoby, ni njemu nezh drugiga treba ſturiti, koker, de on s' eno dobro veiſtjo, inu s' enim od vſiga ſmertniga greha zhiſtim ſerzam Zirkov Tovarſhtva JESUſoviga, al, kjer ni ene take zirkve nejdti, eno drugo vesho Boshjo, al vſaj kapelzo brumnu obyſhe, inu tamkej ſedem ozhenaſhov, inu ſedem zheſhena ſi Marija andohtlivu obmoli. Po letih ſvetih odpuſtkah ſo Piſmu, inu ſveti Evangelium is Ofra ſvete Maſhe sasnaminjane. Na sadnu ſe she najde una molitovza, katero en taki dan ſveta Zirkov v' Maſhinſkih molitvah opravi.

Toku tedej te vprizhne bukvize s' veſelam gorvsemite, ſuſebnu pak vy brumni Kriſtiani,

ka-

kateri vy vaſhiga krishaniga JESUSa prov is ſerza sa lubu imate, inu zhaſtite. Zhe numorete vſako ſkrivnuſt Chriſtuſoviga terplenja, koker tukej gorsapiſana ſtoji, poſebej dolgu zhaſa ſpremiſhluvati, toku jo vſaj pozhaſ, inu is ſkupejſpravlenimi miſlami preberite, ter na eno tako visho prevdarite, inu nazbilejte, de ſi bote s'tim sa reſ veliku dobriga perdobili. Sakaj ke bi ſe lih *(koker ta imenitni Duhovni Ozha. Ludovicus Blosius ſprizhuje)* vſe bukve sgubile, kar kol jeh je na zelimu ſvejtu, toku bi blu Chriſtuſovu shivlenje, inu terplenje vſim sadoſti, de bi ſe ony is tiga vſe zhednoſti, inu reſnize navuzhili. *Chriſtuſovu shivlenje, inu terplenje naredy, de naumni ludji, ludji, kateri ſe niſo nezh kej v' bukvah vuzhili, Vuzheniki poſtanejo, pak ne Vuzheniki une vuzhenuſti, katera zhloveka napihne, ampak le Vuzheniki te lubesni, katera drugim k' navuku dohaja. Kir je timu toku, toku imejte she lete bukvize nuzh, inu dan v' rokah, is teh ſi bote arznijo sa bolesni vaſhih grehov, pomuzh zhes ſkuſhnjave, myr, inu pokoj te veiſty jemali toku, de vam bo terplenje naſhiga Goſpuda JESUSa Chriſtuſa sa ene bukve tiga shivlenja, inu te ſmerti, al, kar je vſe enu, de ſe bote is terplenja naſhiga Goſpuda JESUSa Chriſtuſa navuzhili ſvetu, inu troſhtlivu,*

livu, ne le ſamu shiveti, ampak tudi vmreti. Tu nej meni, inu vam predobrotlivu podejly ravnu leta Isvelizhar tiga zhloveſhkiga rodu JESUS Chriſtus; pod zhiger imenam jeſt, koker v'eni hladni ſenzi sheim shiveti, inu vmreti.

Toku ta voſhi, kateri je lete bukvize ta narpervi vkupej sloshil

Namerzh ta vſe zhloveſhke
duſhe k' njeh vezhnimu isve-
lizhanju perpraviti raminu shelni

P. GABRIEL HEVENESI
is Tovarſhtva JESUSoviga.

NA

PEPELNIZHNO SREDO.

TERPLENJE NASHIGA GOSPUDA JESUSA CHRISTUSA.

I.

* * *
* * * * * *

Ta vprizhni zhaſ naſ vabi, ſveti Zirkovni Ozhaki naſ klizhejo, brumnoſt naſ pergajna, hvaleshnoſt naſ ſpodbada, naſh narvezhi duhovni dobizhek, ja naſha narvezhi potreba naſ opomina, de imamo Chriſtuſovu terplenje ſpremiſhluvati. Inu kaj tvoja vola, o kerſhanſka duſha! pozhne? kje ſe tvoj ſpomin gorsadershuje? Ni nobeniga dneva, de bi my vezh ur v' ſpremiſhluvanju napridnih, nezhemernih, ja mo-

rebit ſhe tudi teh narhujſhih rezhy prov sanikernu nasapravili. Taku bomo my tedej toku malu na Chriſtuſa, toku malu na naſhe odreſhenje porajtali, de ſe enkrat nabomo vredni ſturili od tiga, inu od uniga eno miſl obuditi? Un imenitni malar, Apelles s'imenam, je, koker pravio, vſaki lubi dan, vſaj enu malu is ſvojim penselzam po platnu potegnil, inu s'tim ſvojim ſtanovitnim fliſam ſi je on toliku perdobil, de ludji ſhe dan donaſhni toku dobru njega, koker tudi te od njega malane pilde, al narjene podobe ſylnu hvalio, inu de ony nigdar nabodo od letiga ſvojiga hvalenja nehali: inu kaj? my le bomo naſhe roke pod pajſtiho dijali? my le bomo tukej, koker ene siala vſi vtraglivi, inu naſkerbni poſtopali? my ſi nezh nabomo persadeli, *de bi my nad ſeboj Chriſtuſovo podobo naredili*, (a) de bi my naſhe imena v'bukve tiga vezhniga shivlenja sapiſali? Vari ſe o kerſhanſka duſha! de naboſh toku naſkerbna ſa tvoje duhovnu gorjemanje, zhe ſhe v'tebi ena ſama iſkerza Boshje lubesni tely, zhe ſe ſhe v'tebi vſaj nikoliku hvaleshnoſti pruti tvojimu lubesnivimu Isvelizharju snajde, toku nima tebi noben dan tiga ſvetiga ſhtirdeſet-danſkiga poſta toku prasen pretezhi, de bi ti na podobo tvojiga sa te krishaniga Goſpuda andohtlivu napogledala, de bi ſe ti med tim pogledam na eno ſkrivnuſt nje-

(a) Gal. 4. v. 19.

njegoviga britkiga terplenja naſpomnila, de bi ſvete miſli v' glavi naimela, de bi brumne, inu bogabojezhe shele v' tvojimu ſerzu naobudila. My imamo sadoſt zhaſa sa muhe loviti s' enim Zeſarjam Domitianam, my imamo sadoſt zhaſa sa zelu napotrebne opravila, inu tu bi ſe nam imelu namogozhe sdeti, k'timu bi nam imel veſ zhaſ smankati, de bi my Boga, kir sa naſ terpy, milvali, de bi my vſaki dan le en malu zhaſa naſhi vbogi duſhi k' dobrimu obernili? O ſramota!

II. *Terplenje naſhiga Goſpuda* JESUSa *Chriſtuſa.* Kadu je taiſti, kateri terpy? un terpy, *kateri ni nobeniga greha ſturil, v' zhiger vuſtah ni nobena golufija najdena* (b) *kateri ima nadolshne roke, inu je zhiſtiga ſerza.* (c) kateri je *enu jagne bres* vſiga *madesha* (d) kateri je ta narſvetejſhi med vſimi Svetimi. Un terpy, kateriga ſo tudi ſvoji ſovrashniki, inu rabelni sa Syna Boshjiga ſposnali, *kir ſo ſe na ſvoje perſe tovzhejozh damu nasaj povrazhuvali,* (e) inu ſo rekli: *Leta je reſ Syn Boshji bil* (f) En taki zhlovk ſe nam prezej vſmili, od kateriga ſhliſhimo, de prov po nadolshnu veliku hudiga terpy; inu koku nam je per ſerzu, kir nam na miſl pride, de ſama Nadolshnoſt, Syn Boshji te narvezhi krivize, bolezhine, inu saſramuvanje more preſtati? Sdej she o kerſhanſka

(b) 1. Pet. 2. v. 22. (c) Pſ. 23. v. 4. (d) Exod. 12. v. 5. (e) Luc. 23. v. 48. (f) Matth. 27. v. 54.

dusha! sama sebe poprashej: kadu je taisti, kateri terpy? un terpy, kateri je tebe lubil, preden si ga ti posnala, kateri *je tebe vselej lubil*, (g) kateri je tebe zelu takrat lubil, kader si se ti pruti njemu vsa nabogliva, inu puntarska iskasala, kateri ni tebe samu s'besedo, al s'enim slabim nagnenjam, temuzh kir je tebe toku lubil, de je is lubesni pruti tebi desnizo svojiga nebeshkiga Ozheta popustil, de je is Nebes, kjer *je njemu tavshentkrat tavshent* (Angelzov Boshjih) *slushilu*, *inu deset slukrat tavshent pred nym stalu*, (h) na semlo dol pershal, de je *podobo eniga hlapza na se vsel*, *inu de je bil po obrasu*, *koker en zhlovk*, *najden*. (i) Un terpy, kateri se je sa vol tebe, inu sa vol tvojiga isvelizhanja od svojih mladih nog v' delu, inu v' terplenju snesshl, kateri je vse sturil, vse prestal, de bi le tebe sgubleno ovzhizo kjekej spravil, kjer bi ti bla dobru obvarvana. O moj Buh! toku si ti tedej toliku na moje vezhnu isvelizhanje dershal! koku je pazh moja vboga dusha toliku per tebi saslushila? inu ti bi naimel vreden biti, de bi se jest gresshni zhlovk na tvoje terplenje spomnil? de bi jest s'tabo v'tvojimu terplenju enu vsmilenje imel? Nej bo delezh od mene ena toku velika nahvaleshnost! Ti si se ves meni dal, karkol je blu tebe, vsemi mene vsiga, kar

kol

(g) Jerem. 31. v. 3. (h) Dan. 7. v. 10. (i) Philip. 2. v. 7.

kol je mene, supet sa en dar nasaj: nezh nima meni poſihmal moj ſpomin noterdajati, nezh nima moj um, inu pamet ſpremiſhluvati, nezh nima moja vola lubiti, ampak le tebe ſamiga.

III. *Terplenje naſhiga Goſpuda JESUSa Chriſtuſa.* Inu kaj leta narvezhi Nadolshnoſt, JESUS Chriſtus terpy? Ah! kaj bi jeſt imel tukej rezhi? on terpy, kar ſi je le britkiga, kar ſi je le ſhpotliviga ismiſliti, de on tedej po pravizi ſme savpiti: *O vſi vy, kateri po poti memu greſte, oserite ſe, inu poglejte aku je kje ena bolezhina, koker je moja bolezhina* (k) On terpy na ſvojimu teleſu ſhtrike, ketine, sapluvanje, shlake, gajshle, terne, kriſh. On terpy na ſvoji duſhi shaloſt, grimnoſt, toshlivoſt, naisrezhenu veliku reshalenja od ludy, sapuſhenje od ſvojiga nebeſhkiga Ozheta. On terpy na ſvojimu poſhtenju opravlanje, v' prizho krivizhnu oponaſhanje, lashnive prizhe; on bo med krivizhnike ſtet, enimu kervavimu puntarju nasaj poſtavlen, ravnu koker en resbojnik ob ſhivlenje perpravlen. On od sholnirjov, od Piſarjov, od Phariſearjov, od Farjov, od deshelſkih Oblaſtnikov, od Kraylov, ja zelu od ſvojih Jogrov terpy. Reſ, reſ *je tvoje terplenje*, o moj JESUS! *veliku koker murje*, (l) Ti ſi en moſh teh bolezhin ratal, reve, inu nadluge ſo tebe sadele. Ampak kaj jeſt od tiga govorim?

(k) Thren. 1. v. 12. (l) Thren. 2. v. 13.

letu je le tu majnſhi JESUSovu terplenje. Jeſt o Goſpud! jeſt, oh mene naſrezhniga! jeſt ſim ſkusi moje grehe, jeſt ſim ſkusi mojo nahvaleshnoſt prov veliku k'tvojim bolezhinam perſtavil, jeſt ſim tebe ſhe enkrat toliku rajnil, jeſt ſim tebe v'eno ſmert perpravil, katera je ſhe britkejſhi bla, koker una tvoja ſmert na ſvetimu krishu! jeſt ſim, kaj pomaga tajiti? jeſt ſim en otrok tvoje bolezhine, jeſt ſim tebi terplenje delal! Naſrezhna ura, ob kateri ſim ſe jeſt podſtopil tebe reshaliti! O ke bi jeſt tvoje britku terplenje brumnu ſpremiſhluval, enu ſerzhnu vſmilenje pruti tebi obudil, moje pregreſhnu shivlenje prov is ſerza pobulſhal, po tvojih ſtopinah sveſtu hodil, inu s'tim vſaj sdej tvoje lubesnivu ſerze toliku vezh resveſelil!

IV. *Terplenje naſhiga Goſpuda JESUSa Chriſtuſa.* Inu savol koga taiſti terpy, kateri toliku, inu ſzer zelu po nadolshnu terpy? Oh! kaj ſhliſhim? *Pole jagne Boshje, pole tiga, kir pregreho tiga ſvejta odjemle* (m) *On je sa vol naſhih kriviz rajnen, on je sa vol naſhih grehov resbyt.* (n) Spomni ſe o kerſhanſki zhlovk! kaj tebi doneſ naſha lubesniva Mati, ta ſveta Kerſhanſka Catholſhka Zirkov vezhkrat pravi: *Ti ſi en prah, inu boſh supet k' prahu ratal.* Ti ſi en prah, inu Syn Boshji sa te, eno toku sanizhlivo ſtvar, sa te

(m) Joan. 1. v. 29. (n) Iſai. 53. v. 5.

ſe, enu golu nezh toku britku terplenje, inu ſzer toku rad preſtojy. Tiboſh supet k'prahu ratal, inu tvoj Isvelizhar, tvoj lubez sa te terpy, sa te vmerje, de bi le ti enkrat eno brumno, inu bogabojezho ſmert ſturil, de bi le ti po tvoji zhaſni ſmerti tu vezhnu veſele v'Nebeſih doſegl. O koku velika, koku naisgruntana je leta dobruta, katero tebi o greſhni zhlovk! Goſpud Nebeſ, inu semle ſtury! ampak koku velika, koku naisrezhena je ſpruti una tvoja nahvaleshnoſt, o poredni zhlovk! katero ti tvojimu narvezhimu Dobrotniku iſkasheſh? Inu, zhe je enu veliku snaminje te narvezhi dobrotlivoſti, de Goſpud tiga velizhanſtva, Krayl te zhaſty sa te, en sanizhlivi prah te semle terpy; kaj bo ſhe le tu, aku my ozhemo létu prov premiſſliti, kaj bo ſhe le tu, de Goſpud sa ſvojiga puntarſkiga hlapza, JESUS sa greſhnika, sa ſovrashnika, sa tiga is poſemelſkiga Raya, ali Paradisha prezh sagnaniga, ob pravizo k' Nebeſam perpravleniga zhloveka, sa ſushniga tiga hudizha ſam, inu rad ozhe ſe truditi, kry potiti, gajshlan, s' ternami kronan, na kriſh reſpet biti, inu vmreti. *O vy Nebeſa sazhudite ſe zhes tu!* (o) tudi jeſt ſe namorem sadoſt zhes tu sazhuditi. Ampak ke bi ti O Goſpud nabil tiga ſturil, kje bi she jeſt bil? sa reſ *moja vboga duſha bi ſe she delezh od pakla nasneſhla.* (p)

(o) Jerem. 2. v. 12. (p) Pſ. 93. v. 17.

Sdihuvanje.

O ti narnadolshnishi Jagne, JESUS Christus! kaj si ti vender tvoje lubesni vredniga nad mano sagledal, de si ti otel sa me, Buh sa zhloveka, Gospud sa hlapza, Stvarnik sa tvojo stvar, Isvelizhar sa grehnika toku teshke dela dopernashati, toku velike bolezhine prestati? Jest, jest sim tebe s'grehami, inu oh! s'koliku, s'koku ostudnimi grehami resdrashil! *Jest sim tebe eniga studenza teh shivih voda sapustil*, (q) *inu sim shal po stopinah te zhede*, (r) inu mojih hudih shela. Jest se nezh nisim bal s'tabo toku delati, de bi se ti prov pravizhnu super mene jesil, de bi se nad mano mashzhuval; ampak ti se nisi mene ojstru perjel, koker sim si bil tolikukrat saslushil, ti se nisi nad mano mashzhuval, zhes vse letu si she ti sa me kry, shivlenje, dusho dal, inu gorofral. Kaj ozhem tebi o ti nardarotlivishi JESUS! sa vse letu poverniti? *Moja desniza*, ja moja dusha bodi *posablena* (s) aku se jest nabom vsaki dan na eno toku veliko dobruto spomnil.

Shtation je per sveti Sabini Marternizi. So popolnama odpustiki.

Pismu je is druge postave tiga Preroka Joëla od praviga preobernenja nashiga greshniga serza h' Gospud Bogu.

Evan-

(q) Jerem. 2. v. 13. (r) Cant. 1. v. 7. (s) Ps. 136. v. 5.

Evangelium je is ſheſte poſtave S. Mattheusha od poſta, inu vkupejſkladanja tiga nebeſhkiga ſhaza.

Zirkovna Molitov.

O Goſpud! dodeli tvojim virnim: de bodo ta zhaſtitlivi ſveti poſt is ſpodobno brumnoſtio na ſe vseli, inu s'varno andohtjo dokonzhali. Skus naſhiga Goſpuda JESUSa Chriſtuſa, kateri s'tabo, inu is Svetim Duham enaki Buh shivy, inu krayluje od vekoma, do vekoma. Amen.

NA ZHETERTEK
PO PEPELNIZHNI SREDI.

Od Chriſtuſove Shaloſti.

I. *Po tim, kir ſo bli to sahvalno peſem dokonzhali, ſo na olſko goro vunkejſhli,* (t) *inu ony ſo perſhli k'timu dvoru, katerimu je ime Gethſemani,* (u) *tedej je JESUS Petra, Jakopa, inu Joannesa k'ſebi vsel, inu ſe je sazhel bati.* (x) De bi Syn Boshji to od naſhih pervih ſtariſhov u' vertu tiga Paradisha sgubleno nadolshnoſt supet neſhl, de bi on ta ſkusi Adamovo pregreho na ravnu letimu meſtu zelu ſkaseni zhloveſhki rod od vezhniga pogublenja odtel, ni on nikjer dergdi, koker le v'timu vertu Gethſemani ſvoje britku terplenje otel sazheti. Ampak kumej je on v'ta sdej ſpom-

(t) Marc. 14. v. 26. (u) v. 32. (x) v. 33.

ſpomneni vert is ſvojimi shaloſtnimi Jograni red ſtopil, toku *ſe je* she *sazhel bati.* Kaj je tu noviga? Buh ſe bojy! *Ta Lev od Judoviga rodu* (y) od kateriga ta modri Moſh toku prerokuje: *On ſe pred nikomer nabo bal, kir kol mu bo na pruti perſhal:* (z) ta ſe sdej bojy? ta sdej trepezhe? Ja toku je, on ſam ſposna: *Strah, inu trepetanje je zhes me perſhlu.* (a) Koga ſe pak Chriſtus bojy? on ſe nabojy pred Judmi; sakaj lete on s'mozhjo ene gole ſvoje beſedize na tela dol podere; on ſe nabojy pred kelham ſvojiga britkiga terplenja, inu ſmerti; sakaj tiga je on bil shelan sa naſhe vezhnu isvelizhanje pyti. Koga ſe tedej on bojy, koga? on ſe nabojy toliku is ſlabuſti te nature, ampak on ſe narvezh nam k'enimu navuku bojy; on je namerzh podobo te greſhne nature na ſe vſel, inu sa vol tiga je njega reſ mogl ſtrah obſuti, on ſe je mogl pred ſvojim nebeſhkim Ozhetam, koker enim Maſhzhuvavzam te pregrehe bati, de bi she tu ſam s'dijanjam iſkasal, kar je bil nekedej s' beſedo vuzhil: *Nabujite ſe pred timi, kateri telu omure, duſho pak namorejo omuriti: ampak veliku vezh ſe bujite pred taiſtim, kateri ima oblaſt telu, inu duſho v'pakl dol pahniti.* (b) Ta je sa reſ en dober, inu isvelizhanſki ſtrah. *Strah pred Goſpudam je sazhetek te modruſti* (c)

O

(y) Apoc. 5. v. 5. (z) Proverb. 30. v. 30. (a) Pſ. 54. v. 6. (b) Matth. 10. v. 28. (c) Eccli. 1. v. 16.

O my naumni, neſpametni ludji! Buh na ptujo pregreho miſli, inu ſe sazhne bati, inu my ſe nezh nabojimo, de ſmo lih s'tesho naſhih leſtnih, oh! koliku, inu koku velikih grehov ſkor do paklenſkih vrat dolpotlazheni? Nadolshnoſt ſe bojy, inu naſha toliku ſhtrafing vredna hudobija ſe nezh nabojy, nezh natrepezhe, ravnu koker de bi ſe ona v'nobeni navarnoſti na sneſhla, ja *ona ſhe ſvoje shivlenje v' dobrih dneh dopernaſha*, (d) *Ona ſe v' ſhkerlat, inu v' bele shide oblezhe, ona ſe vſaki dan prov po goſpoſku goſty*, (e) kir ravnu letu po vſi pravizi zhloveku ſtrah dela. *Kriſtiani* pravi S. Chryſoſtomus, *ſe imajo pred veſelam tiga ſedajniga ſvejta bati, ter imajo sa ſvoje grehe shaloſt sheleti.* O Goſpud, kir ſe sa vol mene od ſtrahu treſeſh, *preſuni moje telu is tvojim ſtraham*, (f) preſuni lete ozhy, lete roke, leta jesik, de ſe bodo moji pozhutki kir bodo s' letim ſvetim ſtraham preſuneni, tiga hudiga ogybali, inu dobru ſturili.

II. *On ſe je sazhel bati, inu otoshen perhajati.* (g) Otoshlivoſt je ena keſnoba te duſhe, ona naisvira toliku is teshave, katera bi ſe imela per opravilu zhutiti, kolikur is lenobe te duſhe, inu njene mozhy. Inu ena taka otoshlivoſt zhes naſhiga lubesniviga Isvelizharja po nobeni zeni ni mogla pridti; sakaj

on

(d) Job. 21. v. 13. (e) Luc. 16. v. 19. (f) Pſal. 118. v. 120. (g) Marc. 14. v. 33.

on je koker en junak od veſela poskozhil, de bi tekl po ſvoji poti, inu njegov is'hod je bil vunkej is tiga narvikſhiga neba. (h) Njega ni blu treba ſpodboſti, ali opominati, de bi naſ imel odreſhiti; *On je bil gorofran, dokler je ſam toku otel,* (i) inu, *kir ſi je veſele pred ozhy poſlavil, je on krisſh preſtal.* (k) Koku ſe je tedej on sazhel bati, inu otoshen perhajati? namerzh, de bi mene greſhnika, sa kateriga ſe on tukej noſi, na mojo otoshlivoſt, na mojo oſtudno saſpanoſt ſpominal. Pole o kerſhanska duſha! osiri ſe po zelimu ſvejtu okul: koku ſe my vezh dejl keſni; inu vtraglivi iſkáshemo v'ſlushbi Boshji, inu v' taiſtih opravilah, katere k'vezhnimu isvelizhanju naſhe vboge duſhe ſhliſhio. Gledej, koku ſmo my ſpruti k'vſem drugim rezhem urni, inu perpravleni, le ſamu v' timu, kar Boga, inu to ſrezhno vezhnoſt amtizhe, ſe my toku teſhki delamo, ravnu, koker de bi ſe my na mogli is meſta vganiti, ſamu v'timu my vſi oblenimo, inu ſi s'leto naſho lenobo ſylnu ſhkodjemo, kir sa vol te, ne ſamu doſti dobizhka samudimo, ampak tudi veliku ſhkode terpimo! O predobrotlivi JESUS! jeſt tebe proſim ſkusi leto tvojo nadolshno toshlivoſt, dej meni odpuſhanje moje pregreſhne toshlivoſti! moji duſhi ſe pazh pogoſtu

ſtoſhi

(h) Pſal. 18. v. 7. (i) Iſai. 53. v. 7. (k) Hebr. 12. v. 2.

ſtoſhi v'tvoji ſlushbi, ona je lena v' molitvi, ona v'dopernaſhanju dobrih del vtragliva rata. Oh koku poredku, koku v'en dan, s' koliku majnſhim ajfram, inu gorezhnoſtio, koker poprej, she jeſt grem, ja ſkor morem perſilen biti k' vſimu timu, kar je ſvetiga! jeſt ſe malukedej ſpovem, per ſvetimu obhajilu ſe veſ mlazhen iſkashem, narad grem k' Boshji beſedi, mojo vejſt nezh kej pridnu naiſpraſhujem. O Goſpud! nej ſe tebi natoshi savol lete moje toshlivoſti, ſzer bi, ti, Buh nedej! mene: dokler *niſim ne mersl, ne gorak, ſazhel is tvojih* ſvetih *vuſt veniſpluvati*, (l)

III. *On ſe je ſazhel grimati, inu ſhaloſten biti.* (m) Boga, kateri vſe nebeſhke Angelze resveſely, kateri je, inu kateri bo na vſe vezhne zhaſe ta edini isvirk naſhiga veſela, Boga sdej shaloſt objide, inu ſzer *ena toku velika ſhaloſt, de ſhe ni blu doſihmal vezhi ſhaloſti na ſvejtu*, pravi ſveti Ambroſh. Leta ſhaloſt pak napride toliku is ſtrahu pred terplenjam, ſakaj k' timu je on na ta ſvejt perſhal; ampak *on je*, koker ta pred ſpomneni ſterdeni Vuzhenik piſhe, *on je naſho ſhaloſt na ſe vsel, de bi nam ſvoje veſele dodejlil.* Od zhaſniga veſela, od kratkih zhaſov, od pleſa, od norzhuvanja, od vriſkanja, inu s' rokami tlaſkanja ſe na gre prezej u' vezhnu veſele tih Isvolenih Boshjih. Odreſhenik tiga ſvejta shaluje,

(l) Apoc. 3. v. 16. (m) Matth. 26. v. 37.

je, sakaj kir je on otel sa nasshe grehe sadost sturiti, je on mogl shalost, katera vselej pokuro spremluje, v' svojimu serzu obuditi. Dokler se pak spodobi vezh, inu mozhnejshi shaluvati, po tim, koker je kje vezh, inu vezhih grehov, kateri bodo obshaluvani, ah! taku she sam per sebi skleni o kersshanski zhlovk! koku velika, koku sylna je mogla biti leta Christusova shalost, kir on ni le grehe eniga samiga zhloveka, ampak zeliga zhlovesshkiga rodu na se vsel. O predobrotlivi JESUS! ke bi bil ti otel zhes same moje grehe shalosten postati, oh! kaj sa eno veliko, kaj sa eno mozhno shalost bi bli tebi leti naredili! Inu ravnu leti moji grehi, jest sposnam, so tebe v' leto tvojo shalost perpravili. *On je sa me shaluval, kir nezh ni imel sa se shaluvati*, pravi sveti Ambrosh. On je sa me shaluval, kir si jest is glave spustim toliku, tolikukrat, inu toku obilnu od njega prejetih dobrut, inu se nezh nabojim njegove svete sapovdi prelomiti. Moj prelubesnivi Isvelizhar she dan donashni naneha sa me shaluvati, inu se grimati, kir se jest nezh naahtam njegoviga britkiga terplenja, nezh mojiga vezhniga isvelizhanja, sa kateru je on vender svojo sveto Resshno kry prelyl, inu svoje shlahtnu shivlenje gor dal. On she dan donashni naneha sa me shaluvati, inu se grimati, kir jest she sdej naneham

gre-

grehe delati. Jeſt ozhem nehati o Goſpud! jeſt ozhem nehati, de tebi nabom eno novo perloshnoſt k'shaluvanju dajal. Goſpud! *naſpomni ſe na grehe moje mladuſti*, *naſpomni ſe na moje navejdnoſti* (n) Buh nedej, de bi jeſt tebe kedej vezh sanaprej shalil! Buh nedej, de bi jeſt kej vezh poſihmal k' tvoji shaloſti perkladal! Jeſt ozhem shaluvati, *inu mojo poſtelo vſako nuzh s' mojimi ſolsami poſhkrofiti.* (o) Jeſt ozhem unim meni she snanim greham ſlavu dati, jeſt ſe ozhem moje prevsetnoſti anati, jeſt ozhem moje hude shele v' bersdah dershati. · Ti o Goſpud pridi moji ſlabuſti na pomuzh!

IV. *Moja duſha je shaloſtna do ſmerti.* (p) Zhe JESUS shaluje, toku *je ja bulſhi jiti v' hiſho*, *kjer je klaguvanje*, *koker pak v' hiſho*, *kjer je goſtarija*, *inu veſele.* (q) Zhe ta naſkonzhna Svetuſt shaluje, kaj bomo my pozheli, kateri my vezh grehov na vejſti, koker laſ na glavi imamo? My ſe v' teh narhujſhih rezheh resveſelimo, my ſmo per godzah dobre vole, pleſhemo, okul ſkakamo. JESUS shaluje, inu kje je naſhe vſmilenje shnym? kje je shaloſt? kje ſo ſolse? Nad letemi bi nam reſ nasmankalu, ke bi ny le lu bili, leteh bi blu sadoſti, ke bi ſe le my zhes naſhe poprejſhnu greſhnu shivlenje grimali, inu

(n) Pſ. 24. v. 7. (o) Pſ. 6. v. 7. (p) Matth. 26. v. 38. (q) Eccle. 7. v. 3.

inu kefali! JESUS shaluje, inu, kar mu to narvezhi shaloſt dela, toku on ſam shaluje. *Jeſt ſim zhakal*, naſh lubesnivi Isvelizhar per timu Preroku sdihuje, *aku bo kadu s'mano red shaluval, inu ni blu nobeniga, inu na odshalnika, inu troſhtarja, inu niſim nobeniga neſhl.* (r) JESUS ſe v'britkuſti, inu nuji ſvoje ſvete duſhe, JESUS ſe v' shaloſti, inu grimnoſti ſvojiga Boshjiga ſerza okul osira, *inu is vſih njegovih lubih ni nobeniga, kateri bi njega odshalil, inu potroſhtal: vſi njegovi perjatelni ſo niega sanizhuvali, inu ſo njegovi ſovrashniki poſtali.* (s) Nikjer ſe noben troſht naperkashe. Od tot on vidi, koku njegovi Jogri med molitvo ſpe, od unod sagleda, koku sholnirji vſis' oroshjam obdani hite njega konzhati, koku Apoſtelni miſlio pobegniti, koku ga Judeſh Iſhkarjot sa trydeſet ſrebernikov njegovim narvezhim ſovrashnikam predaja: kaj je tedej zhuda, de vuſta tu govore, zhiger je polnu ſerze: *Moja duſha je shaloſtna.* Ravnu leta JESUS, kateri ſe je nekedej v' timu vertu Gethſemani okul osiral, ſhe dan donaſhni dol is Nebeſ gleda, ta, kateri je veſ enu oku, tebe med ludmy, ta tebe naſkrivnim vidi, ta vej sa tvoje miſli. Vari ſe, de on nabo tebe v'ſpanju neſhl! vari ſe, de nabo nad tabo kej takiga sagledal, sa zheſer volo bi on imel na novu shaluvati.

Sdihu-

(r) Pſ. 68. v. 21. (s) Thren. 1. v. 2.

Sdihuvanje.

O moja dusha! kaj she delámo, kaj misslimo? JESUS moja lubesen se bojy, inu shaluje! al she bosh ti skus tvoje prihodnu shivlenje dobre dny vshivala? al she bosh tvojo glavo s' roshami obdala, inu kronala? Tiga ne o Gospud! *Moja arfa je enu klaguvanje postala, inu moja pishal enu jokanje.* (t) *Jest sim k' veselu rekal: kaj se ti sabstojm pushish ogolufati?* (u) *Moje solse bodo meni nuzh, inu dan sa moj kruh slushile.* (x) Kir moj Buh shaluje, toku she jest navejm, sakaj bi se jest vezh imel veseliti. Jest bom s' Magdaleno pred mojim shalostnim Isvelizharjam ponishnu dol padl, jest bom klezhijozh profil, jest nabom nehal njegove svete noge s' mojimi solsami vmyvati, preden nabom shlishal une troshtlive besede: *tvoji grehi so tebi odpushteni.* (y)

Shtation je per svetimu Jurju Marterniku. So deset tavshent lejt odpustki.

Pismu je is osem, inu trydesete postave tiga Preroka Isaiasa od Ezechiasove bolesni, molitve, inu sadobleniga sdravia.

Evangelinm je is osme postave svetiga Mattheusha od osdravlenja tiga Kapitanskiga slushabnika.

(t) Job. 30. v. 31. (u) Eccle. 2. v. 2. (x) Ps. 41. v. 4. (y) Luc. 7. v. 48.

Zirkovna Molitov.

O Buh, kateri boſh ſkus pregreho reshalen, ſkus pokuro pak potolashen: poglej dobrotlivu na molitov tvojiga folka, kir tebe pohlevnu proſi; inu odverni od naſ ſhibo tvojiga ſerda, katere ſmo my savol naſhih grehov vredni. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA PETEK

PO PEPELNIZHNI SREDI.

Od Chriſtuſove molitve u' vertu.

I. *Kader je on bil kjekej perſhal, je k'nijm dijal: molite, de v'ſkuſhnjavo napadete.* (z) Kir she naſh Isvelizhar miſli tu preshlahtnu opravilu zhloveſhkiga odreſhenja pred ſe vseti, ſe k'timu toku napravla, ravnu koker de bi she nezh drugiga naimel delati, nezh drugiga miſliti. Sa vol tiga je on is tiga krayleviga mejſta Jerusalem, kjer je blu ſylnu veliku ludy, inu opravkov, prezh ſhal (de bi she bil toliku perpravniſhi duhovne rezhy opraviti; kulikur bi ſe dalej od ludy, inu mejſtniga ſhuma sneſhl) on ſe je na olſko goro podal, ja tu ſhe njemu ni blu sadoſti, on ſe je zelu od ſvojih Jogrou sa en luzhaj delezh odtergal, je dol pokleknil, *je*

na

(z) Luc. 22. v. 40.

na ſvoj obraſ padl, (a) inu je sazhel s' prov ſkupej ſpravlenimi miſlami, inu is ſuſebnu gorezhim ſerzam moliti. Oberni ſemkej tvoje ozhy o kerſhanska duſha! Svetuſt moli, inu hudobija namoli; ta, *kateri ni greha ſturil*, moli, inu un, kateri je v' grehu ſpozhet, kateri uſaki dan grehe na grehe naklada, nezh namoli; Buh moli, inu prah namoli; ta Vſigamogozhni moli, de bi tu zelu blishnu terplenje sa isvelizhanje zhloveſhkiga rodu prov dobru venvdarilu, inu ta revna, ſlaba ſtvar ſe na ſvojo muzh saneſe, ravnu koker de bi nebeſhke pomozhy potrebna nabla, ona ſe bres vſe poprejſhine molitve teh narvezhih rezhy podſtopi, ona ſe toku teh narshlahtnejſhih opravil loti, ona te nar imenitniſhi dela sazhne. Inu letu je krivu, de my doſtikrat nobene ſrezhe v' naſhih opravkah nimamo, de nam nezh kej prov od rok nagre, de na sadnu kej ſmeſhniga venpride, kir ſmo ſi pred, navejm, kaj sa ene modre rezhy v' glavo poſtavili. O koku naumna, koku neſpametna je pazh leta naſha savuplivoſt! Napride le *vſe*, *kar ſe nam narbulſhiga da*, *napride le veſ popolnama dar dol od Ozheta tiga reſvitlenja ?* (b) ni le vſe od Boga, kar kol my premoremo ? inu sakaj my na naſho glavo, inu muzh toku prevsetnu savupamo, de Boga nezh na pomuzh naklizhemo, kir ſe

(a) Matth. 26. v. 39. (b) Jac. 1. v. 17.

kakerſhniga, de ſi lih ſhe toku mejheniga opravila lotimo. Nam teſhku de, de she toliku lejt ſkor bres vſiga posemelſkiga dobizhka goſpudarimo, de po toku dolgimu zhaſu naſhiga domuvanja nezh kej vezh blaga napoſedemo, koker ſmo per sazhetku poſedli, inu preposnu ſposnamo, de ſe nigdar nezh ſrezhnu naispele, kar zhlovk sazhne, preden ſe je sa vol tiga s' Goſpud Bugam poſvjetuval. Kar kol ſmo my doſihmal ſrezhnu dokonzhali, tu ſmo my ſkusi pomuzh Boshjo ſrezhnu dokonzhali.

II. *On ſe je od njih sa en luzhaj delezh odtergal, je dolpokleknil, inu je molil.* (c) Samota je bla vſelej ena perjatelza te molitve, ena mati te andohti, enu ſuſebnu veſele brumnih duſh. Namerzh zhloveſhke ſerza, inu miſli ſo toku ſlabe, naſhe shele ſo toku naſtanovitne, de, aku ſi my en prov perloshni zhaſ, inu krey sa molitov naisvolimo, my med to tudi zhes naſho volo na vſe forte reſtreſeni ratamo, kir nam med molitvo al nezhemerne rezhy noterpadejo, inu ſe v' naſhe ſerze noterſylio, al pak ludji v' meſ pridejo, inu naſ motio; satorej doſtikrat ura te molitve poprej mine, preden ſmo ſhe sazheli prov moliti. Glih koker ſonzhni sharkji ſkus en k' pershganju narjeni glaſh nezh navshgo, aku ony niſo prov v' ſredo tiga sdej

ſpom-

(c) Luc. 22. v. 41.

ſpomneniga glasha vkupejsbrani, inu vkupejſtlazheni: ravnu toku ſe tudi zhloveku permeri, njegov um, njegova pamet nabo s' vezhnimi reſnizami reſvitlena, njegovu ſerze nabo od ſvetih shela vshganu, aku on veſ, inu s' vſo mozhio ſvoje duſhe na ſamo molitov toku rekozh, perpet natizhy. O koku redka je med ludmy molitov! dokler je redka ſamota tiga teleſa, inu ſhe veliku redkejſhi je ſamota tiga ſerza. Nobena taka teſhava ni dol poklekniti, roke proſijozh pred perſami vkupej dershati, inu nareſti, de ſe shnabelni gibajo; ampak moliti, tu je: ſerze, inu miſli v' Nebeſa gor povsdigniti, s'Goſpud Bugam ſe ſkleniti je ena toku redka, toku teſhka rezh, de is ſtu kriſtianov, kateri molijo, kumej en ſam moli; kir ſe is vſih letih kumej en ſam teh ſebi lubih, inu vſezhnih opravil, teh radleshnih, inu nezhemernih ſkerby med molitvo sadoſti ana. O kerſhanſka duſha! ke bi bla tvoja molitov prov na nakovalu ſku hana, oh! kolikajn shlindre, koku malu zhiſtiga slata bi blu per taiſti najdenu? zhe ozheſh prov moliti, toku ſe tu od Chriſtuſa navuzhi: isvoli ſi sa molitov en perloshni krey, en krey, kjer ni veliku ludy, kjer drugi na te nagledajo, vsemi ſi k'molitvi en guiſhni zhaſ, en zhaſ, kir ni ravn treba druge ſkerby v' glavi imeti.

III. *On je na ſvoj obraſ dol padl, inu je molil.* (d) O kam ſe jeſt ozhem tukej od ſramote dijati! Syn Boshji, kir ſe k'molitvi napravla, ne ſe ſamu, glih timu narvezhimu greſhniku, dolpoklekne, ampak on tudi na ſuoj obraſ dolpade, ravnu koker de bi on nabil vreden gor v'Nebeſa pogledati, inu ſpruti od Nebeſ pogledan biti! Goſpudu, Stvarniku toku dobru tiga zhloveka, koker tudi vſih lubih Angelzov Boshjih ni sadoſti ſvoje oblizhje s'perutami sakriti, koker uni v'lubesni Boshji zelu gorezhi nebeſhki Duhovi, ti Seraphini delajo, on ſvoj ſveti obraſ s'zelo semlo sagerne, ja on ſe zelu shely pod ſamo semlo sakopati, ravnu koker de bi na bil vreden, de ga semla noſi. Inu kaj pak ti delaſh ti semla, inu pepel? na kaj sa eno visho ſi ti narsanizhliviſhi zherv te semle navajen moliti? Koku ſe ti s'tvojim shivotam med molitvo dershiſh? kaj sa eno zhaſt ti takrat vezhnimu Goſpud Bogu iſkasheſh? s' kaj sa eno ponishnoſtio tvojiga ſerza ti njega moliſh? ke bi ſi ti po Davidovimu exempelnu tvojo pregreſhno glavo s'pepelam potreſl, ke bi ſe ti, glih Ezechiasu, s'enim ſpokurnim paſam prepaſal, ke bi ſe s'Ninivitarjami v'en ojſtri shakl oblekl, ke bi ſe ravnu, koker ta ozhitni greſhnik, navupal pruti Nebeſam gor pogledati, kaj bi she blu vſe letu? o koku de-

(d) Matth. 26. v. 39.

delezh bi ſe ſhe ti vender, ti o zhlovk, inu ſzer ti o pregreſhni zhlovk, koku delezh bi ſe ſhe ti sneſhl od ponishnoſti tvojiga Boga, te narvezhi Svetuſti, inu bres vſiga konza velike Viſokuſti? kaj bo she sdej, kir ti vſe dergazh delaſh? ti ſe nameniſh Boga sa odpuſhanje tvojih grehov proſiti, koku ſe ti k' timu napraviſh? ti prideſh v' Zirkov, pak veſ podpert, s' ravno glavo, ti okul ſebe gledaſh, inu na vſe platy siaſh, ti veſ raſhapirjen ſediſh, ti ſe s' obema komolzama na pruko naſloniſh, ti kumei enu kolenu en mejzkenu perpogneſh. Kaj ſi vupaſh toku doſezhi! koga ſe troſhtaſh? *Molitov tiga, kir ſe ponisha, ſe bo v' Nebeſa noter perſylila*, (e) kje je una zhaſt, katero ſi ti dolshan Goſpud Bogu iſkasati? kje je Abrahamova ponishnoſt: *Jeſt ozhem s' mojim Goſpudam govoriti, de ſim lih prah, inu pepel.* (f) Chriſtus, kir ozhe sa te moliti, na ſvoj obraſ dol pade, kaj pak ti delaſh v' tvojimu leſtnimu, inu ſzer v' enimu toku navarnimu opravilu, v' opravilu tvojiga vezhniga isvelizhanja? On bo s' tesho tvojih pregreh do semle dolpotlazhen, inu ti njega vſaki lubi dan s' novimi teſhkimi grehami na tela poderesh, inu s' nogami poteptaſh? Ti vidiſh, koku Stvarnik Nebeſ, inu semle na teleh reſpet leshy; inu tebe nezh ſram narata, ti nezh naboſh v' tvo-

(e) Eccli. 35. v. 21. (f) Gen. 18. v. 27.

jimu ſerzu vshgan, de bi ſe miſlil po letimu ponishnimu Chriſtuſovimu dijanju rovnati, inu vishati? Poglej ſam ſebe; koku ſe ti med molitvo dershiſh? niſi le ti vezh enimu ygravzu, koker pak enimu molijozhimu kriſtianu podoben? koku ti Boga sa samiro proſiſh? al ſe tu napravi veliku vezh njemu eno novo nazhaſt iſkasati? kaj meniſh, kaj bo ena taka molitov saſlushila?

IV. *On je tretizh molil enake beſede rekozh:* (g) *Moj Ozha:* (h) Syn vſeſkusi k' Ozhetu nasaj pride; kar prezej ta pervikrat nasadoby, sa tu on ta drugikrat proſi; kir njegova proſhna tudi ta drugikrat nabo vſhliſhana, on naneha ſhe lepſhi proſiti, on naneha moledvati; ampak, kader on is ſmertio rynja, on ſhe dalej moli, on vezh ur sapored v' molitvi dopernese; sakaj on dobru vej, *de ena taka molitov nezh kej veliku navela, kateri na ſtanovitnoſti permanka,* koker ſveti Grogor pravi. *Buh ozhe proſhen, Buh ozhe perſylen, Buh ozhe ſkusi eno gviſhno nadleshnoſt, inu nakej premagan biti,* ſo beſede ſvetiga Bernarda. O koku naisrezhenu velika je naſha namarnoſt! Chriſtus dalej moli, inu zhuje, my pak le dalej ſpimo, inu u' vtraglivoſti zhaſ napridnu dopernaſhamo! Koku malukedej my gremo moliti? koku en kratki zhaſ my molimo? O koku nam je dolgi zhaſ, kir bi

my

(g) Matth. 26. v. 44. (h) Ibid. 42.

my le imeli ſkus pol urze ſveto Maſho ſhliſhati? koliku ur my v' kratkih zhaſah, v' pogovarjanju, v' ygrazah, al v' goſtarijah radi, inu s' veſelam dopernaſhamo? kolikukrat ſmo my zele nozhy gor, de le vkupej pridemo, de ſe le v' drushni snajdemo? ampak sa molitov my nobeniga zhaſa nanajdemo, de ſe more Chriſtus ravnu toku pravizhnu zhes naſ pertoshiti, koker ſe je bil nekedej zhes ſvoje Jogre pertoshil: *Niſte le mogli eno uro smano zhuti?* My ſzer pogoſtu zhujemo, ampak le s'ponozhnimi vlazhugarjami, ne s' Chriſtuſam. *Resbojniki po nozbi gor vſtanejo, de ludy ob shivlenje perpravio.* Judeſh Iſhkarjot, ti zelu hudobni Judovſki ſlushabniki, farſki, inu Pharisearſki ſprediki, inu kar je blu vezh drugih porednih ludy shnymi, ſo gviſhnu ravnu leto nuzh ſkerbnu zhuli, pak vender ne s' Chriſtuſam, ampak le super Chriſtuſa, de bi ga vjeli. Kerſhanſka duſha, koku malukedej my s' Chriſtuſam zhujemo? koku malukedej my molimo! Od unod she pride, de my toku pogoſtu v' ſkuſhnjave pademo; de my, koker hitru ſe, bodi ſi, kar kol sa ena teshava perkashe, s' Apoſtelnami naſhiga Goſpuda popuſtimo, inu v' beg ſe podamo; de my na glaſ, inu pogled ene ſame kerſhenze vſe dobru naprejvsetje is glave ſpuſtimo, inu s'Petram Chriſtuſa ſatajimo. Kar kol my pregre-

ſhniga ſturimo, kar kol my hudiga terpimo, kar kol my nebeſhkih gnad samudimo, vſe letu my savol perpomankanja te molitve samudimo, terpimo, inu ſturimo. Proſite, inu vy bote sadobili. *Aku on odlaſha, toku zhakej na njega, sakaj on bo sa reſ perſhal, inu ſe nabo mudil.* (k) Zhe ſe on mudy: toku bo on tebi ſhe enkrat toliku plazhila dal, on bo tebe toku dobru sa vol molitve, koker tudi sa vol ſtanovitnoſti s'nebeſhko krono obdaruval.

Sdihuvanje.

Ti moj JESUS! sa me greſhnika per tvojimu nebeſhkimu Ozhetu ſmerej beſedo peleſh: jeſt pak tebe, inu tvojiga Ozheta s' mojim sadershanjam, inu shivlenjam kolnem! Ti ponishnu klezhijozh, ti na tvojimu obrasu leshezh, nameſt mene sa samiro proſiſh: inu jeſt tebe s'novimi grehami vſaki dan, vſako uro, ja, kolikurkrat le s'ozhmy trenem, k'maſhzhuvanju perpravlam. Ti enkrat, ti dvakrat, ti trykrat veſ ſkerbn tvojo proſhno sa moje vezhnn isvelizhanje naprejperneſeſh: jeſt pak na to prihodno vezhnoſt nezh namiſlim, jeſt sa mojo duſho nezh naſkerbim, jeſt ſim v'enimu globokimu ſpanju sapopaden, ravnu, koker de bi meni Nebeſa namogle venoſtati. Zhe jeſt molim, al

zhe

(k) Hab. 2. v. 3.

zhe ſe meni veliku vezh le sdy, de molim, oh koku delezh ſim jeſt od tvoje gorezhnoſti, inu ſtanovitnoſti! Vuzhi ſe o moja duſha! od letiga Boshjiga Mojſtra, ali Vuzhenika te molitve moliti; aku ſe boſh ti navuzhila prov moliti, ſe boſh tudi navuzhila prov shiveti. Pridite, pokleknimo dol, jokajmo ſe pred Goſpudam, padimo dol s' naſhim obrasam na semlo, ſposnejmo naſho pregreho, preden ſhe bo on ſvoj ſerditi obraſ greſhnikam na ſodni dan pokasal.

Shtation je per tih dveh ſvetih Marternikah Joannesu, in Paulu. So deſet tavshènt lejt odpuſtki.

Piſmu je is oſem, iuu pedeſete poſtave tiga Preroka Isaiasa, naſ opomina, de imamo naſhe shivlenje pobulſhati.

Evangelium je is pete poſtave S. Mattheusha od lubesni pruti ſovrashnikam.

Zirkovna Molitov.

O Goſpud! my tebe proſimo, ſpremlej ta sazheti poſt s'dobrotlivo pomozhio: de bomo v' ſtanu tu poſtnu sdershanje, katerU s' teleſam iſkaſhemo, tudi s'pravim ſerzam opraviti, Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA

NA SABBOTO
PO PEPELNIZHNI SREDI.

Od Chriſtuſove molitve k' nebeſh-kimu Ozhetu.

I. *Moj Ozha, zhe je mogozhe, nej gre leta kelh od mene. Ampak ne, koker jeſt ozhem, temuzh koker ti ozheſh.* (1) Chriſtus je toku rekozh s'enim ſamim pogledam vſe, kar je imel preſtati, vidil, tu je she blu toku grosovitnu, inu toku naiſhtivenu, de ſe je on nad tim vſtraſhil, inu molil, de bi leta kelh, aku bi blu mogozhe, od njega ſhal. On je profil, ne de bi bil vſhliſhan, ampak de bi na snanje dal, koku britku je imelu biti njegovu terplenje, kateru je she, kader je le ſamu na miſl perſhlu, tudi Boga (zhe zhlovk toku ſme govoriti) v' ſtrah perpravilu; sakaj on k' ſvoji sgurni proſhni prezej lete beſede perſtavi: *Ampak ne, koker jeſt ozhem, temuzh koker ti ozheſh.* Ni teſhku, ne, v' Boshjo volo ſe vdati, kir je kej lohkiga, kej dobru diſhezhiga, kej po naſhi glavi; ampak v' takih rezheh, ſkusi katerih goli ſpomin ſe zhlovk veſ vſtraſhi, ti sunajni pet pozhutki obnemagajo, vſa zhloveſhka pre-

(1) Matth. 26. v. 39.

premoshnoſt pojema, v' takih rezheh, pravim jeſt, ſvojo volo s' Boshjo volo popolnama ſkleniti, ah! ta je reſ ena zhednoſt, katero my nigdar nabomo sapopadli, aku ſe my lete nabomo od tiga Vuzhenika Chriſtuſa navuzhili. On je Ozheta profil: *Moj Ozha!* sakaj nej ſe le on pruti meni ojſter iſkashe, kokerkol ozhe, toku je on vender en Ozha, *zhe on ſtiſka, zhe on potepta, inu potere, toku je on vender en Ozha*, pravi ſveti Auguſhtin. On je profil, koker en Syn: *koker ti ozheſh.* Namerzh glih koker ſta Ozha, inu Syn edina v' naturi, toku je treba, de ſta tudi ona dva edina u' voli, de eden ravnu tu ozhe, kar ta drugi. On je profil: *zhe ozheſh*, de bom jeſt is ſhtrikami, inu ketnami svesan, de bom, koker en hudodelnik, pred Sodnike perpelan, de bom po krivizi satoshen, de bom od lashnivih prizh oblegan, *naisjidi ſe moja, ampak tvoja vola. Zhe ozheſh*, de bom jeſt od Jogrov sapuſhen, predan, satajen; de bom od Judov sapluvan, saſmehuvan, is shlafernzami vdarjen? isjidi ſe. *Zhe ozheſh*, de bom jeſt is ſhibami resmeſarjen, s' ternami kronan, k' ſmerti obſojen? isjidi ſe, *zhe ozheſh*, de bom, koker en resbojnik, dershan, de bom na kriſh perbyt, de bom na letimu ſhpotlivimu leſu omurjen? isjidi ſe, koker ti ozheſh. Tu ſe pravi moliti; tu ſe pravi en Syn tiga nebeſhkiga Ozheta biti.

Kaj

Kaj ti o kerſhanſki zhlovk! k' vſimu timu praviſh? ti ſzer vſaki dan moliſh: *isjidi ſe tvoja vola, koker na nebu, toku na semli;* ampak al ſe ti tudi po leti tvoji molitvi saderſhiſh? kumej tebi eni zherni oblaki od delezh shugajo, kumej ſe per tebi ena mejhena teshavza oglaſy, inu koku je she teba grosa, koku ti proſiſh, koku vpijeſh: *nej gre, nej gre leta kelh od mene prezh.* Koku ti klagujeſh, koku ſe ti pertoshiſh, kir ſe kej permiri al tvojim pozhutkam superniga, al tvojimu poſhtenju, koker ſe ti bojiſh, ſhkodliviga? kje je pak takrat ta lepi navuk, inu exempel, s' katerim je tebi tvoj nebeſhki Vuzhenik naprejſvejtil rekozh: *Ozha, ne, koker jeſt ozhem, ampak koker ti ozheſh.* Poſhluſhaj tvojiga Boshjiga Mojſtra, inu she sveſtejſhi sa nym hodi, sakaj koker ſveti Leo pravi: *Leta glaſ te glave je sdravie tiga teleſa.*

II. *Ne, koker jeſt ozhem.* De ſi lih Chriſtus ta naſkonzhna Modruſt namore sapelan biti, toku ſe on vender na eno gviſhno visho na ſvojo volo nasaneſe, on toku rekozh ſvojim shelam navupa, inu satu lete Ozhetovimu povelu podvershe. Namerzh tu zhloveka prov ravnu k' ſvetuſti pela, tu ga narbel pred vſo navarnoſtio obvarje, kir ſe on nezh ſam na ſe nasaneſe, ampak ſe veſ voli Boshji zhes da, inu isrozhi. Doſtikrat na murju en vſezhni piſh potegne, kateri zhov-

narje

narje na eno plat vabi, inu napravla, ampak zhovnarji ſo modri, ony ſe nezh prezej navupajo, ſvoje jadra sdajzi nareſpno, barko po timu dopadlivimu vetru naobernejo, ampak ſe poprej s'to murſko svesdo ſkus perpomuzh te Magnetovſke jigle poſvjetvajo: ravnu toku tudi my nimamo naſhimu nagnenju vupati, my nimamo v'naſhe shele pervoliti, preden niſmo lete po miri Boshje vole prov dobru obrovnali. Sakaj aku lih ſe nam vzhaſ ena rezh naſhih shel prov vredna vidi, toku bi naſ ona vender lohku v'ſhkodo, inu v' pogublenje perpravila. Naisjidi ſe moja vola, ampak le tvoja, je treba s' Chriſtuſam rezhi. Sakaj koku bi blu, ke bi naſ naſha leſtna lubesen ogolufala, de bi my kej takiga oteli imeti, kar bi une beſede naſhiga sa naſho pravo ſrezho vſelej ſkerbniga Goſpud Boga sadele: *vy naveiſte, kaj proſite.* My doſtikrat sa naſ hude, ſhkodlive rezhy poshelimo, nam pogoſtu kej takiga diſhy, kar ni reſ dobru, my nezh kej veliku naprevidimo, my nezh kej prov rezhy naſposnamo, inu my ſmo vender naſhe zhudne terme, my ſi nigdar napuſtimo vseti, kar ſmo ſi enkrat v' glavo poſtavili, my ozhemo zelu Boga ferbeshnu poſyliti, de bi nam naſho volo ſturil, ravnu, koker de bi my nikol namogli faliti, inu sapelani biti, ravnu, koker de bi vſe, kar kol nam pred naſhe

ozhy

ozhy pride, ſhe toku ſvetu blu. *Tvoja vola* o kerſhanſka duſha! ſveti Auguſhtin opomina, *ſe ima po voli Boshji popraviti.* Taiſti ſo eniga pravizhniga ſerza, kateri ſe v' timu ſedajnimu shivlenju po voli Boshji ravnajo, inu vishajo. Chriſtus nezh ni imel ſebi lubſhiga, koker tu shivlenje, nezh ſebi britkejſhiga, koker to ſmert, inu on je vender, kir je imel vmreti, ſerzhnu, ſtanovitnu, inu trykrat savpil: *Ne, koker jeſt ozbem.*

III. *Abba moj Ozha! vſe je tebi mogozhe, vsemi leta kelh od mene prezh.* (m) Chriſtus ni bres ſkrivnuſti per eni toku teſhki perloshnoſti Boga dvakrat sa pored eniga *Ozheta* imenuval (sakaj Abba ſe ravnu toliku pravi, kolikur Ozha.) Namerzh ſpomin tiga imena: Ozha je v' njegovimu ſerzu enu prov otrozhje savupanje obudil, na tu savupanje ſe je Chriſtus saneſl, je vſe bojezhe miſli is glave sbyl, ſe je ſerzhnu v' njegove roke ſpuſtil, veſ previshan, de nabo le ſamu Syn od Ozheta vſhliſhan, ampak de bo tudi Ozha savol Synu tu ſklenil, kar ſe bo timu narbel ſpodobilu. Kir je on letu vupanje imel, je on rekal: *Ne, kar jeſt ozhem*, ampak kar ti, inu je s'tim vſo ſkerb zhes ſebe Ozhetu puſtil. Vejſh ti, o kerſhanſka duſha! koku je Buh otel od naſ imenuvan biti, kir je rekal: vy imate toku moliti: *Ozha naſh, kir*

ſi

(m) Marc. 14. v. 36.

ſi v' Nebeſih. (n) Zhe je on en Ozha? kje je tu otrozhje savupanje na njega? zhe je on en Ozha? toku ja my imamo vſe naſhe shele, vſe naſhe proſhne v' njegove lubesnive roke zhes dati, inu isrozhiti, inu ſzer s' veliku vezhim savupanjam, koker je kedej enu detu ſvoji Materi v' narozhje hitelu; sakaj nobena Mati ni toku mozhnu sa ſrezho ſvojiga ſynu ſkerbela, koker leta nebeſhki Ozha zhes te ſvoje ſkerb ima. Kai sa ena Mati je kedej na timu ſvejtu shivela, katera bi ſe bla toku previdna, sa ſvojiga ſebi narlubſhiga ſyna toku ſkerbna iſkasala, de bi bla vejdla, koliku on ima laſ na glavi? Pole, Buh sa tu vej: *Noben laſ nima od vaſhe glave konz vseti.* (o) Nej bomo otrozi tiga velikiga Ozheta, zhe ſmo my tiga otrozi, ſmemo od vſeh ſkerby, od vſiga ſtrahu proſti rezhi: Abba, moj Ozha! naisjidi ſe moja, ámpak tvoja vola; sakaj poprej bi blu mogozhe, de bi ena Mati na ſad ſvojiga teleſa posabila, koker pak, de bi Buh enimu takimu kej hudiga puſtil na glavo pridti, kir ſe veſ, inu s' enim otrozhjim savupanjam v' njegovo volo zhes da, inu isrozhi.

IV. *Ampak ne, koker jeſt ozhem, temuzh, koker ti.* (p) Sej nam pak tudi namore toku teſhku biti u' vſeh rezheh Boshji voli ſe zhes

(n) Matth. 6. v. 9. (o) Luc. 21. v. 18. (p) Matth. 26. v. 39.

dati, inu isrozhiti; sakaj my vejmo, de naſ Goſpud Buh, koker en lubesnivi Ozha lubi. Per tim my v'kratkim nikar namoremo zbiblati, de je njegovi Vſigavidijozhnoſti popolnama snanu, kaj je sa ſleherniga med nami, inu ſzer u' vſakteri perloshnoſti narbulſhiga. Zhlovk, kateri je bres ſhtivenja doſtim ſmotnjavam podvershen, bo ſhe ſam v' naisrezhenu veliku navarnoſt sabrodil, inu, zhe ſe bo on na ſvoj (oh koku ſlabi!) um, inu pamet sanesl, de bi ſe podſtopil ſam ſebe rovnati, zhe ſe bo on otel po tim, koker ga bo ta leſtna vola vishala, po murju tiga ſvejta okul pelati', bo vſe ſalenu, barzhiza njegove vboge duſhize ſe bo poprej resbyla, koker de bi on h'kraju tiga vezhniga isvelizhanja perſhal. Sam Goſpud Buh namore sapelan, inu ogolufan biti, pak tudi nobeniga namore sapelati, inu ogolufati, ti ſe boſh bres konza bulſhi vſem navarnoſtem obranil, zhe ſe boſh timu, koker pak, ke bi ſe ſam ſebi savupal. kaj ſe mudimo kerſhanſka duſha? mari hitimo, kar nam je narvezh mogozhe, voli Boshji ſe podloshni ſturiti; kolikajn blishiſhi my bomo k'leti perſhli, tolikajn bulſhi ſe nam bo ona iſkasala. Dobrotlivi Goſpud Buh ſe nabo puſtil ſkus naſho darotlivoſt premagati. Kolikur terdnejſhi my bomo naſhim shelam odpovedali, kolikur bel popolnama my bomo vſe praſne

ſker-

ſkerby sa tu naſhe dol poloshili, kolikur rajſhi my bomo Boga puſtili po ſvojimu dopadajenju s' nami obrazhati, toliku vezh ſe bo on sa naſ amvsel, on naſ bo zelu toku oſkerbel, ravnu, koker de bi on naimel tudi sa druge ſkerbeti. Toku ſe tedej vſi my v' ſrezhi, inu v' naſrezhi, v' dolpotlazhenju, inu v' povikſhanju resglaſimo, koker ſe je Chriſtus resglaſil, rezimo, kar je Chriſtus rekal: *Abba, moj Ozha! ne kar jeſt ozhem, ampak kar ti.*

Sdihuvanje.

O Buh! o Ozha! zhiger voli ſe je tvoj Edinrojeni Syn, moj Isvelizhar v' ti narvezhi teshavi toku ſerzhnu isrozhil, de je rekal, *v' bukvah prezej per sazhetku od menc gorsapiſanu ſtojy, de imam tvojo volo moj Buh ſturiti.* (q) Pole, jeſt tvoja zelu revna ſtvar ſkus exempel mojiga Goſpuda pergajnana, pred ſedesham tvojiga Boshjiga Velizhanſtva ponishnu na moj obraſ dol padem; jeſt k'ſposnanju tvojiga narvikſhiga Goſpoſtva vſo mojo volo, kolikur je le meni mogozhe, od ſebe prezh denem, inu leto tebi u' vſeh rezheh zhes dam, inu poſvetim. Nei ſe sgody o Goſpud! ne, kar jeſt ozhem, ampak kar ti ozheſh. Moja vola je nora, ona je smamlena, ona je pregreſhna. Nej ſe sgody

(q) Pſal. 39. v. 9.

v' meni, od mene, is mene, inu sa vol mene v'shivlenju, inu v'ſmerti tvoja vola, koker v'Nebeſih, toku tudi na semli.

Shtation je per ſvetimu Tryphonu Marterniku. So popolnama odpuſtiki.

Piſmu je is oſem, inu pedeſete poſtave tiga Preroka Isaiasa. Naſ opomina, de ſe imamo na zhednoſti podati.

Evangelium je is ſheſte poſtave S. Marka. Nam pravi, koku je Chriſtus nad vodami hodil.

Zirkovna Molitov.

O Goſpud! pridi naſhim pohlevnim proſhnam na pomuzh, inu dodejli: de my bomo leta preſveti poſt, kateri je k'osdravlenju teh duſh, inu teleſov noterpoſtavlen, s'enim ſpodobnim dershanjam zhaſtili. Skus naſhiga Goſpuda &c.

NA PERVO

NEDELO V'POSTU.

Od kervaviga Puta.

1. *Pergodilu ſe je, kader je on toku is ſmertjo rynjal, je dalej molil: inu njegov put ſe je ſturil, koker kervave kaple, tekozhe na semlo.* (r) Noben ni v'ſtanu sadoſti dopovedati, kaj

(r) Luc. 22. v. 43. & 44.

kaj sa ena velika, kaj sa ena ojstra vojska se je v' timu Boshjimu JESUSovimu serzu vsdignila, kir so se sazhele med sabo vojskuvati od tot Ozhetova vola; od unod ta naturalska grosa; od tot lubesen pruti zhlovesbkimu rodu; od unod te grosovitne martre, katere so se perblishuvale, od tot shele to zhlovesbko pregreho popolnama vensbrisati; od unod ta framotna smert, katera je naprejstala. Sakaj de si je lih bres tiga smert is vseh strashnih rezhy ta narstrashnejshi, toku je vender Christusu svoja smert she veliku strashnejshi naprejpersbla; dokler je on previdil, de bo leta iusebnu shpotliva, inu grosovitna: shpotliva, kir bo na lesu tiga krisha sturjena; grosovitna pak, kir se bo per ti ta narsadna kapelza kervy prelyla. Kader si je tedej Christus leto svojo smert domishluval, ne dergazh, koker ke bi jo res pred svojima ozhyma imel, je v' njemu to zhlovesbko naturo ena grosa popadla, inu szer ena toku velika grosa, de je on she pred smertjo na krishu she is smertjo rynial, inu de bi bil on od prevelike syle lete snotrejshne vojske, inu rynianja vmerl, ke bi ga nabla svoja Vsigamogozhnost per shivlenju obdershala, de bi potler she vezh sa nas terpel. Moj JESUS svojo smert previdi, inu od strahu pred njo, kir se ona she perblishuje, skor vmerje. Oh! koku jest malukedej,

inu koku ſhe takrat le v'en dan od ſmerti miſlim! koku poredku, koku malu ſe jeſt pred njo bojim! Jeſt shivim, ravnu koker de bi nikol naimel vmreti, inu meni bo vender treba vmreti. Jeſt bom kjekej ſhal, kamer vſi gredo. Ampak zhe ſe jeſt ſpomnim na toliku grehov, katere ſim jeſt ſturil; zhe ſe jeſt ſpomnim na uno veliko nahvaleshnoſt, katero ſim jeſt pruti Goſpud Bogu iſkasal; zhe ſe jeſt ſpomnim na un zhaſ mojiga shivlenja, kater zhaſ ſim toku sanikarnu sapravil, kir ſim imel lepe perloshnoſti prov dobru ſturiti; zhe ſe jeſt na vſe letu ſpomnim, oh koliku ſe je meni treba pred ſmertjo bati! bel pravizhnu bi blu, de bi jeſt is ſmertjo rynjal, koker pak, de enu taku rynjanje Chriſtus ta naſkonzhna Svetuſt terpy; ampak napozhutlivoſt mojiga terdiga ſerza, naſtanovitnoſt mojih miſli, tu naisrezhenu veliku reſtreſenje mojiga ſerza ſtury, de ſe do sdej niſim tolikukrat, kolikurkrat bi ſe blu ſpodobilu, na ſmert ſpomnil. Sa vol tiga ſe JESUS pred ſvojo ſmertjo bojy, kir ſe jeſt nezh pred to mojo nabojim; namerzh on ſe bojy, de bi jeſt hudu navmerl; sakaj koku ozhe en taki zhlovk dobru vmreti, kir malukedej na ſmert miſli?

II. *Njegov put ſe je ſturil, koker kervave kaple, tekozhe na semlo.* (s) Kir ſe je v'timu pre-

(s) Luc. 22. v. 44.

preſvetimu Chriſtuſovimu ſerzu ta narvezhi ſtrah pred ſmertjo s' to nargorozhejſhi lubesnjo pruti zhloveſhkimu rodu dolgu zhaſa vojſkuval, inu kir je un ſylnu mozhnu pergajnal k' pobegu, k' frayoſti, k' shivlenju; leta pak k' oſtajenju, h' ketnam, k' ſmerti, je she na sadnu ta lubesen premagala, inu dokler ona nobene sadershbe namore terpeti, je ona s' toku veliko ſylo na dan venvdarila, de je kry, inu ſkupej tudi ſtrah is vſeh Chriſtuſovih shil vunkej isgnala, ja, de je ona po tim, kir je she bla terdnu ſama per ſebi ſklenila, de ozhe sa zhloveka vmreti, ſhe drugim ſerze delala rekozh: *vſtanite gor, pejdimo.* (t) O ſylnu velika muzh te lubesni, katera ſe narvezh v' teſhkih rezheh iſkashe, al je reſnizhna. *Nobeden nima vezhi lubesen, koker de on ſvojo duſho sa ſvoje perjatelne gorda.* (u) Leto ſi je tukej Chriſtus naprejvsel gordati, inu o koku terdnu ſi je on letu naprejvsel! njega niſo mogle ne ſhibe, ne ketne, ne saſramuvanje, ne fershmajhti, ne bolezhine, ne martre, katere je she on pred ſabo vidil, nasajdershati, de bi on nabil letem ſam napruti tekl. Kar kol je snala jesa, erjuvuſt, navoſhlivoſt, inu grosovitnoſt shugati, vſe letu je blu premalu sa njegovo ſerzhnuſt, inu kar je njemu en malu poprej preteſhku naprejperſhlu,

(t) Matth. 26. v. 46. (u) Joan. 15. v. 13.

tu ſe je she njemu vidilu vrednu poshelenu biti. Tu ſe pravi lubiti! Spregleduj tukej o kerſhanſki zhlovk! tvojo lubesen, katero ti, koker praviſh, pruti Bogu imaſh. Poglej JESUSovo is lubesni pruti tebi doneſ toku obilnu prelyto kry, inu ſramuj ſe. Spremiſhluj tvojo lenobo, inu toshlivoſt; prevdari ſam per ſebi, kaj ſi dolshan? pomiſli, kaj poverneſh? kakuſhna je tvoja lubesen? kaj ſi ti doſihmal is lete lubesni ſturil, al terpel? kaj sa enu hudu nagnenje ſi premagal? kaj sa eni ſkuſhnjavi, katera je tebe od Boga odvrazhala, ſi ſe ti toku v' bran poſtavil, de bi bil, narezhem: kry prelyl, inu is ſmertjo rynjal, ampak de bi ſe le bil ti vſaj potil, de bi ſi bil kej persadel, inu kakerſhno mujo vsel? Poglej JESUSa, kir sa te is ſmertjo rynja, inu ſe kej vupej! *Lubesen velike rezhy dela, zhe je ena prava lubesen; aku pak ona neha velike rezhy delati, toku she ni vezh ena prava lubesen*, ſo beſede ſvetiga Grogorja. Podſtopi ſe velikih rezhy; sakaj *lubesen ſe pred tim imenam ene teshave ſramuje.*

III. *Niegov put ſe je ſturil, koker kervave kaple, tekozhe na semlo.* (x) Poglej leta shaloſtni pogled ene prave, inu naismirjene lubesni! Poglej, koku ta Edinrojeni Syn Boshji s'zelim ſvojim obrasam na semli leshy, inu

(x) Luc. 22. v. 44.

inu ſe veſ v' ſvoji leſtni kervy kople? Poglej, koku lubesen vſe shile njegoviga ſvetiga teleſa toku rekozh predere, is katirih shil she kry vezh nakaple, temuzh, koker en zel potok teh voda, vunkej ſhini, ter vſo semlo okroh, inu okroh pud ſe vsame, inu pomuzhy. Is ozhy, is uſheſ, is vuſt, is perſ, is ſtrani, povſod kry venvdari. Sledni vud tiga shivota njega boly, ſledni Kry prelyva, de bi on na to visho grehe zeliga zhloveſhkiga trupla opral. O ti preſueta Kry mojiga Odreſhenika! koliku mozhnejſhi ti, koker nekedej kry tiga pravizhniga Abelna od semle vpijeſh, ti v'nebu vpijeſh, de bi meni sadobila odpuſhanje unih, o pazh prevelikih grehov mojiga nagnuſniga teleſa, kateru ſe je tolikukrat super Boga, inu super mojo duſho ſpuntalu! Ti od semle vpijeſh, jeſt ſhliſhim, ti na me vpijeſh, *de bi jeſt s' duham dela tiga meſa doltarl.* (y) Ti vpijeſh, de ſe nimam puſtiti sapelati v' prepovedane ſladnoſti tiga shivinſkiga poshelenja. Leta ſveta Reſhna Kry tudi pruti tebi o kerſhanſki zhlovk vpije, inu ona pruti tebi bel, koker, bodi ſi, karkol sa en zhloveſhki beſednik, na glaſ vpije, ona is teh narlubesniviſhih Chriſtuſovih ozhy ſhini, inu vpije: *Oberni prezh tvoje ozhy, de nabodo nezhemernoſt vidile.* (z) Ona is uſheſh vpije: *Ogradi tvo-*

(y) Rom. 8. v. 13. (z) Pſ. 118. v. 37.

tvoje uſheſa s' ternami, (a) de nabodo klaſarſke beſede poſhluſhale, ona is vuſt vpije, *de ſe nima nobena golufija v' tvojih vuſtah najdti.* (b) Ona is zeliga shivota obilnu vunkejtezhe, inu vpije, de ſe imaſh tiga narnadolshniſhiga JESUSoviga teleſa ſhonati, de nimaſh is tiga s'novimi grehi en novi kervavi put vunkej ſtlazhiti. Ampak o pazh enu vezh, koker kamen, terdu ſerze, kateru nabo ſkusi kry letiga naomadeshuvaniga Jagneta k'pokuri omezhenu, k' vſmilenju pruti njemu vshganu, k' ſolsam perpravlenu!

IV. *Njegov put ſe je ſturil, koker kervave kaple, tekozhe na seulo.* (c) Toku tedej kry mojiga JESUSa, katera vezh vela, koker vſi shlahtni kameni, vezh, koker vſa saloga vſiga poſvejtniga bogaſtva, toku tedej kry mojiga JESUSa zelu toku ni bla sa nezh, de je bla sanizhuvana, ter na tla savershena. Kaj vy Angelzi Boshji delate? sakaj vy lete preshlahtne kaple, katere ſhe nikol niſo doſihmal na timu ſvejtu ſvoje glihe imele, prezej gori v' nebeſa nasneſete? Ampak sakaj jeſt Angelze Boshje ſvarim? Kaj delamo o kerſhanſka duſha! My vejmo, de je leta ſveta ReſhnaKry ena zena naſhiga odreſhenja; sakaj my leto s' tim narvezhim fliſam nasajemlemo, inu vkupejnaſpravlamo, de bi jo ne-

(a) Eccli. 28. v. 28. (b) 1. Petr. 2. v. 22. (c) Luc. 22. v. 44.

nebeſhkimu Ozhetu sa ozhiſhuvanje naſhih grehov dali, inu gorofrali? Leta naſha naisrezhena namarnoſt naſhimu shaloſtnimu Isvelizharju ſhe eno novo shaloſt dela, toku, de ſe on med ſvojim kervavim putam po pravizi ſme pertoshiti: *H' kaj sa enimu pridu moja kry dohaja* ? (d) Ona na semlo dol tezhe, bo, koker ene pomyve, na tleh reslyta, inu ima ſkor od sholnirjov, berizhov, inu rabelnov s'nogami poteptana biti. Ampak o Goſpud nehej ſe pertoshiti! tvoja kry nam k'narvezhimu pridu dohaja, bres lete bi my bli na vekomej pogubleni. My ſmo taiſta prekleta semla, katera do sdej nezh drugiga ni rodila, koker terne, inu oſati, kateri bodo ſkor tvojo preſveto glavo okryvavili; satorej ona toku shelnu vſe is tvojiga teleſa doltekozhe kervave kaple popye, de bi namerzh ſkus letu Boshje ſeme rodovitna poſtala, ter ſad ſamuſtu perneſla.

Sdihuvanje.

O ti nardarotliviſhi Buh! ena ſama kapelza tvoje kervy bi ne le ſamu sa moje, ampak tudi sa tavshent ſvejtov isvelizhanje doſti, ja naſkonzhnu preobilna bla; sakaj ſi ti tedej ne eno kaplo, ampak zele potoke toku dorotlivu, de narezhem, sapravlivu prelyl, de ſe vidi, ravnu koker de bi ti nezh

vezh

(d) Pſ. 29. v. 10.

vezh nabil od tvoje kervy zhes puſtil, kar bi ſhe potler mogle ſhibe, shebli, ſulza is tvojiga ſvetiga shivota vunkej ſtlazhiti? sakaj ſi tu ſturil, sakaj? koker de bi jeſt zelu nahvaleshni zhlovk vſaj is tiga ſposnal, *koku je moje odreſhenje obilnu! kjer je bla ena kapelza sadoſti*, tamkej *ſo zeli potoki* te kervy *vunkej tekli.* Inu kaj ozhem jeſt vbogi zhlovk sa eno toku veliko darotlivoſt vredniga poverniti? Mene je ſram, oh! mene je ſram, de ſim jeſt zelu toku ſkop pruti tebi, zhe le morebit sa vol Boga ena kapelza puta na mojimu zhelu ſtojy, zhe le ena ſolza is ozhy dol pade, toku ſe she jeſt prevsamem, ravnu, koker de bi bil, navejm, kaj velikiga ſturil! Inu kaj ozhe tu biti, zhe jeſt na tvojo darotlivoſt pruti meni gledam?

Shtation je per ſvetimu Joannesu v'Lateranu, inu per ſvetimu Petru. So popolnama odpuſtiki.

Piſmu je is ſheſte poſtave tiga drugiga Paulo-viga piſma na Corintharje. Onu govory od vſe ſorte zhednoſt, inu od ſkerby lete sadobiti.

Evangelium je is zheterte poſtave ſvetiga Mattheusha. Leta nam Chriſtuſov poſt, ſkuſhnjave, inu premaganje naprejperneſe.

Zirkovna Molitov.

O Buh! kateri ti tvojo zirkov ſkus tu oblejtnu poſtnu dershanje ozhiſhujeſh; dodejli tvoji gmajni; de bo tu s' dobrimi deli dopolnila, kar shely od tebe ſkus sdershanje doſezhi. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA PONDELEK

PO PERVI NEDELI V' POSTU.

Chriſtus bo od Angelza poterden.

I. *Njemu ſe je en Angel is Nebeſ perkasal, ta je njega poterdil.* (e) Po tim, kir je bil Chriſtus trykrat ſvojo volo gor dal, inu ravnu tolikukrat ſvojo molitov v' duſhnih, inu teleſnih teshavah ponovil, ſe je njemu en Angelz perkasal. Toku ſe pergody, *kir koga ſvejt sapuſty; Buh na pomuzh pride*, pravi ſveti Chrysoſtomus, Namerzh molitov je bla vſelej ta prava pot sa pomuzh, inu gnade is Nebeſ ſi sadobiti. Nebeſa zelu rade naſhe proſhne vſhliſhijo, inu naſ nikol napuſte sabſtojn proſiti; sakaj al nam one tu dado, sa kar proſimo, al nam kej bulſhiga podejle. Chriſtus je proſil, inu je Ozheta proſil, de bi, aku bi blu mogozhe, leta kelh od

(e) Luc. 22. v. 43.

od njega prezh ſhal, letu on ni doſegl; on je pak vender ſvoji ſlabi zhloveſhki naturi eno tako ſerzhnuſt doſegl, de je ona taiſto muzh, katero ni ſama od ſebe imela, ſkus molitov sadobila, ter s' eno vezh koker zhloveſhko mozhjo ſovraſhnikam na pruti ſhla: *Pejdmo! pole ta je she blisu perſhal, kater bo mene isdal.* (f) S' tim bo al ſtanovitnoſt v' molitvi poplazhana, al savupanje v' terplenju obdaruvanu, de nam tu, kar bi ſe lohka sa naſho ſlabuſt preteſhku sdelu, ne le ſamu mogozhe, temuzh tudi ſladku, inu vſezhnu rata. Molitov telu poterdi, duſho odshali, inu potroſhta, zeliga zhloveka podpira, de te narvezhi rezhy k' enimu ſrezhnimu konzu perpravi. Sakaj bi my tedej o kerſhanſka duſha! v'timu, kar Boga amtizhe, imeli zagati, sakaj bi imeli vſe ſerze sgubiti, kir my eno toku rozhno pomuzh v'molitvi najdemo. Podſtopimo ſe tedej, ampak napodſtopimo ſe le enih mejhenih, inu njeh malu rezhy, podſtopimo ſe tudi velikih, inu njeh doſti velikih rezhy. Zhe ſi nekej navupamo na naſhe raine nakladati, poſtavimo vſe naſhe savupanje na taiſto muzh, katera bo dol is Nebeſ perſhla.

II. *Njemu ſe je en Angel is Nebeſ perkasal.* (g) Kar ſe ludem vſaki dan permeri, tu ſe je tudi Chriſtuſu u' vertu pergodilu, namerzh de

je

(f) Matth. 26. v. 46. (g) Luc. 22. v. 43.

je duh volan bil vſe resmeſarjenje sa odreſhenje tiga zhloveſhkiga rodu preſtati, meſu pak de je blu ſlabu, inu, kir ſe je blu ſylnu, zelu do ſmertnih teshav preſtraſhilu, de je shivot, inu semlo s' tim narobilniſhim kervavim putam pomozhilu. Kaj je otel Chriſtus tukej ſturiti? kam ſe je otel v'takih teshavah oberniti? On je tu ſturil, kar ſo vſi revni, inu nadloshni navajeni ſturiti; sakaj *reve, inu nadluge, katere naſ tukej ſtiſkajo, naſ pergajnajo k' Bogu bejshati*, pravi ſveti Grogor. Chriſtus ſe je pruti Nebeſam, Chriſtus ſe je pruti Ozhetu obernil, terdnu savupajozh, de leta Synu nabo teshej butaro naloshil, koker bi njemn mogozhe blu noſiti. Vſe je toku venperſhlu, koker je Chriſtus rajtal, de ima venpridti, dokler je njemu Ozha eniga Angelza poſlal, kateri bi imel njegovo ſkusi ſtrah oſlablenо, inu ſkusi prelyvanje toliku kervy slo ob ſvojo muzh perpravleno zhloveſhko naturo poterditi. Bodi ſerzhan o kerſhanſki zhlovk! Buh naſ tare, pak naſ vender zelu napotare, Buh naſ en zhaſ tare, de naſ potler s' toliku vezhim odshalenjam, inu troſhtam napolne. Tu ti terdnu savupej; aku lih ti supernoſti na tvojimu teleſu zhutiſh, ali shaloſt, inu ſuhoto na tvoji duſhi terpiſh, toku ſi vender napuſti tvoje ſerze vpaſti, na sahajej sa zhloveſhkimi troſhtami, nayſhi tvojo shaloſt s' prepovedanim

ve-

veſelam potolashiti. Troſht bo she is Nebeſ perſhal. Zhe Buh ſvojo pomuzh odlaſha, toku jo on vender dol navdari, on bo she ob enimu perloshnimu zhaſu perſtopil. Chriſtus, kir je v'ſvojih ſmertnih teshavah sapopaden, tebi is ſvojim sadershanjam pravi, on tebi s' beſedo osnanuje: *Syn imej savupanje.* (h)

III. *En Angel is Nebeſ, ta je njega poterdil.* (i) Toku je tedej Chriſtus toku ſlab ratal, de je imel od eniga Angela muzh prejeti? Kaj ne, on s' tremi perſtami zelo semlo derſhy, inu terdno ſtury, de ona supet v' ſvoje nezh nasaj napade? kaj ne, on je en *Buh vſiga troſhta.* (k) Koku on tedej doneſ zhaka, de bi ga en Angel potroſhtal? kaj bo ena svesdiza ſonze reſvetlila, ena kapelza tu veliku murje tiga ſvejta pomuzhila, en Angel Boga poterdil? Inu on ga je vender poterdil, kader ſe je Gabriel: *Muzh Boshja* imenuvan, katerimu ſo ble ſkrivnuſti Chriſtuſoviga zhloveſhkiga poſtajenja, terplenja, shivlenja, iuu ſmerti narozhene, v' prizho sneſhl, inu ſzer, koker ſe ima virjeti, v' drushni bres ſhtivenja veliku Angelzov Boshjih, de bi she Chriſtuſu po tim, kir je on lete narvezhi ſmertne teshave ſerzhnu preſtal, Angeli k'timu ſhe naprejſtojezhimu

(h) Matth. 9. v. 2. (i) Luc. 22. v. 43. (k) 2. Cor. 1. v. 3.

mu terplenju enu novu ſerze delali, ravnu koker ſo she njemu poprej Angeli v' puſhavi ſtregli po tim, kir je on bil te hudizhove ſkuſhnjave premagal. Vſiga tiga pak ni bil tolikajn Chriſtus potreben, kolikajn my; sakaj, glih koker je Goſpud sa vol naſ shaluval, toku je tudi on savol naſ poterden bil, de bi my v' letimu njegovimu toku ozhitnimu exempelnu, koker v' enimu zhiſtimu ogleduvalu vidili, kaj sa en veliki troſht tu ſerzhnu leſtnu premaganje is ſabo perneſe. Nobeniga ni na ſvejtu, kateri bi ſam per ſebi nobene teshave naimel, sdej ga jesa popade, sdej lenoba, inu toshlivoſt duſho vſo saſpano dela, sdej shaloſt ſerze ſtiſka, sdej ozhe tu nazhiſtu poshelenje zhes um, inu pamet goſpoduvati, kaj je she treba ſturiti? *Premagej ſam ſebe*, inu sa terdnu dershi, ſkorej ſe bo en Angelz Boshji v' prizho sneſhl, kater bo tebe poterdil, ta nebeſhki troſht nabo tebi venoſtal, kater bo tebi uno teshavo, katero ſi ti ſam ſebe premagajozh zhutil, obilnu nameſtil.

IV. *Njemu ſe je en Angel is Nebeſ perkasal.* (1) Syn Boshji ſe nabojy, nashaluje, napoty kry sa Angelze, ampak sa zhloveka, on bo pak vender le od ſamih Angelzov poterden. Leta je ta zhloveſhka nahvaleshnoſt pruti ſvojimu Isvelizharju! Nebeſa ſo

(1) Luc. 22. v. 43.

vidile, koku je bil Chriſtus v' ſvojih ſmertnih teshavah od vſih sapuſhen, one ſo vidile, koku ſo eni Chriſtuſovi Jogri vſi saſpani bres vſe ſkerby sa ſvojiga JESUSa le naprej ſmerzhali, koku je Judeſh Iſhkariot zhul, de bi ſvojiga Mojſtra isdal, sa vol tiga ſo Nebeſa eniga Angelza poſlale, kater bi Syna Boshjiga poterdil. *Jeſt ſim*, ta v' ſvojih ſmertnih teshavah veſ shaloſten Odreſhenik sdihuje, *jeſt ſim to preſho ſam tlazhil, inu neſhze ni smano is med tih folkov.* (m) Jeſt ſim koga yſkal, kater bi mene potroſhtal, inu niſem nobeniga neſhl. O nahvaleshni zhloveſhki rod! sa vol tebe, inu sa vol tvojiga isvelizhanja je Buh zhlovk poſtal, inu ſe sdej bojy, shaluje, ſe grima; on sa vol tebe moli, kry poty, inu is vſih ſkupej ni le eniga ſamiga najdti, kater bi njega potroſhtal, ja njih je bres ſhtivenja veliku, kateri njemu na njegove ſtare bolezhine ſhe vezh novih nakladajo, kateri njegovu rynjanje is ſmertjo ſhe teshej ſture, kateri grosnu veliku k' njegovi britkuſti perſtavijo, kir ne le ſamu na eno toku veliko dobruto posabijo, inu njega napotroſhtajo, ampak ſhe tudi uno ſveto Reſhno Kry, katero je on potil, hudobnu poteptajo. O *Bennoni!* tu je: o otrozi te bolezhine! ozheſh le tudi ti o kerſhanſka duſha med lete ſhteta

(m) Iſai. 63. v. 3.

ta biti! Buh obvari! kolikajn vezh sapuſhenja, ja reshalenja JESUS od tih nahvaleshnih terpy, tolkajn vezh ſi ti persadeni, de boſh njega potroſhtala; pomajnſhej njegovo shaloſt, kir shaluje; imej shnym vſmilenje, kir is ſmertjo rynja, de ſe bo tudi on enkrat zhes tebe vſmilil, kir boſh ti enkrat na ſmertni poſteli leshala, inu is ſmertjo rynjala, kar tebi sa reſ nabo venoſtalu.

Sdihuvanje.

O ti narshaloſtniſhi, inu od vſih sapuſheni JESUS! nikoger ni is vſih tvojih lubih, kateri bi tebe potroſhtal. Toliku tavshent ludy ſi ti v' puſhavi naſitil, toliku bolnikov ſi ti od njih bolesen osdravil, toliku Judov ſi ti s' tvojim isvelizhanſkim vukam reſvitlil, kir ſi po Judovſkih ſhulah okulhodil, ja ti ſi tudi vezh mertvih oshivel, inu ti ſi vender od zeliga zhloveſhkiga rodu sapuſhen. Nikoger ni, kateri bi le tu narmajnſhi vſmilenje pruti tebi obudil! Je le meni perpuſhenu s' Angelam ſe sdrushiti? meni, kir ſim tebe doſihmal s' toliku grehami reshalil; kir ſim nad tvojim terplenjam, nad tvojo ſmertjo kriv poſtal? Jeſt ſe vender tiga podſtopim; sakaj *enu sgrevanu, inu ponishanu ſerze ti naboſh sanizhuval.* (n) Inu, dokler jeſt dergazh nasnam, toku jeſt veſ vjokan, veſ sgre-

(n) Pſ. 50. v. 19.

van zhes moje grehe pred tebe ſtopim, inu tebe zelu ponishnu na mojih greſhnih kolenah proſim, ſturi ſe vreden, kjer boſh mene vidil v'ſmertnih teshavah leshati, na me ſe ſpomniti, mene poterditi, inu dobrolivu potroſhtati.

Shtation je per ſvetimu Petru v'shelesah. So popolnama odpuſtiki.

Piſmu je is ſhtir, inu trydeſete poſtave tiga Preroka Ezechiela. Buh, ta pravi paſtir, slo sa ſvoje ovzhize ſkerby.

Evangelium je is pet, inu dvejſete poſtave ſvetiga Mattheusha od sadne ſodbe.

Zirkovna Molitov.

O Buh, naſh Isvelizhar, preoberni naſ: inu reſvitli naſh um, inu pamet s'nebeſhkimi navukami, de nam bo ta ſhtirdeſet-danſki poſt dobru sdal. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA TOREK
PO PERVI NEDELI V'POSTU.

Od tiga Isdajavza Judesha Iſhkariota.

1. *Tih dvanajſt eden s'imenam Judeſh Iſhkariot je ſhal kjekej k'Vikſhim Farjam, inu je dijal: Kaj ozhete vy meni dati, inu jeſt vam*

vam ga ozhem isdati? Inu ony ſo njemu tryde-ſet ſrebernikov pervolili. (o) Ke bi bil Judeſh Iſhkariot ſkus veliku proſhna od Judov pod-ſhuntan, ke bi bil on ſkus eno golufijo sa-pelan, al is ſylo pergnan Chriſtuſa isdal, bi blu vender letu njegovu naſramnu ſsdajanje ena taka kriviza, katero bi on nigdar, inu na nobeno visho namogl sadoſt isgovarjati. Kadu bo ſhe le sdej v' ſtanu sapopaſti, ko-ku velika, inu teſhka je bla Iſhkariotova pregreha, kir on ni bil od nobeniga pokli-zan, narezhem, perſylen, temuzh ſe je ſam, inu radovolnu ponudil, de on njega ozhe is-dati? Inu, kar je ſhe hujſhi blu, toku je on letu ſturil po toliku od Chriſtuſa prejetih gnad, inu dobrut, namerzh po tim, kir ſo mu ſhe le en malu poprej njegove naſnashne noge ble vmyte, po tim, kir je on bil tu ſvetu Re-ſhnu Telu vshil, je on en Joger ſvojiga Moj-ſtra predal. On je ſhe veliku globokejſhi v' hudobijo sabredl, kir je zeno, bogaſtvu, inu ſhaz zeliga ſvejta na prodej poſtavil, inu, koker eno malu vredno ſtvar, sa try-deſet ſrebernikov zenil. Je le mogozhe vir-jeti, de je en ſkusi try lejta v' Chriſtuſovi ſhuli podvuzheni Apoſtel toku delezh saſhal? saſhal je ſkus lakomnoſt oſleplen. Oh! kaj napremore tih dnarjov poshreſhnoſt? Sdej vidim, de, *kateri ote obogatiti, v' ſkuſhnja-*

(o) Matth. 26. v. 14. & 15.

vo, inu v' hudizhovo sadergo padejo. (p) Zhloveku ni nezh mar ne sa vejſt, ne sa Chriſtuſa, de le dnarje sa ygranje, sa prevsetnu oblazhilu, sa nezhemernoſt sadoby. Ni toku grosne pregrehe, v' katero bi zhloveka nasapelala una Iſhkariotova ponudva: *Kaj ozhete vy meni dati?* Nobena sgovornoſt nima vezhi mozhy sa zhloveka pregovoriti. O koliku ſodnikov, inu beſednikov je blu ſkus lete beſede: *Kaj ozhete vy meni dati*, nakuplenih, koliku ſirot je blu dolpotlazhenih, inu k' nezh perpravlenih. Tih dnarjov poshreſhnoſt je ena vuzheniza tiga ſhkodvanja, ona je ena napelavka h' krivizi, ona je ta narrodovitniſhi korenina vſih grehov. Dnarji te mlade sapelujejo, te nadolshne pokase. Koger sheliſh v' pogublenje perpraviti, timu le dej veliku dnarjov.

II. *Judeſh pak, isdajavez, je tudi sa taiſtu meſtu vejdl; sakaj JESUS ſe je is ſvojimi Jogri pogoſtu ondukej s'hajal.* (q) Ta narhujſhi isdajavez je sa eno dobro rezh k' ſvoji ſhkodi vejdl. Kolikajn bulſhi bi blu sa njega, ke bi on nabil sa tu sgorej ſpomnenu meſtu vejdl; morebit bi on ſvojiga Boshjiga Mojſtra nigdar nabil isdal. O raminu nafrezhnu snanje, kateru sa vejſt nezh namara! kaj zhloveku pomaga tudi vſeh rezhy popolnama ſposnanje, kateru nasna JESUSa lubiti,

(p) 1. Tim. 6. v. 9. (q) Joan. 18. v. 2.

ti, po vrednoſti ſhtimati, inu obderſhati. Nej bo tu meni, inu tebi, o kerſhanſki zhlovk! rezhenu. Koliku my imamo opraviti, koku slo ſi moremo glavo lomiti, de ſe le kej navuzhimo? Sa tu my narpoprej, inu pred vſim drugim od mladih nog ſkerbimo, na tu ſe my ſkusi naſhe narbulſhi lejta podamo, s' tim ſe my zelu dolnoſimo, de le kej snamo. Inu h' kaj sa enimu pridu nam vſe letu pride, zhe my to toku teſhku sadobleno vuzhenuſt prov porednu k' hudimu naſhe duſhe obernemo, zhe my naſh ſkus toliku ponozhniga zhujenja viſoku reſvitleni um, inu pamet na golufije, na krivizo, na ſtiſkanje, inu dolpotlazhenje teh firot, na prevsetnoſt naloshimo? My nekej saſtopimo, nekej snamo, al ſi veliku vezh le miſlimo, de nekej saſtopimo, inu snamo, inu koku ſe she prevsamemo, koku druge sanizhujemo? *Vuzhenuſt zhloveka napihne*, pravi ſveti Apoſtel Paul, (r) s' kaj sa enim napuham my ſami ſebe, naſhe govorjenje, inu piſanje ogledujemo, ravnu koker de bi letu blu ta ſveti Evangelium? my shelimo od vſih ludy sa ene ſylnu vuzhene moshe, ja sa ene shive hrambe teh bukov dershani, inu zhaſtiti biti. O prasni zhloveſhki vuk! o nezhemerna saſtopnoſt, inu vuzhenuſt! *En pohlevni hmet, kateri Bogu ſlushi, je bulſhi, koker en*

(r) 1. Cor. 8. v. 1.

prevsetni Vuzhenik teh poſvejtnih rezhy, kateri ſpremiſhluje, koku svesde na nebu okulhodijo, sravn pak ſam ſebe samudy, na ſam ſebe nezh nagleda, ſo beſede tiga brumniga mosha, Thomasha Kempensarja. (s) Po Paulovimu ſprizhuvanju *je modruſt tiga ſvejta per Bogu ena noruſt.* (t) Podejmo ſe, ampak podejmo ſe na pravo vuzhenuſt v' ſhuli ſvetiga Apoſtelna Paula, kir pravi: *jeſt niſim miſlil, de med vami kej snam, ampak le JESUSa Chriſtuſa, inu ſzer tiga krishaniga.* (u)

III. *Judeſh, ta isdajavez, je tudi sa taiſtu meſtu vejdl; sakaj JESUS ſe je pogoſtu ondukej s'hajal.* (x) De bi Chriſtus od ludy, inu od vſiga zhloveſhkiga ſhuma odlozhen, bel per myru ſvojo molitov k' nebeſhkimu Ozhetu opravil, ſe je on pogoſtu is tiga napokojniga mejſta na ta myrni vert Gethſemani podal. Judeſh Iſhkariot je sa letu meſtu vejdl, ja on je tudi kjekej s' Chriſtuſam vſe ſkusi hodil; ampak oh! na kaj sa eno vſe drugo visho, s' kaj sa enim vſe drugim dobizhkam! JESUS je na vert ſhal, de bi Boga Ozheta sa naſhe Isvelizhanje profil, tudi Judeſh je ſhal, pak de bi Chriſtuſa sa trydeſet ſrebernikov predal; Un je ſhal, de bi zhloveſhki rod isvelizhal, ta, de bi Chriſtuſa pogubil. Naſrezhni isdajavez! kaj de-

laſh

(s) Lib. 1. c. 1. (t) 1. Cor. 3. v. 19. (u) 1. Cor. 2. v. 2. (x) Joan. 18. v. 2.

laſh ? kam greſh toku hitru ? Ti koker en vajvoda tih hudobnih, koker en poglavar tih sholnirjov, inu berizhov na vert hitiſh, de bi tvojiga Goſpuda njegovim narvezhim ſovrashnikam v' peſt perpravil! Toku ſi ſi ti tedej is meſta te molitve en krey naredil, kjer bi ti greh delal, en krey, kjer bi tvojo hudobijo vſim ludem pred ozhy poſtavil? O Judeſh! ke bi ſe bil ti po sadershanju tvojiga Mojſtra rovnal, inu bi bil na timu meſtu gorezhejſhi molil, bi sdej tebe tvoje hudu nagnenje semkej nasapelalu. O kriſtiani, kateri ſte navajeni vezhi dejl vaſ veliku ſkupej te Bogu poſvezhene zirkve, koker ene sa molitov perpravlene meſta obyſkati, glejte: al vy s' Chriſtuſam, al pak, Buh nedej, s' Judesham kjekej hitite? zhe ſte vy tamkej vkupejsbrani, de bi vaſhe isvelizhanje doſegli, de bi odpuſhanje vaſhih grehov sadobili, de bi Goſpud Boga sa njegove dobrute proſili, toku imejte savupanje, vy ſe s' Chriſtuſam v' prizho snajdete, vy bote vſe prejeli, sa kar kol molijozh proſite; zhe vaſ pak kjekej radovejdnoſt goni, zhe vaſ kjekej vable perloshnoſt ſe s' perjatelnami pogovarjati, zhe vaſ kjekej perpelejo shele vaſhe ozhy s' pogledam lepſhiga oblazhila, inu lubesniviſhih obrasov paſti, toku le virmite, de ſte Judeshovi tovarſhi, zelu vredni une gajshle, s' katero je bil Chriſtus vſe kupu-

vavze, inu predajavze is tempelna Boshjiga vunkejſpokal. Kaj je ta ſa ena noruſt! tamkej nove dolge delati, kjer bi zhlovk imel te ſtare poplazhati. Letu she Goſpud Boga k' taiſti mili toshbi perpravi: *Kaj je tu, de je moj lubizhek v' moji hiſhi veliku grehov doperneſl?* (y) Kerſhanſki zhlovk! kje ſo v' Boshji veshi tvoje ozhy? kje ſo tvoje miſli? kje ſo tvoje shele?

IV. *On je sdajzi k' JESUSu ſtopil, inu je dijal: sdrav bodi Mojſter, inu ga je kuſhnil.* (z) *Juda, isdaſh le Syna tiga zhloveka s' kuſhuvanjam?* (a) Prekleta hynavſhina! on ſe ſa eniga perjatelna noſi, kir vender tu narvezhi ſovraſhtvu v' ſvojimu ſerzu ima. Sdajzi, bres vſiga odloga tiga zhaſa gre taiſtiga osdraviti, kateriga je perſhal pogubiti. On ga eniga Mojſtra, ali Vuzhenika imenuje, kir nardalej od njegovih navukov ſajide; on taiſtiga kuſhne, kateriga h' krishanju isda. Oh! koliku tovarſhov ima ob naſhimu zhaſu Judeſh Iſhkariot, kateri ſo od ſunej perludni, inu perjasni, od ſnotrej grosovitni, inu kervy ſhelni, od ſunej pohlevne jagneta, od ſnotrej derezhi vovkji, ony ſo na ozhy perjatelni, ony hvalijo, te narzhaſtitliviſhi imena dajajo, posdravijo, kuſhnejo, vſe mogozhne ſnaminja ene prov ſerzhne lubesni tim-

(y) Jerem. 11. v. 15. (z) Matth. 26. v. 49. (a) Luc. 22. v. 48.

timiſtim iſkashejo, katere v' ſvojimu ſerzu toku grosnu ſovrashijo, de bi jih she rajſh mertve, koker pak shive vidili. Leti ſo ene pobelene mertuvaſhke jame, od sunej szer lepe, od snotrej pak polne mertvaſhkih koſty, inu vſe naſnage. O sbriſana hudoba! ſkrivni ſtrup! dvojna kriviza! katero ta Reſnizhni Buh narvezh ſovrashi, katero namore preneſti, inu, aku lih on leto en zhaſ ſpregleda, toku jo on vender na sadnu resglaſy, de una hudobija, katera ſe je sakrivala, s' vezhim saſramuvanjam snana rata. *Buh te bo vdaril, ti pobelena ſtena!* (b) Tudi Judeshova hynavſhina nabo dolgu ſkrita oſtala, on ſe bo ſkor v' prizho sneſhl, bo te trydeſet ſrebernike nasaj perneſl, bo ſzagal, ſe bo na enu drevu obejſl, inu bo ſam, ter ſhe poprej v' to mertvaſhko jamo padl, katero je on enimu drugimu kopal.

Sdihuvanje.

O ti narkrotkejſhi JESUS! kir ſi perpuſtil, de je tebe ta narhudobniſhi med vſimi hudodelnikami, kar kol jih je kedej ſonze obſijalu, ſkusi kuſhuvanje, koker enu she poprej danu snaminje; tvojim narhujſhim ſovrashnikam vjetiga zhes dal, inu isrozhil. O koku slo ſe jeſt bojim, kolikurkrat

(b) Act. 23. v. 3.

krat ſe le na Judesha Iſhkariota ſpomnim. Kam je en Apoſtel perſhal? Ti ſi njega is tolikajn tavshent drugih isvolil, ſi njega k' Apoſtolſtvu povikſhal, ſi njega try lejta s' nebeſhkimi navukami podvuzhil, dobrotlivu redil, ſi njemu tvoje, inu tih tvojih perhodiſhe savupal, ſi njemu dal to oblaſt zhudesha delati, inu bres ſhtivenja veliku drugih dary, ſi pred nym dolpadl, de bi mu njegove noge opral, ſi njega s' tvojim teleſam, inu s' tvojo kervjo napaſl, ſi njemu tu zhaſtitu ime eniga perjatelna dal, inu ſkus vſe letu, o pazh enu terdu ſerze! on nabo nezh omezhen, on naſpokurn oſtane, on tebe, o zena tiga ſvejta! ſovrashnikam preda. Oh! kaj ſe bo smano sgodilu? *Kadur meni, de ſtojy, ta nej gleda, de nabo padl.* (c) Zhe me naboſh ti o Goſpud poterdil, v' kaj sa eno globozhino tih grehov ſe bom jeſt sagresnil! *Goſpud obvari naſ, my poginemo.* (d)

Shtation je per ſveti Anaſtaſiji. So oſem, inu dvejſet tavshent lejt, inu ravnu tolikukrat ſhtirdeſet dnevov odpuſtiki, inu odreſhenje ene duſhe is viz.

Piſmu je is pet, inu pedeſete poſtave tiga Preroka Isaiasa. Opominuvanje k' pokuri.

Evangelium je is en, inu dvejſete poſtave ſvetiga Mattheusha. Chriſtus je te kupuvavze, inu predajavze is tempelna vunkej isgnal.

Zir-

(c) 1. Cor. 10. v. 12. (d) Matth. 8. v. 25.

Zirkovna Molitov.

O Gospud poglej na gmajno tvojih virnih, inu dodejli, de se bo nasha dusha pred tabo po tvojih shelah svitila, katera se skusi doltarjenje tiga telesa dolnosi. Skus nashiga Gospuda &c.

NA SREDO
PO PERVI NEDELI V' POSTU.

Od tiga rajneniga, inu szeleniga Malchusa.

1. *Vtakni tvoj mezh na svoje mestu; sakaj vsi, kateri bodo mezh vseli, bodo skus mezh konzhani.* (e) Peter ni bil posabil, de si je enu malu poprej terdnu naprejvsel s' Christusam v' jezho, inu v'smert jiti; de bi she on tedej en sazhetek leti svoji gorezhnosti sturil, je on sa svojiga Mojstra obraniti svoj mezh is noshenz isderl, je mahnil po tiga vikshiga Farja hlapzu, inu je njemu njegovu uhu odsekal. Koker se je vidilu, toku je blu zelu pravizhnu v' leti perloshnosti se braniti; leta je bla ena gorezhnost, inu nadolshna varnost, kir si je ta Joger, kolikur je le blu mogozhe, persadel, de bi svojiga Moj-

(e) Matth. 26. v. 52.

Mojſtra is peſty tih berizhov reſhil, ter obranil. Letu pak vender ni oṭelu Chriſtuſu dopaſti, on je sapovedal ta mezh v' noshenze nasaj saverniti, inu je sdej miſlil te ſvoje krotkuſt s' dijanjam vuzhiti, katero zhednoſt jih je she bil nekedej s' beſedo vuzhil. Namerzh on je otel, de bi ſe njemu, inu tim, kateri sa nym hodijo, mejn lubilu, koker kar je ſzer drugim vezh dejl perpuſhenu. Ravnu koker vzhaſ zhlovk bres vſe krivize taiſte nasaj pizhi, kateri ſo ga ti pervi pizhili, bres vſe krivize s' mezham po taiſtimu mahne, kateri je ta pervi super njega ſvoj mezh is noshenz isderl, toku nej le to oblaſt ſami ſlabi Chriſtiani imajo. Ampak tim, kateri ſe na enu popolnama ſhivlenje podado, ſe ſpodobi tudi takrat ſvojo jeso naſati, kader imajo pravizo ſe braniti, tim popolnamaſt odſvjetje hudu s' hudim poverniti; sa te je le lepu, kir ſtrele ptujiga ſerda, inu dovjanja s' brambo ſvoje krotkuſti, inu pohlevnoſti od ſebe prezh odbyajo. *My* doſtikrat *navejmo, kaj sa eniga duha ſmo:* (f) al, kaj sa en duh naſ visha. My nekej sa eno ſveto gorezhnoſt dershimo, pak je le enu golu maſhzhuvanje, inu, kir my tu yſhemo, ſe my zelu lohku zhes kerſhanſko krotkuſt pregreſhimo. Sa ſovraſhtvu ſpruti dobru ſturiti, ſvoje ſovraſhnike s' dobrutami prema-

(f) Luc. 9. v. 55.

magati ni nezh navarniga, ja tu je ſhe enu taku dijanje, kateru ſe enimu kerſhanſkimu Junaku prov ſpodobi.

II. *Ali menish ti, de jeſt namorem mojiga Ozheta prositi, inu on bi meni sdej poſlal vezh, koker dvanaiſt milliarjov Angelzov.* (g) Takrat krotkuſt iſkasati, takrat ſovrashtvu s' dobrutami poverniti, kader zhlovk vej sa narvezh vish ſe nad ſvojimi ſovrashnikami maſhzhuvati, je reſ ena zhednoſt, katera je vredna per Chriſtuſu, enimu Vuzheniku te prave, terdne zhednoſti najdena biti. Sakaj koku bi nabil imel mozhy ſe maſhzhuvati taiſti, katerimu *je bla dana vſa oblaſt v' nebu, inu na semli.* (h) Kateri je s' dvemi beſedizami: *Jeſt ſim*, vſe vojſhake, farſke ſlushabnike, inu berizhe na tla dol poderl? Inu kaj bi blu, ke bi on te ſvoje na pomuzh klizal? Sakaj al bi namogl ta Angelz, kateri je njega poterdil, ravnu toku lohku vſim njegovim ſovrashnikam oroshje is rok isbyti, koker un Angelz, kateri *je bil v' Aſſyriarſkimu kampu eno nuzh ſtu, pet inu oſemdeſet tavshent ſerzhnih vojſhakov konzhal?* (i) Inu, ke bi k' timu en Angelz nabil sadoſti, al bi njemu naperlete-le prezej na pomuzh zele Angelſke vojſke, koker hitru bi on s'ozhmy mignil? Ta nebeſhki Ozha nigdar te ſvoje bres pomuzhy, na-

(g) Matth. 26. v. 53. (h) Matth. 28. v. 18. (i) 4. Reg. 19. v. 35.

nasapuſty. Bodmo le otrozi tiga nebeſhkiga Ozheta, inu vſe, karkol kej sna pomagati v'nebu, inu na semli, vſe bo k'naſhi brambi perpravlenu. Sa poroka my imamo Angelza Varha, kateriga je ta zelu previdni nebeſhki Ozha vſakterimu is med nami odlozhil, inu perlaſtil, de bi naſ leta pred vſim hudim obvarval. Sakaj bi ſe my imeli tudi pred zelimi trumami tih super naſ k'boju perpravlenih vojſhakov bati, kir my s'Nebeſami saveso imamo? *Buh je ſvojim Angelzam od tebe porozhil, de ony tebe imajo obvarvati na vſeh tvojih potah. Ony bodo tebe na rokah noſili, de ſe ti s'tvojo nogo na en kamen naopotakneſh.* (k) Kje je pak una zhaſt, inu hvala, katero ſmo my dolshni enimu sa naſ toku ſkerbnimu nebeſhkimu Ozhetu dati?

III. *Nozheſh le ti, de bi jeſt pyl ta kelh, kateriga je meni Ozha dal?* (l) Kader je bil naſh lubesnivi Goſpud rekal: *ta kelh*, je on s'eno beſedo dal saſtopiti une vſe ſhtivenje preſeshejozhe martre, inu bolezhine, katere je on imel sa naſhe odreſhenje al na teleſu, al na dobrimu glaſu, al na zhaſty, inu vſeh rezhy perpomankanju preneſti. On je pak vſe letu le en *kelh* imenuval, al kir ſe je njemu od ſylnu velike lubesni vſe njegovu terplenje kej mejheniga sdelu, al pak, kir njemu ni teſhku naprejperſhlu vſe taiſte, de

ſi

(k) Pſal. 90. v. 11. & 12. (l) Joan. 18. v. 11.

ſi lih grosne britkuſti, inu le sa miſliti nais-rezhenu ſtraſhne teshave preſtati; dokler on ni miſlil, de njemu njegovu terplenje Judji, inu rabelni narede, ampak de njemu tu njegov nebeſhki Ozha poſhle, inu naloshy. Sa vol tiga je on k'Petru dijal: *Nozheſh le ti, de bi jeſt pyl ta kelh, kateriga je meni Ozha dal?* Kaj bi naimelu lubu biti, kar od ene toku lubesnive roke pride? Odreſhenik tiga ſvejta ſe ni nezh ahtal, od koga bi bil vlovlen, inu svesan, od koga bi bil gajshlan, ali krishan; on je ſamu na tu gledal, is zhegaviga dopuſhenja, na zhegavu povele ſe njemu toku gody. *Ti bi*, je on potler k'Pilatushu rekal: *zhes mene nobene oblaſti naimel, aku bi tebi leta nabla dana od sgorej*, (m) namerzh od uniga, od kateriga je vſa oblaſt, tu je: od tiga nebeſhkiga Ozheta, kateri je, de nam ravnu en teſhki kriſh na naſhe rame naklada, de naſ ravnu s'enim shovzhnim, inu zelu grenkim kelham napaja, *naſh Ozha*, naſ lubi, ne ſzer s'uno ſlatko, inu pozhutlivo, ampak s'eno sa naſhe vezhnu isvelizhanje prov dobro lubesnjo. Sa vol tiga nam njegova naſkonzhna Modruſt tu narsdraviſhi pytje toku kunſtnu perpravi, inu poda, de je vſe ena arznija te navmerijozhnoſti, kar kol ſe tam noter sovzhniga, inu grenkiga snajde. O ker-

(m) Joan. 19. v. 11.

ſhanſki zhlovk! koku slo ſmo ſe my doſihmal smotili! my ſmo ludy sa naſhe navoſhlivze dershali, my ſmo ſe zhes naſhe ſovrashnike resjesili, tu je: my ſmo ſe bali pred kelham, kateriga je nam ta nebeſhki Ozha dal, ravnu koker de bi nam tiga ena ſovrashna roka po ſyli notervlyvala, inu ſe niſmo na tu ſpomnili, de *jim je naſh Goſpud*, inu Ozha *perpuſtil naſ preklinjati*, inu nam krivizo delati. (n) Maſejmo poſihmal naſho jeso, nehajmo ſe pertoshuvati, sunej greha *ni nezh hudiga v' meiſtu, kar bi nabil Goſpud*, ja kar bi nabil naſh narlubesniviſhi Ozha *ſturil.* (o)

IV. *Inu on ſe je dotaknil tiga uha, inu je njega ſzelil.* (p) Zhednoſt naſhiga predobrotliviga Isvelizharja ni ſamu v' iſkasanju te krotkuſti obſtala. Njemu ni blu sadoſti, de je bil sapovedal mezh v' noshenze nasaj vtakniti, njemu ni blu sadoſti, de je na njegovu povele tu maſhzhuvanje venoſtalu; on nam je ſhe eno vezhi popolnamaſt lete Boshje zhednoſti na snanje dal, namerzh taiſtimu, od kateriga je bil reshalen, dobru ſturijozh, kir je ſvojimu reshalniku Malchuſu tu njemu odſekanu uhu supet na glavo perzelil. O pazh ena ſveta ſorta tiga maſhzhuvanja, katera ſe nikjer dergdi navuzhy, ampak le ſa-

(n) 2. Reg. 16. v. 10. (o) Amos 3. v. 6. (p) Luc. 22. v. 51.

ſamu v' Chriſtuſovi ſhuli, de my namerzh imamo enimu zhloveku tolikajn vezhi dobrute ſturiti, kolikajn vezh krivizh nam je blu od njega preſtati. Peter bi nabil po Malchuſu is ſvojim mezham mahnil, ke bi on nabil vidil, de je leta veliku porednejſhi, inu hujſhi, koker vſi ti drugi; ampak ravnu sa vol tiga, kir je bil Malchus zelu toku nadleshen, inu resgojsdan, je Chriſtus imel to narlepſhi perloshnoſt nad nym ſvojo krotkuſt, inu poterpeshlivoſt iſkasati. O kerſhanſki zhlovk! koku delezh my od Chriſtuſoviga exempelna sajidemo, kir ſe my tudi sa vol teh narmajnſhih kriviz, al veliku vezh sa vol natuzuvanja ene krivize, ali berſh maſhzhuvati yſhemo, ali dolgu zhaſa na tu miſlimo, kar nam je blu vſaj po naſhimu dosdevanju hudiga ſturjenu, inu na tu naposabimo, preden niſmo naſho jeso provenſpuſtili zhes taiſtiga, kateri naſ je morebiti memu gredozh gerdu pogledal, ali ſe ni sadoſt globoku naſ posdravlajozh perpognil. O Chriſtian! vsdigni ſe sa Chriſtuſam; hodi po njegovih ſtopinah, naſpuſti ſe dol v' un saverſheni ſtan te narsanizhliviſhi rodovine. Maſhzhuvanje yſkati je tu narozhitniſhi snaminje eniga zelu dolpotlazheniga ſerza, ſerzhnejſhi duſhe krivize pod noge perpravijo, tu je: krivize nezh naobrajtajo. Kerſhanſka zhednoſt tudi yſhe hudu s' dobrim poverniti.

Sdihuvanje.

O moj JESUS, ti naismirjena globozhina te dobrute! koku velika je tvoja dobrotlivoſt pruti ludem? Ti ſi tolikajn bulſhi pruti nam, kolikajn hujſhi ſmo my. Kjer je naſha kriviza vſe pud ſe vsela, tamkej ſe je tvoja lubesen s' toku veliko obilnoſtjo reslyla, de ſe je ſkor bati, de bi my nasazheli sa vol tiga hudobni biti, de bi toku obilnishi gnade od tebe prejeli. O ti nardorotliviſhi JESUS! ti pazh imaſh eno raminu lepo perloshnoſt nad mano tvoje vſmilenje iſkasati, kir ſim tolikukrat tvoje sapovdi prelomil, kir ſe niſim rovnal po tvojmu sadershanju, kir ſim ſe k' ſvetejſhimu opominuvanju bulſhih Chriſtianov gluh delal, kir toku naprejshivim, ravnu, koker de bi bil s' Malchuſam ob deſnu uhu perſhal. Iſkashi nad mano tvojo dobruto, inu dej meni nasaj uſheſa mojiga ſerza, de bom ſhliſhal, kaj Goſpud v' meni govory.

Shtation je per ſveti Mariji, imenuvani Snesheniza. So oſem, inu dvejſet tavshent lejt odpuſtiki, inu ravnu tolikukrat ſhtirdeſet dnevov.

Tu pervu piſmu je is ſhtir, inu dvejſete poſtave, bukov tiga is'hoda. Moyſes je ſhtirdeſet dny na ti gori Sinai,

Tu

Tu drugu piſmu je is devetnajſte poſtave teh tretih kraylevih bukov. Elias bo s'kruham, inu s'vodo terden ſturjen, inu na tu ſhtirdeſet zelih dny, inu nozhy ſvoj pot naprejgrede.

Evangelium je is dvanajſte poſtave ſvetiga Matheusha. Govory od snaminja tiga Preroka Jonasa.

Zirkovna Molitov.

O Goſpud! my tebe proſimo, vſhliſhi miloſtlivu naſho molitov: inu iſtegni deſnizo tvojiga Velizhanſtva zhes vſe, kar nam je superniga. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA ZHETERTEK

PO PERVI NEDELI V' POSTU.

Chriſtus bo vjet.

I. *Kader je tedej JESUS vejdl vſe tu, kar ſe je njemu imelu pergoditi, je on naprej ſhal, inu je k' njim rekal: koga vy yſhete? Ony ſo njemu odgovorili: JESUSa Nazarenſkiga. JESUS je k' njim rekal: Jeſt ſim. Sa tu, koker je JESUS k' njim bil rekal: jeſt ſim, ſo ſe ony nasajsvernili, inu ſo padli na semlo.* (q) Ta hudobna mnoshiza ſe she v' prizho snajde, sholnirji, Piſarji, berizhi, Phariſearji, enu

(q) Joan. 18. v. 4. 5. 6.

ſkupejsbiraliſhe tih narporednejſhih ludy, polni ſovraſhtva, inu ſerda, ravnu, koker eni derezhi vovkji, super tu narkrotkejſhi jagne pridejo. Ony ſo ſe na muzh ſvojiga oroshja saneſli, ſo savupali u' velikimu ſhtivenju ſvoje vojſke, inu, dokler ſo bli s'drogy, is ſulzami, inu s'mezhmy dobru prevideni, ſo ſe ony, ravnu koker de bi ta rupshe v'rokah imeli, savol premaganja veſelili, preden ſo ſhe bli premagali; ampak naſh Isvelizhar je vſo njih muzh s' eno ſamo beſedizo saſramotil, kir ſo ſe vſi na lete njegove beſede: *Jeſt ſim*, ravnu koker de bi blu v' nje treſhlu, nasaj svernili, inu ſo na semlo padli. Ni mozhy, ni ſvjeta super Goſpuda, ena ſama beſediza je sadoſti, de bo k'nezh perpravlenu vſe, kar kol ſovrashniki pozhenajo, kar kol ſi persadenejo. Kerſhanſki zhlovk! zhe je Chriſtuſov glaſ toliku premogl, kader je on imel vmreti, kaj ſhe le bo njegov glaſ premogl, kader bo on perſhal shive, inu mertve ſoditi? Zhe je on tukej, kir je imel, koker ena ovza, na meſnizo pelan biti, s' eno ſamo beſedizo toliku narſerzhnejſhih ludy zelu toku preſtraſhil, de ſo ſkor od velikiga ſtrahu vmerli, kaj sa en ſtrah, kaj sa enu trepetanje bo ſhe le na taiſti dan, na dan te jese, inu nadluge, na ta veliki, inu ſylnu grenki dan, kir on, koker en Sodnik, is ſtraſhnim velizhanſtvam,

inu

inu s' grosno oblaſtjo nabo toliku govuriſ, kolikur na pregreſhne ludy treſkal, kader bo tim hudobnim ſvoj kriſh, inu ſvoje rane kasal, ter naprejvergel, kar je bil k'Saulu rekal: *Jeſt ſim JESUS ta Nazarenſki, kateriga ſi ti pregajnal.* (r) O kaj sa ene grosne, kaj sa ene ſtraſhne ſtrele bodo lete beſede v' uſheſah tih vezhnu pogublenih! od tot bo perſhal un shaloſtni glaſ, unu klaguvanje tih, kateri bodo eno hudo vejſt imeli, kir bodo *rekli h' goram: padite zhes naſ, inu k' dolinam, pokrite naſ!* (s) Koku bo tebi, o kerſhanſki zhlovk! per ſerzu, kir boſh ti lete beſede ſhliſhal, kir bo tebi Chriſtus, koker en Sodnik, pred luzh ſtopil, kir bo k' tebi rekal: *Jeſt ſim.* Leta glaſ bo sa te pravizhne lubesniv, sa te krivizhne pak ſtraſhan. Isvoli ſi, kar ozheſh.

II. *Aku vy mene yſhete, toku puſtite lete prezh jiti. De bi ſe ta beſeda dopolnila, katero je on govuril: sakaj jeſt niſim od tih, katere ſi ti meni dal, nobeniga sgubil.* (t) Ob ravnu taiſtimu zhaſu, kader JESUS te hudobne ſhtrafa, je on veſ dobrotliv pruti Apoſtelnam, on une na tla vershe, lete pak pod ſvojo brambo vsame, on eno vezhi ſkerb sa te ſvoje, koker sa ſam ſebe iſkashe; on ſe rad puſty vjeti, svesati, vkleniti, pred

(r) Act. 9. v. 5. (s) Luc. 23. v. 30. (t) Joan. 18. v. 9.

ſodnize vlezhi, de le ſmejo Jogri jiti, kamer ote, de ſe le letim zelu nezh hudiga napergody. O ti nardobrotliviſhi JESUS! koku ſo le ti Apoſtelni leto tvojo toku veliko ſkerblivoſt saſlushili? Noben is med njimi ni tebe potroſhtal, kir *je bla tvoja duſha shaloſtna*, noben ni tebe poterdil, kir ſi ſe *v' ſmertnih teshavah* sneſhl; ja njim ſhe ob zhaſu tvoje molitve nezh ni blu mar sa tvoje trykrat ponovlenu opominuvanje, ony ſo le naprejſpali. Ampak o naisrezhena JESUſova lubesen! ti niſi nezh gledal, kaj bi ſe njih saſlushenju, temuzh le, kaj bi ſe tvoji dobruti ſpodobilu, ter ſi njih beſednik ratal, ſi beſedo sa nje pelal: *Puſtite lete prezh jiti.* O kerſhanſki zhlovk! koku dobru je enimu toku dobrimu Goſpudu ſlushiti! koku bres navarnoſti je po ſtopinah eniga takiga Mojſtra hoditi! Drugi perjatelni zhloveka v' navarnoſteh sapuſte, ony s' laſtovzami delezh prezh slejte, kir syma teh rev inu, nadlug pride, Chriſtus pak zhloveku tamkej is ſvojo pomozhjo na ſtran ſtopi, kjer leta u' vezh navarnoſt natezhe. Naſh nardobrotliviſhi Isvelizhar je vejdl, de ti hudobni ne le ſamu njega, ampak tudi njegove Jogre ſovrashijo, ravnu koker je on bil letim prerokuval: *ke bi vy od tiga ſvejta bli, toku bi ja ta ſvejt, kar je tiga ſvojiga, lubil; sdej pak, dokler vy niſte od tiga ſvejta, vaſ ta ſvejt ſovra-*

rashi. (u) Ampak nad tim je malu leshezhe, nej ta ſvejt ſovrashi, de naſ le JESUS lubi; nej un pregajna, de naſ le leta brani. Inu on naſ bo res branil, zhe le bomo oteli njegovi biti; sakaj on ozhe, de bi ſe une njegove beſede dopolnile: *Od tih, katere ſi ti meni dal, niſim nobeniga sgubil.*

III. *Kir ſim bil vſaki dan svami v' tempelnu, niſte super mene roke iſlegnili: ampak leta je vaſha ura, inu oblaſt teh tema.* (x) Judji ſo zelo taiſto nuzh zhujezh dopernesli, ſo ſe s' vſo poſvejtno modruſtjo poſvjetvali, ſo sholnirje vkupej ſpravili, ſo timu gmejn folku oroshje dali, ſo vſe pozheli, de bi le JESUSa vlovili. Ony pridejo po nozhi, njih veliku pridejo, pridejo s' vſe ſorte oroshjam dobru previdени, nezh nasamude, de bi le tu doſegli, na kar ſo ſe bli zelu hudobnu namenili. O koku delezh ſe my od lete njih marlivoſti, inu fliſa snajdemo! Leti vſo ſvojo muzh napno, de bi JESUSa pogubili, my ſe enkrat is meſta navganimo, de bi njega v' naſhimu ſerzu ohranili, al de bi ſi kej vezh njegove ſvete gnade sadobili. Kaj ne, *otrozi teh tema ſo pametneiſhi, koker otrozi te luzhi.* (y) Koku pridni, inu urni ſo otrozi letiga ſvejta v' prejidejozhih rezheh, koliku dela ony na ſe vsamejo, de ſi kej vezh zhaſ-

(u) Joan. 15. v. 19. (x) Luc. 22. v. 53. (y) Luc. 16. v. 8.

niga dobizhka vkupejſpravijo, kej bel perloshniga sa ſvoje telu perdobojo, koku sanikerni, inu toshlivi ſmo ſpruti my v' takih rezheh, katere Boga, vezhnoſt, inu isvelizhanje naſhe duſhe amtizhejo? Uni vſe ſkuſijo, de bi ſe v' pogublenje perpravili, my ſi v' nobeni rezhi nezh nozhemo persadeti, de bi naſhe vezhnu isvelizhanje doſegli; naſ pazh prov una toshba tiga brumniga Thomasha Kempensarja sadene: *Sa enu mejhenu plazbilu zhlovk eno dolgo pot tezhe: sa nebeſhku Krayleſtvu pak on kumej nogo od semle gorpovsdigne.* O de bi naſ JESUSova gorezhnoſt is naſhe mlazhnoſti vunkej islekla! koku rozhnu, koku ſerzhnu ſe on vda v' shelesje, gre napruti tem navarnoſtem, inu ſe puſty svesati! Buh otel, de bi ſe my navuzhili vſiga tiga, kar k' isvelizhanju pomaga, moſhku ſe lotiti, velikih rezhy sa zhaſt Boshjo ſe podſtopiti, inu ſe pred tih hudobnih pregajnanjam nabati! *Leta je vaſha ura.* Nadluga bo tedej le eno ſamo urzo terpela, inu nam bo en vezhni dobizhek vergla.

IV. *Ta mnoshiza, inu ta vikſhi Glavar, inu tih Judov ſlushabniki, ſo JESUSa vseli, inu ſo ga svesali.* (z) Koku velika je bla ſerbeshnoſt tih Judov? Po tim, kir ſo bli dvakrat ſkus glaſ tiga Goſpuda na tla poderti, bi ja bli ony imeli njega, koker tiga

(z) Joan. 18. v. 12.

tiga Vſigamogozhniga, moliti; ony pak vender niſo nezh bulſhi ratali, ja ſo ſhe le u' vezhi ſerd bli perpravleni, ſo na tiga narſhlajſhiga JESUSa planili, ſo ga popadli, svesali, vklenili, terdnu dershali, na tu ſo ony prov naſramnu od veſela poſkakuvali, vukali, s' rokami tlaſkali, *ravnu koker ſe premagavzi veſele po tim, kir ſo* veliku shlahtniga *rupa dobili.* (a) Ampak o Goſpud! kateri ſi ti bil poprej lete s' eno ſamo beſedizo na ſemlo treſhl, ſakaj ti tudi niſi njih vesila reſtergal? Niſi le ti bres konza mozhnejſhi. Koker Samſon? On je ſzer mozhnejſhi, inu bi bil zelu lohku lete ſhtrike, inu ketine, koker eno pajzhino, reſtergal, on jih pak vender ni reſtergal, jih ni od ſebe ſtreſl, ampak ſe je radavolnu puſtil vjeti, inu svesati; namerzh de bi naſ on toku is hudizhove ſushnoſti v' frayoſt preſtavil. *Shtriki* (on ſkusi vuſta tiga krayleviga Preroka govory) *Shtriki*, ne tih berizhov, ampak *ſhtriki tih greſhnikov*, tu je: tih grehov *ſo mene obdali.* (b) Naſha huda navada o kerſhanſki zhlovk! katera je toku rekozh en is toliku nit vkupejſpredeni ſhtrik, kulikur je naſhih od naſ ponovlenih, oh! pazh oſtudnih, inu teſhkih grehov, ta, ta huda navada je Chriſtuſa svesala, una naſha po beſedah ſvetiga Auguſhtina *ne tolikajn is ptujiga shelesa, kolikajn is na-*

(a) Iſai. 9. v. 3. (b) Pſal. 118. v. 61.

naſhe shelesne, terde *vole* iſkovana ketina, s'katero ſmo my ſami ſebe terdnu vklenili, ta, ta je Chriſtuſa opledla, ta je Chriſtuſa dershala, de bi my bli od letiga naſhiga shelesja proſti ſturjeni, inu v'frayoſt tih otruk Boshjih nasaj perpravleni. Naſha deſniza je s'pregrehami omadeshuvana, inu Chriſtuſove roke bodo svesane. O kerſhanſki zhlovk! naboſh le ti tiga lubil, kir je tebe toku sa lubu imel? Al ſhe boſh poſihmal delal, kar kol ſe bo tebi lubilu? Al ſhe bo tvoja loternija, tvoja napreſhernoſt vſe pula obhodila? al ſhe boſh tvojim pozhutkam vſo oblaſt k'naiperpuſhenim rezhem puſtil? kir je med tim *ſapa naſhih vuſt Chriſtus ta Goſpud v'naſhih grehah vlovlen.* (c) My nove ſhtrike pledemo, my nove ketine kujemo sa Chriſtuſa svesati, kolikurkrat my grehe na grehe nakladamo.

Sdihuvanje.

O moj JESUS, kateri ſi naſ supet frey, inu proſte ſturil! ti boſh prov po nadolshnu is ſhtrikami svesan, s'ketnami oblo-shen, od tih narnaſramniſhih hudodelnikov vlezhen, pahan, tepen, zhes ta potok Cedron gnan: inu jeſt bi ſe imel tim prepovedanim luſhtam, timu naſpodobnimu veſelu podati? Jeſt bi imel po moji frayoſti, po moji

(c) Thren. 4. v. 20.

moji glavi, po mojih hudih shelah shiveti? O Goſpud! obvari mene pred tim. Jeſt ozhem sa tabo hoditi, kamer kol ti boſh ſhal, inu jeſt ozhem svesan sa tabo hoditi. Zhe nabo nobeniga, kateri bi mene sa vol tvojiga ſvetiga Imena na peso poſtavil, bom pak ſam ſvoj rabel, jeſt bom ſam ſebe, inu moje pregreſhnu nagnenje svesal, jeſt bom moje pozhutke v'bersdah dershal, de ſe nigdar nebodo nobene rezhy super tebe poſtopili. Mene nabo ena shelesna ketina, mene le bo lubesen pruti tebi moj JESUS! ſtrahuvala, ta slata poſtava tvoje lubesni bo mene pod pokorſhino obdershala; toku jeſt ozhem shiveti, toku jeſt ozhem vmreti, namerzh vſelej en ſushen tvoje lubesni.

Shtation je per ſvetimu Lorenzu v'Paneterni. So popolnama odpuſtiki.

Piſmu je is oſemnajſte poſtave tiga Preroka Ezechiela. Buh bo vſakteriga po njegovimu saderſhanju ſodil.

Evangelium je is petnajſte poſtave ſvetiga Mattheusha. Ta Cananejſka shena sa ſvojo hzher proſi.

Zirkovna Molitov.

O Goſpud! my tebe proſimo, poglej dobrotliv na andoht tvojiga folka: de bodo taiſti na duſhi ſkusi ſad dobrih del naſiteni, kateri telu ſkus sdershanje doltarejo. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA PETEK

PO PERVI NEDELI V' POSTU.

Chriſtus doby eno mozhno savuho.

I. *Ony ſo njega k' Annasu perpelali.* (d) Ampak na kaj sa eno visho ſo njega perpelali? o koku ſo sravn vriſkali, inu s' rokami tlaſkali! Ony ſo ſe is tiga narpohlevniſhiga Jagneta norza delali; ony ſo ga zukali, inu med tim ſo ſe njemu na veſ glaſ ſmejali, inu ſo od napezhniga veſela poſkakuvali. Sdej ſo ga tovkli, sdej ſo ga pahali, inu toku ſo ga pogajnali naprej hiteti, ony ſo ga med saſhpotuvanjam, inu vſe ſorte ſershmajhtimi zhes terne, zhes ojſtre kamene, tudi koder ni blu nobeniga pota, sdej na deſno, sdej na levo plat vezh vlekli, koker pelali. Ony ſo ga toku perpelali, de ſo mu ble roke, ravnu koker enimu resbojniku, od sad vkupejsvesane, de je ſvoje ozhy dol dershal, de ſe je veſ, glih eni ſramoshlivi divizi, ſramuval. Ony ſo ga perpelali, koker eno sa ofruvanje perpravleno shival. Ony ſo ga perpelali ſkusi vrata tiga krayleviga mejſta, ſkusi gaſe, kjer je blu vſe polnu tih narnapreſherniſhih ludy, kateri ſo

vſi

(d) Joan. 18. v. 13.

vſi Chriſtuſa saſmehuvalu, nu safram:ivali. O moj JESUS! koliku dergazhi je bil leta tvoj prihod v' Jerusalemſku mejſtu napravlen, koker un tvoj drugi prihod v' ravnu letu mejſtu, kader ſi ti bil kje noter pred enimi dnemi med enim naisrezhenu velikim veſelam tiga folka, s' vſo mogozhno zhaſtjo, inu hvalo zhes resgernene oblazhila, inu na tla potreſene veje teh dreveſ pelan. Koku ſe je vſe ſpreminilu! Ampak kaj ſe je nad tim veliku sazhuditi? Vſa zhaſt tiga ſvejta je kratka, nobenu njegovu veſele ni dolgu. Kerſhanſki zhlovk! nezh ſe nasaneſi na tu, de tebe ludji hvalijo, de tebi ſrezho voſhijo, de ſe stabo resveſele, al de tebe radi imajo; sakaj vſe letu je naſtanovitnu, inu, koker en dim, sgine, ja kolikajn vezhi ſe je vſe letu vidilu, tolikajn hujſhi fershmajhti, inu saſramuvanje onu sa ſabo vlezhe. Zhe ti sheliſh enu reſ ſtanovitnu veſele vshivati, toku nami ſli, de boſh letu od ludy sadobil; noben nada tu, kar ſam nima; ampak yſhi letu snotrej v' tvojimu ſerzu. Tu snotrejſhnu veſele, kateru od dobre vejſty pride, tu, tu dershi sa enu reſnizhnu veſele; vſe tu drugu veſele, kateru zhloveſhka zhaſt, inu hvala perneſe, koker enu lashnivu, ſamu na ozhy vſezhnu veſele sanizhuj, inu is miſli ſpuſti.

II. *Ta vikſhi Far je tedej JESUSa vpraſhal po njegovih Jograh, inu sà njegov vuk. JESUS je njemu odgovuril: jeſt ſim ozhitnu govuril timu ſvejtu ; jeſt ſim vſelej vuzhil v' Synagogi, inu v' tempelnu, kamer ſe vſi Judji vkup s' hajajo, inu jeſt niſim nizheſer na ſkrivnim govuril: Kaj ti mene vpraſhaſh?* (e) O pazh ena lepa ſodba! Chriſtus je she vjet, on je she svesan, inu vklenen, inu sdej ſhe le bo po ſvojih Jograh, inu sa ſvoj vuk vpraſhan. Namerzh nobena nadolshnoſt ſe toku delezh od pregrehe naodlozhi, de bi ti hudobni nasnali kej hudiga od nje miſliti. Kaj je mejn ſhkodliviga, koker ena rosha? pak tudi v' leti en pajk ſtrup najde; kaj je moglu ſvetejſhiga, kaj je moglu Judam snaniſhiga biti, koker Chriſtuſov vuk? *On je vuzhil v' Synagogi, inu v' tempelnu, kamer ſe vſi Judji vkup s' hajajo*, inu vender is vſih ſkupej ni nobeniga, kateri bi kej otel sa njegov vuk, al zelu sa ſvetuſt njegoviga vuka vejditi. Kerſhanſki zhlovk! morebit tudi my niſmo veliku bulſhi, koker leti, kir my doſtikrat toliku dobriga ſhliſhimo, inu toku malu ſkus uſheſa v' ſerze dol ſpuſtimo. Vezhni Goſpud Buh! zhe my ozhemo v' enu ſhtivenje vkupejſpraviti vſe pridige, katere ſmo ſhliſhali, vſe duhovne pogovore, per katerih ſmo ſe v' prizho sneſhli, vſe Evangelſku opominu-

van-

(e) Joan. 18. v. 19. 20. 21.

vanje, kateru nam je blu naprejpernesenu; zhe pak tudi v' ſtriz ozhemo ſpregleduvati naſhe shivlenje, sadershanje, inu dela, toku naſ more ſram biti, de ſmo toku enaki Judam, per katerih je doſihmal Boshja beſeda toku malu ſadu pernesla, de zhlovk sme zbiblati, al bi nablu bulſhi, ke bi jo ony zelu nabli ſhliſhali. Chriſtus bo sa ſvoj vuk vpraſhan; kaj bomo pak my odgovorili, kir naſ bo enkrat ſam Chriſtus vpraſhal, kaj je on vuzhil, inu kaj ſmo ſi my dobriga s' njegovim vukam perdobili? Beſeda Boshja ſe mari ima s' rokami, koker pak s' uſheſami poſhluſhati, inu nje saſtopnoſt ſe ima s'dijanjam ſprizhati, tu je: zhlovk bi imel is ſvojimi deli na snanje dati, de beſedo Boshjo ſhliſhi, inu saſtopi.

III. *Eden is tih ſlushabnikov, kateri ſo poleg ſtali, je JESUSu eno shlafernzo dal.* (f) *Oſtremite zhes tu vy Nebeſa, inu vy nebeſhke vrata ſylnn shalujte.* (g) Kje ſte o Angelzi! kaj delate? koku vam je mogozhe viditi, de bo Chriſtuſu ena toku velika kriviza ſturjena, inu ſhe vender smyram biti, njega nezh nabraniti? O nebeſhki Ozha! sdej, sdej *poglej na obraſ tvojiga Chriſtuſa.* (h) Pole tvoj *prelubesnivi Syn, nad katerim ſi ti tu narvezhi dopadajenje imel*, bo od tiga narnaſramniſhiga

(f) Joan. 18. v. 22. (g) Jerem. 2. v. 12. (h) Pſal. 83. v. 10.

ſarſkiga hlapza s'eno shelesno rokovizo navſmilenu v'oblizhje vdarjen! Al ſe ti naboſh maſhzhuval nad eno tako hudobijo, kakerſhni ſhe ni blu nikol enake na ſvejtu viditi? Zhe ſe je nekedej Jeroboama tiga krayla roka, katero je on super tiga Preroka iſtegnil, poſuſhila. (i) Zhe je bil Oza s'naglo ſmertjo vdarjen, dokler ſe je podſtopil is ſvöjo roko bres sadoſti zhaſty ſhkrine Boshje ſe dotakniti, (k) kaj ſhe ſe le bo letimu narkrivizhniſhimu hudodelniku sgodilu, kateri ſe je podſtopil, ne le ſamu ſe dotakniti, ampak tudi is ſvojo naſramno, is sheleſam vſo obdano roko, ne ſamu enimu Preroku tiga Goſpuda, temuzh zelu Goſpudu tih Prerokov eno toku dobru mirjeno, toku mozhno savuho dati, de je vſe po zelimu dvoru ſhumelu? Sakaj ogen is Nebes dolnapade? sakaj is oblakov v'letiga narhudobniſhiga greſhnika natreſhi, de bi she imel, kar ſi je ſkus eno toku veliko hudobijo saſlushil? Chriſtus ni otel maſhzhuvanja, temuzh je timu, od kateriga je bil toku mozhnu, toku naſramnu vdarjen, sa shlak te narſhlajſhi beſede povernil. O kaj sa ena velika, kaj sa ena naisrezhena krotkuſt je bla leta! Chriſtus bi bil lohka letiga narferbeshniſhiga zhloveka po njegovimu saſlushenju plazhal, on bi ga bil lohka ſhtrafal, ja v'nezh perpravil, on ſe

pak

(i) 3. Reg. c. 13. (k) 2. Reg. c. 6.

pak vender ni nad nym ne s' dijanjam, ne s' beſedo maſhzhuval. O kerſhanſki zhlovk! kaj bi bil ti per eni enaki perloshnoſti ſturil? ti, kateri namoreſh ne enkrat eno hudo beſedo, de narezhem: eno vezhi po ſyli ſturjeno, al le ſamu shugano krivizo od eniga poredniga potepina, od eniga mejn obrajtaniga zhloveka toku preſtati, de bi ſe zhes tvojiga supernika najesil, de bi ſe nad nym namaſhzhuval, de bi njemu ſmert naposhelel? Chriſtus je vender preſtal, inu je s'tim timu ſvejtn eno novo ſorto tiga maſhzhuvanja ſkasal, de ſe imaſh ti navuzhiti tu hudu s' dobrim premagati. Tu ſe je bil ſveti Ambroſh navuzhil, kir je rekal: *Koku dobru je fershmajhti preneſti, inu nobene fershmajhtne beſede nasajnapovedati; kadur ſe nasna zhes ſvojga fershmaguvavza jesiti, ta Boga sa ſvojiga varha doby.* Tudi ti ſe tu navuzhi. *Zhe ſe tebi kriviza gody, toku odpuſti, de nabota dva hudobna,* pravi ſveti Auguſhtin.

IV. *JESUS je njemu odgovuril: Aku ſim jeſt hudu govuril, toku ſprizhej, de je hudu: aku pak prov, ſakaj ti mene byeſh?* (1) Chriſtus ni zelu molzhal, kir je bil leto ſavuho od hlapza dobil; namerzh tu pomeni eno vezhi poterpeshlivoſt, kir zhlovk na to ſebi ſturjeno krivizo lepu, inu perjasnu govory, koker pak, kir takrat zelu molzhy. Gren-

(1) Joan. 18. v. 23.

kuſt sna tudi bres vſe sunajne beſede v'ſerzu govoriti. Zhe je pak, koker ſe reſ pravi, radu na jesiku, kar je v'ſerzu, toku je zelu ozhitnu, de ſe tudi tamkej v'ſerzu namore ta grenki shovz snajdti, kjer is vuſt gole roshe bres vſih ternov pridejo, inu zhiſti ſterd vunkejtezhe. Na lete beſede je ta hudobni farſki ſlushabnik obmutil, inu ni nezh vejdl, kaj bi nasaj odgovuril. Kaj bom pak jeſt, o ti narkrotkejſhi JESUS! sa en odgovor dal, Zhe boſh ti morebit miſlijozh na moje pregrehe, pruti meni rekal: *Sakaj ti mene byeſh?* Oh! kaj sa ena ſtraſhna ſtrela je leta sa me vbogiga greſhnika, kir meni na miſl pride, de ſim jeſt tolikukrat Chriſtuſa byal, kolikurkrat ſim ſe jeſt v' mojimu shivlenju njegovimu vuku, inu sadershanju supern iſkasal! O Goſpud! jeſt vejm, de tebi moji grehi eno veliku obzhutliviſhi bolezhino, inu ſramoto delajo, koker je tebi una shlafernza tiga vezhkrat ſpomneniga hudodelnika dela-la. Leta ni tebe sa ſvojiga Goſpuda ſposnal, on ni tvoj vuk ſhliſhal, on ſhe ni bil ſkus tvojo ſveto Reſhno Kry odreſhen, ti ſhe ni-ſi bil njemu nobene njegove grehe odpuſtil: Kar vſe k' teshi mojih grehov toliku perklada, de je meni teſhku le ſamu miſliti, kaj ozhem tebi odgovoriti, kir boſh ti mene popraſhal: *Sakaj ti mene byeſh?* Inu jeſt ſhe vender naneham mojiga JESUSa byati! jeſt ga byem

s'be-

s'beſedami, jeſt ga byem s'miſlami, jeſt ga byem is shelami, jeſt ga byem s'rokami, kolikurkrat jeſt namerzh s' temi nekej zhes njegove sapovdi k'njega reshalenju, inu sanizhuvanju dopernesem.

Sdihuvanje.

O ti narkrotkejſhi JESUS! dershi nasaj tvojo pravizhno jeso. Jeſt ſim taiſti narvezhi greſhnik, kateri ſim tebe tolikukrat prov naſrammu v'tvoje ſvetu oblizhje vdaril, kolikurkrat ſim tvojo poſtavo prelomil, inu tvoje naſkonzhnu Velizhanſtvu sanizhuval! jeſt ſim pak tudi taiſti, kateri pred tvojo naisgruntano Dobruto na moje pregreſhne kolena dolpadem, inu s'reſpetimi rokami pohlevnu proſim: O Goſpud! *naſpomni ſe na grehe moje mladuſti, ne na moje navejdnoſti!* (m) Delezh bodi od mene, de bi tebe leta moja hudobna roka kedej vezh s'eno pregreho resdrashila; nej rajſh moje ozhy oſlepe, koker de bi one tebe s'enim nazhiſtim pogledam saſramuvale, mari nej moje uſheſa ogluſhe, moj jesik obmuti, koker de bi ſe on zhes tebe mojiga Goſpuda ſpuntal. Jeſt tebe proſim ſkus uno tvojo krotkuſt, katero ſi ti nad tvojim byavnikam ſuſebnu dobrotlivu iſkasal, persaneſi meni

(m) Pſal. 24. v. 7.

moje grehe, inu dej meni tvojo ſveto gnado, de bom tebe poſihmal tolikajn vezh zhaſtil, tolikajn gorezhejſhi lubil, kolikajn naſpodobniſhi ſim tebe doſihmal saſramotil.

Shtation je per ſvetih dvanajſt Apoſtelnah. So popolnama odpuſtiki.

Piſmu je is oſemnajſte poſtave tiga Preroka Ezechiela. Goſpud Buh ſe miloſtliv, inu tudi pravizhen ſkashe.

Evangelium je is pete poſtave ſvetiga Joannesa. Ta oſem, inu trydeſet lejt bolni zhlovk bo per ribniku osdravlen.

Zirkovna Molitov.

O Goſpud! bodi miloſtliv pruti tvojimu folku: inu kir ſturiſh, de ſe leta pruti tebi andohtliv iſkashe, vſmili ſe zhes njega, inu ga s'tvojo dobrotlivo pomozhjo resveſeli. Skus naſhiga Goſpuda &c.

NA SABBOTO
PO PERVI NEDELI V' POSTU.

Od tiga, kar ſe je v' Caiphasovi biſhi pergodilu.

I. *Ti vikſhi Farji pak, inu vſa drushba ſo yſkali krivu prizhuvanje super JESUſa, de bi ga vmorili.* (n) Pazh eni sali Sodniki ſo bli leti! kir ony niſo nezh drugiga miſlili,

(n) Matth. 26. v. 59.

lili, koker Chriſtuſa konzhati, de bi ſvojo hudo jeso nad nym prov venſpuſtili, ſo ſhe ſami taku prizhuvanje super njega yſkali. Per njih je she blu terdnu ſklenenu, de more JESUS vmreti, de bi pak ony vender ſvoje leſtnu ſovraſhtvu, kateru ſo pruti njemu imeli, sakrivali, ſo s' naisrezhenu veliko ſkerbjo na ſonzu Boshjimu madeshe yſkali, ony ſo oteli per ſami Nadolshnoſti krivizo, per ti naſkonzhni Svetuſti kako pregreho najdti, de bi vſaj na ozhy pravizo imeli leto k'ſmerti obſoditi. O koku krivizhna je bla una Goſpoſka, med katero ni blu nobeniga viditi, kateri bi bil sa pravizo beſedo pelal; ampak *ti vikſhi Farji*, *inu* na njih napeluvanje *vſa drushba ſo yſkali krivu prizhuvanje super JESUSa.* Inu koku ſo letu yſkali? ony niſo ſamu prizham ſvoje dobrute ponujali, inu ſvojo perjasnoſt oblubibili; temuzh ſo jih tudi s' dnarjami nakupili. O ſylni byt, kateri tolikajn zhloveſhkih ſerz resbye! Buh otel, de bi my dan danaſhni kej bulſhi zhaſe imeli! Buh otel, de bi nam nabil noben is letih ſvjetuvavnih Goſpudov nuzhize ne ſzer ſvojiga rodu, ampak ſvojiga sadershanja sapuſtil! Buh otel, de bi ſe noben v'ſodnih hiſhah nasneſhl, kateri bi ſkus ſovraſhtvu, ſkus lubesen, al ſkus enu drugu hudu nagnenje oſleplen, kateri bi ſkus velanje tih ludy, ſkusi vupanje, ali zhaſty-

shelnoſt sapelan, kateri bi zelu ſkus dnarje nakuplen super Chriſtuſa, tu je: super nadolshnoſt krivu prizhuvanje yſkal! O napremaganu hudu nagnenje! kam ti zhloveka sapeleſh? O prekleta lakomnoſt tiga slata, inu ſrebra! kam ti zhloveſhke ſerza perpraviſh? Ony ſo dobru vejdli, de *ſe bo njegov greh yſkal, de ſe pak leta nabo neſhl.* (o) Ony ſo ſi pak vender veliku kriviga super Chriſtuſa smiſlili, de bi ſe le vidilu, ravnu kəker de bi nobeno krivizo nabli Chriſtuſu ſturili, kir ſo njega pogubili. O Sodniki! *Super taiſte, kateri ſo* per ſodbah *napreipoſtavleni*, inu kateri ſe per teh, koker eni ſvjetuvavni Goſpudi snajdejo, *bo ta naroiſtreiſhi ſodba dershana.* (p)

II. *Kir je blu veliku krivih prizh perſtopilu,* (q) *ſe ni njeh prizhuvanje enu s' tim drugim sglihalu.* (r) Kader ſo gmejn ludji shele tih vikſhih Farjov, inu njih zele drushbe zhutili, kader ſo ony vidili, de leti krivu prizhuvanje super Chriſtuſa yſhejo, ſe je sdajzi njih doſti v' prizho sneſhlu. Kaj zhuda? vſelej je najdti eno ſylnu veliko trumo tih perlishuvavzov, kateri vezh shele zhloveku, koker pak Bogu dopaſti, kateri rajſhi imajo perjasnoſt eniga Poglavarja, koker pak dobro vejſt. Toku je namerzh veliku tai-

(o) Pſ. 10. v. 15. (p) Sap. 6. v. 6. (q) Matth. 26. v. 60. (r) Marc. 14. v. 59.

taiſtih, kateri ſi leshe super Chriſtuſa smiſlijo. Ampak sabſtojn ſe ta trudi, kir ozhe ſonze obtemniti, letu vſelej ſvojo naturalſko ſvitlobo obdershy, inu tudi sa oblaki leſkazhe. *Njeh prizhuvanje*, kateru je blu naprejpernesenu, *ſe ni enu s'tim drugim sglihalu.* Namerzh JESUS je bil enu Jagne bres madesha, kateri je ſmel pred vſimi ludmy rezhi: *Kadu od vaſ bo mene eniga greha obdolshil?* (s) Ony ſo ſzer snali veliku rezhi, pak s'reſnizo nezh hudiga niſo snali rezhi. Leshe ſo she toku naſrezhne, de ena to drugo na snanje da. One ſe vezh dejl med ſabo nezh kej prov nasrovnajo. De ſi lih ti narbel sbriſani golufi vkupej pridejo, inu nalaſh prov s'premiſukam lashejo, de bi kej, kar shele, iſpelali, toku je vſe sabſtojn, ony tu, kar bi radi imeli, v'kratkim nikar h' konzu naperpravijo; leshe ſe nigdar napuſte zelu toku vkupejsvesati, de bi ſe popolnama vkupejſperjele; ena ti drugi pruti ſtojy. Tu je ſtanovitnu, tu, kar je na reſnizo naſtavlenu, kolikur vezhi je kaka laſh, toliku mejn bo ona ſkrita oſtala. Vari ſe, o kerſhanſki zhlovk! de naboſh dergazh miſlil, inu dergazh govuril. Nezh ni gerſhiga, koker ena resgernena golufija, kir jó kadu pred drugimi venda. Kadur reſnizo govory, ta ſe nigdar naſramuje, en leshnik pak ſe od

(s) Joan. 8. v. 46.

ſramote navej kam dijati, kader ga zhlovk na leshi vjame. Navuzhi ſe toku govoriti, toku shiveti, de, aku lih bi ſi tvoji navoshlivzi, inu ſovrashniki, navejm, koliku hudiga super tebe smiſlili, bi ſe vender njih prizhuvanje enu s' tim drugim nasglihalu.

III. *K' puſlednimu ſo perſtopile dve krive prizhe.* (t) Po tim, kir je she blu ozhitnu, de ſo sgol leshe une vſe ſorte krivize, katere ſo njih doſti zhes Chriſtuſa pravili, po tim, kir je blu njeh ſylnu veliku krivih prizh na laſh poſtavlenih, ſta posnejſhi dva v' ti kunſhti prov svuzhena mosha, dva prava Mojſtra tiga leganja perſtopila, leta dva ſta otela is ene lilije ſtrup nabrati, tu je, ona dva ſta otela is teh narnadolshniſhih Chriſtuſovih beſedy nekej ſprizhati, sa zhiger volo bi on bil ſmerti vreden: *Ma dva*, ſta dijala, *ma dva ſma ſhliſhala, de je on govuril: Jeſt ozhem leta Boshji tempel, kateri je s' rokami ſturjen, resdijati, inu v' treh dneh en drugi goripoſtaviti, kateri nabo s' rokami ſturjen.* (u) O vy narhudobniſhi islagavzi ptujih beſedy, inu sadershanja, kolikukrat vy greſte drugim v' ſhkodo, kir toku krivizhnu drugih dobru ime pozhernujete! Noben ſe namore sadoſt pred opravlivimi jesiki obvarvati. Kaj je bel navajenu na timu ſvejtu, koker zhes poſhtenje ſvojiga blishniga frey, bres vſiga ſtra-

(t) Matth. 26. v. 60. (u) Marc. 14. v. 58.

ſtrahu govoriti. Kumej ſe eni kej sazhno med sabo meniti, toku she bodo Goſpoſka te krivize, Sodniki te namarnoſti, ti Vikſhi v' duhovnih gmajnah ene sapravlivoſti, ti kloſhtarſki Duhovni ene ohernijē obdolsheni. Un vojſhak bo dershan sa eniga bojezhiga zhloveka, un kupez sa eniga napihneniga ſhtimanza, una vdova sa eno naſramno sapelavko. O jesiki, jesiki! *beſeda* ſzer, katero vy govorite, *lehku lejty*, pravi ſveti Bernard, ampak o ve, inu gorje! *ona mezhnu* vdari, ona globoku *rani* ne le ſamu tiga, koger ona sadene, ampak tudi tiga, kateri jo rezhe. Zhaſt, inu dobru ime tolikajn vela, kolikajn ſamu shivlenje; kir vy tedej komu njegovo zhaſt, inu dobru ime odvsamete, mu tudi enu teſhku, inu navſezhnu shivlenje delate, kateru bi en poſhteni zhlovk rajſh sgubil, koker obdershal. Vy, vy ſte uni resbojniki, inu vbyavzi tih ludy, od katerih ta kraylevi Prerok toku pravi: *Ony brusijo ſvoj jesik, koker* jesik *ene kazhe.* (x) Ja mejn rani kazha, koker en opravlivz. *Kaj ni en gad taiſti jesik, kateri vres vſiga reslozhka vſakteriga pizhi, kir kol mu napruti pride*, je enu praſhanje tiga ſterdeniga Appata, ſvetiga Bernarda. Glej, o kerſhánſki zhlovk! kateri ti letu bereſh, de ſe naboſh kje s' tvojim jesikam prekuznil. Zhe ti tvojiga blishniga

(x) Pſ. 139. v. 4.

niga opravlaſh, toku ſamiga Chriſtuſa reshaliſh; Sakaj Chriſtus pravi: *Kar ſte vy enimu is tih mojih narmajnſhih ſturili, tu ſte vy meni ſturili.* (y)

IV. *Inu ta vikſhi Far je gori vſtal, inu je JESUSa vpraſhal rekozh: nezh naodgovoriſh na tu, kar leti zhes tebe prizhujejo? on pak (JESUS) je molzhal, inu nezh ni odgovuril.* (z) Kir ta vikſhi Far ni mogl Chriſtuſa ſkus krivu prizhuvanje tudi ne enkrat na ozhy previshati, je on shelel, de bi bil Chriſtus vſaj govuril; sakaj on je d.oru vejdl, de ſe zhlovk zelu lohku sagovory, on bi ſi bil tedej rad is Chriſtuſovih beſedy kako perloshnoſt vsel njega k' ſmerti obſoditi. Ampak ti ſe sapeleſh, ti ſe slo sapeleſh o hudobni Caipheſh! Chriſtus ni, koker ſo drugi ludji, de bi prezej govuril, de bi ſe veliku odgovarjal, de bi ſvoje dijanje, navejm, koku mozhnu hvalil. On je ſzer Beſeda Boshja, on pak vender le molzhy, ne ſzer, ravnu koker de bi njemu leta ojſtra ſodba ſkerby delala, ne, ravnu koker de bi njega njegova leſtna vejſt v'kaki rezhi obdolshila, ne, ravnu koker de bi ſe on bal pred ſvojim she blishnim obſojenjam k' ſmerti. My imamo ſyinu veliku Vuzhenikov te sgovornoſti; ſam Chriſtus je otel biti en Vuzhenik tiga molzhanja, inu dokler bi bil on imel dol-

(y) Matth. 25. v. 40. (z) Marc. 14. v. 60. 61.

dolgu opraviti, ke bi nam bil otel leta vuk ſkus gviſhne poſtave naprejneſti, naſ je on is ſvojim ſvetim exempelnam vuzkil, kir on v' doſtih rezheh satoshen, s' leshmy obloshen, od krivih prizh oblegan, ſe ni v' tajbo ſpuſtil, ni lete krive prizhe na laſh poſtavil, ni ſvojo nadolshnoſt s' to narmajnſhi beſidizo isgovarjal, inu vender un imenitni Rimſki Beſednik, Cicero s' imenam, ni toku sgovornu sa ſvojo ſebi po krivizi odvseto hiſho, koker je Chriſtus sa ſvojo nadolshnoſt nam k' enimu lepimu navuku beſedo pelal, kader nam je is ſvojim ſvetim perſtam na lete beſede te ſedem, inu trydeſete Davidove peſmi kasal: *Ti, kateri ſo meni oteli hudu ſluriti, ſo veliku nezhemerniga govorili, inu ſo zel dan na golufije miſlili. Jeſt pak niſim ſhliſhal, ravnu koker en gluſhez, inu mutez, kateri ſvojih vuſt naodpre. Jeſt ſim ratal, koker en zhlovk, kateri naſhliſhi, inu kateri nima v' ſvojih vuſtah, kar bi super rekal.* Ni bulſhi brambe sa zhloveka, koker enu nadolshnu, od vſe krivize proſtu shivlenje. *Leta je naſha hvala: prizhuvanje naſhe vejſty.* (a) Govori, kader je bulſhi, inu lepſhi govoriti, koker molzhati; kader je pak bulſhi molzhati, koker govoriti, takrat molzhi. Sveti Grogor pravi: *Imej tvojo prizho v' Nebeſih, imej jo v' ſerzu, puſti od sunej norze govoriti, kar ote.* Sdih-

(a) 2. Cor. 1. v. 12.

Sdihuvanje.

O ti narkrotkejſhi JESUS! jeſt ſe sazhudim nad tvojo poterpeshlivoſtjo, jeſt ſe sazhudim nad tvojim ſvjetuvanjam: *Zhes tebe ſo krive prizhe gorivſtale, inu kriviza ſi je naprejlegala.* (b) *Vuſta tiga greſhnika, inu vuſta tiga golufivza ſo ſe super tebe odperle, ony ſo zhes tebe s' golufivim jesikam govorili.* (c) Poglavar tih Farjov te ozhe k' ſmerti obſoditi, zela njegova drushba miſſli, koku bi ſe sa vol letiga tvojiga obſojenja pred ludmy pravizhna delala, veliku krivih prizh zhes tebe gorvſtanejo, vſi ſe super tebe ſpuntajo: letu ti vidiſh, letu ti ſhliſhiſh, inu ti vender molzhiſh. O moj Goſpud! meni ſe letu tvoje terdnu molzhanje raminu zhudnu sdy! Ti tukej molzhiſh, de boſh enkrat mozhnejſhi govuril, kir boſh, koker Buh, perſhal ſoditi. O Goſpud! namolzhi, kir jeſt greh delam, dershi meni naprej mojo hudobijo, poſvari mene sa vol moje nahvaleshnoſti, tepi mene, de bi ſkje mene potler teshej navdaril, ke bi ti sdej molzhal, inu ſkus perſte gledal.

Shtation je per ſvetimu Petru. So popolnama odpuſtiki.

Tu

(b) Pſal. 26. v. 12. (c) Pſal. 108. v. 2. 3.

Tu pervu Pifmu je is fheſt, inu dvejſete poſtave teh Bukov, Deuteronomium imenuvanih. Moyſes ta Judovſki folk k'molitvi opomina.

Evangelium je is ſedemnajſte poſtave ſvetiga Mattheusha. Chriſtus ſe pred tremi ſvojimi Jogri zelu zhaſtitlivu ſpremeny.

Zirkovna Molitov.

Goſpud! my tebo proſimo, poglej dobrutlivu na tvoj folk: inu od njega ſhibo tvojiga ſerda miloſtlivu prezh oberni. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA TO DRUGO

NEDELO V'POSTU.

V' Caipheshovi hiſhi ſe is Chriſtuſa norza delajo.

I. *Tedej je njega ta vikſhi Far supet vpraſhal, inu je k'njemu dijal* (d) *Jeſt tebe sarotim per shivimu Bogu, de ti nam poveſh, aku ſi ti Chriſtus, Syn Boshji? JESUS je k'njemu rekal: Tí ſi ja govuril.* (e) *Jeſt ſim.* (f) *Inu ti moshji, kateri ſo njega dershali, ſo ga saſramuvali, inu byli.* (g) *So v' njegovu oblizhje pluvali.* (h) Kateri je na vſe ſebi ſturjene

(d) Marc. 14. v. 61. (e) Matth. 26. v. 63. (f) Marc. 14. v. 62. (g) Luc. 22. v. 63. (h) Matth. 26. v. 67.

jene krivize, na vſe super ſebe naprejpernesene leshe, inu fershmajhtne beſede terdnu molzhal, ta je sdajzi sgovorn ratal, kjer je blu njemu praſhanje sa vol Boshje zhafty gor danu; sakaj on ni ſvojo zhaft yſkal, on je le yſkal zhaſt ſvojiga Ozheta, od kateriga je bil poſlan. Ampak kumej ſe je bil Chriſtus sa Syna Boshjiga vendal, toku ſo she Judji, ravnu koker de bi ſe jim blu enu snaminje dalu, prezej na njega planili: ti ſo ga tepli, uni ſo ga pahali, eni ſo ga opluvali, ti drugi ſo ga s'gorjazhami byli, s'peſtmy tovkli, s'nogami ſuvali; nekateri ſo ga laſali, ſo mu laſe sdej is glave, sdej is brade pulili, inu tergali. Tukej je blu dopolnenu unu prerokuvanje tih Prerokov: *Jeſt ſim dershal moj herbet tim, kateri ſo mene byli, inu moje lize tim, kateri ſo meni laſe pulili, moj obraſ jeſt niſim prezh obernil od tih, kateri ſo mene fershmaguvali, inu sapluvali.* (i) *Ony ſo super mene ſvoje vuſta gori odperli, ſo mene saſramotili, ſo mene na moje lize byli, inu ſo ſi ſvoje ſerze nad mojim terplenjam s'hladili.* (k) Al je vſe letu Syn Boshji preſtal? Ja toku je, inu ke bi on nabil Syn Boshji, bi on nabil toliku krivizhniga preſtal. Brumniſhim ludem vſelej ti poredni nadlego delajo. Kerſhanſki zhlovk, zhe boſh ti sazhel v'shivlenju, inu v'sadershanju JESUSu podoben biti, toku

per-

(i) Isai. 50. v. 6. (k) Job. 16. v. 11.

perpravi le tvojo dusho k' skushnjavi. (l) Sakaj ti bosh sylnu veliku hudiga toku dobru od hudizha, koker tudi od hudobnih ludy terpel. Leti bodo tebe sasmehuvali, bodo tebe eniga Svetnika, ali hynavza imenuvali, bodo vse tvoje dijanje napek skladali. Ta je she ena stara, inu okoreninena navada, *de bo perproshina tiga pravizhniga sasmehuvana.* Ampak veseli se, o brumni Christian! ni ozhitnishiga snaminja, de je kadu en otrok Boshji, koker kir on od tih hudobnih pregajnanje terpy. Sama vezhna Resniza pravi: *Ke bi vy od tiga svejta bli, toku bi ja ta svejt tu svoje lubil; sdej pak, kir vy niste od tiga svejta, vas ta svejt sovrashi.* (m)

II. *Ony so v' njegov obras pluvali.* (n) *Inu so ga sakrivali.* (o) Kaj sa eno shpotlivishi krivizo bi blu mogozhe enimu zhastitimu moshu sturiti, koku bi blu mogozhe eniga poshteniga zhloveka vezh saframuvati, koker kir se njemu u' vusta pluni? Od sazhetka tiga svejta do sdej ni blu nezh nasramnishiga viditi, koker tu sapluvanje tiga narsvetejshiga Christusoviga oblizhja, kir so namerzh ti narsanizhlivishi ludji un obras, *v' kateriga Angelzi shele gledati!* (p) is svojimi narostudnejshimi plunkami toku gerdu podelali,

(l) Eccli. 2. v. 1. (m) Joan. 15. v. 19. (n) Matth. 26. v. 67. (o) Luc. 22. v. 64. (p) 1. Petr. 1. v. 12.

lali, de she leta ſam ſebi ni bil vezh podoben. O nebu! al ſi ti is brona slytu, de ti tvoje treſke nasajdershiſh, inu s' timi napobyeſh lete narpornejſhi potepuhe, kir zelu toku pregreſhne rezhy pozhenajo? Kaj je pak lete hudodelnike zelu toku ferbeshne ſturilu? *Ony ſo njega sakrivaly.* (q) *Ony ſo sazheli njegov obras sagerniti.* (r) Leti zelu smamleni ludji ſo miſlili, de jih Chriſtus navidi; sato-rej, kolikajn mejn ſo ſe ony pred njegovim pógledam bali, tolikajn vezh ſo njemu nagajali, tolikajn vezh ſo ſe is njega norza delali. O pazh norſke miſli! vy njemu ſzer snate njegove ozhy sagerniti, ampak nasnate njegovimu pogledu ſe vganiti. *Buh je veſ enu oku*, pravi ſveti Auguſhtin. On ne le ſamu tu, kar ſe pod nebam ozhitniga snajde, zelu dobru vidi, ampak on tudi te narglobokejſhi ſkrivnuſti naſhiga ſerza, te narſkrivniſhi miſli naſhe duſhe bres konza biſtrejſhi, koker my ſami, ogleduje. Nezh, nezh ni pred njegovimi ozhmy ſkritiga. Vy greſhniki sabſtojn teme yſhete, vy sabſtojn po nozhi, kader ſe nezh navidi, greh delate; Buh vſe vidi. Ta krivizhni je ſam ſebi naprejlegal rekozh: *Teme ſo okul mene, ſtene mene sakrivajo, inu neſzhe na mene nagleda.* (s) *Vſe je nagu, inu resgernenu pred njegovimi*

(q) Luc. 22. v. 64. (r) Marc. 14. v. 65. (s) Eccli. 23. v. 26.

mi ozhmy. (t) *Goſpudne ozhy povſod te dobre, inu te hude ſpremiſhlujejo.* (u) *Satorej je krivi-za tiga Rodu Israël, inu Juda ſylnu velika, kir ſo rekli: Goſpud navidi.* (x) O kerſkanſki zhlovk! koku malukedej bi ſe ti pregreſhil, ke bi ti s' ludmi naobnorel, ampak bi terdnu virval, de ſe Buh povſod per tebi v' prizho snajde, kir na te gleda; ti bi ſi s'tim veliku vezh v' perloshnoſti tiga greha s' eno boga-bojezho Susanno miſlil: koku je meni mogozhe *pred oblizhjam tiga Goſpuda greſhiti?* (y)

III. *Eni pak ſo ga v' lize luſkali, inu ſo ga vpraſhali rekozh: Prerokuj nam ti Chriſtus, kadu je ta, kir je tebe vdaril?* (z) Leti narporednejſhi, inu u' vſeh hudobijah gorsrejeni ſatepenzi ſo oteli na ſnanje dati, de JESUSa zelu nezh naobrajtajo; ſa tu ſo ſe ony pruti njemu, ravnu koker pruti enimu zelu ſmamlenimu zhloveku ſadershali, ony ſo sh'nym ſvojo norzhijo imeli, ſo is njega ſmeh delali, ſo mu vſe ſturili, kar ſi je le mogozhe nagajiviga, napreſherniga, inu naſramniga ismiſliti, inu ravnu, koker de bi bli s'tim, navejm, kaj lepiga, inu zhaſtitiga zelu ſrezhnu dokonzhali, ſe jim je ſhe tu dobru ſdelu, ſo ſe na veſ glaſ ſmejali, ſo s'rokami tlaſkali po unih beſedah ſvetiga piſma:

(t) Hebr. 4. v. 13. (u) Prov. 15. v. 3. (x) Ezech. 9. v. 9. (y) Dan. 13. v. 23. (z) Matth. 26. v. 67. & 68.

Ony ſo dobre vole, kir kej hudiga ſture, inu ſe nad temi narhujſhimi rezhmy resveſele. (a) Buh otel, de bi bla s' letimi Judmi red konz vsela hudobija taiſtih, kateri is Chriſtuſa ſmeh delajo, kateri s' Chriſtuſovimi navukami, inu ſvetim Evangeliam norzhujejo! *Ony ſo naſhe shivlenje sa eno ygrazho dershali.* (b) Eni menijo, de namorejo dobre vole biti, aku ony ta lepi zhaſ, inu ſvojo dobro vejſt al s' naſramnimi pogovarami, al s' drugimi mejn ſpodobnimi ſhalami nasapravijo. Chriſtus bo vezhi dejl tudi od Chriſtianov pregajnan, vdarjen, inu saſmehuvan. Koliku je povſod takih kerſhenikov viditi, kateri is ſvojimi oſtudnimi grehi te preſvete Chriſtuſove vude, kateri is ſvojo ohernijo, inu krivizhnimi dobizhkami njegove roke, is ſvojo prevsetnoſtjo njegovo glavo, is ſvojo shertijo njegove vuſta, is ſvojo naſramnoſtjo njegovu zhelu, is ſvojo jeso, inu navoſhlivoſtjo njegovu ſerze, is ſvojo nazhiſtoſtjo njegovu telu nadleshajo, tepo, inu tergajo? Tukej nobeniga Preroka ni treba imeti, kateri bi prerokuval, kadu take rezhy dela? kadu JESUSa toku tepe? Ti resbersdani, ti naboglivi, inu napreſherni mladenzh, ti napihneni, v' prevsetnu oblazhilu oblezheni, prevezh ſhtimani shlahtnik, ti na krivizo, inu rup navajeni ohernik, ti ſi taiſti, kateri ſi ti toli-

(a) Prov. 2. v. 14. (b) Sap. 15. v. 12.

tolikukrat Boga vdaril, inu kaj? al ſe ti nezh nabojiſh, al nezh natrepezheſh? Ti boſh Syna Boshjiga vidil, *kir bo on v' oblakah s'veliko zhaſtjo perſhal*, ti boſh njega vidil, kir bo on vſe tvoje beſede, inu dela, vſe tvoje kratke zhaſe, ſhale, inu norzhije zelu ojſtru ſodil. Koku ſi boſh ti takrat pomagal? Kaj sa ene potoke teh ſolsa bodo tebi takrat tvoje naſpodobne ſhale is ozhy vunkej isgnale? takrat ſe bo arfa v' klaguvanje ſpremenila, takrat ſe bo veſele v' shaloſt ſpreobernilu; ampak she preposnu, aku ti njega sdej s' eno dobro ſpovdjo naprehitiſh, aku ſe sdej ſkus eno ſerzhno grevingo, inu pravu pobulſhanje s' taiſtim naſpraviſh, kateriga ſi tolikukrat naſpoſhtuval.

IV. *Tedej je vikſhi Far ſvoje oblazhilu reſtergal, inu je dijal: On je Boga prekolnil. Kaj potrebujemo vezh prizh? pole, sdej ſte vy njegovu preklinanje saſhliſhali: kaj ſe vam sdy?* (c) *Ony ſo ga pak vſi obſodili, inu ſo dijali, de je ſmerti vreden.* (d) Toku je she vender enkrat hudobija to pravdo dobila, ona je sadobila, kar je otela, kir ſo vſi s' enakim glaſam ſamo Nadolshnoſt k' ſmerti obſodili. Is vſih ſkupej ni JESUS nobeniga neſhl, kateri bi bil shnym enu vſmilenje imel, nobeniga, kateri bi bil otel sa njega beſedo pelati. Med letimi, kateri ſo ſe tamkej v' prizho sneſhli,

(c) Matth. 26. v. 65, 66. (d) Marc. 14. v. 64.

ſhli, je blu (kadu ozhe dergazh miſliti?) veliku takih, katerim je bil Chriſtus poprej dobru ſturil, kateri ſo bli njegove zhudeſha vidili, is katerih blishne shlahte je on doſtim tu lubu sdravje dal, kir ſo she imeli vmreti, inu vender *vſi*, zelu noben ni bil venvset, *vſi ſo njega obſodili*, *inu ſo dijali*, *de je ſmerti vreden.* Un ni imel nobeniga beſednika na semli, kateri je ſamu tu delal, kar je blu njegovimu Ozhetu v' Nebeſih dopadajezhe, inu kateri ſi je persadel ſamu timu sadoſti ſturiti. O kaj sa ene vſe druge ſkerby imamo my v' naſhi glavi, kaj sa eno vſo drugo mujo ſi my vsamemo, kir ſi my toliku persadenemo, de bi my velike Goſpurde sa naſhe beſednike imeli, de bi lete sa naſhe perjatele obdershali, de bi vſe ſkusi vezh, inu vezh takih pomozhnikov sadobili! Buh otel, de bi my vſaj na pol toliku ſkerbni bli naſhi vbogi duſhizi Chriſtuſovo perjasnoſt doſezhi, ohraniti, inu pogmirati! My ſe ſzer Chriſtiani imenujemo, my ſe sa Chriſtiane vendamo, pak ſamu toku delezh, de my sravn hudiza, al zhloveka nareshalimo. Kerſhanſki zhlovk! sa tu ſamu ſkerbi, koku bi ti Goſpud Bogu dopadl, koku bi deleshen poſtal njegove pomozhy, bres katere bo vſa zhloveſhka pomuzh sabſtojn. *Bres mene nezh namorete ſturiti.* (e) Zhe Buh na-

per-

(e) Joan. 15. v. 5.

pervoli, toku bo tebi perjasnoſt tih Kraylov, inu deshelſkih Oblaſtnikov ravnu toliku pomagala, kolikur en piſhkov oreh; aku pak ti Boga na tvoji ſtrani imaſh, toku ſe ti nezh nimaſh bati, de bi ſe lih vel volen ſvejt super tebe ſpuntal. *Kateri pod pomozhjo tiga Narvikſhiga prebiva, ta bo pod brambo tiga Vſigamogozhniga oſtal.* (f)

Sdihuvanje.

O ti narpoterpeshliviſhi JESUS! jeſt molim unu tvoje prezhaſtitu oblizhje, kateru ſo ti hudobni Judji toku grosovitnu, toku gerdu is shlafernzami byali, s'plunkami oſkrunili, s'peſtmy reſtovkli. Sa letu jeſt tebe klezhijozh proſim, nej mene moje hudu nagnenje, nej mene moja k'hudimu nagnena natura, nej mene pohujſhanje tih porednih Chriſtianov, nej mene perloshnoſti h'grehu nigdar v'eno tako ferbeshnoſt, inu naſramnoſt naperpravijo, de bi ſe jeſt podſtopil mojo duſho, tu je, tvojo podobo, ſkus oſtudne ſhale, koker ſkus ene naſnashne plunke, al pak ſkus pregreſhnu ſhlatanje mojih rok omadeshuvati, inu saſramotiti; ampak de bom leto vſelej zhiſto, naomadeshuvano, inu od vſe naſnage proſto obdershal.

(f) Pſal. 90. v. 1.

Shtation je per ſveti Mariji. So try, inu dvejſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is zheterte poſtave tiga perviga Paulo-viga Piſma na Theſſalonicensarje. Je enu opominuvanje k' ſvetuſti.

Evangelium je is ſedemnajſte poſtave ſvetiga Mattheusha. Govory od zhaſtitliviga Chriſtuſoviga ſpremenenja na ti gori Thabor.

Zirkovna Molitov.

O Buh! kateri vidiſh, de my nobene mozhy nimamo, obvarvej naſ od snotrej, inu od sunej: de my bomo na teleſu pred vſemi supernoſtmi poterdeni, inu na duſhi od vſeh hudih miſel ozhiſheni. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA PONDELEK

PO DRUGI NEDELI V' POSTU.

Od Petroviga Satajenja.

I. *Shimon Peter pak je sa nym ſhal* (g) *od delezh.* (h) Nad tim ſe ni nezh sazhuditi, de je JESUS od Judov terpel, inu de je on od njih tolikajn krivizhniga terpel. Ony ſo bli njegovi narvezhi ſovrashniki, ſo she dolgu tu narhujſhi ſovraſhtvu super njega v' ſvojimu ſerzu dershali; sakaj *on ſe je njih delam*

supern

(g) Joan. 18. v. 15. (h) Luc. 22. v. 54.

supern iſkasal. Satorej ſo ony na vſo mogozhno visho eno perloshnoſt yſkali, njega v' ſmert isdati, inu omuriti. De je pak on od Apoſtelnov, od ſvojih lubih, katere je on poklizal, de by sa nym hodili, inu ta ſvejt k' pravi viri preobernili, katere je on redil, katere je on s' beſedo, inu s' dijanjam podvuzhil, katere je on s' toliku zhudeſhami poterdil, de je, pravim jeſt, on tudi od letih imel terpeti, letu, ravnu koker ſe nam onu veliku zhudniſhi vidi, toku je tudi timu narſvetejſhimu JESUSovimu ſerzu veliku britkejſhi naprejperſhlu. Pole Peter, un ſzer toku svesti, inu gorezhi Peter, kateri ſe je ſam radovolnu ponudil sa Chriſtuſa shiveti, inu vmreti, kateri je enu malu poprej s' mezham mahnil, de bi ſvojiga Boshjiga Mojſtra obranil, leta Peter sdej Chriſtuſa satajy, nezh nozhe sa njega vejditi, ſe saroty, de ga naposna. O kaj sa enu, inu koku naglu ſpremenenje je letu: is eniga Apoſtelna en pregajnavez! Oh mene naſrezhniga! koku revna, koku naſtanovitna je zhloveſhka zhednoſt! koku ſlabu je naſhe naprejvsetje! kjer ſe ta Skala maja, kaj ſe bomo my ſami na ſe saneſli, my drobni, vſe ſkusi ſe treſejozhi, na vſaki piſh tiga narſlabſhiga veterza k' padezu nagneni terſtji? Delezh bodi tu od naſ, de bi my kej na naſho leſtno muzh savupali. Peter bi nabil toku gerdu padl,

ke bi ſe nabil pervezh na ſvojo zhednoſt sanesl. Ena prevelika savuplivoſt je bla leta, de je on otel s' Chriſtuſam v' jezho, inu v' ſmert jiti, preden je she on bil Goſpud Boga na pomuzh poklizal. Ena prevelika savuplivoſt je bla leta, de je on v' Caiphesho-vo hiſho, tu je v'enu prebivaliſhe te pregrehe noter ſhal. Ena prevelika savuplivoſt je bla leta, de ſe je on k' sholnirjam, k' farshkim hlapzam, k' berizham, inu, kar je blu vezh drugih prednih potepuhov, perdrushil. Ena prevelika savuplivoſt je bla leta, de ſe on ni ferbegal pogovora s'kerſhenzami. Vſe letu je njega k' hudimu napravlalu; Sakaj *kateri navarnoſt lubi, ta bo v' nji pogublen.* (i)

II. *Kir ſo bli ony en ogen na ſredi dvoriſha pershgali, inu ſo ſe bli okul njega vſedli, je bil Peter v' ſredi med njimi.* (k) Kaj ti Peter tukej med sholnirjami delaſh? kaj ſe ti Apoſtel per hudodelnikah gorsadershiſh? *Kaku tovarſhtvu ima luzh s' temo?* (l) Kaj bi ti rad te super Chriſtuſa ſerdite sholnirje potolashil? kaj bi rad to na vſe ſorte pregrehe, inu rup navajeno trumo k' enimu bulſhimu shivlenju perpravil? Oh bejshi od tiga grosovitniga meſta, ogni ſe letiga hudiga tovarſhtva! Ti ſe meni v' ſerze v'ſmiliſh! En golob nabo dol-

(i) Eccli. 3. v. 27. (k) Luc. 22. v. 55. (l) 2. Cor. 6. v. 14.

dolgu med jaſtropami zel oſtal, inu enu jagne nabo dolgu v'ſredi tih vovkov ſvoje shivlenje obdershalu, *Kaj ſe ti gorsadershiſh per drushni te nezhemernoſti, na ſtolu tih poſmehuvavzhov s'timi red, kateri zhes Boga govore, inu ſediſh s'timi, kateri hudu delajo? Nabodi presavupliv: doſtikrat hudizh zhloveku veſ ſtrah odvsame, de ga s'tim v' pogublenje perpravi*, pravi ſveti Eucherius. Veliku laglej (tu my vejmo is tiga, kar ſe tolikukrat na timu ſvejtu permeri, inu ſkuſi) veliku laglej bodo brumni ludji od hudobnih pohujſhani, koker pak ti hudobni od brumnih pobulſhani, kader leti med ſabo ſnanoſt, inu perjasnoſt delajo. Namerzh zhloveka k'hudimu natura pergajna, hudizh napeluje, drugih ludy hudu sadershanje vlezhe; inu sa vol tiga je toku lohku v' pakl pridti. Namerzh *en malu quaſu vſe teſtu kiſlu ſtury*. (m) Kaj ſe ſhe le ima en taki zhlovk bati, kateri je she ſam ſadoſt poreden, inu ſe ſhe vender u' vezh porednih tovarſhov sdrushbo poda? .Varite ſe, o nadolshne duſhe! pred resgojsdanimi tovarſhami, varite ſe pred unimi hiſhami, kjer bo Chriſtus saſmehuvan, sapluvan, k' ſmerti obſojen, kjer ſe vezh ḍershy na poſtave tiga ſvejta, koker na ta ſveti Evangelium. Vy ſe bote tamkej tudi zhes volo kej hudiga navuzhile. Sveti Hieronymus eno ta-

(m) 1. Cor. 5. v. 6.

tako dusho poprasha rekozh: *Kaj imash sa enu vesele v' taishti hishi biti, kjer je tebi vsaki dan treba al premagati, al pak konz jemati?*

III. *On* (Peter) *se je sazhel kleti, inu persegati: jest nasnam tiga zhloveka, od kateriga vy pravite.* (n) Ve, inu gorje meni! kaj je leta sa en padez? krona nashe glave je padla! Skala te zirkve se skus en potres omajana gible, inu pade! Kaj so lete sa ene besede o Peter: *Jest nasnam tiga zhloveka?* Toku ti tedej naposnash taishtiga, kateri *je tebe*, kir si ti narmejn mislil, *k' delu te* Apostolshke *slushbe odlozhil?* Ta je taishti, kateri je v' tvoje mreshe sylnu veliku rib pergnal, kateri je to veliko fortuno, ta grosni shum na murju potolashil, kir si se ti she bal, de bi se kje zela barka naresbyla, kateri je tvojo tasho od merselze odreshil, kateri je tebe, kader si ti nad vodami hodil, inu si se she sazhel sagresniti, is valovov, inu is navarnosti odtel. Ta je taishti, kateri misli tebi, koker svojmu Namestniku na semli, te zirkovne kluzhe v' roke podati, kateri se je tebi enak sturil, kader je tebi v' timu mejstu Capharnaum sapovedal, de bi ti imel toku dobru sa njega, koker tudi sam sa se zimsh plazhati od uniga dnara, kateriga si ti bil u' vustah te na njegovu povele vlovlene ribe neshl. Nobeniga konza bi nablu, ke bi jest

otel

(n) Marc, 14. v. 71.

otel v'enu ſhtivenje vkupejſpraviti vſe taiſte dobrute, katere je tebi Chriſtus zelu darotlivu ſturil. Leta je taiſti, kateri je enu malu poprej tvoje noge vmyval, kateri je tebi prerokuval leto navarnoſt, v' kateri ſe ti sdej snajdeſh, kateri je tebe is ſvojim Telesam napaſl, inu is ſvojo Kervjo napajal; inu tiga zhloveka ti naposnaſh? Peter v' pregrehi oſtane, inu Chriſtuſa pervizh tokù rekozh kje v' en dan satajy, potler perſeshe, na sadnu she ſam ſebe prekolne, aku on njega posna. (Toku namerzh zhlovk en greh po timu drugimu doperneſe, kir ſe enkrat pregreſhy. Ali, o Peter! ti Chriſtuſa naposnaſh, dokler ſam ſebe naposnaſh, inu dokler ti njega naposnaſh, tudi on tebe naposna. *Kadur* sa njega *nezh navej*, *sa tiga ſe tudi nezh nabo vejdlu.* (o) O koku slo jeſt na leto miſl trepezhem! ravnu koker de bi Goſpud Buh mene naposnal, ter meni rekal, kar je bil tem smamlenim divizam rekal: *Jeſt vaſ naposnam.* (p) Kadur Chriſtuſa pred ludmy satajy, tiga bo tudi Chriſtus pred ſvojim nebeſhkim Ozhetam satajil. O mene naſrezhniga! Jeſt ſzer Chriſtuſa s'vuſtmi ſposnam, ampak o kolikukrat jeſt njega s'mojimi deli satajim? O Goſpud! jeſt k'tebi vpijem, koker je k'tebi ſveti Auguſhtin vpil: *Goſpud! o de bi jeſt tebe, o de bi jeſt ſam ſebe posnal!*

Jeſt

(o) 1. Cor. 14. v. 38. (p) Matth. 25. v. 12.

Jeſt ſhe te beſede perſtavim: Goſpud! o de bi tudi ti mene posnal!

IV. *Goſpud ſe je oserl, inu je na Petra pogledal. Inu Peter ſe je ſpomnil na beſedo tiga Goſpuda - - Inu Peter je vunkejſhal, inu ſe je milu jokal.* (q) Peter je she bil petelinovu petje saſhliſhal, on pak vender ni bil ſkus letu k' pokuri omezhen, preden ni Goſpud na njega pogledal. Namerzh snaminja nezh napomagajo, opominuvanje, inu pridige per naſ nezh napremorejo, aku Goſpud Buh v' naſhe ſerze noternapride. Zhlovk naſ samore opominuvati, inu podvuzhiti, ampak on naſ nasamore omezhiti, vſa zhloveſhka muja je sabſtojn, aku leto Goſpud Buh is ſvojo mozhjo napoterdi. Duſha bo na eno vſe drugo visho osdravlena, koker telu. Dobrovolnoſt, inu saſtopnoſt tiga osdravlevnika enimu bolniku k' sdravju nezh napomaga, aku arznija od snotrej tu ſvoje naſtury: v' osdravlenju te duſhe pak je vſe, kar ſe nji nuza, ſlabu, aku k' timu Buh, kateri naſhe rane ſzely, ſvojo dobrotlivo perpomuzh naperloshy. Goſpud Buh ſi je goſpoſtvu zhes ſerze, inu duſho obdershal. Peter bi nigdar nabil JESUSa posnal, ke bi leta na njega nabil pogledal. Ravnu koker nikol ni sarija bres ſonza, toku tudi ni noben sazhetek tiga vezhniga isvelizhanja bres Boga.

Ko-

(q) Luc. 22. v. 61. 62.

Koker hitru ſe je JESUS vreden ſturil ſvoje miloſtlive ozhy pruti Petru le en ſamkrat oberniti, ſe je she Peter v'ſpokurne ſolse veſ reſtajal, ne dergazhi, koker ke bi ſonze led reſtopilu. Noben Boga nagleda, aku nabo poprej od njega pogledan. Namerzh roshe vele ratajo, semla vſa narodovitna poſtane, aku ſonze to, inu une naobſije, inu naogreje. Peter *ſe je milu jokal*, inu on je leto pregreho vſe ſvoje shive dny toku milu objokal, de ſo na njegovimu lizu ſolse, koder ſo tekale, meſu odjedle. Na eno tako visho je otel taiſti, kateri je bil poprej pohujſhanje ſturil, tudi en Vuzhenik, inu podoba te pokure poſtati. *Peter je vunkej ſhal, inu ſe je milu jokal.* On je letu snaminje ene prave pokure od ſebe dal, de je vunkej ſhal is druſhne tih hudobnih, is hiſhe te krivize, is perloshnoſti greh delati. Aku my leto perloshnoſt napopuſtimo, ſe my prov naſpokurimo. *Pole tiga ſovrashnika, kateriga my takrat premagamo, kader pred nym bejshimo,* pravi ſveti Eusebius Emiſſenus.

Sdihuvanje.

O JESUS, ti edini sazhetnik naſhiga vezhniga isvelizhanja! Ti ſi ſe nasaj obernil, inu ſi Petra pogledal, de bi tvoj hlapez, kateri ſe je she bil od tebe prezh odvernil, v' pogublenje napadl, inu ob ſvoje leſtnu,

inu

inu tvoje ſposnanje naperſhal. O Goſpud! oberni pruti meni tvoje ozhy, de ſe nigdar nabom sneſhl per drushni tih hudobnih, de ſe nabom ſpuſtil v' perlosnoſti greh delati. Zhe ti naboſh na mene pogledal, v' kaj sa eni veliki temi teh smam, v' kaj sa eni goſti megli te ſmertne ſenze ſe bom okulmotal, delezh od pota tvojih sapovdi! Jeſt Adamovi otrok ſe ſzer yſhem ſkriti pred oblizhjam tvoje jese, kader ſim greſhil, ampak ti Goſpud poglej na me, inu napuſti mene prezh od tebe sajiti! nasagerni meni tvoj obraſ! Poglej mene, kir ſe v' navarnoſti snajdem, de nabom v' greh padl; poglej mene, kir ſim greſhil, de nabom v' mojih pregrehah vmerl!

Shtation je per ſvetimu Clementu. So petnajſt tavshent lejt odpuſtiki, inu odpuſhanje tiga tretiga dejla grehov.

Piſmu je is devete poſtave tiga Preroka Daniela. Danielova molitov.

Evangelium je is oſme poſtave S. Joannesa. Chriſtuſov pogovor s' Judmi.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni Buh, my tebe proſimo, podejli: de bo tvoja gmajna po poti te pravize hodila, inu ſe toku krivize ogybala, katera telu dol tare, inu ſe s'tim od jedy nasaj dershy. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA

NA TOREK

PO TI DRUGI NEDELI V' POSTU.

Judeſh Iſhkariot ſzaga.

I. *Kader je she Judeſh, kateri je njega bil isdal, vidil, de je on k' ſmerti obſojen, ga je sgrevalu.* (r) Koku kratku je veſele tih hudobnih! Judeſh ſe je ſnuzh ſylnu resveſelil, de je eno toku lepo perloshnoſt dobil ſvoje isdajanje ſrezhnu dokonzhati, on je ſuſebnu veſel poſtal, de je bil Chriſtus vlovlen, inu de je on uńih trydeſet krivizhnih ſrebernikov potegnil. Ampak pole! nuzh ſhe ni bla minila, kir je on zhutil, de Chriſtuſu gre sa shivlenje, inu de she tiga vſa Judovſka Goſpoſka k' ſmerti obſodi, inu Judeſh je prezej sazhel od ſvoje hude veſty na to nar groso-vitniſhi visho pesan, inu martran biti; dokler ga je leta od snotrej ſylnu pekla, inu shgala. O ſerze, enu vkupejsbiraliſhe vſeh pregreh, inu paklenſkih ſpak! on shaluje, on oſtremy, on bejshy, on obledy, on natuzuje, on ſe bojy, de bo kej hudiga venperſhlu, on ſe grima, inu, kir ſi she ſam navej

(r) Matth. 27. v. 3.

vezh pomagati, on ſvoje dijanje saſovrashi, inu prekolne, njega je ſram sa vol pregrehe, njega greva. V' njemu je vſe smeſhanu, inu njegovu ſerze bo ſkus te narſylniſhi smeſhnjave zelu resmeſarjenu, ter k'ſzaganju pergajnanu. Toku ſe namerzh permeri; kader naſ hudizh h' greſhenju vabi, pred nami hudobijo tiga greha sakriva, on nam te narpregreſhniſhi rezhy, koker enu mejhenu pomankanje, ja koker, ke bi zelu nezh hudiga nable, pred ozhy poſtavla; po tim pak, kir ſmo she greſhili, nam on bres vſiga sakrivanja ozhitnu iſkashuje, koku velika je ſama nad ſabo taiſta pregreha, s' katero ſmo my Boga reshalili, inu on nobeniga drugiga rabelna sa naſ peſati napotrebuje. Ena huda vejſt je grosnu napokojna, koker tu od eniga ſtraſhniga viharja napihnenu, inu v'ta narvezhi napokoj perpravlenu murje, ona zhloveka nuzh, inu dan grise, ni nikol smyrej, *od snotrej ſo vojſke, od sunej je ſtrah.* (s) Sramota sa vol tiga, kar je doperneſenu, ſtrah pred tim, kar naprejſtojy, oſtudnoſt te pregrehe, ti, ti ſo uni rabelni, kateri ſerze bres odloga, bres perpomozhy, bres savupanja eniga polohkanja pesajo, inu tepo. Kadur kol je hudoben, ta je hud pruti ſam ſebi, on ſam ſebe pesa. O kerſhanſka duſha! kader hudizh ſkuſha, kader meſu

(s) 2. Cor. 7. v. 5.

ſu gorivſta'a, kader ſe porloshnoſt v'prizho snajde, kader tu hudu nagnenje vabi, takrat ſpremiſhluj, kaj bo od unod dobriga, al pak hudiga doſhlu. Po enimu kratkimu troſhtu bo ena ſtanovitna grimnoſt perſhla.

II. *On je tim vikſhim Farjam, inu Stariſham te trydeſet ſrebernike nasajperneſl.* (t) Pazh zhudnu bo Judeſh Iſhkariot ſpremenen! Poprej je bla njegova edina ſkerb dnarje vkupejſpravlati, sa katere je bil navajen kupuvati, kar je blu Chriſtuſu, inu zeli' Apoſtolſhki drushbi potrebniga, dokler je bla njemu letih moſhna zhes dana, inu isrozhena. Leta je godernal, kader je Magdalena eno is Alabaſtra sresano, inu s' tim narshlahtnejſhim masilam napolneno poſodo zhes Chriſtuſovo glavo islyla, on je takrat rekal: *Letu* masilu *bi ſe blu lohka dragu predalu.* (u) Letiga je lubesen pruti dnarjam k' enimu toku hudobnimu dijanju pergnala, kakerſhniga ſhe ni blu, dokler ſvejt ſtojy, ſhliſhati, de je on namerzh Chriſtuſa; en Joger ſvojiga Mojſtra, Judam isdal, ter v' shelesje isrozhil. Sdej pak on she dnarje ſovrashi, jih nasajperneſe, jih saversbe, jih prekolne! O dnar! dnar! kolikajn ludy ti ſhe dan danaſhni v' ene Judeshe Iſhkarjote ſpreoberneſh? Kaj sa enih hudih rezhy ſe ti podſtopiſh? Kolikajn pregreh ti na ta

(t) Matth. 27. v. 3. (u) Matth. 26. v. 9.

ſvejt perneſeſh? Po tim, kir je bil JESUS predan, je she vſe sa slatu, inu ſrebru na prodej. Po tim, kir je bil Chriſtus ſkus dnarje isdan, she ni nezh vezh toku slo ſkrivniga, nezh vezh toku dobru sapertiga, kar bi en slati, al ſreberni kluzh naodperl, nobena hudobija she ni vezh toku oſtudna h'kateri bi ta sdej ſpomneni kluzh zhloveku pot nadelal. *Ti, kateri ote obogatiti*, pazh reſ *v' ſkuſhnjavo, inu v' hudizhovo sadergo padejo.* (x) Judeſh Iſhkariot je dnarje nasajperneſl, katere je bil sa Chriſtuſa prejel. Letu plazhilu gre sa vſe vkupejſpravlanje tiga krivizhniga blaga: krivizhni oherniki ne le ſamu greh ſture, ampak tudi ob dnarje pridejo; s' tim ſo ony dvakrat revni, toku dobru tukej ob timu ſedajnimu zhaſu, koker tudi tamkej u' vezhnoſti. Kar ſe porednu sadoby, ſe porednu sguby, en krivizhni dnar nigdar dobru naſtury; on ne le ſamu do tiga tretiga rodu napride, ampak doſtikrat bo she ſam tat, al resbojnik ob njega perpravlen, de bo zhlovk v'ti rezhy ſhtrafan, v' kateri je on greſhil. *Srezhen je ta, kateri nayſhe dnarjov.* (y) Srezhen je ta, kateri toku dnarje poſede, de dnarji zhes njegovu ſerze naoblaſtujejo; ſhe ſhrezhnejſhi je un, kateri nima veliku dnarjov, inu jih tudi naſhely veliku imeti, ampak s' kej mejhenim

sa

(x) 1. Tim. 6. v. 9. (y) Eccli. 31. v. 8.

sa lubu vsame; ta narſrezhnejſhi je pak taiſti, kateri sna dnarje, kader jih ima, timu vbogimu JESUSu k' nogam, al pak firotnim ludem v' roke poloshiti. *Lakomen je leta, kateri nad Bugam nima sadoſti,* pravi ſveti Auguſhtin.

III. *My jih naſmemo v' zirkovno ſkrino, ali ladizo s'hraniti; sakaj tu je te kervy plazhilu.* (z) O koku ſveti, inu teſni ſo doneſ Judji ratali! Ony ſe boje dnarjov, katere ſo sa pregreho dali; pregrehe ſe pak nezh naboje. Kaj sa ena prasna vira je leta! Al niſte vy lete dnarje Judeshu Iſhkariotu oblubili, inu dali? Al niſte s'timi Chriſtuſa sa en ofer vaſhiga ſerda, inu dovjanja kupili? sakaj ſe vam sdej pred letimi dnarjami grosy? sakaj ſe vy bojite, de bi nabla zirkov omadeshuvana, ke bi bli leti dnarji v' zirkovno hrambo polosheni? Toku tedej nabo tempel Boshji omadeshuvan, kir vy narpregreſhniſhi kupuvavzi, inu nadolshne kervy ſylnu shelni Sodniki farſko ſlushbo na letimu ſvetimu krayu opravite? Toku ſe gody! Ony vidijo ptuje grehe, ſvoje pak navidijo; ſo ojſtri pruti drugim, ſami ſebi pak ſkus perſte gledajo. Vy ſte morebit v'timu hvale vredni, de zeno Chriſtuſove kervy nasajnavsamete, inu de Judeshovu dijanje sa dobru nadershite; ampak vy ſte krivizhni, kir vy

(z) Matth. 27. v. 6.

ſami vaſho krivizo navidite, kir ſi leto zelu nezh k'ſerzu navsamete, od sunej, tu je: sa druge imate vy te narbiſtrejſhi ozhy, koker taiſta sverina, katero riſa imenujemo, doma pak, ali ſami sa ſe ſte ſlepi, koker en kert. Ampak kaj bi blu, ke bi ſe tudi jeſt v'ſhtivenju tih toku ſlepih Judov sneſhl, kir jeſt per drugih zelu lohku eno troho v'ozheh vidim, ſam per ſebi pak v' mojih leſtnih ozheh enkrat eniga bruna napozhutim? Aku jeſt ſam ſebe nikoliku biſtrejſhi ſpregledujem, inu moje dijanje bres vſiga perlishuvanja ſpremiſhlujem, kulikukrat ſim jeſt en tovarſh tiga pogubleniga Judesha Iſhkariota poſtal? Niſim le jeſt al sa dobizhek enih malu vrednih ſrebernikov, al sa ta prasni dim ene zhloveſhke zhaſty, al sa eno kapelzo te ſladnoſti, inu tiga meſeniga veſela Chriſtuſa isdal, inu, kolikur je blu nad mano leshezhe, njegovim ſovrashnikam v'peſt perpravil, debi ga krishali? Jeſt, jeſt ſim kriv nad Chriſtuſovo kervjo, kaj ſe dershim, koker de bi ſe jeſt nezh nabil lete hudobije deleshen ſturil? Jeſt ſim veliku hujſhi, koker Judeſh Iſhkariot! Zhe ſe je ſveti Franciſcus Borgias, kateri je is eniga Oblaſtnika te deshele Gandia en Poglovar zeliga Tovarſhtva JESUSoviga ratal, zhe ſe je leta Svetnik k'Iſhkariotovim nogam v' paklenſkimu bresnu obſodil, kje bom she jeſt enu meſtu neſhl, kateru bi ſhlu sa

moje velike pregrehe? Judeſh Iſhkariot je le en ſamkrat JESUSa toku malu obrajtal, kolikukrat ſim ga pak jeſt sanizhuval? Tudi po tim, kir ſo meni bli tolikukrat moji grehi odpuſheni, po tim, kir ſim jeſt tolikukrat vſo saveso s' Chriſtuſovimi ſovrashnikami reſtergal, inu resdijal, po tim ſim jeſt na novu greſhil, inu *jeſt ſim* ſzer *greſhil*, *kir ſim to pravizhno kry isdal!*

IV. *On je te ſrebernike v' tempel vergl, ſe je prezh pobral, je ſhal kjekej, inu ſe je s'eno vervjo ſam obejſl.* (a) Koku pravizhnu mene en poſebni ſtrah, inu trepetanje objide, kir meni ta zelu naſrezhni konz Iſhkariotoviga shivlenja na miſl pride! Judeſh Iſhkariot, en Joger tiga narbulſhiga Mojſtra Chriſtuſa, en Apoſtel, kateri je zhudeſha delal, *ſe je ſam obejſl, je po ſredi na dvuje reſpozhil, inu vſe njegovu oſerzhje, inu zheva ſo ſe vunkej poſule.* (b) Judeſh Iſhkariot, kateri je bil od Chriſtuſa, tiga narmodrejſhiga ſkuſhuvavza vſih Duhovov, inu ſposnuvavza tiga zhloveku perrojeniga nagnenja isvolen, poklizan, podvuzhen, s' bres ſhtivenja veliku dobrutami obdaruvan, s' Boshjim Teleſam, inu Kervjo napaſhen, *ſe je s'eno vervjo ſam obejſl.* Judeſh Iſhkariot, komer je Chriſtus vſe ſvoje premoshenje, ja zelu ſvojo moſhno savupal, zhiger noge je on opral, koger je on lubes-

(a) Matth. 27. v. 5. (b) Act. 1. v. 18.

nivu kuſhnil, inu s' imenam eniga perjatela zhaſtil, leta, leta sdej is ſvojim truplam, koker en kervavih ſolsa vredni merlizh, na enimn dreveſu viſy, njegova duſha pak v' paklenſki germadi gory, on je is eniga erbizha tiga nebeſhkiga Krayleſtva en otrok tiga pogublenja poſtal. Zhe je takrat en Apoſtel toku globoku padl, koga bi ſe naimel jeſt po vſi pravizi bati? jeſt, kateri dobru ſposnam mojo preveliko ſlabuſt, kateri dobru ſposnam tu ſylnu nagnenje mojih prevezh resgojsdanih hudih shela? En toku ſtraſhni padez meni veliko ſkerb dela. *Kadur meni, de ſlojy, ta nej gleda, de nabo padl.* (c) Judeſh Iſhkariot je tudi per Goſpud Bogu v'gnadi ſtal, inu sdej she on na enimu ſhpotlivimu leſu viſy. *Ni greha, kateriga je en zhlovk ſturil, kateriga bi en drugi zhlovk naſturil, aku bi on nabil ſkus taiſtiga obvarvan, ſkus kateriga je vſakteri zhlovk ſturjen*, ſo beſede ſvetiga Auguſhtina. Al ſe tedej nasna permeriti, de bi tudi jeſt (kateri ſe sdej nobeniga greha, sa vol kateriga bi mene moja vejſt slo pekla, kriv nasnajdém, kateri sdej s' mojim lubesnivim Isvelizharjam v' njegovimu britkimu terplenju enu prov ſerzhnu vſmilenje imam) de bi tudi jeſt en Judeſh Iſhkariot ratal, de bi shnym red greſhil, ſzagal, inu ſam ſebe obejſhl? O Dobrotlivi JESUS! obvari

(c) 1. Cor. 10. v. 12.

vari me. Vſe letu ſe sna permeriti, aku ti onu od mene prezh naoberneſh, inu aku ſe jeſt s'tvojo pomozhjo navarjem. Tudi Judeſh Iſhkariot ni na enkrat ta narhujſhi zhlovk poſtal. Pervizh je on shelnu vkupejſpravlal une dnarze, kateri ſo bli sa Chriſtuſovu, inu te Apoſtolſhke drushbe shivlenje odlozheni, lete je on s'enim gviſhnim napokojam ſvojiga ſerza v'ſvoji hrambi imel, inu varval, pruti letim je on enu napezhnu veſele obuduval, on je godernal, kader k'letim nobena perklada ni perſhla, on ſe je s'Chriſtuſovimi ſovrashnikami pomenil, on ſe je pred Chriſtuſam ſerzoviden delal, ſe je na ozhy sa eniga takiga zhloveka noſil, kateri ravnu toku govory, koker on miſli, je po navrednim tu ſvetu obhajilu prejel, na sadnu je she on Chriſtuſa predal, inu toku ſe je on v'to naismirjeno globozhino tiga paklenſkiga bresna sagresnil. O kerſhanſki zhlovk! vari ſe pred tim narpervim greham; po tim, kir je enkrat en greh dopernesen, jih prezej vezh saporedama pride. Tudi Judeſh Iſhkariot je bil nekedej nadolshen, inu sdej on v'paklu gory, ter bo tamkej na vſe vezhne zhaſe gorel.

Sdihuvanje.

O moj JESUS! Ti ſi perſhal, *de bi* ludji *tu shivlenje imeli*, *inu de bi* letu *obilniſhi imeli.* (d) *Ti nozheſh*, *de bi ta hudobni vmerl*, *ampak de bi ſe on pobulſhal*, *inu shivel.* (e) Koku je blu mogozhe, de je Judeſh Iſhkariot ravnu takrat v'pogublenje padl, kader ſi ti bil v'opravilu tiga zhloveſhkiga odreſhenja sapopaden? Sakaj niſi ti tudi na tiga, koker na Petra pogledal, inu on bi bil sdajzi ſvojo pregreho milu objokal? Ti niſi tiga ſturil, dokler ſi en Goſpud. Ti ſe vſmiliſh, zhes koger ſe ozheſh, koker zhes Petra, inu sapuſtiſh druge, katere ozheſh, koker Judesha Iſhkariota, de v'ſvojimu hudobnimu naprejvsetju, inu v'ſvojih pregreſhnih delah en naſrezhni konz vsamejo. Moj JESUS! jeſt tvoje narvezhi Goſpoſtvu pohlevnu molim, sravn pak tebe na mojih greſhnih kolenah klezhijozh proſim: poglej na me, inu vſmili ſe zhes me! Bres tvoje pomozhy zhlovk zelu nezh nasamore. Jeſt ſim pogubljen, kar kol jeſt pozhnem, aku ſe ti zhes me navſmiliſh! bres tebe meni nabo ne pokura pomagala, ne grevinga k' vezhnimu isvelizhanju dohajala. Vuzhi ſe o zhlovk! Boga ſe bati, kir ima v'ſvojih rokah naſho ſrezho, inu naſrezho, shivlenje, inu ſmert.

Shta-

(d) Joan. 10. v. 10. (e) Ezech. 33. v. 11.

Shtation je per ſveti Balbini. So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is ſedemnajſte poſtave teh tretih krayllevih Bukov. Tiga PrerokaEliasa ena vdova redy.

Evangelium je is try. inu dvejſete poſtave ſvetiga Mattheusha. Pharisejarji bodo sa vol ſvoje prevsetnoſti pokregani.

Zirkovna Molitov.

OGoſpud! my tebo proſimo, dokonzhej v' naſ dobrutlivu perpomuzh k' ſvetimu sdershanju: de my bomo s' tabo, koker s' enim pomozhnikam, dopolnili, kar ſmo ſkus tebe, koker ſkus eniga sazhetnika, ſposnali, de my imamo ſturiti. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA SREDO

PO DRUGI NEDELI V' POSTU.

Chriſtus bo v' Pilatushovi hiſhi satoshen.

1. *Pilatuſh je tedej k' njim vunkejſhal, inu je dijal: kaj sa eno toshbo vy perneſete zhes letiga zhloveka?* (f) Od uniga dvora, kjer ſo ſe bli Farji, inu Stariſhi tiga folka vkupejsbrali, ſe Chriſtus puſty v' Pilatushovo ſodno hiſho vlezhi. Spremi, kerſhanſki zhlovk!

(f) Joan. 18. v. 29.

zhlovk! tvojiga naprejgredejozhiga Isvelizharja, inu poglej, koku modru, pohlevnu, poterpeshlivu Chriſtus pred Pilatusham, tu je: Goſpud pred hlapzam, Stvarnik pred ſtvarjo, Buh pred zhlovekam, inu enim revnim zhervizhkam te semle ſtojy, de bi obſojen bil, poglej! koku molzhijozh, koku dolgu sanaſhajozh on na konz te ſodbe, na sadni odgovor tiga Sodnika zhaka. Kader ti vſe letu vidiſh, resjesi ſe zhes tvojo prevsetnoſt, kir ti namoreſh bres jese, bres toshbe, bres kletvine preneſti, de bi, narezhem: tvoje shivlenje, sadershanje, inu dijanje v' eni ſodni hiſhi ozhitnu blu obſojenu, ampak de bi le ludji kake ſodlive miſli zhes tebe imeli. Sdej poſhluſhej te ſi smiſlene, inu po krivizi zhes tiga nadolshniga Chriſtuſa naprejperneſene toshbe: pervizh: *Letiga ſmo my neſhli, de je on naſhe ludy prevrazhuval.* K'drugimu: *De je on prepovedal Zeſarju davk dajati.* K'tretimu: *Inu pravi, de je on Chriſtus ta krayl.* K'zhetertimu: *Aku bi leta nabil hudiga ſturil, my bi ga tebi nabli isrozhili.* K'petimu: *On ludy podſhunta, inu v' puntarſtvu perpravla.* Vſe letu tu narkrotkejſhi Jagne, JESUS ſhliſhi; on pak vender nezh hud napoſtane, on nezh sa en isgovor naprejnaperneſe; de ſe je Pilatuſh ſylnu sazhudil, inu perſylen sneſhl njega opominati, de bi ſe on imel odgovarjati: *Al ti zelu nezh naodgovoriſh?*

Je

Je Pilatuſh h' Chriſtuſu rekal. *Naſhliſhiſh le, v' koku velikih rezheh ony tebe toshijo.* (g) Pazh ena sazhudenja raminu vredna rezh je leta: ta sa vol toliku, toku velikih pregreh krivizhnu satoshena Nadolshnoſt terdnu molzhy; my pak vbogi, teh narvezhih kriviz zelu dolshni greſhniki ſmo sa naſho zhaſt obraniti toku sgovorni, de nobeniga konza teh beſedy nanajdemo, kader je po naſhimu domiſhluvanju potreba le te narmajnſhi, zhes naſ obudene, ſodlive miſli ludem is glave sbyti. Kaj bi tedej blu, ke bi nam ene fershmajhti v' prizho ble naprejvershene? Koku bi my k' letem gledali? Al bi my sa eno fershmajhtno beſedo ſtu drugih nasajnapovedali? Al bi my nayſkali sa vol take nam ſturjene krivize s' mezham, s' pobojam ſe maſhzhuvati? O koku delezh ſe my od Chriſtuſoviga sadershanja snajdemo!

II. *On* (Pilatuſh) *je JESUSa poklizal, inu je k' njemu rekal: Si le ti Judovſki Krayl?* (h) *JESUS je odgovuril: moje krayleſtvu ni od letiga ſvejta* (i) Chriſtus je bil obdolshen, de ſe je sa eniga Krayla vendal. Inu on tiga ni tajil, on ni tajil, de je en Krayl; on pak vender ni enu posemelſku, temuzh je enu vſe drugu krayleſtvu menil. O prevelika ſkrivnuſt! Hudizh je bil Chriſtuſu v' puſhavi

(g) Marc. 15. v. 4. (h) Joan. 18. v. 33. (i) Ibid. v. 36.

ſhavi *vſe krayleſtva tiga ſvejta* ponudil, (k) inu Chriſtus je leto hudizhovo ponudvo sasanizhuval, inu savergel. (l) Namerzh unu krayleſtvu, kjer Chriſtus krayluje, je veliku druge ſorte, koker ſo ſzer lete poſvejtne krayleſtva. Krayleſtvu tiga ſvejta, njegovu bogaſtvu, inu vſa viſokuſt bo per Chriſtuſu sa nekej nezhemerniga, sa nekej nobeniga ſhtimanja vredniga dershanu. Ozhetovo volo dopolniti, pokorſhino noter do ſmerti iſkasati, terpeti, vmreti, sa tiga narsanizhliviſhiga zhloveka dershan biti, tu, tu Chriſtuſovu krayleſtvu goripoſtavi, vkupejsrovna, inu poterdi. O kaj sa en veliki reslozhek ſe med Chriſtuſovim, inu med krayleſtvami tiga ſvejta snajde. Ta ſvejt shely obilnu slata, veliku ſrebra, vſeh posemelſkih rezhy sadoſti imeti; Chriſtus ſi boſhtvu, nagoto, vſeh, tudi potrebnih rezhy perpomankanje pred obilnoſtjo isvoli. Ta ſvejt viſoke ſtanove, zhaſtite imena, zhloveſhku preſhtimanje, inu velanje per ludeh, povikſhanje ſvojiga rodu shelnu yſhe; Chriſtus je rad *en zherv*, *inu ne en zhlovk*, *ena ſramota tih ludy*, *inu savershek tiga ludſtva*, (m) *samizhuvan*, *inu ta narsadni tih moshov*, (n) tu je: ta narsaſramuvaniſhi, ta narsaversheniſhi med vſimi ludmy. Ta ſvejt ſe reſveſely

(k) Matth. 4. v. 8. (l) Ibid. v. 10. (m) Pſal. 21. v. 7. (n) Isai. 53. v. 3.

ſy nad ſladnoſtmi, nad meſenimi luſhtami, nad prepovedanim veſelam, nad kratkimi zhaſami, nad tim, kar shivotnim pozhutkam dopade; Chriſtus gajshle, terne, ketine, kriſh s' veſelam od Boshjih rok gorivsame. Inu v' kaj sa enimu krayleſtvu ti, o kerſhanſki zhlovk! sheliſh prebivati? Ti vſaki lubi dan moliſh: *Pridi k' nam tvoje krayleſtvu!* Chriſtuſovu krahleſtvu je froſhina, ponishnoſt, inu poterpeshlivoſt. Poglej kaj profiſh? Zhe ozheſh Chriſtuſa sa eniga Krayla imeti, rezi s' enim ſvetim Bernardam: *Pridi o Goſpud JESUS! Vsemi prezh od tvojiga krayleſtva vſe pohujſhanje! Sakaj lakomnoſt pride, inu ſi v' meni en kraylevi ſedeſh goripoſtavla; tu leſtnu pohvalenje shely zhes mene goſpodvati, ozhe en Krayl biti; nazhiſtoſt pravi: jeſt bom krayluvala. Letim jeſt nabom ſlushil. Ti ſam ſi moj Krayl, inu moj Buh.* (o)

III. *Jeſt ſim v' timu rojen, inu ſim k' timu na ta ſvejt perſhal, de imam od reſnize prizhuvati.* (p) O krivizhne, inu sapelive ſodbe tih ludy, kateri ſhe dan donaſhni po tim ſodijo, koker jih leshe vishajo. Na timu ſvejtu ni blu reſnize, vſe je blu na ozy napravlenu, ludji ſo bli vezhi dejl od sunej beli lapuhi, od snotrej pak zherni orli, vſe ſvoje sapelave, golufije, pregnanoſt, inu kunſhti ſo ony ſamu k' timu obernili, de bi eden ti-

ga

(o) Pſ. 42. v. 5. (p) Joan. 18. v. 37.

ga drugiga bel ogolufali. Satorej je Reſniza is Nebeſ is'hajala, de bi, koker ſonze, nuzh pregnala. Luzh je is viſokuſti dolperſhla, *de bi reſvitlila ſleherniga zhloveka, kateri na ta ſvejt pride.* (q) O Goſpud! Ti ſi ta pot, ta reſniza, inu tu shivlenje! V' kaj sa enih temah bi ſe my ſhe sdej sneſhli, ke bi naſ ti nabil s'luzhjo tvoje ſvetlobe, inu is sharkami tvojiga vuka reſvitlil. Ti ſi naſ podvuzhil s' beſedo tvojih pogovorov, tvojiga ſvetiga Evangeliuma, ti ſi naſ podvuzhil s' navukami tvojiga shivlenja, inu sadershanja. Od kod je vender ena toku velika navejdnoſt, ja zelu ſlepota, de ſi ludji rajſh teme, koker pak luzh isvolijo. O Adamovi otrozi! *sakaj vy nezhemernoſt lubite, inu laſh yſhete!* (r) Pole Chriſtuſa, kateri ima beſede tiga vezhniga shivlenja, leta je reſnizi sa prizho. Samaſhimo ſi tedej uſheſa pred nezhemernoſtjo, isvolimo ſi njega sa naſhiga Vuzhenika, inu Mojſtra, ognymo ſe takih Vuzhenikov, katere uſheſa ſerbe. *Govori o Goſpud! sakaj tvoj hlapez ſhliſhi.* (s) *Poſhluſhej, kaj v' tebi Goſpud Buh govory!* (t) *En ſledni, katekateri je is reſnize, ta moj glaſ poſhluſha.* (u)

IV. *Pravi Pilatuſh k' njemu: kaj je reſniza? inu, kader je on tu bil isrekal, je on supet vunkej-*

(q) Joan. 1. v. 9. (r) Pſ. 4. v. 3. (s) 1. Reg. 3. v. 9, (t) Pſal. 84. v. 9. (u) Joan. 18, v. 37.

kej ſhal. (x) Tu jeſt hvalim, de je bil Pilatuſh sa vol reſnize ſkerben, inu de je sa vol nje popraſhal ; ali letu jeſt namorem hvaliti, de on ni na odgovor zhakal, ter je bres tiga prezh ſhal. Namerzh njega ſo le uſheſa ſerbele, inu je bla per njemu vezh ena prasna radovejdnoſt, koker pak enu pravu poshelenje reſnizo ſposnati. On je pak prezh ſhal; sakaj malu je tihiſtih, kateri bi oteli reſnizo poſhluſhati. Ti, kateri hvalijo, kateri ſe perlishujejo, kateri kej dopadajezhiga govore, ti lohka poſhluſhavze najdejo, ti bodo radi poſhluſhani ; eniga takiga zhloveka pak, kateri s'reſnizo tu hudu sadershanje naprejmezhe, kateri ſe savol pregrehe krega, kateri nekej potrebniga k'vezhnimu isvelizhanju ſvjetje, eniga takiga zhloveka ni zhaſ, ni vola poſhluſhati. Kadu je bil sgovorniſhi, kadu je bil bel vuzhen, koker ta Pridigar Chriſtus? On *je beſeda tiga Ozheta:* On *ima beſede tiga vezhniga shivlenja*, (y) on vender nabo poſhluſhan, kir reſnizo govory. Namerzh ti hudobni pred luzhjo bejshe, rane, inu bolezhine, katere ſo polne gnoja, nadopuſte do ſebe zhloveſhke roke, ſe napuſte dotikuvati. Beſede ſzer lehku lejte ; one pak eno hudo vejſt mozhnu sadenejo, globoku ranijo. Obſtoj o Pilatuſh! tebi je narvezh nad tim leshezhe, de ti ſhli-

(x) Joan. 18. v. 38. (y) Joan. 6. v. 69.

ſhiſh, *kaj je reſniza.* Ti ſi en deshelſki Oblaſtnik tiga krayleviga mejſta; ti ſi en Sodnik v' ti zeſarſki ſodni hiſhi; per eni taki ſlushbi ſi ti dolshan reſnizo yſkati, govoriti, inu obraniti. Ti pak vender le prezh greſh, dokler ſe bojiſh, de bi ti nabil al sa vol tvoje lakomnoſti poſvarjen, al sa vol tvoje prevsetnoſti pokregan, al ſam popraſhan, inu obſojen sa vol unih tvojih prevelikih shela ludem dopaſti, katerim shelam ſi ti narvezh podvershen. Pilatuſh prezh gre, inu tudi my niſmo nezh gurſhi, koker Pilatuſh, kir ſzer doſtikrat ſhliſhimo nam reſnizo naprejneſti, inu tudi ſami veliku takiga beremo, kar k' naſhimu vezhnimu isvelizhanju ſhliſhi; ampak le ſamu ſhliſhimo, inu beremo, v' ſerze ſi pak nezh dolnaſpuſtimo. My ſzer tu Evangelſku ſeme gorivsamemo; letu pak en dejl ptize tiga neba, tu je: vſe ſorte od napridnih, naunznih rezhy obudene, reſtreſene miſli pobero, inu posoblejo, en dejl sravn pota merſkatere opravila, katere nam vſeſkusi naprej pridejo, pohodijo, inu potero, en dejl pak tudi ta kamnitna semla naſhiga terdovratniga ſerza, kamer je onu saſejanu, napuſty nobene korenine ſturiti; satorej ſe ni sazhuditi, de tu Evangelſku ſeme per naſ nobeniga ſadu naperneſe. O naſ revne, inu te reſnize potrebne ludy! *kadur je*

is Boga, *ta beſedo Boshjo poſhluſha*, (z) inu on jo poſhluſha s'Mario Magdaleno red, katera je per JESUSovih nogah ſedela, inu je vſaktero tudi to narmajnſhi njegovo beſedizo, ravnu koker to narbogatiſhi saklado, ali ſhaz, v'hrambi ſvojiga zelu samakneniga ſerza s'hranila.

Sdihuvanje.

O JESUS, ti beſeda tiga nebeſhkiga Ozheta! zhiger beſede ta napihneni deshelſki Oblaſtnik dones ni otel poſhluſhati, inu shnym red ludji ſe vezh dejl branijo gorivseti! Govori meni, govori pak meni k'mojimu ſerzu. Nej meni nagovory Moyses, al en drugi Prerok; sakaj moje ſerze ſe nabo omezhilu, aku naboſh ti o Goſpud! govuril. Ti o Goſpnd! kateri ſi pred timi terdovratnimi Judmi, inu pred tim savitim deshelſkim Oblaſtnikam molzhal, ti meni govori. Jeſt s'tim nasahajam sa radovejdnoſtjo, jeſt ſim le shelan tiga, kar tvoje beſede per zhloveku premorejo, inu narede. Vſe Pridige ſo meni sabſtojn, nobenu opominuvanje per meni nezh naisda, aku ti v'moje ſerze noter napridesh.

Shtation je per ti ſveti Divizi, inu Marternizi Cæciliji. So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

(z) Joan. 8. v. 47.

Pifmu je is trynajfte poftave teh Bukov Eſther. Mardocheufova molitov.

Evangelium je is dvejfete poftave fvetiga Mattheusha od zhaftyshelnofti tih Zebedejovih otruk.

Zirkovna Molitov.

O Gofpud! my tebe profimo, poglej dobrotlivu na tvoj folk: inu dodejli, de bodo leti od fhkodlivih pregreh nehali, katerim sapovefh od mefene jedy fe sdershati. Skus nafhiga Gofpuda, &c.

NA ZHETERTEK

PO DRUGI NEDELI V'POSTU.

Od Chriſtuſoviga Saſtramuvanja per Herodeshu.

I. *Kader je pak Herodefh JESUSa vgledal, fe je fylnu obveſelil; sakaj on bi ga sdavnej bil rad vidil, satu, kir je on veliku od njega fhlifal.* (a) Letu bi blu snalu sa enu snaminje, kateru kej dobriga pomeni, dershanu biti, de fe je Herodfh obvefelil, inu de fe je fzer on fylnu obvefelil, kader je JESUSa vgledal. Ti prov imafh o Herodefh! Sakaj kje ozhe zhlovk en pravizhnifhi sazhetek, kje eno lepfhi perloshnoft tiga narferzhnejfhiga vefela najdti, koker v'resgledu, u'vshitfhiga

(a) Luc. 23. v. 8.

ku tiga narlubesniviſhiga JESUSoviga oblizhja? JESUS je enu veſele toku dobru tiga zhloveka, koker tudi tih Angelzov Boshjih. *Veliku Prerokov, inu Kraylov je otelu tu viditi, kar vy vidite, inu ony niſo vidili.* (b) JESUSa viditi, bo naſhe isvelizhanſtvu ſkus zelo vezhnoſt. Kader ſo ti Modri, al ti ſveti terji Krayli na ſvoji poti is jutrove deshele to svesdo, katera je njega kasala, vgledali, *ſo ſe ony s' prevelikim veſelam ſylnu obveſelili.* (c) Kader je tiga ta ſtari Simeon vidil, je on, she ſit tiga zhaſniga shivlenja, shelel vmreti, *sakaj*, koker je on rekal, *moje ozhy ſo tvoje isvelizhanje* (Chriſtuſa) *vidile.* (d) Kaj bi tedej imelu zhuda biti, de ſe Herodeſh resveſely, kir on JESUSa vgleda? Ali' zhe je Herodeſh toku slo veſel, kir on JESUSa pred ſvoje ozhy doby, sakaj on tiga saſramuje? sakaj ga sa eniga norza dershy? Toku namerzh vſi saviti ludji delajo: na ozhy enu veſele iſkashejo, kir narvezh ſovrashijo, na ſvojimu jesiku imajo ta narſlajſhi ſterd, kir je njih ſerze polnu tiga nargrenkejſhiga shovza, ozhem rezhi: Ony te narbulſhi beſede dajo, kir to narvezhi supernoſt v' ſvojimu ſerzu obude. Herodeſh ſe res ni sa vol tiga resveſelil, dokler bi on bil Chriſtuſa lubil, al na njega veliku dershal, njegovu ve-

(b) Luc. 10 v. 24. (c) Matth. 2. v. 10. (d) Luc. 2. v. 30.

ſele je le is ene radovejdnoſti isviralu, kir bi bil on namerzh rad vidil od njega en zhudeſh ſturiti. *On je njega vpraſhal s' mnogimi beſedami*, (e) ne is ene lubesni, ampak le is ene savitnoſti. Poglej, o kerſhanſki zhlovk! inu ſposnej, kake ſorte je taiſta perjasnoſt, katero ta ſvejt rad dela, ſposnej, koku prasnu je njegovu globoku perklajnanje, koku nezhemerna vſa njegova zhaſt, katero je on navajen zhloveku iſkasati. Zhe ti ozheſh gledati na tu, kar ſe od sunej vidi, boſh ti menil, de nimaſh vezhih perjatelnov, koker ſo ony; aku bi pak tebi blu mogozhe s' ozhmy noter do njih ſerza ſezhi, inu viditi, koku je letu napravlenu, bi ti previshan bil, de ony ſami ſebe lubijo, inu yſhejo, ne pak tebe, de ſe ony sa vol ſami ſebe, ne pak sa vol tebe resveſele, kader tebe vidijo.

II. *On je savupal, de bi od njega en zhudeſh vidil ſturiti.* (f) Sdej ſe vej, sakaj je bil Herodeſh poln veſela: on je shelel en zhudeſh viditi. Herodeſh je bil ſhliſhal, de je Chriſtus te ſlepe s' pogledam, te bolne is sdravjam, te mertve is shivlenjam obdaruval, s' tim ſhe on ni salubu vsel, ampak je tudi shelel ſam en zhudeſh viditi, tu je: on bi bil rad imel, de bi bil Chriſtus ſvoj vuk, inu reſnizo ſvojiga Evangeliuma s' zhudeſhami, poterdil. O Prekleta radovejdnoſt! koli-

(e) Luc. 23. v. 9. (f) Luc. 23. v. 8.

likajn radovejdeshov ſerz ſi ti do tiga do-
naſhniga dneva notervsela, inu premagala?
Ony ſkor ſkrivnuſti te vire sadoſti terdnu
navirvajo, aku nabodo s' zhudeſhami poter-
dene. Ony zbiblajo, al ſo reſ Nebeſa, al
pakl, zhe ony al lete reſnize toku rekozh s'
rokami natipajo, al pak Angelze, inu hudizhe
navidijo. O revna ſlepota! Naſrezhnu sata-
jenje Boshje! Inu Buh otel, de bi blu malu
takih ludy, kateri ſrezho sa ſvojiga Boga
dershe, per katirih vezh ſpodobnoſt ſvojiga
ſtanu, koker pak vezhnoſt vela, kateri ſe
rajſhi po poſtavi tiga ſvejta, koker pak po
sapovdeh Boshjih vishajo, inu rovnajo, ka-
teri ſe terdnejſhi ene ptuje, v' oblazhilu, inu
v' drugih nezhemernoſteh goriperpravlene
vishe, koker pak tiga dobriga noterdajanja
ſvoje vejſty dershe. Kaj bi jeſt imel od tih-
ſtih rezhi, kateri ſe is ſkrivnuſt te ſvete vi-
re norza delajo, kateri vſe Evangelſku shu-
ganje saſmehujejo, inu toku naprejshive, rav-
nu koker de bi nigdar naimeli Goſpud Bogu
sa vol ſvojiga dijanja odgovor dati, ravnu
koker de bi Goſpud Buh nabil ne en plazh-
nik vſiga dobriga, ne en maſhzhuvavez vſi-
ga hudiga? Koku ſe ozhe takim ludem po-
magati? Morebiti ſkus zhudeſha, katerih je
Herodeſh shelan bil? Al koku bo taiſti novizh
ſturjenim zhudeſham virjel, kateri timu ſkus
tavshent zhudeſhov poterdenimu Evangeliu-

mu navirjame? Taki ludji bi se skus zhudesha ravnu toku malu pobulshali, koker malu bi bli bratji tiga bogatiga poshreshnika bulshi postali, aku lih bi bil en mertvi is pakla poslan, k' njim pershal. (g) *Isvelizhani so ti, kateri niso vidili, inu so vender virvali.* (h) O Lubesnivi JESUS! pogmirej v' meni to sveto viro, de bom jest moj um, inu pamet pod pokorshino te vire perpravil, inu de bom vse virval, kar nasha lubesniva Mati, ta sveta, Kershanska Catholshka Zirkov virje. Mene nima dergam ta ostudna Herodeshova radovejdnost sapelati, meni nima tu hudobnu satajenje Boshje nagajati!

III. *Herodesh je pak njega is svojo vojsko red sanizhuval.* (i) JESUS, kateriga Angelzi molijo, je bil sanizhuvan, inu saframuvan, dokler on ni otel ne ti pregreshni Herodeshovi radovejdnosti goriftrezhi, ne po shegi, inu navadi tiga svejta se sadershati, ne tu sturiti, na kar so ti vojshaki zhakali. O kaj sa ena velika framota je bla leta sa Christusa, kir je on bil s' veliko supernostjo spred Herodeshovih ozhy prezh sagnan, inu is kraylevіga dvora vunkejspahnen! Kaj sa ena velika framota, kir je bil od Herodeshove vojske, tu je: od ene zelu hudobne mnoshize tih narpornejshih ludy safmehuvan, safra-

mu-

(g) Luc. 16. v. 31. (h) Joan. 20. v. 29. (i) Luc. 23. v. 11.

muvan, s' peſtmy byt, s' nogami ſuvan, s' gorjazhami ogulen, k' enimu ozhitnimu sanizhuvanju po zelimu Jerusalemſkimu mejſtu ſkus plaze, inu terge, ſkus gaſe, inu ulze okul gnan, inu vlezhen! Kaj sa ena velika ſramota, kir je bil med vſake ſorte nazhaſtjo od tiga narsanizhliviſhiga, od vſeh ſtrany vkupejtekozhiga, poſtopivniga ludſtva s' naiſhtivenimi ſershmajhtimi obloshen, s' temi narkrivizhniſhimi beſedami sasmirjan, s' tim nargerſhim oponaſhanjam shalen! Ti ſo ſe njemu na veſ glaſ ſmejali, inu ſo ſe is njega norza delali, uni ſo vajn blatu metali, inu kamene luzhali, drugi ſo njega s' temi nargrenkejſhimi, grosnu shovzhnimi ſhalami pikali, inu vjedali, s' tim narſovrashniſhim nagajanjam nadleshali. Nobeniga pak ni blu, kateri bi ſe bil zhes tiga toku saſramuvaniga Chriſtuſa vſmilil, kateri bi bil njega isgovarjal, milval, branil. Herodeſh, inu vſi njegovi dvorniki, ja vſi njegovi vojſhaki ſo, koker eni ſtekli pſy, super JESUSa vkupej pertekli, inu ſo bres vſiga prenehanja na njega lajali. Buh otel, de bi dan danaſhni nikjer nablu nobeniga takiga kraya, kir bi bla ti, o vezhna Ozhetova Modruſt! ene norusti obdolshena, kjer bi bil tvoj vuk, koker en smamlen vuk, saſmehuvan, kjer bi blu tvoje pohlevnu sadershanje sanizhuvanu, kjer bi bli tvoji lepi exempelni ene ſvete per-

proſhine saversheni! Chriſtus ni le ſamu *tim Judam*, on je tudi tim Chriſtianam *enu pohujſhanje*, *inu tim Ajdam ena noruſt* poſtal. (k) O moj JESUS! kaj ſe tvoja ponishnoſt timu prevsetnimu drugiga vidi, koker ena noruſt? Tvoja froſhina nezh nabo od tiga lakomniga pozhiſlana, tvoja poterpeshlivoſt bo od tiga ſerditiga sa nezh dershana, tvoja zhiſtoſt bo od tiga naſramniga ſaſmehuvana. Tebe dan donaſhni taiſti sanizhujejo, kateri ſe vezh na prevsetnu oblazhilu, na nezhemernoſt, na ſapravlivoſt, koker pak na ſapovdi tiga ſvetiga Evangeliuma podado. Tebe ti na rup, inu poboj navajeni ſholnirji sanizhujejo, tebe tu ludſtvu sanizhuje. Inu kaj bi jeſt imel ſturiti? al bi tudi jeſt imel po letih naſramnih sanizhuvavzov ſtopinah hoditi? O Goſpud! delezh bodi tu od mene, de bi jeſt tebe ſanizhuval, ti boſh enkrat vſe taiſte sanizhuval, kateri ſo tebe sanizhuvali.

IV. *On* (Herodeſh) *je njega v' belu oblekl, inu je njega ſaſramuval.* (l) JESUS je bil v' belu oblezhen, de bi bil on ſkus enu ozhitnu saſramuvanje od vſih sa eniga norza dershan. Tu belu oblazhilu je blu takrat enu snaminje te krayleve viſokuſti, inu poſebne zhaſty; take ſorte oblazhilu ſo ſzer tudi ony njemu na shivot vergli, pak le enu poſtaranu, enu vmasanu, enu ponoſhenu, enu reſterganu

(k) 1. Cor. 1. v. 23. (l) Luc. 23. v. 11.

belu oblazhilu. S'tim ſo ony miſlili vſim ſadem na ſnanje dati, ravnu, koker de bi on bil shelel ſe po ſyli h' Kraylu ſturiti, s'tim ſo ony oteli narediti, de bi bil on ozhitnu ſaſmehuvan, inu ſaſramuvan. O moj Odreſhenik! toku ſi ti otel v' letimu belimu oblazhilu dershan, toku ſi otel v' njemu podajan biti, de bi ti toku dobru tim, kateri tu nebeſhku Krayleſtvu is praviga ſvojiga ſerza yſhejo, koker tudi taiſtim, kateri tu belu oblazhilu ſvoje nadolshnoſti ſhe nigdar niſo s' nobenim madesham eniga ſmertniga greha pomasali, ampak ſo letu v' kervy tiga Jagneta pobelili, de bi ti, pravim jeſt, vſim tim s' enim lepim navukam naprejſvejtil, koku ſe ony imajo med timi hudobnimi saderſhati, kader bo njih zhednoſt, inu ſkerb v' popolnamaſti gorijemati ſaſmehuvana, inu ſaſramuvana. Namerzh dan danaſhni je leta navada na ſvejtu, de bo tiga pravizhniga perproſhina ſaſmehuvana, inu njegova nadolshnoſt, koker ena noruſt, sanizhuvana. Sveti Grogor na ta glaſs govory: *Leta je ta modruſt tiga ſvejta, kier my shivimo: ſerze is ſavitnoſtjo ſakrivati; miſli, inu dosdevke s' beſedami ſagerniti*, tu je: dergazh miſliti, inu meniti, inu supet dergazh govoriti; *kar je lashniviga, ſa reſ iſkasati; kar je reſ, ſa kej lashniviga vendati. Namerzh leto modruſt mladenzhi is ene navade snajo, lete ſe ſantji ſa*

dnav

dnar navuzhe. Kateri leto modruſt snajo, ti ſe druge sanizhujejozh prevsamejo; kateri pak leto nasnajo, ti ſe vſi dolpotlazheni, inu bojezhi nad njo sazhude, kader jo per drugih obzhutijo. Toku ſe sdej shivy. Ali *modruſt tiga ſvejta je per Bogu ena noruſt.* (m) O naſrezhni saſramuvavzi te brumnoſti! sdej vy ſzer taiſte kerſhenike, kateri sa Chriſtuſam hodijo, saſmehujete; pak enkrat vy bote lete v' Nebeſih zhaſtite od delezh sagledali, ter bote rekli: *My ſmo njih shivlenje sa eno neſpamet,* sa eno ſhemo *dershali, inu njih konz bres zhaſty. Pole, koku ſo ony* sdej *ſhteti med otroke Boshje, inu njih dejl je med Svetnikami.* (n) Jeſt nozhem toku posnu v' ſam ſebe nasajjiti, inu ſe ſkeſati. O moj JESUS! jeſt tvojo nadolshnoſt molim, jeſt ſe nad tvojo poterpeshlivoſtjo sazhudim. Stopi meni na ſtran, de bom vednu po leti poſnemal.

Sdihuvanje.

O ti nardobrotliviſhi JESUS! kateri *ſi vſimu tvojimu folku k' saſmehuvanju, inu njih peſem zel dan poſtal.* (o) *V' tebi vſa saloga te modruſti, inu tiga ſposnanja ſkrita leshy;* (p) ti ſi vender otel sa vol naſhe navejdnoſti, inu norusti terpeti, inu, de bi ti sa leto sadoſti ſturil, ſi ti otel podajan, inu sa eniga

norza

(m) 1. Cor. 3. v. 19. (n) Sap. 5. v. 4. 5. (o) Threu 3. v. 14. (p) Coloſ. 2. v. 3.

norza dershan biti. Dej meni tvojo ſveto gnado, de ſe bom is letiga tvojiga ſvetiga sadershanja navuzhil hvalo tih ludy sanizhuvati, tu zhloveſhku preſhtimanje savrezhi, inu vſe, kar kol ta ſvejt hvali, inu sa kej velikiga derſhy, pod noge perpraviti. Tvoja noruſt bodi moja narvezhi modruſt, inu *jeſt nimam meniti*, *de jeſt kej drugiga snam*, *koker tebe tiga* sanizhuvaniga, saſramuvaniga, inu *kriſhaniga JESUSa.* (q)

Shtation je per Divizi Mariji zhes Tiberzo So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is ſedemnajſte poſtave tiga Preroka Jeremiasa. Prekleti je leta, kateri ſvoje savupanje na eniga zhloveka poſtavi.

Evangelium je is ſheſtnajſte poſtave ſvetiga Lukesha od tiga bogatiga Poshreſhnika, inu od Lazarnſa.

Zirkovna Molitov.

Goſpud! my tebe proſimo, dodejli nam pomuzh tvoje gnade: de bomo od ſovrashnikov te duſhe, inu tiga teleſa reſheni, kir ſmo poſtu, inu molitvi ſpodobnu vdani. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

(q) 1. Cor. 2. v. 2.

NA PETEK

PO DRUGI NEDELI V' POSTU.

Od Pilatushove, inu Herodeshove perjasnosti.

I. *Herodesh, inu Pilatush sta perjatela poslala.* (r) Ta naperzhakana Pilatushova perludnost (kir je leta Poglavar tiga mejsta, inu teh sodba timu takrat v' Jerusalemu gostujezhimu Herodeshu to oblast ponudil Christusa, koker eniga tu krayleſtvu na se spraviti shelniga krivizhnika, soditi,) je Herodeshovu serze toku noter vsela, (Sakaj kadu se na eno sebi iskasano zhast navda?) de je on, skus leto perludnost naprej zhastit, eno enako perludnost pruti iskasal, inu satorej, de bi se navidilu, ravnu koker de bi bil on od Pilatusha skus eno dobrovolnost, inu dobruto premagan, je on njemu tiga sebi zhes daniga Christusa nasaj poslal, inu je to sebi isrozheno pravizo Christusovo pravdo skleniti supet nasaj povernil. Kadu bi nabil virjel, de se bo med letima dvema velikima Gospudama is taistih slushba, katere sta si ona dva eden timu drugimu iskasala, ta nar-

terd-

(r) Luc. 23. v. 12.

ſterdnejſhi perjasnoſt ſturila, kir vender leta ni bla ena prava, ampak le na ozhy ſturjena perjasnoſt. Pilatuſh ni nezh nad Chriſtuſam neſhl, sa zhiger volo bi bil leta ſmerti vreden. Kaj je on tedej ſturil? On je leto zelo pravdo ſvojmu ſovrashniku, Herodeshu zhes puſtuil. Sakaj? Sa vol tiga: pervizh: de bi on (Pilatuſh) nad obſojenjam eniga toku nadolshniga zhloveka nezh kriv napoſtal, potler pak: de bi on tiga ſebi ſovrashniga krayla al te krivize obdolshil, ke bi leta Chriſtuſa k' ſmerti obſodil; al pak per Judah v' ſovraſhtvu perpravil, ke bi morebit leta Chriſtuſa proſtiga ſturil, inu venſpuſtil. Ravnu toku je tudi Herodeſh miſlil, (lih koker ſo otrozi tiga ſvejta ſkor vſelej v' enakih rezheh pametni,) on je tedej Chriſtuſa ſvojimu superniku, Pilatushu nasaj poſlal, de bi njega ſamiga v' to ſebi ſkopano jamo ſunil. Namerzh letu je tu savitu obrazhanje ene hynavſhke, le ſamu k' enimu videshu ſklenene perjasnoſti: tiga blishniga zhaſtiti, njega ta pervi posdraviti, njemu poprej poſtrezhi, kolikur ſe tu sa ſvoj leſtni dobizhek bulſhi, inu potrebniſhi vidi. Leta perjasnoſt ſe nasazhne v' ſerzu, ampak le u' vuſtah, ona nagleda na tu, kar bi blu timu lubimu, ampak le na tu, kar je timu lubzu dobriga. O golufiva dobrovolnoſt! kolikajn savarniſhi je sa naſ, o kerſhanſki zhlovk! s' taiſtim

per-

perjasnoſt delati, kateri je ta Reſniza, zhiger dobruta vezhnu terpy, aku ſe le jeſt lete navreden naſturim. Inu koku malu vender (o mersle zhloveſhke ſerza!) koku malu perjatelov JESUS ſhteje!

II. *Na taiſti dan ſta Herodeſh, inu Pilatuſh perjatela med ſabo poſtala.* (s) Kadu bi nabil taiſti dan, ob katerimu ſta dva perva Poglavarja tih Judov, inu tih Ajdov perjasnoſt med ſabo ſklenila, sa en ſrezhni dan dershal, sa en dan, kateri ſe je prov k'ſrezhi zeliga krayleſtva ſturil? Sakaj tu prepiranje, ſovraſhtvu, ardrija velikih Goſpudov med ſabo je en sazhetik teh narvezhih rev, inu nadlug, teh nargrosnejſhih naſrezh v'krayleſtvu. Toku bi bil ſzer zhlovk ſmel virjeti, ke bi ſe nabla leta perjasnoſt ravnu taiſti dan sazhela, na kateri dan ſta oba yſkala Chriſtuſa pogubiti, aku lih ſe noben med njima dvema ni vupal pravdo super Chriſtuſa ſkleniti, inu njega k'ſmerti obſoditi. O naſrezhna perjasnoſt, katera bo sa Chriſtuſovo nazhaſt kuplena, inu na tu prihodnu konzhanje Synu Boshjiga naſtavlena! *O hudobni ſvejt, kateri ſi ti navajen tvoje perjatele na eno tako visho ſrezhne delati, de jih k'ſovrashnikam Boshjim ſturiſh!* ſo beſede ſvetiga Bernarda. O narhujſhi saſtopnoſt, inu slo-shhnoſt, kir ſe pregreſhni ludji v'ſvjetuvanju, inu

(s) Luc. 23. v. 12.

inu u'voli super Chriſtuſa vkupejsrovnajo, aku lih ſo ony ſzer v'ſerzu, inu v'nagnenju eden timu drugimu grosnu super! *V'tim* (ſe Goſpud ſkus tiga krayleviga Preroka pertoshuje) *kir ſo super mene vkupej perſhli, ſo ſe med ſabo poſvjetvali, koku bi meni shivlenje vſeli.* (t) Jeſt ſe zhes leto perjasnoſt zelu nezh nasazhudim, dokler ni nezh bel navajeniga na ſvejtu, koker de ti hudobni super brumne ludy vkupej dershe, inu potegnejo. S'kaj sa eno terdno saveso, s'kaj sa eno veliko sloshnoſtjo teh ſerz vſi krivo-virni Kriſtiani Zirkov Boshjo pregajnajo? Aku lih ſo ſi leti prov poglavitni naperjateli, kar njih ſhege, vuk, inu sadershanje amtizhe; toku ony vender s'enim ſerzam, s'eno mißljo, s'enako naſramnoſtjo v'tu pervolijo, kar je kje ena perloshnoſt zhes Catholſhke kerſhenike ſkleniti, inu pred ſe vseti. Ony ſe vſi ſkupej poſvjetvajo, vſo ſvojo muzh perloshe, ony ſe nobene sapravlivoſti tih dnarjov, nobeniga truda naognejo, de le lete satero, al vſaj tarejo, inu nadleshajo. Ja, kader ony ſami per ſebi sadoſt mozhy nanajdejo, ſe ſhe ony nishiſhi dolſpuſte, ony ſe naſramujejo s'paklenſkim ſovrashnikam eno saveso ſturiti, inu ſo perpravleni tu s'zopernijami opraviti, kar shele, dokonzhati. Pazh ena sala perjasnoſt! raminu vredna,

(t) Pſal. 30. v. 14.

de ſe pred njo ne le ſamu zhlovk bojy, ampak tudi ſam vrak vſtraſhi.

III. *Herodeſh, inu Pilatuſh ſta perjatela poſtala.* (u) Kjer ſe Chriſtus snajde, od unod namore delezh ta myr biti. On ni enkrat otel rojen biti, preden ni bil veſ volen ſvejt k' pokoju perpravlen. Satorej je on bil po vſi pravizi od Isaiasa *en Poglavar tiga ſvyru* (x) imenuvan. Leto Chriſtuſovo muzh ludy med ſabo ſpraviti ſta obzhutila Herodeſh, inu Pilatuſh, katera ſta bla poprej eden timu drugimu ſylnu ſovraſh. Njih dveh ſprava je k' timu pomagala, de (kir ſta ſe ona dva, koker dva poglavarja, eden tih Judov, ta drugi tih Ajdov med ſabo smyrila,) ſo ſi tudi njih podloshniki dobri ratali, inu ſo myrnu ſkupej shiveli. Namerzh leta je bla ta perva dobruta, katero je Chriſtuſovu terplenje zhloveku ſturilu, de ſo Judji s' Ajdami ſepu ſkleneni poſtali, de je nehal un reslozhek tih sarodov, inu de she niſo vezh ſami Judji ſa ta k' vezhnimu isvelizhanju isvoleni rod bli dershani. Kader je bil on nekedej ſa vſe rojen, je vſim ludem, kateri ſo bli dobre vole, myr pernesl; sdej je on ſa vſe terpel, inu je vſe s' Bugam ſpravil. Kolikur mejn my ſa myr ſkerbimo, toliku vezh ſe my od tiga naturalſkiga Chriſtuſoviga nagybanja, ali nagnenja odlo-

zhi-

(u) Luc. 23. v. 12. (x) Isai. 9. v. 6.

zhimo. *Isvelizhani ſo ti myrni; sakaj ony bodo otrozi Boshji imenuvani.* (y) Chriſtus je vſelej eno tako krotkuſt iſkasal, on je bil navajen vſe rezhy s'eno tako pohlevnoſtjo opraviti, de *ni* enkrat *en ſe kadezhi lan vgaſnil*, (z) tu je: on ni bil terd, al najavolen, temuzh priasniv, mehak, inu dobrotliv. S'enako poterpeshlivoſtjo je on vſe terpel, kar kol je njemu teſhkiga naprej perſhlu, de je on bil enimu jagnetu perglihan, kir ni imel v'ſvojih vuſtah, kar bi super rekal. Inu kam dergam, o ti narpohlevniſhi JESUS! kam dergam je blu tvoje ſtanovitnu iſkasanje ene toku velike krotkuſti, inu poterpeshlivoſti namenenu, koker nam k'enimu lepimu navuku? Nobeno zhednoſt niſi ti rajſh, inu vezhkrat dopernaſhal, koker leto, de bi naſ ti mozhnejſhi k'lubesni pruti nji vshgal. Inu ti niſi s'tim ſamim sa lubu vsel, de ſi nam po poti lete zhednoſti naprejhodil, ti tudi niſi mogl tvoje ſvete shele toku sakrivati, de bi jih nabil na snanje dal rekozh: *Vuzhite ſe od mene; sakaj jeſt ſim krotak, inu is ſerza pohlevn.* (a) Krotkuſt je ena Mati tiga myru, ena zelu sveſta tovarſhiza te ponishnoſti, ena zhednoſt Chriſtuſova, katero je on narvezh lubil, narbel pogoſtu dopernaſhal; ſej pak tudi sa naſ ni ne pridniſhi, ne

(y) Matth. 5. v. 9. (z) Isai. 42. v. 3. (a) Matth. 11. v. 29.

potrebnishi zhednosti, koker je krotkusht. O ke bi per nas Christusovu terplenje toliku opravilu, de bi my bres sovrashtva, bres prepiranja, inu kregu, bres navoshlivosti med sabo shiveli!

IV. *Sakaj poprej sta si bla ona dva med sabo sovrash.* (b) Jest se nasazhudim, de sta Herodesh, inu Pilatush veliko supernost eden zhes tiga drugiga imela; sakaj, kjer je prevsetnost, tamkej se vselej prepirk, inu kreh snajde. Prov je Isaias rekal: *Ti hudobni nimajo myru.* (c) Myr je en Boshji dar, koku smejo sovrashniki Boshjiga imena savupati, de bodo eniga takiga daru deleshni postali? Pilatush je bil od prevsetnosti ves napihnen, Herodesh je grosnu shelel gospoduvati; un je le na tu gledal, kar bi ludem dopadlu, leta je skus svojo savitnost yskal pokrayne svoje deshele reshirate, inu svojo kraylevo oblast povikshati. Satorej ona dva nista nobeniga myru doma imela, ampak le samu k'enimu videshu. Med tim se je med njima dvema skrivej vsakdana vojska, puntarstvu, inu sovrashtvu delalu, ravnu koker en shivi vogl pod pepelam tely. Kjer une naslane besede: *moje*, inu *tvoje* prestor najdejo, kjer vsakteri le samu na svoj lestni dobizhek misli, tamkej namore vezh perjasnost obstati, zhe ne morebit ena taka perjasnost, ka-

(b) Luc. 23. v. 12. (c) Isai. 48. v. 22.

kakerſhno ſta bla Herodeſh, inu Pilatuſh med ſabo ſturila, namerzh ena kratka, inu ſamu na ozhy ſklenena perjasnoſt. Sa reſ ſta ſi bla ona dva poglavitna naperjatela, inu eden tiga drugiga ſkrivna pregajnavza, kir je ſledni med njima dvema ſvojiga navoſhlivza miſlil podlesti, kir ni oben otel Chriſtuſa al k'ſmerti obſoditi, al pak proſtiga ſturiti, inu venſpuſtiti; ampak je eden na tiga drugiga dolshnuſt tiga ſodnika ſprevrazhuval, de bi bil toku ſledni med njima dvema al sa vol te grosovitnoſti, al pak sa vol tiga prevelikiga ſpregledanja obdolshen. Toku tudi gadji radi delajo, kir ſe, polni ſtrupa, eden tiga drugiga pizhijo, inu vjedo. Al nasazhudimo ſe, de ti hudobni nobene perjasnoſti med ſabo nimajo, kader ſo ony tudi ſami ſebi super. En pregreſhni zhlovk je ravnu, koker tu napokojnu murje, kjer ſe ena ſtraſhna fortuna vsdigne, inu vſe napek, inu narobe oberne, njega vſelej ſtrah, inu vſe ſorte drugu hudu nagnenje maja; sdej je on veſ bled od navoſhlivoſti, sdej, koker en purman, erdezh od velike jese, sdej grosnu napihnen od prevsetnoſti, s'eno beſedo: *Ti hudobni nimajo myru, pravi Goſpud.* (d)

(d) Isai. 48. v, 22.

Sdihuvanje.

O ti nar lubesniviſhi JESUS ! kateri ſi ti toliku terpel, de bi ſi le naſho lubesen saſlushil; koku malu je pravih tvojih perjatelov? Ti ſi ſzer vezh perjasnikov ſhtel na ti gori Thabor, per kofilu v'ti Galilejſki Cani, per ti sadni vezhirji, kader ſi ti kruh lomil, kader ſi ribe, inu kruh med ludy dejlil; ali sdej, kir ti terpiſh, kir boſh saſramuvan, kir boſh od ene ſodne hiſhe v' to drugo vlezhen, o! koku malu ti imaſh sveſtih perjatelov? ja, zhe ſe jeſt prov okul osiram, toku jeſt sdej nobeniga tvojiga ſerzhniga perjasnika nasagledam. O moj JESUS! koku je mene ſram sa vol moje lenobe, inu toshlivoſti, kir ſe jeſt prezej tvoji perjasnoſti odpovem, koker hitru mene kaka mejhena teshava objide? O Buh! pershgy v'meni lubesen pruti tebi, de nabom ſamu s'beſedo rekal, ampak tudi s'dijanjam iſkasal: *Moj lubi* JESUS *je moj, inu jeſt ſim njegov.* (e)

Shtation je per ſvetimu Vitalu. So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is ſedem, inu trydeſete poſtave teh Bukov, Geneſis imenuvanih. Josheph bo od ſvojih bratov pregajnan.

Eva-

(e) Cant. 2. v. 16.

Evangelium je is en, inu dvejſete poſtave ſvetiga Mattheusha. Nam pergliho od tih krivizhnih vinogradarjov naprejneſe.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni Buh! my tebe proſimo, dodejli nam, de bomo ſkus ta ſveti poſt ozhiſheni, s'pravim ſerzam tu prihodnu poſvezhenjo doſegli. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA SABBOTO

PO TI DRUGI NEDELI V'POSTU.

Chriſtus bo Barrabasu nasajpoſtavlen.

I. *Pilatuſh pak je vkupej poklizal vikſhi Farje, Oblaſtnike, inu te druge ludy, inu je k' njim dijal: Vy ſte letiga zhloveka k' meni perpelali, koker de bi ludy odvrazhal, inu pole, jeſt ſim ga pred vami saſhliſhal, inu nanajdem na timu zhloveku nobene krive rezhy, sa vol katerih vy njega toshite. Pak tudi Herodeſh nikar; sakaj jeſt ſim vaſ k' njemu poſlal, inu pole, zhes letiga (JESUSa) ni blu nezh ſa ſmert ſklenenu.* (f) Ravnu koker je

(f) Luc. 23. v. 13. 14. 15.

bil Chriſtus teh narvezhih kriviz obdolshen, toku je on tudi bil od vezh Sodnikov ſylnu ojſtru iſpraſhuvan, inu saſſliſhan. On je bil pred Annasa, pred Caiphesha, pred Pilatusha, pred Herodesha perpelan, on je bil per duhovni, inu per deshelſki Goſpoſki, v'teh Rimſkih, inu tudi v'teh Judovſkih ſodnih hiſhah satoshen, on je bil povſod od teh narkrivizhniſhih prizh oblegan; pak nikjer ni blu nad nym le ene ſenze te narmajnſhi krivize najdenu, ja on je bil od Pilatusha ozhitnu sa nadolshniga ſposnan. Letu je tu veſele ene dobre vejſty, de ſe ona nigdar nabojy, nigdar natreſe, de ſe lih zhes njo vſi ſkupej ſpuntajo, de ſi lih vſi ſkupej zhes njo golufije ismiſlijo, inu leshe ſpledejo. Ena dobra vejſt sna tlazhena, pak ne zelu dol-potlazhena, ona sna satoshena, pak ne previshana biti. O de bi tudi naſhe shivlenje, inu sadershanje, moj kriſtian! toku nadolshnu blu, de bi zhes naſ tudi naſhi ſovrashniki nezh hudiga namogli svishati! Chriſtus nezh ni maral sa zhloveſhke ſodbe, on ni ſkerbel, kaj bi ludji od njega miſlili, njemu je blu sadoſti njegovu naomadeshuvanu, ſvetu shivlenje, njemu je blu sadoſti, de on ni mogl per ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu, komer ſamimu je on yſkal dopaſti, al ene napokorſhine, al pak ene druge pregrehe obdolshen biti. Ta nebeſhki Ozha je pak she vender

ne-

nekedej eno tako previdnoſt pruti ſvojimu Synu iſkasal, inu leto ſhe dan donaſhni pruti timſvojim ſkashe, de on te krivizhne, zhes eniga nadolshniga reſglaſene toshbe k'nezh perpravi, inu de on nadolshnoſt tih ſvojih ravnu ſkus taiſte na snanje da, kateri ſo jim oteli tu poſhtenje odvseti. O nebeſhki Ozha! koku dobru je tebi ſlushiti, kateri ti toku slo sa te tvoje ſkerbiſh? Poſihmal bo moja ſkerb dobru ſturiti, inu jeſt nozhem nobeno supernoſt v' mojimu ſerzu obuditi, ke bi ſe lih permerilu, de bi ludji hudu od mene govorili, ravnu koker ſe tu tudi tem narbrumniſhim duſham permeri. Nej mene ludji opravlajo, [redacted]e me le po pravizi naopravlajo.

II. *Kader ſo tedej ony* (ti Judji) *bli vkupejsbrani, je Pilatuſh k' njim rekal: kateriga ozhete vy, de jeſt vam iſpuſtim, Barrabasa, al JESUSa, kateri je imenuvan Chriſtus?* (g) Pilatuſh ſi je ſzer nekej muje persadel, de bi Chriſtuſa proſtiga ſturil, pak toku, de bi s'tim te Jude naresdrashil. Tu je le blu pol vole, ni bla zela, prava, ſerzhna vola, te ſo ble ene shele, pak ene ſlabe shele, katere nezh niſo sdale, inu premogle. Tu kar je blu grosnu gerdu sa eniga Sodnika, kateri bi nezh nabil imel marati sa ludy, kateri bi nabil imel gledati na zhloveſhku velanje, al

(g) Matth. 27. v. 17.

na ſtan tih ludy; ampak bi bil imel vſakterimu ſvojo pravizo ſturiti, inu Chriſtuſa, sa zhiger nadolshnoſt je on dobru vejdl, odvesati, ter venſpuſtiti. Namerzh on ni samogl ſam ſebe, inu ſvojo ſkerb, ludem dopaſti, toku premagati, inu ſvoji pameti podvrezhi, de bi bil mejn dershal na prijasnoſt tih ludy, koker pak na shivlenje Chriſtuſovu. Satorej je on miſlil ene ſredne poti ſe dershati, inu je voli tih Piſarjov, tih Pharisearjov, inu zeliga Judovſkiga folka zhes puſtil, de bi ony ſami sa vol Chriſtuſa ſklenili, kar bi ſe njim lubilu. *Koga ozhete vy?* O moj JESUS! ven je s'tabo, konz je tvojiga shivlenja, nobena nadolshnoſt nabo tebe sadoſt branila, kir ſi isrozhen voli tihiſtih, katere po nobeni rezhy vezh, inu ſylniſhi nasheja, koker po tvoji kervy. Tvoji ſovrashniki ſe nabodo dolgu med ſabo poſvjetvali; temuzh te bodo sdajzi k' ſmerti, inu h' krishu obſodili. Ravnu koker je Pilatuſh te Jude puſtil pravizo, al krivizo ſi isvoliti, toku je tudi Goſpud Buh naſ mogozhne ſturil dobru, al hudu delati. Varnu obrazhej moj kriſtian! My snamo Chriſtuſa ſpuſtiti, al pak krishati, namerzh dobru, al pak hudu ſturiti, koker ſe nam lubi. O Goſpud! delezh bodi tu od mene, de bi jeſt leto frayoſt hudu vshival. Jeſt nozhem eno tako frey volo, katera bi ſe reſ tvojim sapovdam superſtavila.

Go-

Gospud! vsemi gor vso mojo frayost, katero jest tvoji sveti voli, kar je narvezh mogozhe, popolnama podvershem. Jest se moji frey voli odpovem, ozhem biti en jetnik tvojih sapovdi, inu tvoje vole. Meni se nezh nima lubiti, ampak le tu, kar je perpushenu.

III. *Ti vikshi Farji pak, inu Starishi so podshuntali vesſolk, de bi prosili le sa Barrabasa.* (h) Kaj napremore tu sovrashtvu, kir se je she enkrat okoreninilu? Onu napozhitva, se ozhe nasititi, sa vol nobeniga drugiga prida, koker le samu, kir sovrashi. Onu nezh namisli, sakaj? onu naprevdari, al se kej pravizhnu, al pak napravizhnu sturу? Njemu je sadosti, de si svoje serze nad revami, inu nadlugami svojiga sovrashnika s'hlady. Navoshlivost super Christusa je she bla v'Farjah, v' Poglavarjah, inu v' Pisarjah, terdne korenine sturila, leto ony niso snali dergazh potolashiti, ampak le samu s' podshuntanjam, inu is sapelanjam tiga folka. Sa vol tiga so mu ony en dejl per dobri perloshnosti svjetvali, en dejl dary ponujali, en dejl oblube delali, inu tudi shugali, dokler so ga pregovorili, de je on yskal JESUSa v' pogublenje perpraviti. Inu vse letu so taisti sturili, kateri so bli Vuzheniki tih ludy, kateri bi se bli imeli pregreham superstaviti, inu tu ludstvu od vse hudobije, inu krivize

na-

(h) Matth. 27. v. 20.

nasajdershati. Podloshniki ſo pogubleni, kader lete ravnu taiſti, kateri bi jih bli imeli od pregreh odnavaditi, ſhe vezh k'hudobiji napelujejo. *Ve, inu gorje tim Paſtirjam, kateri zhedo reſpode, inu reſtergajo!* (i) Kaj sa eno veliko muzh ima tu pohujſhanje, ſuſebnu pak take ſorte pohujſhanje, kateru od eniga vikſhiga kraya pride? O Stariſhi! kateri bi vy imeli vaſhe ſynove, inu hzhere toku dobru s'beſedo, koker tudi s'dijanjam k'ſposnanju, k'lubesni Boshji vishati, inu rovnati, od grehov odvrazhati, pred hudimi navadami obvarvati; al vy lete zelu krivizhnu zhes Chriſtuſa napodſhuntate, zhe jih s'pyanzhvanjam, is sapravlivim ygranjam, s'prevsetnim oblazhilam, s'kletvino, s'preklinuvanjam tiga narlubesniviſhiga Goſpud Boga na ravnu lete pregrehe navadite? O Sapoveduvavzi, Vuzheniki, inu Visharji, kateri ſte vy dolshni te vaſhi ſkerby isrozhene otrozhizhke podvuzhiti, koku ſe imajo modru dershati, brumnu shiveti, te ſvete Sakramente, ali zirkovne Skrivnuſti pogoſtu prejemati, Prezhiſto Divizo, Mater, Marijo zhaſtiti! al vy vaſhe podloshne s'tim super Chriſtuſa napodkurite, kir jih s'vaſhim hudim sadershanjam, s'ferbeshnoſtjo, s'napreſhernoſtjo, s'poſtopanjam, s'praſnim okulhojenjam, s'ponozhnim okul potepanjam, s'na-

(i) Jerem. 23. v. 1.

s'navarnimi perjasnoſtmi pohujſhate? Varite ſe, de ſe nabo Goſpud Buh pravizhnu zhes vaſ pertoshil, rekozh: *Moj folk je ena sgublena zheda ratal, njih paſtirji ſo jih sapelali.* (k) *Ve, inu gorje timu zhloveku, ſkus kateriga* s'dijanjam *pohujſhanje venpride!* (l) pa ſhe vezh ve, inu gorje unimu zhloveku, kateri ſkus beſedo pohujſhanje da! narvezh pak ve, inu gorje taiſtimu zhloveku, kateri druge s' beſedo, inu ſkupej s'dijanjam pohujſha! Kadur v'prizho drugih greſhy, malukedej ſam, de narezhem: nigdar ſam nagreſhy.

IV. *Na tu je veſ folk savpil, rekozh: Deni letiga prezh, inu nam ſpuſti Barrabasa.* (m) Kaj je tu noviga? kadu bi bil na kej takiga zhakal, ja le miſlil? *Vſi* ſo super Chriſtuſa. Ena naisrezhenu velika mnoshiza vſih ſtanovov vſih rodovov, vſeh shlaht ludy je bla k'timu Velikonozhnimu Prasniku v'Jerusalemſkimu mejſtu vkupej perſhla, inu vender is vſih letih ni nobeniga, kateri bi ſe sa JESUSa amvsel, kateri bi le to narmajnſhi ſkerb sa njega ſkasal; ampak *vſi* s'enakim glaſam vpijejo, pergajnajo, kolikur le samorejo, is zeliga gerla krizhe, de ima JESUS krishan, Barrabas pak proſt ſturjen, inu ſpuſhen biti. O! kaj sa ena velika hudobija je bla od ſtrany tiga Judovſkiga folka, kaj sa enu veliku sapu-

(k) Jerem. 50. v. 6. (l) Matth. 18. v. 7. (m) Luc. 23. v. 18.

sapuſhenje, inu shaloſt od ſtrany tiga narlubesniviſhiga JESUSa? V'uni ſylnu veliki, od vſeh platy vkupej tekozhi trumi tih ludy ſo ſe she tudi taki v'prizho sneſhli, katere je on osdravil, katere je on v'puſhavi naſitil, pred katerimi je on zhudeſha delal, kir je tim gluhim, inu mutaſtim na eno zhudno visho pomagal, unim, de ſo ſhliſhali, tim, de ſo pregovorili; inu leti vender na vſe ſebi ſturjene dobrute posabijo, s'enim glaſam savekajo, inu ote JESUSa mertviga imeti. O Nahvaleshnoſt! koku slo ſi ti JESUSa v' njegovu narlubesniviſhi ſerze sbodla? Ali kaj ſe jeſt jesim zhes leto nahvaleshnoſt tih Judov pruti JESUSu, kir jeſt vidim, de ſim jeſt ſam pruti njemu ne le ſamu vezh, ampak tudi bel pogoſtama nahvaleshen? Uni niſo Syna Boshjiga ſposnali, kateriga jeſt ſposnam, inu molim. Uni ſo bli od ſvojih duhovnih, inu deshelſkih Oblaſtnikov pregovorjeni, jeſt ſam ſebe v' ſkuſhnjavo sapelem. Sa une ſhe ni bil Odreſhenik kry prelyl, s'katero on mene ni le ſamu odreſhil, ampak tudi tolikukrat napajal. Kje je pak moja hvaleshnoſt? O Goſpud! mene je ſram, de ſim jeſt toku gerdu tvoje dobrute is glave ſpuſtil.

Sdihuvanje.

O moj JESUS! koku naisrezhena je bla leta kriviza, koku naisapopadenu je blu letu safsramuvanje, de se je Pilatush podstopil tebe, to naskonzhno Svetusht, inu Visokusht Barrabasu, enimu ozhitnimu resbojniku, enimu puntarju, enimu vbyjavzu le v' strizz postaviti? Ali, oh! koliku vezhi je leta krivi-
za ratala, koliku hujshi je letu safsramuvanje postalu, kir je njega tu vkupejsbiralishe vsih ludy she tebi naprejpostavilu. Zhe pak jest ozhem resnizo sposnati, oh! kolikukrat sim jest nahvaleshni zhlovk ravnu letu sturil, kir sim jest tebe mojiga Boga, to naskonzhno Dobruto sdej eni gerdi sladnosti, enimu naspodobnimu shivotnimu veselu, sdej eni prasni, ravnu koker ta dim, gredozh minejozhi zhlovesshki zhasty nasajpostavil? O nasrezhna slepota! Ves volen svejt meni ima posihmal v' strizz tebe en goli shovz biti; nezh nima meni sunej tebe dopasti.

Shtation je per svetimu Petru, inu per svetimu Marcellinu. So popolnama odpustiki, inu odressenje ene dushe is viz.

Pismu je is sedem, inu dvejsete postave teh Bukov, Genesis imenuvanih. Jakop svojimu bratu Esavu shegen tiga pervuroystva prevsame.

Evangelium je is petnajste postave svetiga Lukesha od tiga sapravliviga Synu.

Zir-

Zirkovna Molitov.

O Gospud! my tebe prosimo, dodejli naſhimu postu en srezhni konz: de bo tu pred se vsetu doltarjenje tiga shivota h'gorjemanju naſhih dusſh dohajalu. Skus naſhiga Gospuda. &c.

NA TO TRETO NEDELO V'POSTU.

Judji na Christusovu krishanje grosnu sylijo.

1. *Pilatusſh je k' njim dijal: kaj bi jest tedej imel s' JESUSam sturiti, kateri je imenuvan Christus* (n) *Ony so pak savpili, inu so rekli: krishej, krishej ga.* (o) Zhes koga bi se jest imel tukej poprej, inu vezh jesiti? zhes ta erjuvezhi Judovski folk, kateri je s' enim vezh, koker levskim dovjanjam, bres vsiga spreſhisſhluvanja, s'eno slepo sylo, s' tolikukrat, inu s' toku po puntarsku ponovlenim glasam stanovitnu vpil, de ima Christus krishan biti; al pak zhes Pilatusha, de je on (aku lih je sa Christusovo nadolshnost zelu dobru vejdl, ja she leto, skus resnizo persylen, ozhitnu pred vsimi ludmy spo-

(n) Matth. 27. v. 22. (o) Luc. 23. v. 21.

ſposnal) de je on vender ta ſlepi folk sa ſvjet praſhal: *Kaj bi jeſt imel s' JESUSam ſturiti?* Al je blu mogozhe od njega en drugi ſvjet, en drugi odgovor, eno drugo ſodbo perzhakati, koker, de ima JESUS konzhan, inu satret biti? Leta folk je bil vſelej k'ſhumu, k'hrupu, k'puntarſtvu, inu k' vſem vezhim pregreham nagnen, inu perpravlen; zhe ima tedej leta pravda po njegovi voli ſklenena biti, bo Nadolshnoſt pogublena, Zhednoſt obſojena, Chriſtus vmorjen. O Pilatuſh! kaj delaſh? Tebi je dana oblaſt ſoditi, inu vſakimu ſvojo pravizo ſposnati, lete oblaſti ni ta folk deleshen. Sakaj ti k'timu po en ſvjet prideſh? sakaj ti na tiga, ravnu koker de bi on ena vikſhi Goſpoſka bil, ſodbo ſpreloshiſh? Al ti toku malu na JESUSa dershiſh, de ti sa vol njega, ravnu koker sa vol eniga maluprida zhloveka, poprashaſh, inu ſzer njegove ſovrashnike poprashaſh: *Kaj bi jeſt imel s' JESUSam ſturiti?* Ke bi ſi ti bil Angelze Boshje sa ene ſvjetuvavze v' ti rezhy isvolil, ke bi ti bil te Apoſtelne, inu njegovo ſveto Mater, prezhiſto Divizo, Marijo poprashal, kaj ſe njim sdy? koku ony ſodijo? toku bi ſe bil reſkadu sneſhl, kateri bi ſe bil sa njega amvsel; ali s'ſolkam ſe poſvjetvati, timu pravdo isrozhiti, de jo on po ſvoji glavi reslozhi, inu ſklene, kaj je tu drugiga, koker JESUSa

pogubiti? O kerſhanſki zhlovk! al my kej bulſhi s' Chriſtuſam delamo, kader ſe my s' trumo naſhiga hudiga nagnenja, naſhih nasmaſnih shela, naſhih resbersdanih pozhutkov, naſhih oſtudnih grehov poſvjetvamo, al bi my imeli njega, njegov vuk, inu shivlenje gorvseti? Namerzh od tot pride, de bo Chriſtus tolikukrat k'ſmerti obſojen, kolikurkrat ſe my naſhimu pregreſhnimu nagnenju, naſhim napezhnim shelam, naſhim napreſhernim pozhutkam pod oblaſt podamo, inu greh doperneſemo.

II. *Ali ony ſo ſhe veliku vezh vpili, inu ſo oteli, de bi on krishan bil, inu njih krizhanje je premaguvalu.* (p) *Ony ſo pak ſhe vezh vpili, inu ſo dijali: puſti ga krishati.* (q) Kaj leta grosni ſhum, kaj letu ſtraſhnu krizhanje pomeni? Per nobenimu ſe tu narmajnſhi vſmilenje pruti Chriſtuſu naperkashe; per vſih ſkupej ſe ena dovja grosovitnoſt, inu enu grosovitnu dovjanje vidi, kir mu ſmert profijo! Pervizh ſo ony od njega hudu miſlili, potler ſo ga toshili, k'tretimu ſo super njega krive prizhe napravlali, inu podſhuntali, k' zhetertimu ſo ga saſramuvali, k'petimu ſo ga enimu puntarju nasajpoſtavili, na sadnu ſo vſi ſkupej s'enakim glaſam na njegovo ſmert, inu ſzer na to narſramotniſhi ſmert ſylili. Toku namerzh grehi v'ſhtivenju gorjemlejo, zhe ſe

(p) Luc. 23. v. 23. (q) Matth. 27. v. 23.

ſe jim zhlovk prezej per njih sazhetku v' bran napoſtavi. Ogen hitrejſhi ſvoj plemen nareſhira, inu tudi potoki v'ſvojimo teku nagliſhi naraſejo, nagliſhi veliki naperhajajo, koker tu hudu nagnenje muzh doſeshe, inu ſe vſtanovy, kir onu enkrat kraye te pravize preſtopi, inu bersdo te pameti od ſebe prezh ſtreſe. Noben ſzer na enkrat ta narhujſhi napoſtane; pak vender zelu ni potreba eniga dolgiga odloga tiga zhaſa, de kadu ſporedam is ene pregrehe v' to drugo dolpade. O moj JESUS! delezh, raminu delezh bodi tu od mene, de bi ſe jeſt od tebe le sa en laſ, narezhem: sa eno ſtopino delezh vganil! Delezh bodi tu od mene, de bi ſe jeſt otel tebi le v' ti narmajnſhi rezhy samiriti! Zhe bo meni tvoja prijasnoſt le v' ti narmajnſhi rezhy sazhela navſhezh, inu naperjetna biti, toku je s'mano dijanu! Jeſt vejm sa mojo ſlabuſt, jeſt vejm sa moje pogoſtne ſkuſhnjave, sa moje ſylne, resgojsdane shele. Zhe ſe bom tem le en malu vdal, bodo one meni eno verv ſpledle, od katere ſe bom teſhku, al ſe zelu nabom samogl odtergati. Jeſt nabom vezh ſhliſhal, jeſt nabom vezh preſtor dal taiſti rersbersdani trumi mojih hudih shela, katere na Chriſtuſovo ſmert ſylijo.

III. *Kader je pak Pilatuſh vidil, de nezh naopravi, temuzh de je veliku vezhi ſhum vſta-*

jal, je on vsel vodo, inu ſi je pred folkam roke vmyl, rekozh: Jeſt ſim nadolshen nad kervjo letiga pravizhniga. (r) Pilatuſh je en zhaſ sa Chriſtuſa ſtal; pak na sadnu ſe je on, premagan, ſyli tiga ludſtva vdal. Namerzh on je ſtal, koker en terſt, kateri bo vſelej od vetra majan, kateri bo tedej kjekej perklajnan, kateri ſvoj verh kjekej nagyba, kamer ga ta zhloveſhka ſapa, inu piſh sashene. Sram bodi tiga mosha sa vol ene naſtanovitnoſti, inu o de bi timu Sodniku ſvoja kriviza shal bla! Pazh sabſtojn on roke s'vodo vmyva; naſnago, inu oſtudnoſt ene toku velike pregrehe nabo ena, al ta druga na roke vlyta kapelza vode ſprala. Ke bi ta narvezhi potok na ſvejtu veſ zhes njegove roke dol tekl, ke bi on ne le ſamu roke, temuzh tudi veſ shivot v'enimu zelimu murju kopal, bi nablu sadoſti. Naſnago te duſhe nobena druga voda naopere, ampak ſamu taiſta, katero ſpokurne ozhy prelyvajo. Sama leta voda sna zhloveku od ene toku velike hudobe, kakerſhna je ta greh, pomagati. Vmy ſe tedej, o Pilatuſh! vmy ſe is ſolsmy, pak ne s'enimi golufivimi ſolsmy, kakerſhne ſolse tudi taiſta grosovitna shival, Crocodil s'imenam, prelyva, katera ſe vſelej milu joka, kader kol ona eniga zhloveka poshre, ne ſzer, dokler njo ſvoja navſmile-

(r) Matth. 27. v. 24.

na poshreſhnoſt greva; ampak le, dokler nima prezej eniga drugiga zhloveka sa poshreti. Vmy ſe, o Pilatuſh! s'takimi ſolsmy, katere is ſtudenza tiga ſerza isvirajo. Zhlovk ſe lohku k'jokanju ſyli, deſkus potok ſvojih ſolsa kako grevingo na ozhy ifkashe. Ali take ſolse, katere nateko is ſerza, od koder tu shivlenje pride, take ſolse zhloveku nezh napomagajo, one namorejo to pregreho vensbriſati, inu to zhloveſhko duſho ozhediti. *Jeſt ſim*, pravi Pilatuſh, *jeſt ſim nadolshen nad kervjo.* Ena sala hvala, zhe je le reſnizhna! Al ti bi imel nadolshen biti, kateri ti tiga nadolshniga k'ſmerti obſodiſh, kateri ti to pravizhno kry tih ſovrashnikov hudi voli isdaſh? Zhe ſe tu pravi nadolshen biti, kadu bo she kedej vezh ſmel kriv, hudoben, al pregreſhen imenuvan biti? Ti *roke* vmyvaſh? kaj ozhe tu biti? Tudi jesik je greſhil, tudi ſerze je greſhilu, sakaj ti tudi jesik naopereſh? sakaj tudi ſerze naozhiſtiſh? *Jeſt ſim nadolshen.* Lepe beſede! Zhe pak my tvoje dela, o Pilatuſh! ſpremiſhlujemo, kadu drugi je Chriſtuſovo kry prelyl, koker ti, kateri ſi ti v'taiſto nazhloveſhko proſhno tih Judov pervolil: de ima JESUS krishan biti? O kerſhanſki zhlovk! koku radi, koku lohku my v'pregrehah isgovore zhes isgovore ſhpogamo. Buh otel, de bi ſe ravnu letu per ſveti Spovedi napergodilu! koliku-

krat ſe tamkej grehi samolzhe, kolikukrat ſe sakrivajo? Koliku dergazh bo pak ta Goſpud ſodil, kader bo on ſvojo ſveto Reſhno Kry od naſhih rok tirjal? Kaj bomo my njemu takrat odgovorili?

IV. *Njegova kry bodi zhes naſ, inu zhes naſhe otroke.* (s) Zhloveſhka kry ima ta narmozhnejſhi glaſ. Zhe je kry tiga pravizhniga Abela toku glaſnu is semle sa maſhzhuvanje vpyla, koku ſhe le bo vpyla kry tiga narnadolshniſhiga JESUSa? O vy revni, inu naſrezhni Judji! koga ſe vy podſtopite? Vy ſte shejni taiſte kervy, katera vſo zeno preſeshe, inu nezh namiſlite, kaj sa ene grosne ſhtrafinge vy bote mogli enkrat preſtati. Leta je ta naſrezhna pot eniga greſhnika: *Ta hudobni vſe sanizhuje, po tim, kir ſe je on v'globozhino tih grehov sagresnil.* (t) Namerzh tu hudu nagnenje vſo njegovo saſtopnoſt oſlepy, inu tema te pregrehe vſo luzh tiga uma, inu pameti, vſo ſvitlobo teh vezhnih reſniz is njegoviga ſerza pershene. Satorej tudi tamkej nobenu opominuvanje nezh naopravi, nobena proſhna nezh napomaga, nobenu shuganje nezh nasaj nadershy, nobenu, tudi ne enkrat tu nebeſhku plazhilu nezh naprej napogajna, kjer tu hudu poshelenje oblaſtuje. O preſerzhni JESUS! obvarvej mene, de nigdar nabom v'eno toku

(s) Matth. 27. v. 25. (t) Prov. 18. v. 3.

ku veliko nafrezho tih hudobnih padl, de bi meni tvoja kry, inu ſmert, de bi meni tvoje britku terplenje k' padezu, inu k'vezhnimu pogublenju dohajalu. Is vſeh Chriſtuſovih bolezhin je bla leta ta narvezhi bolezhina, de je on mogl previditi, koku veliku bo tihiſtih, kateri bodo is ſvoje leſtne hudobije, inu terdovratnoſti njegovo shlahtno Kry k' ſvoji vezhi ſhkodi, inu pogubi sapravili, aku lih je on ſerzhnu shelel, de bi vſi ſkus prelyvanje njegove ſvete Reſhne Kervy ſvoje vezhne isvelizhanje doſegli. *Njegova kry je* ſzer *zhes naſ* vſe, alij, oh! nikar zhes vſe na eno enako visho: enim je ona k' shivlenju, drugim je k' ſmerti. O moj JESUS! nej bo tvoja ſveta, Reſhna Kry zhes mene, de bo taiſte naiſhtivene grehe, s' katerimi ſim jeſt tiga nebeſhkiga Ozheta reshalil, opraſa, inu obriſala! Nej bo tvoja ſveta, Reſhna Kry zhes mene, inu zhes vſe moje dela, de bodo lete s' njenim saſlushejnam sdrushene, pred Goſpud Bugam perjetne, inu saſlushne! Nej bo tvoja ſveta, Reſhna Kry zhes mene, de bom vſelej leto, koker eno saſtavo tiga vezhniga shivlenja, per Boshji Misi k'vshitku moje vboge duſhize vrednu prejel!

Sdihuvanje.

O ti sapuſheni JESUS! Is vſih ſkupej ni nobeniga, kateri bi ſi sa vol tebe kako ſkerb persadel, al kateri bi tebi tvoje velike reve, inu nadluge le s'eno ſamo dobrotlivo, prijasno, ſlatko beſedzo preloshil! Zhes tebe ſo toku dobri ti duhovni, koker tudi ti deshelſki Sodniki; zhes tebe ſo vſe ſodne hiſhe, zhes tebe ſe vſi s'enakim glaſam vsdignejo. Med tim ſe ti na tvojo nadolshnoſt saneſheſh, lepu molzhiſh, inu tvojo ſpravdo timu nebeſhkimu Ozhetu isrozhiſh. O koliku dergazhi ſe jeſt v' mojih, tudi mejhenih teshavah sadershim! Jeſt prezej vſe ſerze sgubim, jeſt ſylnu shaloſten, inu teshak perhajam, jeſt ſe ozhitnu pertoshim, jeſt ſkrivej sdihujem, jeſt per vſake ſorte ſtvareh tu preloshenje mojih krishov prov po beraſhku yſhem. Toku ſim jeſt reſ doſihmal obrazhal; pak poſihmal bo vſe dergazh. Ti o Goſpud! boſh moja pomuzh u' vſi naſrezhi, ti boſh moje ſavupanje v' ſapuſhenju, ti boſh moje veſele v' britkuſti. De bi mene ravnu taiſti pregajnali, kateri bi mene imeli braniti; de bi ſe lih moji Vikſhi zhes mene poſtavili, de bi lih zhes mene kupej dershali, inu potegnili ti, kateri ſo moje glihe, de bi lih ti, kateri ſo kej mejn, koker jeſt, zhes mene gori vſtali, toku bom jeſt nad tabo, moj

shaloſtni, inu od vſih sapuſheni JESUS! moj narterdnejſhi troſht imel, moje narbulſhi odshalenje vshival.

Shtation je per ſvetimu Lorenzu sunej mejſta. So deſet tavshent lejt odpuſtiki, inu ravnu tolikukrat ſhtirdeſet dnevov, inu odreſhenje ene duſhe is viz

Piſmu je is pete poſtave Pavloviga lyſta na Ephesarje. Naſ pregovarja, de my imamo po Chriſtuſovih ſtopinah hoditi.

Evangelium je is ednajſte poſtave ſvetiga Lukesha. Govory od isgajnanja tiga mutaſtiga hudizha, inu od ſvetiga Chriſtuſoviga vuka.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni Buh! my tebe profimo, poglej na shele tvojih ponishnih ſlushabnikov: inu k'naſhi brambi defnizo tvojiga Velizhanſtva iſtegni. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA PONDELEK

PO TRETI NEDELI V'POSTU.

Od Chriſtuſoviga Gajshlanja.

1. *Takrat je tedej Pilatuſh JESUSa popadl, inu ga je gajshlal.* (u) Oh! kaj

 sha-

(u) Joan. 19. v. 1.

shaloſtniga, kaj grosovitniga, kaj ſhtraſhniga nam bo tukej pred ozhy poſtavlenu? kar ſvejt ſtojy, ſe ni nezh grosnejſhiga, inu vezhi shalosti vredniſhiga vidilu. Pejdmo s'naſhimi miſlami v' Pilatushovo ſodno hiſho, tu je: pod ſtreho te grosovitnoſti, inu podejmo ſe v' prebivaliſhe enih, ne toliku erjuvezhih ludy, kolikur ſteklih sverin, vovkov, medvedov, inu Levov. Po tim, kir je Pilatuſh, ſkus vpitje tiga folka premagan, JESUSa voli tih Judov isdal, s'kaj enim velikim dovjanjam, s'kaj sa eno ſylo, inu grosovitnoſtjo ony na njega planijo? koku nazhloveſhku, koku navſmilenu ga sa njegovu oblazhilu popadejo? koku napreſhernu ga pred vſimi ludmy, ravnu koker eniga malu vredniga zhloveka, inu sanikarniga potepuha, do nagiga islezhejo? Ta narnadolshniſhi JESUS she pred timi narnaſramniſhimi ludmy ſtojy, veſ nag na ſvojimu zelimu teleſu. Kadu je tukej kuſ sapopaſti, de narezhem: s' beſedami dopovedati, kaj sa eno veliko shaloſt, inu ſramoto je letu timu narſramoshliviſhimu JESUSovimu ſerzu perneſlu? On je smel rezhi: *Moj obraſ je poln ſramote.* (x) Sakaj kir je on en ravnu taki shivot imel, kakerſhniga my imamo, je njemu leta njegova nagota sa vol ſramoshlivoſti toliku teshej dijala, kolikur vezh je bres vſiga kon-

za

(x) Pſal. 43. v. 16.

za njegova zhiſtoſt vſo nadolshnoſt teh narzhiſtejſhih diviz preſegla. Jeſt navejm, al je njemu is vſiga njegoviga terplenja kej teshej naprejperſhlu, koker leto nagoto med pregreſhnimi ſhalami, med naſramnim ſmeham, med nazhiſtimi pogledami, med klaſarſkimi beſedmy, med naſpodobnim ſpazhenjam, inu nagajanjam tih narnapreſherniſhih, inu narnaſramniſhih ſholnirjov preneſti? On je vender leto nagoto preneſl, inu on je leto bres vſe najavole, bres vſe toshbe preneſl, de bi ſe puſtil sa vol naſhe naſramnoſti, inu napreſhernoſti hudu imeti. On je letu ſvoje ſramuvanje ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu sa en ofer gori dal, de bi sadoſt ſturil sa taiſtu oſtudnu, inu zelu navarnu resgernenje tih teleſnih vudov, s' katerim ſe njih doſti zhes vſe poſtave te kerſhanſke ſpodobnoſti sadolshe. O vy naſramni ludji, kateri vy al drugim pohujſhanje dajete, kir niſte sadoſti na vaſhimu truplu pokriti, al ſami nad pogledam nagih teleſnih vudov jenu veſele imate, nadejlete toku hudu s' vaſhim sa vol vaſ do nagiga islezhenim JESUSam! Oblezite ſe, koker ſe ſpodobi, inu vy ſte JESUSa oblekli: odvernite vaſhe ozhy od nagote, inu vy ſte tiga ſramoshliviga JESUSa pokrili.

II. *Jeſt ſim pak perpravlen shlake prejeti.* (y)

De

(y) Pſal. 37. v. 18.

De je lih Chriſtus prov volan bil letu resmeſarjenje preſtati, toku je njega vender ta zelu navſmilena Judovſka truma na en ſteber pervesala, de bi s'tim ona ſvoji grosovitnoſti obilniſhi sadoſti ſturila, de bi loshej ſvojo hudo jeso nad nym venſpuſtila, inu de bi njega vezh saſramuvala. O Judji! koku naunznu je letu vaſhe ſvjetuvanje! sabſtojn bi bil ſteber, sabſtojn bi bli ſhtriki: lete bi leta Boshji Samſon, koker eno tanko nit, na enkrat reſtergal, ke bi on nabil s'eno drugo ketino vklenen. Na leto ketino nam ſveti Laurentius Juſtinianus kashe rekozh: *Nobenu drugu vesilu bi nablu moglu Syna Boshjiga per ſtebru dershati, ke bi blu vesilu te lubesni smankalu.* Naſh Isvelizhar je vender otel svesan biti, de bi on te terdne vesila naſhih grehov resvesal. Poglej o moja duſha! koku tvoj Isvelizhar, veſ nag na ſvojimu zelimu shivotu, inu na ſteber pervesan, ſvoje ozhy pruti tebi gorvsdigne, ja poſhluſhej, kaj on k'tebi rezhe: *Sturi ſe proſta is saves tvojiga vratú ti vlovlena Sionſka hzhy.* (z) Po tim, kir ſi ti ſkus greh frayoſt teh hzhera Boshjih sapravila, ſi ti v'hudizhovo ſlushabnoſt padla, po tim, kir ſi ti tu shlahtnu oblazhilu te nadolshnoſti sgubila, ſi ſi ti is navade greh delati eno verv ſpledla, ja eno shelesno ketino ſkovala. Sa vol leteh ſim jeſt sdej svesan,

(z) Isai. 52. v. 2.

san, de bi bla ti od taiſteh reſhena. *Sturi ſe* tedej *proſla is saves tvojiga vratu ti vlovlena Sionſka hzhy!* Reſtergej vesila tvoje hude navade, sbejshi is hiſhe tvoje ſhpotlive ſushnoſti. Frayoſt je v' tvoji oblaſti. Versi prezh od ſebe un teſhki jarm te Ægyptovſke ſlushabnoſti, kateriga ni mogozhe noſiti: naſramuj ſe tvoje grehe, kateri ſo reſ te narteshiſhi ketine, enimu Nameſtniku Boshjimu na snanje dati, de on tebe od letih odveshe. Na eno tako visho boſh ti meni polohkala lete moje vesila, s' katerimi ſim jeſt sdej sa vol tebe na ſteber pervesan. Sakaj zhe ti ſhe dalej po tvoji pregreſhni navadi naprejshiviſh, toku ti ſzer meni sdej ſhe vezh ſhtrikov ſpledeſh, ti tolikukrat sa me novu shelesje, nove ketine kujeſh, kolikurkrat le tvoj navajeni greh na novu dopernеſeſh; ali vari ſe, *ti boſh* enkrat *na rokah, inu na nogah svesana v' te sunajne temnize vershena.* (a)

III. *Deshelſkiga Oblaſtnika sholnirji ſo perjeli JESUSa, ſo ga noter pelali v' ſodno hiſho, inu ſo k' njemu vſo sholnirſko trumo iſklizali.* (b) Toliku rabelnov zhes eniga ſamiga zhloveka! sakaj ena sholnirſka truma je is petſtu, pet, inu pedeſet glav obſtala. Namerzh grosovitnoſt ni mogla ſkus roke le eniga ſamiga, al njih malu sholnirjov naſite-

na

(a) Matth. 22: v. 13. (b) Matth. 27. v. 27.

na biti, je blu treba eno zelo sholnirſko trumo vkupej poklizati. O! ob kaj sa enimu zhaſu je blu kedej na ſvejtu take ſorte dovjanja viditi? Kaj sa en, de ſi lih ſhe toku grosovitni rod je super eniga ſamiga zhloveka, inu ſzer super eniga zhloveka od te nardrobniſhi rodovine, od tiga narſlabſhiga shivota, ſkus toliku rabelnov ne le ſamu roke, ampak tudi glaſ, ſmeh, ozhy dovjal? Ony ſo te narnadolshniſhi Chriſtuſove vude is ſhibami, is ſhtrikami, s' jermenami, s' ketnami resmeſarjali, inu med tim, kir ſo ony bres vſiga narmajnſhiga vſmilenja rane na rane nakladali, ſo ony ta narſvetejſhi Chriſtuſov ſhivot toku grosnu isdelali, inu smartrali, de je bil veſ en otok, ena rana, ena bolezhina. Po Isaiasovimu prerokuvanju *niblu nobeniga sdravja na njemu od podplate te noge do verha te glave.* (c) Judji ſo ſe bali, de bi Pilatuſh Chriſtuſa po gajshlanju vennaſpuſtil, kateri je vezhkrat njegovo nadolshnoſt ozhitnu branil: sa vol tiga ſo ga ony toku grosovitnu resmeſarjali, de bi on njim imel pod rokami vmreti, inu de bi ſe ony vſaj na to visho s' njegovo kervjo napyli, po kateri jih je she tolikajn zhaſa shejalu. Poglej, o zhlovk! zhe je tebi mogozhe letu grosovitnu resmeſarjenje pogledati, popraſhej, zhe tebi shaloſt beſedo nasa-

pre,

(c) Isai. 1. v. 6.

pre, poprashej: o moj JESUS! kaj ſi ti ſturil, sa zhiger volo bi ti bil vreden gajshlan biti? Poſhlushej njegov odgovor: *Greſhniki ſo na mojimu herbtu kovali: ony ſo ſvojo krivizo dolgu dopernaſhali.* (d) Toku, toku JESUS terpy, kir ſe med tim naſhi vudi v' pregrehah gorsadershe, inu reſveſele. Te oſtudne, inu shivinſke ſladnoſti zkloveſhkiga trupla ſo toku tu nadolshnu, inu zhiſtu Chriſtuſovu telu resmeſarjale. Sveti Bernard lete moje beſede poterdi rekozh: *On* (JESUS) *je bil po zelimu ſvojimu teleſu gajshlan, dokler ti s' zelim tvojim shivotam nazhiſtoſt dopernaſhaſh, inu ſi veſ v' prepovedanimu veſelu sapopaden.* O nazhiſtoſt! koku dolgu ſhe boſh ti tvojiga Goſpuda toku grosovitnu gajshlala? JESUS bo toku grosnu isdelan, kir ſe ti, o kriſtian! pruti tvojimu resgojsdanimu truplu premehak iſkasheſh, inu letimu prevezh ſkus perſte gledaſh. *Veliku je gajshel tiga greſhnika.* (e)

IV. *Pilatuſh je JESUSa popadl, inu ga je gajshlal.* (f) Na zelimu Chriſtuſovimu teleſu ni blu nobeniga meſta bres rane, noben krey ni od tepenja, inu bolezhine proſt oſtal. Taiſti je bil med sholnirjami sa tiga narpridniſhiga, sa tiga narſerzhnejſhiga derſhan, kateri je groſovitniſhi po njegovih vudah

(d) Pſ. 128. v. 3. (e) Pſ. 31. v. 10. (f) Joan. 19. v. 1.

vudah mahal. Njih dosti se je v'prizho snesshlu, kateri so sholnirje podshuntali, de le imajo dobru pertiskati, tudi takih ni mankalu, kateri so te grosovitnishi rabelne hvalili. Ta sholnirska truma si je med sabo serze delala, inu kader je kje eden od tepenja truden postal, inu persylen bil pozhivati, je prezej en drugi, prov mozhan, inu she zelu terden h' Christusu perstopil, inu ga je sazhel s'vso svojo mozhjo mlatiti, inu s'tim namestenjam so si per gajshlanju eden timu drugimu muzh dajali. Kar kol so ony samogli na zelimu Christusovimu telesu sadeti, resbyti, okryvaviti, resmesarjati, inu restergati, vse so obilnu sadeli, resbyli, okryvavili, resmesarjali, inu restergali. Med letimi navsmilenimi shlakami je ta narpoterpeshlivishi JESUS veliku terdnejshi stal, koker taisti steber, na kateriga je on bil pervesan, on je skus svojo naisrezheno serzhnust, muzh, inu stanovitnost, ostroge, inu vse k'tepenju perpravlenu orodje skerhal, vse, de si lih she toku mozhne, inu terdne vojshake ene zele sholnirske trume ob vso njih muzh perpravil. Leti so vsi oslabeli, inu so mogli od tepenja nehati, inu on je she vender volan, ja shelan ostal sa nas terpeti. Leti ga niso samogli toku grosnu isdelati, de bi on nabil shelel she vezh, inu hujshi britkusti prestati. Ali o moj JESUS! koku se

je

je permirilu, de ſi ti tvojo Viſokuſt toku ſlo ponishal? od kot je leta tvoja toku velika dobrotlivoſt pruti nam perſhla? Ena ſama kapelza kervy je bla sadoſti sa odrefhenje tiga zhloveſhkiga rodu: sakaj ti tedej zelo potoke prelyvaſh? *Kar bi bil JESUS* (ſe ſveti Bernard resglaſy) *lohku s' eno kapelzo opravil, tu je on otel s' enim zelim potokam* te kervy *opraviti, inu kar je blu sadoſti sa zeno, tu ni blu sadoſti sa lubesen.* De bi blu ñaſhe odrefhenje obilnu, ni le ena kapelza, ampak je en zel potok te kervy, inu leta ni le is eniga, ampak je is vſih vudov Chriſtuſoviga teleſa vunkejtekl. O obilna, inu naismirjena muzh te lubesni! O Goſpud JESUS! jeſt vejm, inu jeſt sa reſ vejm; ti nifi letu is nobene druge miſli preneſl, koker de bi nam s' tim na snanje dal, koku ſlo ti naſ sa lubu imaſh. O zhlovk! O moja duſha! kaj sa eno veliko dolshnuſt my imamo? Koku ſkopi, koku nadarotlivi ſmo my v' lubesni pruti Bogu! Koku malu my prov is ſerza ſturimo, de bi my eno toku obilnu tekozho lubesen poplazhali, morebit my tudi sa leto nobeno ſlushbo ene prave lubesni nasaj napovernemo? On bres vſiga konza, bres vſe mire lubi, de bi naſ podvuzhil, de *je ta narbulſhi visha Boga* pruti *lubiti, kir ga zhlovk bres vſe mire lubi*, ſo beſede ſvetiga Bernarda.

Sdihuvanje.

O ti narpoterpeshliviſhi JESUS! jeſt veſ oſtremim, kir jeſt nad tabo med tolikajn shlakami, v' enimu toku obilnimu prelyvanju te kervy, per toku velikih bolezhinah eno tako poterpeshlivoſt, eno tako lubesen pruti meni sagledam! Ti ſi vſe letu od berizhov, inu rabelnov toku volnu preſtal, inu jeſt nozhem ne enkrat od tvoje lubesnive ozhetne roke le en shlak prejeti. Jeſt yſhem moje shivlenje v' dobrih dneh dopernaſhati, kir tebe tvoji ſovrashniki toku hudu imajo, toku grosovitnu isdelajo, inu vender ſo le tvoje rane gole snaminja te lubesni. Tepi mene, o Goſpud! tepi mene, de me naboſh na vekumej tepl. Tukej shgy, tukej ſekej, de le boſh meni na vekumej persaneſl. Kateri bodo tepeni, ti ſo otrozi, kateri ſe goſte, ti ſo ſovrashniki Boshji. Jeſt rajſh ozhem sa moje grehe na timu ſvejtu sadoſti ſturiti, koker pak letu sadoſti ſturjenje na un ſvejt odlaſhati, inu v' enu sadoſti terplenje ſpremeniti. Tukej ſe sa te dopernesene pregrehe ſkus enu ſamu volnu preneſenje vezh sadoſti ſtury, koker tamkej ſkusi vezh lejt grosnu terplenje. Pole, o Goſpud! *jeſt ſim perpravlen*, od tebe *otepen biti.* (g)

Shta-

(g) Pſal. 37. v. 18.

Shtation je per ſvetimu Marcu. So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is pete poſtave teh zhetertih Krayle vih Bukov. Eliseus Naamona od njegovih gob osdravi.

Evangelium je is zheterte poſtave ſvetiga Lukesha. Nazarenarji Chriſtuſa od ſebe prezh sasheno.

Zirkovna Molitov.

OGoſpud! my tebe proſimo, vly dobrotlivu tvojo gnado v'naſhe ſerza: de bomo tudi toku naſhe pozhutke od vſe ſhkodlive nasmaſe nasajdershali, koker ſe te meſene jedy ognemo. Skus naſhiga Goſpuda. &c.

NA TOREK

PO TRETI NEDELI V' POSTU.

Chriſtus bo s' ternjam kronan.

I. *Ti sholnirji pak ſo njega* (JESUSa) *noter pelali v' lopo ſodne hiſhe, inu ſo k' njemu iſklizali vſo sholnirſko trumo, inu ſo en ſkarlatni plajſh okul njega dijali.* (h) Ti hudobni rabelni ſhe v' kratkim nikar niſo ſiti taiſte JESUSove kervy, katera je bla v' njegovimu ſtraſhnimu, inu grosnimu gajshlanju prelyta, ony ſe ſhe k' eni novi, inu vezhi gro-

(h) Marc. 15. v. 16, 17.

sovitnosti napravlajo. Kumej so ony en malu spozhili, inu od velikiga truda se oddahnili, po tim, kir so bli Christusa zelu navsmilenu resmesarjali, toku she hite njega s'novimi fershmajhtimi sasramotiti, inu s' novimi bolezhinami napolniti. Ony se sami od sebe, bres dopushenja tiga Oblastnika, bres povela eniga Sodnika, le samu skus svojo lestno napreshernost pergajnani, eniga noviga, inu dosihmal na timu svejtu nikol sashlishaniga nagajanja podstopijo. *Sholnirji so ga* tedej *pelali.* Namerzh JESUS je bil sa vol tolikajn per enimu toku grosovitnimu restepenju reslyte kervy ves oslablen, de skor ni bil v'stanu le eno stopino sturiti, inu sa vol tiga je on mogl pelan biti. *Sholnirji so njega noterpelali v' lopo sodne hishe*, de bi sa vezh ludy prestor bil leto hudobno grosovitnost viditi. *Ony so k' njemu vso sholnirsko trumo isklizali*, de bi on tolikajn vezh fershmaguvan, inu sasramuvan bil, kolikajn vezh bi blu gledavzov, inu sasramuvavzov. Tamkej so ony njemu po syli dol stergali njegovu oblazhilu, kateru se je she te sasedene kervy, inu teh en malu poprej sturjenih ran zhes ves njegov shivot perjelu, inu terdnu dershalu, inu s'tim so ony njemu vse njegove poprejshne rane na novu respraskáli, vse njegove stare bolezhine supet ponovili. K'enimu sasramuvanju, ravnu, koker de bi

se

ſe on bil otel ſam ſebe h' Kraylu ſtaviti, *ſo en ſkarlatni plajſh okul njega dijali*, pak le en ſtari, en reſtergani, en zelu povalani ſkarlatni plajſh, inu is toku oblezheniga ſo ſe na vſo mogozhno visho norza delali. Ali kadu je letu ſturil? Letu ſo namerzh ſturili ti Rimſki *sholnirji*, eni zelu ſerbeshni, navſmileni, sa poboy vſih drugih rojeni ludji. Koliku jih je blu? *ena zela sholnirſka truma.* Kaj ozhe resgojsdaniſhiga, inu naſramniſhiga biti, koker ena taka truma, v' kateri ſe vſakteri ſramuje, zhe on ni ta narresgoisdaniſhi, ina ta narnaſramniſhi is vſih ſvojih tovarſhov. Kadu je bil ta narhujſhi, kadu pred vſimi drugimi kriv? Ti o greſhnik! kateri ti v'prevsetnimu oblazhilu veſ napihnen inu podpert okulhodiſh, kateri ſe zhes tvoj ſtan ſnashiſh, ihu noſiſh, kateri ti po pravizi, inu tudi po krivizi is puta, inu kervy tih ſirotnih ludy blagu vkupej ſpravlaſh, de letu potler sa napotrebno, sa preobilno ſnago tvojiga ſtrohliviga shivota sapravish. Chriſtus je bil nekedej v'revne pelnize povit, sdej s' enim belim oblazhilam, koker en norz, sdej s' enim ſkarlatnim plajſham, koker en ſmeſhni Krayl, obdan; inu ti, ravnu koker ta bogati poshreſhnik, v' tenzhizo, v' ſkarlat, v' shido oblezhen, prevsetnu ſam ſebe ogledujeſh; al ti pak naboſh tudi, koker ta sdej ſpomneni bogati poshreſhnik, v' paklenſkimu bresnu poko-

pan? Tertulianus nam dobru ſvjetje, rekozh: *versimo prezh to posemelſko ſnago, zhe shelimo to nebeſhko sadobiti.*

II. *Ony ſo eno ternaſto krono ſpledli, inu ſo jo na njegovo glavo poſtavili.* (i) Letu je she tu drugu snaminje ene krayleve oblaſti, kateru ſo ony ſylnu hudobnu k' sanizhuvanju tiga krayla vſih kraylov, k' saſramuvanju Synu Boshjiga obernili. Tukej moremo my prov ſerzhni biti, de nabomo le savol ſamiga ſpomina ene toku velike hudobije v' omedlevzo padli, inu pojemali. Leti zelu naſramni hudodelniki ſo vseli terne, ta narsanizhliviſhi, inu le ſamu k' maſhzhuvanju te pregrehe od semle naprej pognani sraſek (*Prekleta bodi semla v' tvojmu delu - - ona bo tebi ternje, inu oſat rodila*) (k) Leti zelu naſramni hudodelniki, pravim jeſt, ſo vseli te narbodezhejſhi terne, lete ſo ony gredozh po podobi ene krone vkupejſpledli, ali veliku vezh v' en kup vergli, ſo jih na glavo mojiga JESUSa pertiſnili, inu, de bi leti kosho, meſu, inu kosty globokejſhi, zelu do moshgan, prederli, ſo jih ony s'kolami mozhnu potovkli, dolpotlazhili, inu v' glavo notergnali. Kadu bo na tu miſlil, inu nabo sravn zele potoke teh ſovsa prelyval, nabo sravn to narvezhi shaloſt v' ſvojmu ſerzu obzhutil? Poglej, o kerſhanſki zhlovk! poglej

tvoji-

(i) Marc. 15. v. 17. (k) Gen. 3. v. 17, 18

tvojiga krayla, tvojiga Goſpuda, ja tojiga Ozheta s' eno krono na ſvoji glavi, *s' eno krono, katero mu je njegova Mati*, (l) ta Judovſka ſhula, ali Synagoga, *na glavo dijala*, ja s' katero ſi ti njega kronal. Vejſh, kadaj? Namerzh takrat, kader ſi ti na Chriſtuſovu terplenje posabil, kader ſi ſe veſ s' roshami nataknil, kader ſi ſe v' prepovedanih ſladnoſteh, inu v' meſenih luſhtah, kolikur je le blu tebi mogozhe, okul valal, inu niſi nezh drugiga, koker terne Chriſtuſu zhes puſtil; kader ſi ti tvojo glavo is ene nezhemernoſti, inu drugim k' enimu sapeluvanju prelepu napravlal; kader ſi ti oſtudne miſli, inu te nargerſhi dosdevke radovolnu v' glavi imel; kader ſi ſe ti zhes druge prevsetnu s' tvojo glavo povsdiguval; kader ſi ſe s' leto tvojim Vikſhim, inu Visharjam vpiral; kader tvoj ſamovolni vrat niſi otel vkreniti v' jarm taiſtiga obrazhanja Boshjiga, kateru je tebe amſhlu, ampak ſi prov prevsetnu, prov terdovratnu yſkal timu ſe obraniti. O kriſtiani! ponishejte vaſhe glave pred Bugam, poniſhejte jih pred zhlovekam, de s' tim vaſhimu kraylu pokorſhino iſkashete, inu, kir je veſ saſramuvan, en troſht perneſete. Tertullianus naſ toku opomina: *Vy ſte vaſho glavo Bogu dolshni; zhe samorete, toku njemu leto na eno tako visho napravleno povernite.*

(l) Cant. 3. v. 11.

na kakerſhno visho je bla njegova glava napravlena, kader je njo sa naſ goriofral.

III. *Ony ſo njemu en terſt v' niegovo deſno roko podali. Inu ſo pred nym dolpokiekuvali, inu ſo is njega ſmeh delali, rekozh: Srav bodi ti krayl tih Judov! Inu ſo vajn pluvali, inu ſo vseli ta terſt, inu ſo shnym na njegnvo glavo butali.* (m) O vſiga saſovrashenja vredna naſramnoſt, inu prov nagnuſnu dovjanje! K' podobi eniga ſi domiſhluvaniga, inu toku rekozh, v' ſajnah isvoleniga krayla je ſhe ena prov nezhemerna krayleva palza mankala; satorej ſo ony Chriſtuſu en terſt, to narſlabiſhi ſtvar na ſvejtu, v' njegove roke podali, de bi mu s' tim njegovo napremoshnoſt oponaſhali. O moj Goſpud! kje je taiſta *shelesna ſhiba, s' katero ti*, po prerokuvanju tiga krayleviga Preroka, (n) *imaſh zhes Ajde kraluvati, inu nje, koker eno lonzharſko poſodo resbyti?!* Kje je taiſta tvoja popolnama oblaſt, sa vol katere ſi ſe ti ſmel pohvaliti, rekozh: *Meni je vſa-oblaſt dana v' nebu, inu na semli?* (o) Sakaj ſe ti sa vol letiga saſramuvanja namaſhzhujeſh? Sakaj ti naiſkasheſh muzh tvoje vſigamogozhnoſti? JESUS naiſkashe muzh ſvoje vſigamogozhnoſti; ampak on meni, inu tebi, o kerſhanſki zhlovk! ſvoj terſt kashe, inu on nama tiga kashe, de bi ma

dva

(m) Matth. 27. v. 29. 30. (n) Pſal. 2. v. 9. (o) Matth. 28. v. 18.

dva imela nad letim, koker nad eno pravo podobo, ſlabuſt te zhloveſhke premoshnoſti, inu prasnuſt, nezhemernoſt te poſvejme zhaſty sagledati, inu ozhitnu ſposnati. En terſt naglu raſe, inu ſe hitru na kviſhku gori povsdigne, na sadnu ſe she reſuje v' enu, koker pirje, lehku zvetje, kateru ta narmajnſhi ſapa na vſe platy resneſe. Per enimu terſtu ni nezh terdniga, nezh pridniga, ne v' njegovimu ſadju, ne v' njegovimu zvetju; le ſamu tu on nad ſabo ima, de je lehak. Vuzhimo ſe is tiga, o zhlovk! koku prasna, inu nezhemerna, koku naſtanovitna je vſa zhloveſhka muzh, koku lohka ſe nji kej superniga pemiri: vuzhimo ſe, na kaj sa en ſlabi peſk je tudi ta Zeſarſka, inu Krayleva Viſokuſt naſtavlena! Inu vender perjasnoſt tih velikih Goſpudov per naſ toliku vela, de ſi my doſtikrat leto pred gnado Boshjo isvolimo. *Preklet je ta zhlovk, kateri* na eno tako visho *ſvoje savupanje na eniga zhloveka poſtavi.* (p) *Ti ſe na eno terſtino palzo sanaſhaſh.* (q) Leta meſena roka, ozhem rezhi: en mogozhni zhlovk samore malu mozhy, inu ſhe mejn prida, ja on nam zelu nezh prave ſrezhe namore toku oblubiti, de bi ſe my ſmeli saneſti. Kaj je tedej muje vredna, de bi ſe my timu perlishuvali? de bi my tiga, koker eniga malyka, molili? Tvoj terſt,

(p) Jerem. 17. v. 5. (q) Isai. 36. v. 6.

moj Goſpud! tvoj terſt, moj narlubesniviſhi Krayl! bo moja muzh! Ti boſh moje perbejshaliſhe! Jeſt ſe po tvojmu ſvetimu navuku nabom bal pred taiſtimi, *kateri telu omure, duſho pak namorejo omuriti.* Jeſt ſe bom bal pred tabo, inu pred taiſtim terſtam, kateriga ti v' tvojih ſvetih rokah dershiſh, *kir ti samoreſh telu, inu duſho v' paklu pogubiti.* (r)

IV. *Ony ſo pred nym dol poklekuvali, inu ſo is njega ſmeh delali, rekozh: Srav bodi ti Krayl tih Judov! Inu ſo vajn pluvali, inu ſo vseli ta terſt, inu ſo shnym na njegovo glavo butali.* (s) *Inu ony ſo njemu shlafernze dajali.* (t) Po tim, kir ſo she bli leti hudodelniki Chriſtuſa s' vſemi snaminjami eniga ſmeſhniga Krayla obloshili, inu saſramuvali, je ſhe na sadnu k' britkuſti letiga narſhpotliviſhiga terplenja, inu sanizhuvanja taiſtu dolſhlu, de bi ony tudi njemu med velikim ſmeham tih narnapreſherniſhih ludy ſkus iſkasanje ene ſpazhene, inu norzhave zhaſty nagajali. Leta is norzhije pred nym ſvoje kolena perpogne, inu ga k' enimu ſmehu moli, un njega is ſmeſhnimi, inu ſuſebnu fershmajhtnimi beſedami, koker eniga krayla, posdravla, eden v' njegovu narſvetejſhi oblizhje pluje, ta drugi njegovo glavo s'terſtam mozhnu bye,

njih

(r) Matth. 10. v. 28. (s) Matth. 27. v. 29. 30. (t) Joan. 19. v. 3.

njih vezh je, kateri ſe zelu naſramnu podſtopijo njemu shlafernze dajati. O grosovitnoſt, kakerſhne bi nablu enkrat od enih ſhe dvojih ludy perzhakati! Inu leto vender moj Isvelizhar bres vſe najavole, bres vſiga iſkasanja te narmajnſhi supernoſti ſuſebnu poterpeshlivu preſtojy, ſkateri, *kader je on terpel*, inu, kader je on toliku naſpodobniga, toku dolgu, inu od toku maluvrednih ludy, od toku sanizhlivih potepuhov terpel, nezh *ni shugal.* (u) Vezhni Goſpud Buh! al je pazh blu mogozhe, de bi ſe bla al ponishnoſt, inu poterpeshlivoſt Synu Boshjiga globokejſhi dol ſpuſtila, al pak ſerbeshnoſt, inu grosovitnoſt tih narnaſramniſhih ludy vikſhi gori povsdignila? Ja letu sadnu je blu reſ mogozhe. Sakaj sdej naſhe saſmehuvanje, inu naſramnoſt Goſpud Bogu toliku teshej naprejpride, kolikur nagnuſniſhi je letu, de ſe my (kir ſmo s'luzhjo te prave vire reſvitleni, kir ſmo s'toliku dobrutami Boshjimi obdarvani, kir ſmo od JESUSa ſkus njegovo ſveto Kry odreſheni, kir virjemo, de ſe Buh povſod v' prizho snajde, kir ſposnamo, de je on v' timu narſvetejſhimu Sacramentu, ali ſkrivnuſti tiga Altarja pod podobo tiga kruha ſkrit, inu sagernen,) de ſe my, pravim jeſt, vender nezh nabojimo njega saſmehuvati, porednu zha-

(u) 1. Petri 2. v. 23.

zhaſtiti, s' lashnivo, le ſamu k' videshu napravleno poboshnoſtjo, ali andohtjo, koker eniga ſmeſhniga Boga, moliti. Sakaj kolikukrat ſe my Goſpud Bogu v' zirkvi le ſamu s' enim kolenam,, koker Judji, perklajnamo, na tu drugu kolenu pak ſe my vredni naſturimo pred nym dolpaſti? kolikukrat my v' prizho njega norzhujemo, inu ſmeh delamo? kolikukrat ſe my od njega prezh obernemo, inu ſe osiramo po obrasah, inu po kaj sa enih obrasah? kolikukrat ſe ſhe my pred letimi obrasami globoku, ſkor dol do tav perpogujemo? kolikukrat ſe my v' timu ſvetimu krayu s' nazhiſtimi miſlami, s' naſpodobnimi pogledami, s' naſramnim miganjam, s' klafarſkimi beſedmy resveſelimo? Kaj drugiga my takrat delamo, koker de my JESUSa saplujemo, inu saſramujemo? Al bo pazh Goſpud Buh vſe letu od naſ bres maſhzhuvanja terpel.

Sdihuvanje.

O ti dolgu sanaſhajozhi JESUS! koliku, inu koku krivizhniga saſramuvanja, s' koku myrnim ſerzam ſi ti vender od sholnirjov preſtal, kir ſo ony tebi, koker enimu ſmeſhnimu kraylu, eno ſkarlatno zapo okal ram, eno ternaſto krono na glavo, en terſt v' roke dijali. O moj Goſpud! moj narlubes-

besniviſhi Krayl! de bi jeſt v' ſtanu bil tebe prov pozhaſtiti, ſe pred tabo zelu globoku noter do te naismirjene globozhine perklajnati, inu s'tim mojim ponishanjam lete tebi ſturjene ſhpotlive krivize vſaj nikoliku nameſtiti, inu pobulſhati! Jeſt vejm, ravnu takrat, kader ſo ti hudobni berizhi na eno toku naſpodobno visho is tebe ſmeh delali, ravnu takrat ſo tebe Angelzi, koker ſvojiga Goſpuda, inu Stvarnika, is vſo dolshno ponishnoſtjo zhaſtili, inu ſo ſvoje oblizhje sakrivali, de bi le letu tvoje toku oſtudnu ſaſramuvanje navidili. O Buh! perpuſti, de jeſt mojo volo s' letimi Angelſkami ſlushbami sdrushim. Jeſt ſe tebi veſ podvershem, jeſt tebe mojga Boga ſposnam, zhaſtim, molim, inu ozhem tebe na vſe vezhne zhaſe moliti.

Shtation je per ſveti Pudentiani. So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is zheterte poſtave teh zhetertih kraylevih Bukov. Ta Prerok Eliseus eni vdovi olje pogmira.

Evangelium je is oſemnajſte poſtave ſvetiga Mattheusha od poſvarjenja ſvojiga blishniga.

Zir-

Zirkovna Molitov.

Vſhliſhi naſ vſigamogozhni, inu Miloſtlivi Goſpud Buh! inu dodejli nam dobrotlivu dary eniga k'isvelizhanju dobriga ſdershanja, inu ſtresnoſti. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA SREDO PO TI TRETI NEDELI V' POSTU.

Chriſtus bo Judam pred ozhy poſtavlen. Pole en zhlovk!

I. *Na tu je Pilatuſh supet vunkej ſhal, inu je k' njim* (k' Judam) *rekal: Pole! jeſt ga vunkej k' vam perpelem, de vy ſposnate, de jeſt nobene krivize na njemu nanajdem.* (x) Pilatuſh je na vſe platy miſlil, koku bi on ſvoji vejſty sadoſti ſturil, inu Judam ſe vender nasamiril. Pilatuſh je menil, de bodo kej Judji ſkusi pogled te zelu revne Chriſtuſove podobe omezheni, on je terdnu savupal, de ſe leti bodo zhes Chriſtuſa vſmilili, kir bodo njega na zelimu shivotu resmeſarjeniga, s' ternami prebodeniga, od ſlabuſti sa vol tolikajn prelyte kervy kumej na nogah ſtojezhiga sagledali. Ali o Pilatuſh! ti ſi sabſtojn to-

(x) Joan. 19. v. 4.

toliku persadevash, ti sabstojn tvojo krivizo s' vse sorte savitim domishluvanjam sakrivash. Sej je le enu samu potrebnu, de ti namerzh Christusa spustish, inu s' tim tvojo vejst potolashish. Nasramuj se pred slushbo eniga Sodnika: bodi ta, sa koger se nosish, nosi se sa tiga, kadur si. Serzhnu povej, kar sam per sebi sodish; sturi, kar povesh; stoj sa resnizo. Ti si she ozhitnu pred vsimi ludmy rekal: *Jest nobene krivize na njemu nanajdem.* Sakaj ti letu s' dijanjam naiskashesh? sakaj ti to nadolshno kry prelyvash? Ta satosheni more od krivize odvesan biti, kir ga namore toshnik previshati, toku praviza kashe. Vse letu Pilatush nashlishi, nasastopi, ampak le isgovarja; inu sa tu Christus terpy, sa tu bo on krishan, sa tu on vmerje. O kersanski zhlovk! *Noben namore dvema Gospudama slushiti,* (y) sakaj *ke bi jest ludem dopadl, bi jest nabil Christusov slushabnik.* (z) Na eno plat se je treba oberniti, kaj se my na obe strany napravlamo? My szer ozhemo Bogu slushiti, pak le toku, de bi my hudizha nashalili; my si naprejvsamemo sa Christusam hoditi, pak vender se nam toshi ta svejt sapustiti. Ali *kaj sa enu tovarshtvu ima luzh s' temo?* (a) Ta malyk Dagon, inu skrina Boshja namoreta v'e-

(y) Matth. 6. v. 24. (z) Gal. 1. v. 10. (a) 2. Cor. 6. v. 14.

v' enimu ſerzu vkupej ſtati, inu prebivati. Kaj ti ſam per ſebi ſklenesh? kam ſe nameniſh? Tavshent ſvejtov, ke bi jih poſedl, bi jeſt otel sanizhuvati, inu ſe tebe moj JESUS terdnu dershati, jeſt nigdar nimam od tebe na vekoma lozhen biti.

II. *Pilatuſh je k'njim rekal: Pole en zklovk!* (b) O pazh en shaloſtni, inu miliga jokanja vredni pogled: viditi tu nardrobniſhi, inu tu narnadolshniſhi JESUSovu telu s'tavshent ranami resmeſarjenu, s' obilno, ſhe tekozho kervjo vſe polytu, s' plunkami, s' progami, s' otokam, is saſtajeno kervjo, s' gnojnimi gerzhami toku isdelanu, inu resdijanu, de *ni ne podobe, ne lepote* eniga zhloveſhkiga shivota *imelu.* (c) Kadur bi nabil vejdl, kaj ſe je permerilu, bi nabil mogl Chriſtuſa v' leti podobi ſposnati, aku bi on nabil ſhliſhal tiga deshelſkiga Oblaſtnika od njega ſprizhati: *Pole en zhlovk!* Odprite ſe vy Nebeſa, inu oſtremite na leta ſylnu shaloſtni pogled. Nebeſhki Ozha! Pole! leta toku grosnu isdelani zhlovk je tvoj Edinrojeni Syn, *ta narlepſhi med vſimi ludmy.* (d) On *je tvoj lubesnivi Syn, nad katerim ſi ti enu veliku dopadajenje imel.* (e) Pole! leti, kateri sravn ſtoje, kateri ſe ſylnu resveſele, kateri krizhe, de ima tvoj Syn vmorjen biti, leti ſo ti Judji.

(b) Joan. 19. v. 5. (c) Isai. 53. v. 2. (d) Psal. 44. v. 3. (e) Matth. 17. v. 5.

dji. Skus letih ſvjetuvanje, perpomuzh, ſylo, naſramnoſt je JESUS na eno toku grogrosovitno visho ob vſo zhloveſhko podobo perpravlen. Treſhi v' nje! maſhzhuj ſe nad njimi, nobene ſorte tiga maſhzhuvanja ni, kateru bi ſi ony nabli tavshentkrat saſlushili. Sapovej, de ogen is jaſliga neba pade, inu jih poshge, al de semla od ſak ſebe respozhi, inu jih poshre. Pahni jih prezej sdej v' paklenſki bresen k'vezhnimu terplenju, de ſe navuzhe taiſtimu vezhi zhaſt iſkasati, is kateriga ſo ſe toku gerdu, inu tolikukrat norza delali. Nej uni Goſpuda obzhuijo, kateri niſo oteli Ozheta imeti; nej Sodnika ſkuſijo, kateri ſo ſe pred Mojſtram, inu Vuzhenikam branili. Ali pozhaſnu moja duſha! obudi druge, krotkejſhi miſli. Vſe letu ta nebeſhki Ozha vidi, pred zhiger ozhmy nezh namore ſkritiga biti. On vidi ſvojiga Syna, kateriga je vſelej lubil, grosovitnu resmeſarjeniga; on pak vender lete, kateri ſo nad enim takim resmeſarjenjam krivi, nezli naſhtrafa; sakaj *on je njega sa vol pregreh ſvojiga folka vdaril.* (f) Ke bi ſe on otel sa vol lete grosovitnoſti maſhzhuvati, toku bi on v' naſ (o gorje nam!) toku bi on v'naſ greſhnike treſhl, nebu bi na naſhe glave treſkalu; sakaj JESUS je s' naſhimi rokami, katere my k'pregreſhnim rezhem iſtegujemo, to-

N ku

(f) Isai. 53. v. 8.

ku isdelan. *Pole en zhlovk!* Tiga ti dolprosi, shaluj o pregsshni zhlovk!

III. *Pole en zhlovk!* (g) Kumej je Christus, od Pilatusha perpelan, na letu strashnu, k' ogleduvanju vikshi goripostavlenu mestu stopil, toku sdajzi bres shtivenja veliku ludy od vseh strany vkupejpridejo, ti mejheni, inu ti veliki, sholnirji, inu mejstni ludji, Pisarji, inu Pharisearji, Farji toku dobru tiga praviga Boga, koker tudi tih malykov is vsih rodovov, is vsih folkov semkej perlejte, kateri vsi s' enakim glasam, ravnu, koker de bi bli ony obdovjali, vpijejo, pergajnajo, sylijo, de ima JESUS krishan biti. Tudi ti pertezi o Gresshnik, sa vol kateriga bo susebnu leta shalostni ogled pelan! *Pole en zhlovk!* kateri je sa vol nas, inu sa vol nasshiga isvelizhanja is Nebes dol persshal, je podobo eniga hlapza na se vsel, inu je zhlovk postal. *Pole en zhlovk!* kateri je od svojih mladih nog naisrezhenu veliku tesshkih del moshku dopernesl, naisrezhenu veliku grosnih teshav volnu prestal, de bi on tebe od tvoje pregrehe, v' kateri si ti bil spozhet, inu gorisrejen, ozhistil. *Pole en zhlovk!* Odper tvoje ozhy, oberni semkej tvoje misli, poglej, inu spremishluj letiga zhloveka. Presshtej njegove rane, prevdari njegove Bolezhine, spravi vkupej njegovo kry, poglej ter-

(g) Joan. 19. v. 5.

ſterne, is leteh toku grosovitnih snaminjov she ſkleni, koku veliki, koku teſhki ſo tvoji grehi, is katerih bi zelu noben nabil mogl vensbriſan biti, aku bi nabil Syn Boshji, leta zhlovk, sadoſti ſturil. O greh! o ti grosovitna dovjazhina! Sdej ſposnam, koku velika je tvoja oſtudnoſt, koku velika je tvoja hudobija! vſih ludy, kateri ſo na timu ſvejtu, al kateri ſo kedej bli, al ſhe snajo biti, ja vſih Angelzov saſlushenje bi nablu sadoſt mozhy imelu, sa te satreti, inu konzhati; Syn Boshji, ta narſvetejſhi med vſimi Svetimi, ſi je isvolil rojen biti, terpeti, inu vmreti, de bi tebe, o greh! k'nezh perpravil. Is zene Chriſtuſove Kervy ti teshotiga greha dolvsemi, inu, kir ſe ti tolikajn ſkus veſ zhaſ tvojiga shivlenja do te ure dopernesenih grehov v'tvoji vejſty kriv snajdeſh, padi dol na tvoje pregreſhne kolena, sagerni tvoje oblizhje, jokej ſe, shaluj, proſi sa odpuſhanje, tedej - - *Pole en zhlovk!* kateri nabo enu sgrevanu, inu ponishanu ſerze sanizhuval.

IV. *Pole en zhlovk!* (h) Bres ſhtivenja veliku ludy ſo na Syna Boshjiga v'letimu njegovimu zelu revnimu ſtanu gledali, inu noben ſe ni zhes njega vſmilil. On je bil pred ludy vunkej perpelan, on je bil na en vikſhi krey poſtavlen, kjer bi ga vſakteri zhlovk

(h) Joan. 19. v. 5.

lohku vidil, on je bil vſih gledavzov ozhem ozhitnu naprejdershan, inu pokasan, inu tu sa vol tiga de bi blu vezhi njegovu saſramuvanje, vezhi veſele njegovih ſovrashnikov. Sakaj loshej ſe preſtojy enu taku saſramuvanje, kateru njih malu ludy resvedo; enu taku saſramuvanje pak, kateru bo povſod vunkej sbobnanu, kateru bo na vſih krayah resglaſenu, kateru vſi ludji ne le ſamu v'miſlah imajo, ampak tudi vidijo, inu ſzer s'temi narſovrashniſhimi ozhmy vidijo, enu taku saſramuvanje zhloveku veliku teshej naprejpride, onu je taiſta ſorta te narbritkejſhi bolezhine, katero noben nabo poterpeshlivu preneſl, ampak le ſamu en taki zhlovk, kateri eno dobro vejſt sa ſvojo brambo ima, kateri nezh namara sa tu, kar ludji od njega miſlijo, inu ſodijo, kateriga ſamu tu ſkerby, al on ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu dopade? al on njegovimu narſvetejſhimu dopadajenju sadoſti ſtury? Inu leta miſl je Chriſtuſa v'njegovimu terplenju poterdila, v'njegovimu sanizhuvanju resveſelila, leta miſl je njemu njegove bolezhine preloshila, njegovu saſramuvanje pomajnſhala. Tukej je she JESUS na enimu vikſhimu krayu ſtal, inu je ratal en ſmeh, enu saſramuvanje vſih maluvrednih ludy, vſih sanikarnih potepuhov, inu tiga narsanizhliviſhiga ludſtva, tukej ſo njemu ti hudodelniki na veſ glaſ vpijozh, tavshent ſi ismiſlenih

ſlenih kriviz naprejvergli, bres ſhtivenja veliku fershmajhtnih beſedy povedali, vſe hudu, kar je le blu mogozhe, na glavo voſhili. *Ony ſo is ſvojimi jesiki golufnu rovnali; ſtrup teh kazh je pod njih shnablami; katerih vuſta ſo polne kletvine, inu grenkuſti*, (i) JESUS je pak vender ſtal, dokler je toku otel taiſti, kateri je bil njega poſlal, inu on je ſam ſtal, aku lih je ſzer vſim revnim ludem loshej, kir v' ſvojih bolezhinah, inu v' ſvojimu saſramuvanju kakiga tovarſha imajo; namerzh on ſi ni enkrat puſtil na eno tako visho ſvoje reve, inu nadluge preloshiti, de bi bil od vſeh ſtrany *en moſh teh bolezhin.*(k) O ti narpoterpeshliviſhi, od vſih, inu bres vſiga odshalenja sapuſheni Odreſhenik! Vsemi mene gor sa eniga tovarſha tvojih bolezhin, ſturi mene leteh deleshniga, nasaversi moje pohlevnu obudenje eniga prov ſerzhniga vſmilenja pruti tebi.

Sdihuvanje.

O moj JESUS! koku slo mene resvesely tu savupanje, kateru jeſt v' mojimu ſerzu imam, de boſh ti, kateriga je na ta donaſhni dan Pilatuſh ludem pred ozhy poſtavil, rekozh: *Pole en zhlovk!* de boſh ti tudi meni sa eniga zhloveka, meni, pravim jeſt, me-

(i) Pſal. 13. v. 3. (k) Isai. 53. v. 3.

meni revnimu, inu bolnimu ſromazhku, kateri she tolikajn lejt leshim, gobov, bolehen, s' toliku ranami, s' kolikur grehami napolnen, inu kateri jeſt nimam nobeniga drugiga *zhloveka*, od kateriga bi jeſt samogl tu isvelizhanje perzhakati. Ti ſi sa vol mene zhlovk poſtal. Poglej! jeſt ſim en nadloshni, timu hudimu nagnenju podversheni, ſlabi zhlovk, kateriga natura drashi, pakl podleshuje, tu nazhiſtu poshelenje k' pogublenju pela! Bodi ti meni sa eniga zhloveka! Dobrotlivu na mene poglej, vſmilenu meni pomagej, de bom s' veſelam rekal: *Ti ſi mene is moje Matere teleſa vunkej islekl: ti ſi bil moje savupanje, ſhe takrat, kader ſim jeſt moje Matere perſi ſeſal. Tebi ſim jeſt isrozhen is moje Matere teleſa, ti ſi moj Buh od moje Matere teleſa.*(1)

Shtation je per ſvetimu Xyſtuſu. So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is dvejſete poſtave teh Bukov, Exodus, ali is'hod imenuvanih od sapovdi te druge Moyseſove table, al od teh ſedem sadnih sapovdi Boshjih.

Evangelium je is petnajſte poſtave ſvetiga Mattheusha od ojſtriga obſojenja te Pharisejarſke hyna vſhine.

Zir-

(1) Pſ. 21. v. 10, 11.

Zirkovna Molitov.

Goſpud! my tebe proſimo, dodejli nam, de ſe my bomo ſkus ta ſveti poſt podvuzheni, tudi od teh ſhkodlivih pregreh nasajdershali, inu toku loshej tvojo ſpravo sadobili. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA ZHETERTEK PO TI TRETI NEDELI V'POSTU.

Judji ſvoje toshbe super Chriſtuſa pred Pilatusham ponove.

I. *Kader ſo pak njega ti vikſhi Farji, inu ſlushabniki sagledali, ſo vupili, inu ſo dijali: krishej, krishej ga.* (m) Ti Judji ſo mogli enu kamnitnu ſerze imeti, ony ſo mogli grosovitniſhi biti, koker, bodi, kar kol sa ena, ſtraſhna dovjazhina na semli, de ſe nezh niſo puſtili omezhiti ſkus vprizhnoſt Synu Boshjiga, kateri je bil toku grosnu isdelan, kateri je toku pohlevnu pred ludmy ſtal, inu kateri ſkor ni mogl od ſvojih prevelikih bolezhin ſopſti. Namerzh, glih koker ti sa ſled gorsrejeni pſy eno sverino, katero ſled-

 vajo,

(m) Joan. 19. v. 6.

vajo, veliku ſylniſhi pregajnajo, po tim, kir ſo she nekej od njene kervy pokuſili, ravnu toku ſo tudi leti ſovrashni ludji 'tolikajn grosovitniſhi po Chriſtuſovi ſmerti hrepenili, kader ſo ony enkrat sagledali taiſto ſveto Reſhno Kry, katera je Chriſtuſu is njegove s'ternami prebodene glave, inu is predertih shil njegoviga ſkus oſtroge, inu drugu ſtraſhnu orodje per gajshlanju zelu navſmilenu resmeſarjeniga shivota obilnu doltekla. Ony ſo takrat s'novim, inu ſhe vezhim krizhanjam na njegovu pogublenje ſylili. Kadu ſe je pak per tim pred vſimi drugimi toku grosoviten iſkasal? Ne tu ludſtvu, ne ti nar sadni med ludmy, ne ti sholnirji? Kadu tedej? taiſti, katerim ſe je tu narmejn ſpodobilu, namerzh ti vikſhi Farji. Lete ſveti Evangeliſt, Joannes te narperve is vſih sdej ſpomnenih ſylnikov imenuje, on pravi: *Ti vikſhi Farji, inu ſlushabniki ſo vpili: krishej, krishej ga.* Te narvezhi grehe vezhi dejl taiſti dopernaſhajo, kateri ſo ti narvezhi med ludmy, taiſti, kateri bi imeli druge pobulſhati, kateri bi imeli hudodelnikam ſtrah dati, inu krivize dolperpraviti. Ravnu koker ſo she leti eniga vikſhiga ſtanu, toku ſo tudi njih hude dela ozhitniſhi, toku tudi one vezh ſhkodjejo. Sonzē viſoku na nebu ſtojy; onu pak tudi ſylnu veliku per teh posemelſkih teleſah is ſvojo ſvitlobo, inu gorkuto

opra-

opravi. Po tim, kir ſe je bil un grosni glaſ tih vikſhih Farjov saſſlifhal, ſo tudi ti drugi ludji mozhnu vpili, pak s' majnſhim greham; sakaj ony bi bli morebit molzhali, ke bi jih nablu tu pregreſhnu vpitje tih Vikſhih k'enimu enakimu krizhanju obudilu. Varite ſe vy veliki Goſpudi, varite ſe vy shlahtniki, varite ſe vy vuzheni moshji! Vy morete biti *ena ſul te semle*, ſkus katero ſul ſe ima tu meſu pred gnilobo, inu ſtrohlivoſtjo obvarvati. Zhe vy ſami h' gnilobi, k'ſtrohlivoſti ene gmejn pregrehe perloshnoſt daſte, zhe ſte vy ſami sazhetniki ene take hudobije, katera ſe prezej vſih ſkupej prime, toku she *ſul ni k'nizhemer vezh vredna, ampak de ſe ven vershe, inu potepta.* (n) Na vaſhe grehe Goſpud Buh teſhku posabi. Goſpud Buh je Adamu njegovo pregreho persaneſl, te pregreſhne Angele pak je on vezhnu pogubil; sakaj leti ſo ſe, koker namerzh eni vezh reſvitleni Duhovi, veliku hujſhi pregreſhili. Goſpud Buh ſe bo ojſtrejſhi maſhzuval nad pregrehami vſih tihiſtih, katere je on al v'en vikſhi ſtan poſtavil, al s'vezhi saſtopnoſtjo obdaruval. Ohranite letu u' vaſhimu ſpominu vſi vy, kateri ſte viſokiga ſtanu, kateri velike zhaſty, inu oblaſt vshivate, kateri vuzhenuſt poſedete.

(n) Matth. 5. v. 13.

II. *Pilatuſh k' njim pravi: Vsemite ga vy, inu ga krishejte.* (o) Kaj praviſh ti Pilatuſh? Si ti tedej en taki fajtazh? toku ſem, ter kje govoriſh? tvoje govorjenje ni krop, ne voda. Ti ozhitnu ſprizhujeſh, de nad Chriſtuſam nezh ſmerti vredniga nanajdeſh, inu ti vender Chriſtuſovo pravdo, shivlenje, inu ſmert frey voli tih Judov isrozhiſh, kateri mu toku ſylnu ſmert profijo! Kje je praviza? Kje je dolshnuſt tvoje ſlushbe? Zhe ti po toku mnogih toshbah, po takimu iſprashuvanju, po saſhliſhanju toliku prizh vender nobeno krivizo nad nym nanajdeſh, sakaj ti njegovim narhujſhim ſovrashnikam zhes puſtiſh, de le imajo shnym delati, koker ſe jim lubi, de mu le imajo ſhtrafingo naloshiti, kakerſhno kol ote? Sakaj ti napredereſh, sakaj naresdeneſh letih krivizhnikov saveso, inu puntarſtvu super Chriſtuſa? Vsemi nasaj tvojo beſedo, ſturi eno drugo ſodbo; ſzer je dijanu s' Chriſtuſovim shivlenjam. Ta pravizhni bo konzhan, ta nadolshni bo mogl eno grosovitno ſmert ſturiti; inu na tebe bo narpoprej kriviza letiga poboja, inu resmeſarjenja padla; sakaj tu je vſe enu, pregreho ſam doperneſti, al pak pregrehi nabraniti, kir je zhlovk dolshan nji ſe superſtaviti. Poglej, koku ſi ti ſlep. Ti ſe varjeſh, de bi kje eniga nadolshniga na-

(o) Joan. 19. v. 6.

navmoril, inu ti vender puſtiſh taiſtiga ob shivlenje perpraviti, kateriga bi ti, koker en Sodnik, dolshan bil odvesati, ven ſpuſtiti, inu zhes te hudobne obraniti! Namerzh tu ſe pravi: jeſt ozhem, inu jeſt nozhem pravizo. Toku ſe pergody: en pregreſhni zhlovk je vezhi dejl le ſamu ſkerbn, de ſi nekej ismiſli, s'zhem bi ſvoje drugim danu pohujſhanje odgovarjal, njega oſtudnoſt te pregrehe malu ſkerby. O zhloveſhki otrozi, kateri ſte vy od Goſpud Boga zhes druge povikſhani, al sa Sodnike v'ſodnih hiſhah, al sa Poglavarje med drushino, al sa visharje tih drugih poſtavleni! tu ni sadoſti, de vy ſami niſte hudobni, zhe vy tudi druge od hudobe nasajnadershite. Vy bote enkrat mogli Goſpud Bogu sa vſe taiſte düſhe odgovor dati; katere ſte vy bli dolshni od greha odvrazhati, ſte jih pak ſkus vaſho sanikernoſt, inu hudobnu ſpregledanje puſtili v'greh paſti.

III. *My imamo eno poſtavo, inu po naſhi poſtavi more on vmreti.* (p) O pazh eni v'pravizi raminu svuzheni moshji! O ſuſebnu ſkerbni varhi te poſtave, inu prov moſhki vojſhaki sa zhaſt Boshjo! Toku vy tedej s'toku veliko ſkerbjo, s'toku mozhno teſnobo vaſhiga ſerza to pravizo terdite? Buh otel, de bi vy toku pravizo terdili! kaj ve-

la,

(p) Joan. 19. v. 7.

la, vy bi nasheleli, de bi bla ta nadolshna Chriſtuſova Kry prelyta? Kje je taiſta sapovd, katera bi sapovedala tiga nadolshniga vmoriti, inu katera bi komu perpuſtila ludy zhes tiga pravizhniga podſhuntati, ter v' puntarſtvu perpravlati? Al ſe ravnu letu napergody ſhe dan donaſhni? Koku veliku je tih, kateri ſo v' kerſhanſki poſtavi dobru podvuzheni? koku malu je ſpruti unih, kateri bi leto poſtavo dershali? *Ony pravijo, pak naſture*, (q) kir ſylnu lepu od ſvetiga Evangeliuma govore, ſvoje shivlenje pak po timu v' kratkim nikar narovnajo. O vy revni Chriſtiani, kateri vy dergazh shivite, koker vam ſposnanje vaſhe ſvete poſtave kashe! *Kadur bo ſturil, inu vuzhil, ta bo v' nebeſhkimu Krayleſtvu velik imenuvan.* (r) *Taiſti hlapez pak, kateri je ſposnal volo ſvojiga Goſpuda, inu jo ni ſturil, bo mozhnu tepen.* (s) Namerzh taki Kriſtiani po Judovſkih Piſarjah, ſlushabnikah, inu Farjah poſnemajo. Letim je she blu sadoſti, de ſo ſe sa vol ſvoje krivize pred ludmy pravizhni delali, ony niſo kej veliku sa ſvojo poſtavo marali, ſo jo radi sa ene mejhene ſtvarze volo prelomili; zhe jo morebit niſo k' enimu videshu dershali, kader ſo namerzh ozhiſhuvali, kar je od sunej blu, od snotrej pak ſo polni raſna-

(q) Matth. 23. v. 3. (r) Matth. 5. v. 19. (s) Luc. 12. v. 47.

nage oſtali, inu ſzer polni ene toku ſmerdezhe naſnage, de nobena, bodi ſhe toku naſnashna, gnojnza ni mogla hujſhi ſmerdeti. Sa vol tiga ſo ony miſlili, de bi en greh ſturili, ke bi v'Pilatushovo ſodno hiſho noterſhli. *Ony niſo ſhli noter v'ſodno hiſho, de bi ſe naomadeshuvali.* (t) Is tiga ſi pak ony niſo nobeno teſhko vejſt delali, de ſo timu nadolshnimu ſmert profili. O smamlena ſlepota! o hudobna hynavſhina! al ne ſamu tih Judov; sakaj koliku je takih Kriſtianov, kateri menijo, de ſvojo poſtavo, navejm, koku popolnama? dershe, kader eno, inu ſhe to, mejn teſhko sapovd dopolnejo, de zhloveſhkim ozhem sadoſti ſture, kir ony vender med tim nobeno, tudi ne to narmajnſhi lubesen pruti ſvoji poſtavi nimajo, kir na leto zelu nezh nadershe? Al ni vezh takih ludy najdti, kateri ote sa Kriſtiane, ter sa Catholſhke Kriſtiane dershani biti, inu vſe dopernaſhajo, kar je ludem ozhitnu, inu snanu? Njih vira pak, oh! njih vira je vezhkrat ſlaba, al zelu mertva, kir ſkrivej v'ſvojimu ſerzu ſamiga Boga satajajo. O pazh eni mersli, o pazh eni hynavſhki Catholſhki Kriſtiani! Buh pák na ſerze gleda, on je en ſpremiſhluvavez teh ſkrivnuſt, on vidi, kar je ſkritiga, inu bo enkrat letu pred vſi-

mi

(t) Joan. 18. v. 28.

mi ludmy ozhitnu fturil, flehernimu zhloveku na snanje dal.

IV. *On more vmreti; sakaj on ſe je k' Boshjimu Synu delal.* (u) Nigdar ni ta fzer lashniva hudobija reſnizhniſhi govorila, koker sdej. Sa vol tiga, ſamu sa vol tiga je blu Chriſtuſu vmreti, kir je on Syn Boshji bil, inu je zhlovk poſtal, de bil zhloveka k' enimu Synu Boshjimu fturil. Dokler je on grehe te zhloveſke nature na ſe vsel, je on mogl ſmert fturiti, dergazh bi zhlovk nabil odreſhen. O Adamovi otrozi! koku ſe bomo my sa tu sahvalili? koku bomo naſho dolshnuſt ſposnali, inu na snanje dali, de je ta Edinrojeni Syn Boshji is lubesni pruti nam zhlovk poſtal, inu de je on po voli ſvojiga nebeſhkiga Ozheta imel vmreti, de bi naſ od naſrezhe tiga vezhniga pogublenja proſte fturil. *Pridite, molimo, inu padimo dol - - pred Goſpudam; sakaj on je naſh Goſpud Buh: my ſmo pak ta folk njegove paſhe, inu ovze njegove roke.* (x) On je zhlovk poſtal, on ſe je vreden fturil s'nami v'zaker hoditi, inu sa naſ vmreti, de bi my samogli otrozi Boshji poſtati. O naisrezhena zhaſt! o vſeh, tudi teh nargorezhejſhih shela vredna miloſt, inu dobruta! Pazh ſrezhni ſmo my, kir ſmo she leto sadobili. *Kolikur kol jih je njega gori vselu, tim je on oblaſt dal,*

(u) Joan. 19. v. 7. (x) Pſal. 94. v. 6. 7.

dal, de bi Boshji otrozi ratali. (y) Prezh, prezh s'zhaſtitimi imenami, prezh s'zhloveſhkimi zhaſtmy, prezh s'poſvejtnimi viſokimi ſtanovami, prezh is shlahtnimi rodovami, inu s'dolgimi verſtmy tih Porodnikov! Kaj ozhe vſe letu biti v' ſtriz tiga narlepſhiga imena, te poſebne zhaſty, te naisrezhene vrednoſti, te prevelike shlahtnuſti eniga otroka Boshjiga? *Poglejte, kaj sa eno lubesen nam je* ta nebeſhki *Ozha iſkasal, de bomo imenuvani, inu de ſmo otrozi Boshji* (z) O raminu zhudna dobrotlivoſt Boshja pruti zhloveſhkimu rodu! Kaj sa en posemelſki Krayl je kedej enimu podloshniku to oblaſt dal, de bi ſe leta ſmel k' enimu kraylevimu Synu ſtaviti? My imamo leto ſrezho, zhe jo le snamo vshivati. Veſeli ſe, o kerſhanſki zhlovk! aku ſe ti morebit pred leto miſljo navſtraſhiſh: *On more vmreti; sakaj on ſe je k' Boshjimu Synu delal.* Toku je: ti, kateri ſo otrozi Boshji, morejo veliku terpeti. Ony terpe od tiga nebeſhkiga Ozheta, ravnu koker *je mogl Chriſtus terpeti, inu toku v' ſvojo zhaſt noter jiti.* (a) Kolikajn imenitniſhi zhaſt v' Nebeſih komu Buh perpravla, tolikajn vezh hudiga on njega puſty na semli preſtati. Otrozi Boshji od tih belialſkih otruk, od tih hudizhovih otruk, tu je: od tih resgojs-

(y) Joan. 1. v. 12. (z) 1. Joan. 3. v. 1. (a) Luc. 24. v. 26.

gojsdanih ludy, inu grefhnikov terpe; kolikajn vezh pak leti miflijo unim fhkodvati, tolikajn mozhnejfhi jim k' njih pofebni frezhi pomagajo. Ti belialfki, ti hudizhovi otrozi zhednoft tih otruk Boshjih fkufhajo, sravn pak tudi njih dobru saflushenje per Gofpud Bogu pogmerajo. Noben fe naboj en otrok Boshji biti; sakaj, ravnu koker bo on v' fvojimu terplenju, inu v' fvoji fmerti JESUSa sa fvojiga tovarfha, toku ga bo tudi sa fvojiga pomozhnika imel.

Sdihuvanje.

O ti narnadolshnifhi JESUS! koku slo fe ti meni vfmilifh, kolikurkrat le meni na fpomin nasaj pride, koku fo sa Starifhami vfi ludji s' enakim glafam super tebe krizhali, rekozh tajfte objokanja vredne befede: *Krishej, krishej ga. Njih sobji fo bli enu oroshje, inu pfhize, inu njih jesik je bil en ojftri mezh.* (b) O de bi bil jeft to muzh imel letimu dovjanju fe superftaviti, njim njih vufta satifniti, inu enu taku erjuvenje potolashiti, jeft bi bil vupil, kolikur bi bil samogl. *Pridite, molimo Gofpuda.* Ali oh! kolikajn vezh fe jeft zhes fam febe framujem, kir vidim, de je ta resbersdana truma mojih pozhutkov, mojiga hudiga nagnenja, inu mojih

(b) Pfal. 56. v. 5.

jih naſpodobnih shela toku napreſherna, de ſe ona tolikukrat zhes tebe ſpunta, de tolikukrat, kolikurkrat ona mene h' grehu napeluje, zhes tebe krizhy: *krishej*, *krishej ga!* Buh otel, de bi nabil moj um, koker en Oblaſtnik, inu Vikſhi vſe moje shivotne, inu duſhne mozhy, timu sdej ſpomnenimu, resgojsdanimu kardelu eno toku veliko oblaſt dopuſtil! Al ti, o Goſpud! kir ſi ti Syn Boshji, ſi ti tudi en Syn te miloſti, ti meni moje doſihmal dopernefene grehe persanefi, inu ſturi, de bom jeſt samogl vſe napezhnu nagybanje mojiga ſerza, vſe pregreſhnu poshelenje moje duſhe toku v' bersdah dershati, de onu nigdar vezh nabo super tebe gorivſtajalu.

Shtation je per ſvetimu Cosmu, inu Damianu. So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is ſedme poſtave tiga Preroka Jeremiasa. Letu pravi, de ſe my nimamo na eno sunajno pravizo sanefti, ampak de ſe my imamo na to snotrejſhno brumnoſt podati.

Evangelium je is zheterte poſtave ſvetiga Lukesha. Onu govory od osdravlenja Petrove taſhe.

Zirkovna Molitov.

O Gospud! nej tebe ta zhaſtitlivi ſpomin tvojih Svetnikov, Cosma, inu Damiana povikſhuje: kir ſi ti po tvoji naisrezheni previdnosti njima dvema vezhno zhaſt, nam pak to pomuzh dodejlil. Skus naſhiga Gospuda, &c.

NA PETEK
PO TRETI NEDELI V'POSTU.

Pilatuſh Chriſtuſa na novu saſhliſhi.

I. *Kader je tedej Pilatuſh leto beſedo saſhliſhal, ſe je ſhe vezh sbal.* (c) Pilatuſh ſe bojy. Tu je enu snaminje, kateru kej dobriga pomeni. *Strah pred Gospudam je en sazhetek te modrusti.* (d) Veſelimo ſe, zhe je leta ſtrah njegovu ſerze obſul. Chriſtuſova pravda ſe bo pobulſhala, on bo proſt ſturjen, on bo od oblaſti tih Judov odtet, ja njegovi ſovrashniki bodo, koker praviza kashe, inu govory, k'ſhtrafingi tiga povernenja obſojeni, tu je: ony bodo od Sodnika k'enimu pravizhnimu povrazhanju s'ravnu taiſto ſhtrafingo oblosheni, katero ſo bli Chriſtuſu namenili. Letu savupanje Pilatushov ſtrah v' na-

(c) Joan. 19. v. 8. (d) Eccli. 1. v. 16.

naſhimu ſerzu obudy. Sakaj *Kadur ſe Boga bojy, ta bo dobru ſturil.* (e) Toku bi bil zhlovk ref ſmel savupati, ke bi ſe bil Pilatuſh pred Goſpud Bugam, inu njega reshalenjam, ke bi ſe bil pred tim snotrejſhnim napokojam ene hude vejſty, ke bi ſe bil pred vezhnim terplenjam bal; al on je bil en Ajd v'malykovſkih smamah od ſvojih mladih nog gorisrejen, v'ajdovſki viri od ſvoje perve mladuſti podvuzhen; satorej, kader je on ſhliſhal, de bo Chriſtus en Syn Boshji imenuvan, ſe je on sazhel bati, de bi kje Chriſtus nabil en Syn tiga Kraylomozha, ali Tora, is katerih dveh je bil ta pervi sa eniga Krayla vſih bogovov, ta drugi pak sa eniga boga te vojſke od malikuvávzov dershan, inu sa tu je njega sazhelu ſkerbeti, de bi ſe morebit nad nym eden, al ta drugi is tih dveh sdej ſpomnenih malykov, namaſhzhuval, dokler je on njegoviga Syna sapovedal otepſti. Pazh en ſmeſhni ſtrah! Pilatuſh ſe je pred eno ſenzo, pred enimi prasnimi imenami, pred enimi tizhjimi ſtraſhilami bal. On ſe je bal pred taiſtimi, katere je on krivu dershal sa mogozhne tu telu vmoriti; on ſe pak nezh ni bal pred unim, kateri ima muzh tudi duſho tiga zhloveka v'pakl ſuniti, po tim, kir je on poprej njegovu truplu ob shivlenje per-

(e) Eccli. 15. v. 1.

pravil. Ena velika umetalnoſt, ali kunſht je, snati ſe bati. Ena velika nadluga (-tolikajn vredniſhi tiga milvanja, kolikajn vezh zhednoſti ſe ima od eniga Kriſtiana, koker pak od eniga Ajda perzhakati) ena velika nadluga, pravim jeſt, je leta: My ſe vezh pred naſhimi ſajnami, vezh pred kukuvanjam ene kukovize, vezh pred vukanjam ene ſove, vezh pred krokanjam eniga orla, koker pak pred Goſpud Bugam bojimo. My ſe bojimo ludy reshaliti, de bi my ob njih perjasnoſt naperſhli: med tim pak nobeniga ſtrahu, nobene ſkerby nimamo, de bi ſe my pred reshalenjam Boshjim, inu pred sgubo perjasnoſti Boshje varvali! Inu od tot pride, de Chriſtus terpy, od tot, de bo on tolikukrat h'krishu obſojen.

II. *On* (Pilatuſh) *je supet noter ſhal v' ſodno hiſho, inu je dijal k' JESUSu: od kod ſi ti? JESUS pak ni njemu dal odgovora.* (f) O koku velika je leta ſlepota, de mnogiteri v'eni vezh, koker ponozhni temi sakopani leshe, inu sa Boga nezh navejdo, de ony toku rekozh v'eni goſti, zherni megli okul tapajo, ter s' Pilatusham red Chriſtuſa popraſhajo: *Od kod ſi ti? En vol posna tiga, komer on ſhliſhi, inu en oſl posna jaſle ſvojiga Goſpuda: Israël pak mene naposna, inu moj folk ni saſtopil.* (g) Al je pazh enimu s' pravim

(f) Joan. 19. v. 9. (g) Isai. 1. v. 3.

vim umam, inu pametjo obdaruvanimu zhlo-veku mogozhe v'eno toku grosno navejdnoſt, ali sanikernoſt paſti, de bi on Boga, ſvojiga Stvarnika naposnal? My ſe reſ nimamo s' zhem odgovarjati; sakaj vſe letu, kar je Goſpud Buh ſturil, inu kar ſmo my od nje-ga prejeli, naſ more k' njegovimu ſposnanju, inu k' njegovi lubesni perpelati. Ali, oh! k' vſem drugim rezhem my imamo sadoſti zhaſa, le ſamu k' timu nam veſ zhaſ smanka, de bi my enu pravu ſposnanje Boshje sado-bili, inu v' naſhimu ſerzu to pruti Bogu dol-shno hvaleshnoſt obudili. My ſzer Boga ſposnamo, al veliku vezh le menimo, de my Boga ſposnamo, is sadershanjam pak, inu is shivlenjam my njega satajimo, kir my toku shivimo, ravnu koker de bi nablu Bo-ga, al, koker de bi nam on nigdar nabil no-bene sapovdi naloshil. Sa reſ Boga-sata-jivzi, ali ti, kateri na nobeniga Boga na-virvajo, bi dergazhi nashiveli, koker veli-ku kriſtianov dan donaſhni shive. Kaj po-maga, o kerſhanſki zhlovk! doſti lejt, ja ſvoje zelu shivlenje k' timu oberniti, de ka-du u' vuzhenuſti gorijemle, de ene zelu ne-zhemerne rezhy saſtopi, de v' eni kunſhti, v'enimu vuku, v' enimu delu prov saſtopen rata; sravn pak naimeti tu ſposnanje Boshje, vuzhenuſt tih Svetih, namerzh taiſto k' vezhnimu isvelizhanju toku potrebno vuzhe-

nuſt, de bres nje noben pameten zhlovk namore v' Nebeſa pridti? Buh otel, de bi my vſi ravnu letu sheleli, kar je un veliki, inu v' leti vuzhenuſti ſuſebnu saſtopni ſveti Ozha, Ignatius shelel: *O Buh! o de bi tebe ludji ſposnali!* Ke bi tu blu, ke bi ludji Boga prov ſposnali, bi ga reſ noben nareshalil, vſi bi njemu is vſe ſvoje mozhy ſlushili, vſi bi njega is zeliga ſvojiga, praviga ſerza lubili.

III. *Pilatuſh je k' njemu rekal: Naodgovoriſh le nieni? Naveiſh le ti, de jeſt imam oblaſt tebe krishati, inu imam oblaſt tebe ſpuſtiti?* (h) Leta prevsetni zhlovk Chriſtuſovu molzhanje sa ſvoje saſramuvanje dershy, inu sa vol tiga on prezej eno supernoſt iſkashe. JESUS pak njemu ni odgovuril: al kir je on is ene pohlevnoſti rajſh otel ſvojo Boshjo naturo sakrivati, al kir je njemu britkuſt teh bolezhin, koker ſe vezhkrat permeri, vſo beſedo saperla, al kir bi bil on enimu ajdovſkimu zhloveku bres vſiga prida kej takiga odgovuril, kar tudi Angelzi Boshji sadoſti nasapopadejo. Sa teh sdej ſpomnenih rezhy volo je ſzer Chriſtus zelu pravizhnu molzhal; Pilatuſh je pak vender, kir je on na ſvoj napuh, inu na viſokuſt ſvojga ſtanu gledal, ſerdit poſtal, ſe je tiga narkrotkejſhiga Isvelizharja ojſtru lotil, je njemu ſvojo oblaſt prevsetnu naprej metal, inu je preſhtimanje

ſvo-

(h) Joan. 19. v. 10.

ſvoje zhaſty povikſhuval. Namerzh taki ſo ludji, de na ſvoje rezhy veliku dershe. Kumej my v'eno bulſhi ſlushbo pridemo, kumej my eno vezhi zhaſt doſeshemo, kumej bomo my v'en vikſhi ſtan poſtavleni, toku my prezej druge, ravnu koker de bi my bli, navejm, kaj? ratali, sanizhujemo, my ſe v'naſhih miſlah prevsamemo, my ſami ſebe prevsetnu ogledujemo, od drugih pak my ozhemo imeti, de bi ony en slati, al ſreberni kadilnik vseli, de bi naſ s'enim shlahtnim kadilam pokadili, de bi pred nami ſvoje kolena vſe ſkusi perpogibuvali, de bi naſ molili, tu je: de bi naſ ony na vſe vishe viſoku zhaſtili. Inu leto zhaſt my od njih ſkor toku ozhemo imeti, ravnu koker de bi nam ona po vſi pravizi ſhla. Zhes vſe letu bomo my sa vol te narmajnſhi merv-ze toku mozhnu reshaleni, de naſ noben zhlovk namore potolashiti. O naſha naper-ſanoſena prevsetnoſt! Poglejmo na Chriſtu-ſovo pohlevnoſt, molzhanje, inu ponishnoſt, inu ſpuſtimo enkrat dol naſhe raſhapirjene peretnize, inu prevsetni greben. Ti ſi revn, o zhlovk! kadur kol ſi. Bodi ſi ti al en Sodnik, al en deshelſki Oblaſtnik, al en Knes, al en Vajvoda, al en Krayl, toku imaſh miſliti, de ſe tebi sna vſe per-meriti, kar kol hudiga ſe enimu drugimu zhloveku pergody. Ti ſi en Goſpud tvojih

podloshnikov; ſi pak ſam en podloshnik tvojiga vezhiga Goſpuda, kateri ima vezhi pravizo zhes tebe Goſpoduvati, inu oblaſtuvati, koker ti zhes druge. Ti drugim sapovedujeſh; kateri pak ravnu od tot pridejo, od koder ti, kateri ſo ravnu toku is Damaſcenovſkiga yla vkupej ſtlazheni, koker ti, kateri ſhe morebit eno veliku shlahtnejſhi dufho imajo, koker ti. Ti ſi en Goſpud njih veliku; morebit bodo pak leti enkrat v' Nebeſih krayluvali, kader boſh ti s' tim bogatim mosham v' paklenſkimu bresnu gorel. Zhlovk ima pruti zhloveku dobrotliv biti. Vezhi zhaſt, oblaſt, inu vrednoſt le zhloveku eno vezhi butaro naklada, de ſe bo on enkrat teshej Goſpud Bogu odgovarjal; inu satorej ona veliku vezh more biti ena perloshnoſt k' ponishnoſti, koker pak k' prevsetnoſti.

IV. *JESUS je odgovuril: Ti bi naimel nobene oblaſti zhes mene, kader bi tebi nablu danu od sgorej doli.* (i) Pazh ena sala arznija sa Pilatushovo bolesen! Klin ſe s' klinam sbyje. Pilatuſh je bil od prevsetnoſti napihnen (ta je she ena goſpoſka bolesen) Chriſtus je njega k' ponishnoſti opominal; un ſe je sa vol ſvoje oblaſti hvalil, leta ga je vuzhil, de on nima ſvojo oblaſt od ſam ſebe, ampak od Goſpud Boga. O de bi ſe my

(i) Joan. 19. v. 11.

my od letiga narbulſhiga Vuzhenika eniga brumniga, inu bogabojezhiga shivlenja to ponishnoſt navuzhili, kateri imo my od naſhiga perviga Ozheta, Adama to prevsetnoſt, inu napuh, tiga ſerza s'kervjo red k' eni erbiſhni sadobili. Namerzh kader je bil Adam ſkus taiſtu prevsetnu savupanje: *Vy bote koker bogovi*, (k) v'greh sapelan, je on to pervo, od vſiga sazhetka sadobleno gnado sgubil, inu naſ je ſturil deleshne unih napezhnih shela vſe ſkusi na kej vikſhiga miſliti, vſe ſkusi ſe vikſhi povsdiguvati. Satorej je teſhku eniga zhloveka najdti, kateri bi ſam ſebe napreſhtimal, kateri bi is ſvojim ſtanam, is ſvojo ſlushbo sa lubu vsel, kateri bi namenil, de ſe njemu, njegovi glavi, njegovimu rodu, njegovimu saſlushenju, njegovim naturalſkim darovam ena bulſhi frezha, ena vezhi zhaſt, enu obilniſhi perhodiſhe ſpodobi. Vſakteri ozhe pametniſhi biti, vſakteri ozhe vezh saſtopiti, koker drugi ludji. Ali *kaj ti imaſh, de niſi prejel? Aku ſi pak prejel, kaj ſe hvaliſh, ravnu koker de bi nabil prejel?* (l) Tebi ſe sdy, de ti imaſh veliku naturalſkih, inu zhes-naturalſkih dary. Morebiti ſe ti v'letih tvojih dosdevkah ogolufaſh, morebiti tebi le ſamu tvoja leſtna lubesen take, toku norſke, prevsetne miſli noter daje. Al bodi ſi timu to-

(k) Gen. 3. v. 5. (l) 1. Cor. 4. v. 7.

ku. Zhegavi ſo leti sdej ſpomneni darovi? al ſo ony tvoji? naſhlifhijo le ony veliku vezh taiſtimu Goſpudu, od kateriga ſi jih ti prejel. Zhe ti veliku imaſh, miſli, de boſh ti njemu ſpruti mogl veliku s'perdevkam, s'dobizhkam red poverniti. Tebi ſe bo enkrat reklu: *Dej rajtingo tvojiga hiſhuvanja.* (m) Kaj boſh odgovuril? Zhe ſi ti tu, kar ſi prejel, k'dobrimu obernil, toku ſi ti ravnu sa vol tiga vezhi hvaleshnoſt pruti Goſpud Bogu dolshan, ti ſi vezh savesan timu narvikſhimu, pruti tebi toku darotlivimu Dobrotniku sveſtejſhi ſlushiti, inu njega gorezhejſhi lubiti, bres kateriga bi ti nabil samogl tu, kar ſi prejel, k'dobrimu oberniti. *Kolikajn vezhi ſi ti* tedej, *tolikajn vezh ſe ti u' vſeh rezheh ponishej.* (n) V'tebi bi ſe nezh velikiga, nezh hvale, inu ſhtimanja vredniga nasneſhlu, *ke bi tebi nablu danu od sgorej doli.*

Sdihuvanje.

O Buh! o Goſpud vſeh ſtvary, kateri ſi ſe ti zhloveſhki oblaſti, tudi per tih narteshiſhih perpadkah, ter ſtanovitnu, toku vdan, toku urn, toku perpravlen iſkasal, inu kateri ſi ti mene ſkus leto tvojo ſvéto pokorſhino vuzhil zhloveka sa vol Boga, ko-

(m) Luc. 16. v. 2. (n) Eccli. 3. v. 20.

kolikur je narvezh mogozhe, urnu bugati! Ti ſi taiſti, kateri ſi ti s' reſnizo rekal: *Meni je vſa oblaſt dana v' nebu, inu na semli.* (o) Satorej ſe jeſt veſ tvoji oblaſti radovolnu podvershem, inu jeſt ſe ſam ne le ſamu tebi, ampak tudi sa vol tebe timu zhloveku (aku lih je on prevseten, inu vſimu hudimu nagnenju podversen) podloshen ſturim, kir ſe ſpomnem, de bi on nobene oblaſti zhes mene naimel, ke bi njemu nablu danu od sgorej doli, inu toku bom ſkerb imel, ne tolikajn timu zhloveku, kolikajn tebi pokorn biti.

Shtation je per ſvetimu Lorenzu v'Lucini. So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is dvejſete poſtave teh zhetertih Moyſeſovih Bukov. Moyses is ene terde ſkale en zel potok teh voda obudy, inu vunkej sbyje.

Evangelium je is zheterte poſtave ſvetiga Joannesa. Chriſtus s' to Samaritanarzo per Jakopovimu ſtudenzu govory.

Zirkovna Molitov.

Goſpud! my tebe proſimo, ſkashi pruti naſhimu poſtu tvojo prijasno dobruto: de my bomo naſho duſho od grehov nasaj dershali; ravnu koker naſhimu shivotu to jed dol tergamo. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA

(o) Matth. 28. v. 18.

NA SABBOTO

PO TRETI NEDELI V' POSTU.

Judji Pilatusha mozhnu h' Chriſtuſovimu krishanju pèrgajnajo.

I. *Judji pak ſo vpili, inu rekli: Aku ti letiga ſpuſtiſh, toku niſi zeſarjov perjatel.* (p) Letu je she blu sadnizh taiſtu narmozhnejſhi resbijalu, kateru je tu doſihmal ſtanovitnu Pilatushovu ſerze resbylu, inu njegovo muzh oſlabelu. Pilatuſh je sadoſti, ja vezh koker sadoſti Chriſtuſovo nadolshnoſt ſposnal, *on je* dobru *vejdl, de ſo bli njega po navoſhlivoſti isdali.* (q) Leto reſnizo je on toku rekozh s' rokami tipal, toku je ona njemu ozhitna bla; sakaj *tu prizhuvanje* tihiſtih, kateri ſo super njega prizhuvali, *ſe ni vkupej srovnalu.* (r) Satorej je Pilatuſh doſihmal na merſkatero visho ſkuſhal Jude od njih krivizhne proſhne odverniti, inu Chriſtuſa od ſmerti odteti, dokler je on she na sadnu ſhliſhal, de ſe v'navarnoſti snajde zeſarjovo perjasnoſt sgubiti, na tu ſe je on preſtraſhil, inu je vſe ſerze sgubil. O! kolikukrat naſ je ravnu leta byt na tla dol pobyl? My ſmo ſe doſtikrat

s'vezh

(p) Joan. 19. v. 12. (q) Matth. 27. v. 18. (r) Marc. 14. v. 56.

s' vezh ſovrashnikami ſerzhnu ſpopadli, my ſmo ſe s' vſake ſorte hudim nagnenjam bres vſe naſhe ſhkode ſkuſhali, inu vojſkuvali, my ſmo ſe zelu vſem hudizhovim golufijam ſrezhnu obranili, na sadnu ſmo she my bli ſkus gledanje na ludy, ſkus shele to zhloveshko perjasnoſt sadobiti, ali obdershati premagani, inu poderti, my ſmo sapuſtili to terdnu mejſtu te zhednoſti, kateru ſmo my dolgu zhaſa pred vſo ſylo tih supernikov obvarvali, my ſmo ſe pregreham vdali, ſmo kje k' ſovrashnikam Chriſtuſoviga krisha sbejshali, inu ſmo shnjimi potegnili. O bojezhe, inu zagovitnu ſerze tiga deshelskiga Oblaſtnika, kateri ſe ni bal sa vol eniga zhloveka od ſtrany ſvojiga Boga, inu te pravize odſtopiti! Oberni ſemkej tvoje miſli o Pilatuſh! pak ſkerbnu. Prevagejmo na ti pravizhni vagi naſhiga uma, inu pameti Chriſtuſovo, inu Tiberiuſovo, tu je: Boshjo, inu zhloveſhko perjasnoſt. Ti ſi sdej snaſh eno, al to drugo isvoliti, katero kol ozheſh. Pomisli, zhegava perjasnoſt samore tebi vezh pomagati, zhe jo sadobiſh, zhegava vezh ſhkodvati, zhe jo sgubiſh. Tebi nabo treba dolgu ſam is ſabo ſe poſvjetvati; kir namore vezhi naumnoſt, inu neſpamet smiſlena biti, koker sa vol lete rezhy zbiblati. Zeſarjova perjasnoſt namore isvolena biti, dokler ſe ona Bogu superſtavi; perjasnoſt Boshja pak

je

je en sazhetek, inu konz nashiga isvelizhanja, inu sa tiga volo bi vsakteri imel skerbliv biti, njo sadobiti. Pilatush pak vender (kadu bi si bil kej takiga domishluval?) nezh ni maral sa Boga, on je le po zesarski perjasnosti hrepenil. Al s'kaj sa enim dobizhkam? Vsemite si k'serzu leta navuk vsi vy, kateri si toliku skerby persadenete, de bi ludem lubi, inu perjetni postali, kateri tu zhlovesku preshtimanje, tu velanje per ludeh, ravnu koker eniga malyka, molite, Pilatush ni le samu ob Boshjo, ampak on je tudi ob zhlovesko, on ni le samu ob Christusovo, ampak on je tudi ob Tiberiusovo perjasnost pershal, on je bil ob slushbo eniga deshelskiga Oblastnika perpravlen, inu na tu od svoje domovine, od svojiga lestniga duma prezh segnan.

II. *On je k'njim rekal: Pole vash Krayl!* (s) Pilatush je otel te grosnu napokojne, inu she k' puntarstvu perpravlene Jude smyriti, inu porovnati. De bi jih on tedej k'smehu perpravil, inu njih dovjanje s'eno shalo potolashil, jim je Christusa pred ozhy postavil, inu je k'njega sasmehuvanju lete smeshne besede povedal: *Pole vash Krayl!* S'temi besedami je on otel rezhi: Eh! kaj sa en imenitni Krayl je leta, kateriga ste vy satoshili, de se je otel sam sebe h'kraylu staviti, inu Ze-

(s) Joan. 19. v. 14.

Zesarja v'letih krayah ob njegovo visoko oblast obrupati. Ogledujte okul, inu okul zelu njegovu Velizhanstvu, poglejte to is bodezhiga ternja vkupej spledeno krono, ta od njegove lestne kervy erdezhi skarlatni plajsh, to terstino kraylevo palzo, inu muzh. Kje so njegovi sholnirji? kje njegovi Dvorniki, inu drugi slushabniki? kje njegovi podloshniki? kje je njegovu kraylestvu? kje njegovi kraylevi sedesh? Pazh en lepi Krayl, vezh vashiga smehu, koker strahu, vezh vâshiga vsmilenja, koker serda vreden! Al sabstojn je Pilatush lete svoje shale tim terdovratnim Judam napreinesl, on nezh ni per njih skus lete svoje smeshne besede opravil; sakaj kumej so Judji tu ime eniga Krayla saslishali, toku so se sdajzi na novu zhes Christusa resjesili, inu so Pilatusha s'mozhnim vpitjam permoruvali taistiga k'smerti tiga krisha obsoditi, kateriga bi bli imeli moliti. *Pole*, Kristiani! *vash Krayl*, zhiger kraylestvu ni od letiga svejta, inu vender *se v' njegovi hishi zhast*, *inu bogastvu snajde.* (t) *Pole vash Krayl*, *zhiger jarm je sladak*, *inu zhiger butara je lehka.* (u) *Pole vash Krayl*, *komer slushiti*, *al pak krayluvati je vse enu* po besedah svetiga Bernarda. Leta Krayl je vés myren, krotak, inu lubesniv, on svoje podloshne nenadlesha s'davkami, on jim na-

(t) Psal. III. v. 3. (u) Matth. II. v. 30.

nenaklada prevezh dela, ampak on ima pruti vſim, kateri ſo pod njegovo pokorſhino, eno naisrezhenu veliko lubesen, on ſe prijasniv, on ſe pruti vſim darotliv iſkashe, on ſam ſebe, inu vſe tu ſvoje, ja zelu ſvoje Telu, inu ſvojo Kry ponudi, inu gori ofra. *Pole vaſh Krayl*, komer ſte ſe she sdavnej per ſvetimu Kerſtu sapiſali, pod zhiger bandiram ſte vy to duhovno vojſko sazheli. Zhe vy njega sa vaſhiga Krayla ſposnate, toku perſesite, de vy njemu ozhete svesti biti; v' zhem bo pak leta perſega vaſhe svestobe obſtala? v'tim, de ſe vy bote po taiſtih beſedah tiga nebeſhkiga Krayla vishali, inu rovnali: *Kadur ozhe sa mano hoditi, ta nej ſam ſebe satajy, nej ſvoj kriſh vſame, inu nej sa mano hodi.* (x) *Kadur ozhe*, on nobeniga naſyli, vſe povabi. *Kadur ozhe hoditi*, on na eno radovolno ſlushbo zhaka. *Kadur ozhe sa mano hoditi*, on vaſ nabo sa te ſvoje ſposnal, on vaſ nabo v' ſhtivenje ſvojih vojſhakov vsel, aku ſe vy nabote ravnu toku ſerzhuu, koker on, zhes ſovrashnike gori povsdignili, inu aku ſi vy nabote terdnu naprejvseli, zhes prevsetnoſt s'ponishnoſtjo zhes bogaſtvu tiga ſvejta is ſroſhino, zhes prepovedane, shivotne ſladnoſti s' zhiſtoſtjo, zhes vſe pregrehe, is ſkerbnim gorijemanjam v'teh pravih, terdnih, ker-

(x) Matth. 16. v. 24.

kerſhanſkih zhednoſteh ſe vojſkuvati. Miſlite, kaj oblubite? *Pole vaſh Krayl* na tu zhaka, de vy ſami per ſebi ſklenete, koga ſe ozhete dershati, on vaſ s' beſedo, pak vender ſhe vezh is ſvojim navukam, is ſvojim exempelnam k' ſebi vabi.

III. *Ony ſo pak vpili: prezh, prezh s' letim, krishej ga.* (y) Kaj ozhe letu zelu ſtraſhnu ponovlenje tiga vpitja drugiga biti, koker tu narozhitniſhi snaminje ene preobilne grosovitnoſti? Ravnu koker de bi ony na enkrat nabli sadoſt venſpuſtili uno ſvojo hudo jeso, katero ſo she dolgu v' ſvojimu dovjimu ſerzu zhes tiga narlubesniviſhiga Goſpuda dershali, ſo ony krizhali: *Prezh, prezh s' letim.* Ony ſo bli hudi, de je Pilatuſh, koker ſe je njim sdelu, s' naſlanimi odgovorami Chriſtuſa braníl, inu doſihmal odlaſhal k' ſmerti obſoditi. *Prezh, prezh s' letim.* Ony ſo oteli Chriſtuſa, koker eniga hudobnika, od semle prezh imeti, de bi she leta enkrat od njegove teshe reſhena bla. *Prezh s' letim, krishej ga.* S' take ſorte krizhanjam ſo ony Pilatusha, kateri ſe jim doſihmal ni otel vdati, h' Chriſtuſovimu obſojenju pergajnali. O pazh ena zhudna rezh! Ta nadolshni more ob shivlenje perpravlen biti. O pazh ena nasapopadéna reſniza! Chriſtus more na kriſh obejſhen biti. O pazh ena nasaſtopna ſkrivnuſt!

(y) Joan. 19. v, 15.

Syn Boshji more vmreti. *My imamo eno poſtavo, inu po poſtavi on more vmreti.* (z) Chriſtus je sa reſ mogl vmreti, al, dokler je on ſam otel; on je mogl vmreti, de bi my shiveli; on je mogl vmreti, de bi njegovi podloshniki *tu shivlenje imeli, inu* de bi letu *obilniſhi imeli.* (a) *Pole vaſh Kravl*, o Kriſtiani! kaj ſe vam drugiga ſpodobi, koker s'enim ſvetim Apoſtelnam Thomasham is zeliga vaſhiga, praviga ſerza rezhi: *Pejdmo tudi my, de bomo shnym vmerli.* (b) Zhe ti Chriſtuſu ſhliſhiſh, moreſh ti krishan biti. Prezh, prezh s'tvojimi ozhmy, o Kriſtian! krishej jeh, inu zhe te one pohujſhajo, isderi jeh v'eni duhovni saſtopnoſti, de nabodo vezh poſihmal kej napoſhteniga, al naſpodobniga gledale, oberni prezh tvoje ozhy, de nabodo nezhemernoſt vidile. Prezh s'tvojim jesikam, krishej ga. *Goſpud! obvarvej. moje vuſta, inu vari moje shnable.* (c) Obvarvej moje vuſta, de v'kratkim nikar nabodo ſvojimu blishnimu kej hudiga voſhile, de nabodo preklinuvale, Boga klele, legale, opravlale, ali klafale. Prezh, prezh s'tvojimi rokami, krishej jeh, de ſe nabodo mogle k' maſhzhuvanju, h'krivizhnim dobizhkam, k' prepovedanimu ſhlatanju iſtegniti. Prezh is ſerzam, krishej letu, de nabo toku prasne, inu ne-

(z) Joan. 19. v. 7. (a) Joan. 10. v. 10. (b) Joan. 11. v. 16. (c) Pſal. 140. v. 3.

nezhemerne rezhy lubilu. Ta ſtari zhlovk more vmreti, de bo ta novi shivel, kateri je po podobi Chriſtuſoviga shivlenja ſturjen, inu de bo on tedej ſmel s'enim ſvetim Apoſtelnam Paulam rezhi: *Jeſt shivim, nikar she jeſt, ampak Chriſtus v' meni shivy.* (d)

IV. *Pilatuſh je k' njim rekal: Bom le jeſt vaſhiga Krayla krishal? Vikſhi Farji ſo odgovorili: My nimamo Krayla, temuzh le Zeſarja.* (e) Ony niſo oteli, de bi bil Chriſtus njih Krayl imenuvan, ampak ony ſo s'taiſtimi hudobnimi podloshnikami, kateri ſo ſe bli zhes ſvojiga Goſpuda ſpuntali, rekli: *My nozhemo, de bi leta zhes naſ krayluval.* (f) On vſakiga poſebej k' ſebi vabi rekozh: *Pridite ſem k' meni vſi, kir ſte s' delam, inu s' mujo oblosheni, inu jeſt ozhem vaſ supet k' pokoju perpraviti. Vſemite na ſe moj jarm - - moj jarm je ſladak, inu moja butara je lehka.* (g) Srezhni ſo taiſti, kateri lete beſede ſhliſhijo, inu ſe po leteh rovnajo. *Ony bodo is roke tiga Goſpuda emu zhaſtitu krayleſtvu, inu eno lepo krono prejeli; sakaj on jih bo is ſvojo deſnizo sakrival, inu is ſvojo mozhno roko branil.* (h) Ti hudobni Judji pak vender k' letem beſedam ſvoje uſheſa satiſnejo, ony note ſvoj terdi vrat v' Chriſtuſov jarm vkreniti,

(d) Gal. 2. v. 20. (e) Joan. 19. v. 15. (f) Luc. 19. v. 14. (g) Matth. 11. v. 28. 29. 30. (h) Sap. 5. v. 17.

ony ſe k' Poglavarju teh tema obernejo, ſe njegovimu ſylnimu goſpoſtvu podvershejo, ſe njegovim sapovdam, njegovimu povelu pokurni iſkashejo. O vy smamleni Judji! kadu vaſ je sazopral? Leta Krayl, kateriga vam Pilatuſh pred ozhy poſtavi, je krotak, inu prijasniv; taiſti Poglavar, kateriga ſe vy dershite, je dovji, inu navſmilen. Ta Poglavar tiga myru *je perſhal* vaſhe duſhe *isvelizhati.* (i) Ta Poglavar teh tema, *koker en erjuvezhi lev, okul hodi, inu yſhe, koga bi posherl.* (k) Syn Boshji sa vſaktero ſebi, al tim ſvojim ſturjeno poſhtreshbo plazhilu tiga vezhniga veſela podejli; ta paklenſki ſovrashnik vam k' timu nigdar naminejozhimu terplenju pot dela. Chriſtuſove *sapovdi niſo teſhke*; (l) tu ſylnu Luciferjovu goſpoſtvu je veliku hujſhi, koker ta Ægyptovſka ſlushabnoſt pod tim Kraylam Pharaonam: Onu *vaſ bo, koker ena teſhka butara, dol potlazhilu.* (m) Chriſtuſovu *Krayleſtvu je vezhnu, inu njegova oblaſt od eniga rodu do tiga drugiga terpy.* (n) Satanovu krayleſtvu le en kratki zhaſ obſtojy. Inu o koku velika je vender ſlepota tih ludy! ony ta narſlajſhi Chriſtuſov jarm zelu napreſhernu od ſebe prezh vershejo, ony ſe k' timu poglavitnimu

(i) Matth. 18. v. 11. (k) 1. Petr. 5. v. 8. (l) 1. Joan. 5. v. 3. (m) Pſal. 37. v. 5. (n) Dan. 3. v. 110.

mu Chriſtuſovimu naperjatelu, namerzh k' Poglavarju teh tema podado, ony ſe ote po ſyli od Chriſtuſove oblaſti proſti ſturiti, ja ony shele, de bi sa Chriſtuſa nezh navejdli. Sakaj, ke bi ony Chriſtuſa snali, ke bi miſlili, de ſe Buh per vſeh njih beſedah, delah, ja tudi miſlah v' prizho snajde, inu de leta tim brumnim, inu bogabojezhim darove, tim pregreſhnim, inu hudobnim pak ſhtrafinge odlozhi, bi ony reſ njegove sapovdi toku lohku naprelomili. Inu koku letu tvojiga Isvelizharja, o kerſhanſki zhlovk! saboly, kir on vidi, de ga tudi ti sanizhujeſh, inu saversheſh?

Sdihuvanje.

Svetiga Ozheta Ignatiuſa.

Pole, o ti narvikſhi Krayl, inu Goſpud vſeh ſtvary, kateriga Judji niſo oteli sa ſvojiga Krayla ſposnati! aku lih ſim jeſt ta narnavredniſhi, toku ſe jeſt vender na tvojo miloſt, inu pomuzh saneſem, jeſt ſe tebi sa eniga podloshnika zelu zhes dam, inu vſe, kar kol imam, tvoji oblaſti podvershem; jeſt ſposnam pred tvojo naſkonzhno Dobruto, tudi v' prizho te zhaſtitlive Divize, tvoje Matere, moje Kraylize, inu zeliga tvojiga nebeſhkiga Dvora, de je leta moja vola, moje poshelenje, moje narſtanovitniſhi na-

preivsetje, de ozhem (aku le letu k'povikſhanju tvoje zhafty, inu h'gori jemanju tvoje ſlushbe dohaja) kar bo meni mogozhe, narblishiſhi sa tabo hoditi, inu tebe ſledvati, al tebi podoben poſtati v' preneſenju vſeh kriviz, inu supernoſt, s' pravim boſhtvam toku dobru tiga duha, koker tudi teh rezhy, tu je: s' pravo ne le ſamu snotrejſhno, ampak tudi sunajno froſhino, zhe ſe bo pravim jeſt, tvojimu narſvetejſhimu Velizhanſtvu lubilu mene k'take ſorte shivlenju isvoliti, inu gorivseti.

Shtation je per ſveti Susanni. So dvanajſt tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is trynajſte poſtave tiga Preroka Daniela. Daniel Susanno od ſmerti reſhi.

Evangelium je is oſme poſtave ſvetiga Joannesa. Chriſtus to preshuſhnizo od nje pregrehe odveshe.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni Buh! my tebe proſimo, dodejli: de bodo leti po poti te pravize hodili, inu s' tim od krivize ſe oddershali, kateri ſe doltarejo, inu toku shivotu jed dol tergajo. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA ZHETERTO

NEDELO V'POSTU.

Chriſtus bo k' ſmerti obſojen.

I. *Pilatuſh je otel Judam sadoſti ſturiti.* (o) *Je perſodil, de bi ſe po njih proſhni sgodilu.* (p) Oh! kaj ſhliſhim? Kaj delaſh o Pilatuſh? V' kaj sa eno naſrezho ti Chriſtuſa, ja v' kaj sa eno naſrezho ti ſam ſebe perpraviſh? Napuſti ſhe nad Chriſtuſam dopolniti, kar ſi super njega ſklenil, odlaſhej en malu to zhes njega ſturjeno ſodbo. Toku boſh ti tedej eniga nadolshniga, eniga, kateri ni greha ſturil, k' ſmerti obſodil? My ſe she sabſtojn trudimo: *On je perſodil, de bi ſe po njih proſhni sgodilu.* O napezhna ſodba! O raminu grosovitnu perſojenje! En malu poprej je ta Sodnik rekal, de on nobene krivize nad nym nanajde, on ga je ozhitnu pred vſimi ludmy eniga pravizhniga imenuval; on je ſposnal, de ſo ga is ene navoſhlivoſti v' prepovd poſtavili, inu isdali. On je obzhutil, de ſe njih prizhuvanje, kateru ſo ſi bli zhes njega ismiſlili, ni vkupejsrovnalſi, inu on ga vender k' ſmerti obſodi; *On je otel Judam sadoſti ſturiti*, de bi kje Ze-

(o) Marc. 15. v. 15. (p) Luc. 23. v. 24.

ſarju mejn nadopadl. Namerzh leta je ena ſtara navada tih perlishuvavzov, leta je ena per mnogih ſlushabnikah navajena savitnoſt, inu vſakdana ſkerb, de ony ote ſvojim Poglavarjam, (bodi she tu po pravizi, al pak po krivizi) dopaſti, inu sadoſti ſturiti, Bogu toku ſlushiti, de bi hudizh sravn nabil reshalen, plajſh po vetru oberniti. Kir ſe boje, de bi ob ſvojo ſlushbo, zhaſt, vrednoſt naperſhli, ſo perpravleni, bodi ſi, kar kol sa ene, krivize dopernaſhati, ja tudi to nadolshno kry prelyti. Namerzh de bi dopadli, jih ni ſtrah, u' vſe pervoliti, kar kol sna drugim vſezh, inu perjetnu biti, nej she bo tu kej brumniga, al pak kej hudobniga, tu jim je vſe enu, inu, de bi ſi ony nobeniga zhloveka jeso, ſovraſhtvu, ardrijo na ſvojo glavo nenakladali, vſih drugih toku dobru krivizhne, koker tudi pravizhne beſede, inu dela bres vſiga reslozhka hvalijo, is tiga ſi ony nobeno teſhko vejſt nadelajo. Namerzh ta leſtna lubesen je prov sbriſana, k' sakrivanju te hudobije ſe nji nigdar nasmanka urshohov, s'katerimi bi ſe odgovarjala. Toliku enu napezhnu nagnenje premore, de tudi Sodnike na ſvojo ſtran nagyba, pervlezhe, inu (toku rekozh) perſyli v' leshe, inu v' krivize pervoliti. Inu taku je (zhe zhlovk ſme reſnizo obſtati) taku je njih veliku Kriſtianov shivlenje. S' beſedo my she Chriſtuſovu

ſovu dijanje hvalimo, inu njegovu govorjenje poterdimo, kir bi pak my imeli enu delu dopernaſhati, my lohka s' Pilatusham red od Chriſtuſa odſtopimo. Inu ſej ni enkrat treba, de bi ſe my imeli bati al pred supernoſtjo eniga Poglavarja, al pred sgubo tiga zhaſniga blaga, al pak pred navarnoſtjo naſhiga shivlenja, ena mejhena merzza naſ od Chriſtusa odlozhi, inu prezh odterga. En krivizhni dobizhizhek, enu gredozh minejozhe shivotnu veſelze, en prasni dim te zhloveſhke zhaſty je she sadoſti, de v' naſhi duſhi Chriſtuſovu shivlenje konz vsame, inu luzh tiga ſvetiga Evangeliuma vgaſne. O koku hitru ſe ta zimper naſhe brumnoſti podere!

II. *On* (Pilatuſh) *je JESUSa njih voli isdal.* (q) Toku ſi tedej ti, narnadolshniſhi JESUS! letu saſlushil, de bosh isrozhen voli tih narhodobniſhih ludy? Toku boſh ti tedej na eno tako visho zhes dan voli leunih, kateri ſe super tebe grose, kir ti vſelej ſturiſh volo tihiſtih, kateri ſe pred tabo boje? Kaj ſe tu drugiga pravi, koker tu narkrotkejſhi jagne med dovje vovke, tiga narpohlevniſhiga goloba med grosovitne jaſtrope vrezhi? Bulſhi je ſhlu Danielu, kader je bil on na kraylevu perſojenje v' eno globoko jamo tih levov dol ſpuſhen,

(q) Luc. 23. v. 25.

de bi ſe nad nym lete ſylnu grosovitne, inu she dolgu zhaſa iſtradane sverine najedle. S'abo, moj JESUS! Judji veliku hujſhi delajo, kir ſo tvoje kervy mozhnu shejni, inu tvoje ſmerti grosnu shelni. Kaj drugiga je tebi od njih perzhakati, koker de te ony resmeſarjajo, reſtergajo, inu na to narſhpotliviſhi visho vmore? *On je isdal.* Inu kadu je isdal? Sodnik je isdal, Sodnik, kateri bi bil imel pravizo terditi, sa dershanje te poſtave ſtati, nadolshnoſt braniti. Taiſti Sodnik je isdal, kateri je pred ſposnal, inu ozhitnu pred vſimi ludmy prizhuval, de je Chriſtus nadolshen. *On je JESUSa isdal,* zeno zeliga ſvejta, ſrezho vſih ludy, tiga Edinrojeniga Syna Boga Vſigamogozhniga, nathe vezhnu isvelizhanje. *On je JESUSa njih voli isdal*, njih narhudobniſhi voli, de bi ony njemu po ſvoji glavi, po ſvojih hudih shelah, po ſvoji navoſhlivoſti, po miri ſvojiga ſovraſhtva vſe ſturili, kar kol bi ſe njim lubilu. Kaj je treba veliku govoriti? On je JESUSa isdal voli tihiſtih, kateri ſo bli njegovi grosovitni, navſmileni, narhujſhi ſovrashniki, kateri ſo njega is ene navoſhlivoſti satoshili, kateri ſo njegoviga Jogra tiga isdajavza s'dnarjami nakupili, kateri ſo krive prizhe super njega perpelali, kateri ſo njega Barrabasu nasajpoſtavili, kateri ſo ſe sa njegove toshnike, inu ſkupej sa njegove

gove Sodnike nofili. Letih voli je Pilatuſh JESUSa isdal. O ti narpohlevniſhi JESUS! s'kaj ea eno veliko ponishnoſtjo, poterpeshlivoſtjo, krotkuſtjo ti vſe letu ſhliſhiſh? S' kaj sa enim pohlevnim ſhpoſhtuvanjam, s' kaj sa eno volno urnoſtjo, s'kaj sa enim ſerzhnim isrozhenjam ſe ti letih voli podvershesh? O moja prevelika terdovratnoſt! koku keſan, koku ſamovolen, koku nabogliv ſe jeſt v' moji pokorſhini iſkashem! Koku teſhku meni naprejpride, mojo volo v' drugih volo vkreniti, koku teſhku ſe po drugih povelu rovnati! Toku je ſzer doſihmal blu; kir pak jeſt vidim, de ſe ti voli tih Judov toku podloshen ſturiſh, jeſt radovolnu vſo mojo volo prezh denem, inu gori dam.

III. *On* (Pilatuſh) *je JESUSa njih voli isdal.* (r) Koku je bla teſhka, koku je bla v' eni ſveti saſtopnoſti ſlepa Chriſtuſova pokorſhina! Tu bi nablu veliku Jude resveſelilu, de je JESUSa Pilatuſh njih voli isrozhil, ke bi ſe nabil ſam Isvelizhar radovolnu pod njih pokorſhino podal. Chriſtus je vejdl, de ſo mu Judji ſylnu ſovraſh, Chriſtus je vejdl, de Judji njegovo ſmert yſhejo; on ſe jim je pak vender radovolnu podvergl, on ni gledal na tu, kaj bi njemu samoglu tu dovjanje, kaj tu ſpuntanje, inu vkupej dershanje, kaj tu hudu voſhenje njego-

(r) Luc. 23. v. 25.

govih ſylnu resjesenih ſovrashnikov ſhkode ſturiti, ampak on je ſamu miſlil, de ſe on naſtury tolikajn njim podloshen, kolikajn timu nebeſhkimu Ozhetu. On je tihu ſam per ſebi toku dobru taiſte beſede, katere je bil en malu poprej Pilatushu povedal, koker tudi une druge, katere ſe v' Davidovih peſmah snajdejo, prevdaril rekozh: *Vy bi nobene oblaſti zhes mene naimeli, ke bi vam nablu danu od sgorej doli*, ali *v' bukvah prezej per sazhetku sa vol mene gori sapiſanu ſtojy, de bi jeſt imel tvojo volo ſturiti: moj Buh! jeſt ſim otel.* O ti veliki Vuzhenik te pokorſhine! kaj ſa ene ojſtre, hudovolne, terde Vikſhi ſi ti bugal? Ti ſi mogl pred vezh Oblaſtnikov ſodbo pridti, ti ſi bil narpoprej Annasu, potler Caipheshu, na tu Pilatushu, dalej Herodeshu, sadnizh supet Pilatushu k' obſojenju zhes dan, inu isrozhen, ti ſi ſe pak vender vſim letim toku urnu, toku modru, toku lepu, toku ponishnu pokurn iſkasal, inu ſzer v' teh narteshiſhih rezheh, kjer je blu tvoje dobru ime, inu shivlenje v' eno ozhitno navarnoſt poſtavlenu. *Ti ſi* pak vender *pokurn ratal do ſmerti, ja do ſmerti tiga krisha.* (s) Toku je namerzh Buh zhloveka, Stvarnik to ſtvar, Isvelizhar tiga greſhnika, Chriſtus Pilatusha, ta edinrojeni Syn tiga nebeſhkiga Ozheta Jude, inu rabelne bugal! O naſha pre-

(s) Philipp. 2. v. 8.

prevsetnoſt, sa vol katere my nigdar namo-remo sadoſti tepeni biti! Koku keſna, koku sanikerna je naſha pokorſhina pruti Goſpud Bogu? Kolikukrat ſe my njegovim sapovdam v' bran poſtavimo? kolikukrat ſe my njegoviga obrazhanja ogybamo? kolikukrat ſe my zhes njegovo previdnoſt pertoshimo. On ſe tolikukrat po naſhi voli rovna, my pak le miſlimo, koku bi my voli Boshji vbejshali, inu my ſe podſtopimo leti superſtati. O vezhni Goſpud Buh! ti ſi radovolnu Judam njih volo ſturil, inu jeſt bi ſe imel tvo i ſveti voli vpirati? O preſerzhni JESUS! delezh bodi tu od mene.

IV. *On* (Pilatuſh) *jim je njega* (JESUSa) *isrozhil, de bi bil krishan.* (t) Chriſtus je ſhliſhal taiſte ſtraſhne beſede, s'katerimi je on bil grosovitnu k'ſmerti obſojen; on pak vender ni sa vol tiga al na ſvojimu oblizhju bled, al v'ſvoji glavi smoten, al v'ſvojimu ſerzu bojezh perhajal. On je per saſhliſhanju letiga ſvojiga navſmileniga obſojenja myrnu ſtal, ravnu koker ſe ena terdna ſkala v' ſredi murja is ſvojiga meſta navgane, kader ti napokojni murſki valovi s'veliko ſylo na njo planijo, on ni takrat ob ſvojo ſerzhnuſt perſhal; ja on je ſhe zhes tu enu poſebnu veſele v'ſvojmu ſerzu obudil, kir je vidil, de s'tim opravilu tiga zhloveſhkiga odre-

ſhenja

(t) Joan. 19. v. 16.

ſhenja h' konzu grede. Kadu bi naimel oſtremiti ? Goſpud Nebeſ, inu semle, Stvarnik vſeh ſtvary bo obſojen, inu on bo na to nadleshno proſhno eniga terdovratniga folka obſojen, ter bo ravnu, koker en nad temi narvezhimi pregrehami krivi hudodelnik, k' ti narſhpotliviſhi ſmerti obſojen, inu on vender nezh hud napoſtane? Namerzh toku je Chriſtuſa njegóva dobra vejſt poterdila, toku je njega njegovu naomadeshuvanu, od vſe pregrehe zhiſtu shivlenje terdniga ſturilu. Tudi my bomo enkrat obſojeni; Koku bo pak leta ſodba sa naſ venpadla, sa naſ nahvaleshne, sa naſ prevsetne, sa naſ lakomne, sa naſ naſhim hudim shelam prevezh ſkus perſte gledajozhe, v' prepovedane ſladnoſti, ali luſhte globoku sagresnene Kriſtiane, kader je bla zhes taiſtiga, kateri ni greha ſturil, ena toku ojſtra ſodba ſturjena, *de bi bil krishan.* My ſe bomo na meſtu te ſodbe sneſhli bres vſeh naſhih zhaſty, bres vſiga naſhiga bogaſtva, bres vſih naſhih ſlushabnikov, bres vſih naſhih perjatelov. My bomo pred taiſtim Sodnikam ſtali, katerimu nezh namore nasnanu biti, kateri bo vſe ojſtru iſpraſhuval, kateri nabo gledal na ſtan, na velanje tih tudy, kateri noben reslozhek nabo delal med enim ſkarlatnim plajſham, inu med eno reſtergano zapo, noben reslozhek med eno kraylevo palzo, inu med eno kme-

tuſhko

tuſhko matiko, per katerimu bo vſe enu en bogati, al pak en ſromaſhki, en shlahtni, al pak en gmejn zhlovk. Leta bo vſakterimu ſvojo pravizo ſposnal, *po tim, koker je on v' ſvojimu telesu delal, bodi ſi dobru ali hudu.* (u) Kaku ſe bo takrat ena duſha zhutila, katera ſe vezh grehov dolshna snajde? Kaj bo tamkej greſhnik rekal? Kaj sa enu plazhilu bo on sa ſvoje grehe prejel? Kaj bo pomagal ſpomin tiga nekedej vshitiga neſpodobniga veſela, kaj en zel kup tih zhaſtitih imenov? Vſe letu nabo vbogi duſhizi le ta narmajnſhi troſht doneſlu, sa vol vſiga tiga nji zelu nezh nabo loshej.

Sdihuvanje.

O ti narſlajſhi JESUS! kateri ſi ſe ti toku poterpeshlivu puſtil voli tvojih ſovrashnikov isdati, inu kateri ſi ſe ti zelu volan iſkasal k'vſimu timu, kar kol ſe je letim narvezhim krivizhnikam lubilu tebi hudiga ſturiti! Jeſt tebe proſim, naperpuſti, de bi moja hudobna vola kako oblaſt zhes mene imela. Jeſt bom pogublen, zhe bom jeſt taiſtu ſturil, kar jeſt sunej tvojiga dovolenja ozhem. Ti o Goſpud! reslozhi, inu ſodi, kaj ſe moji voli ſpodobi, na te ima moja vola gledati, po tebi ſe ima ona rovnati. Jeſt nigdar nezh bul-

(u) 2. Cor. 5. v. 10.

bulſhiga nozhem, nezh bulſhiga nashelim, koker kir nezh nozhem, nezh nashelim po mojimu, ampak vſe po tvojimu dopadajenju. Nej moja vola neha, inu jeſt ſe nabom imel pred paklam bati; nej ſe v' meni tvoja vola sgody, inu jeſt bom isvelizhan. Jeſt tedej poſihmal nezh vezh nozhem imeti s' mojo volo opraviti, jeſt ſi od lete sa naprej zelu nezh naobdershim. Jeſt ſe ſam ſebe, inu vſe tu moje tvoji ſveti voli popolnama zhes dam, inu isrozhim.

Shtation je per ſvetimu Krishu v' Jerusalemu. So popolnama odpuſtiki, inu odreſhenje ene duſhe is viz.

Piſmu je is zheterte poſtave Pauloviga Piſma na Galatarje. Letu naſ vuzhy, kaj ta dva Abrahamova Synova v' eni duhovni saſtopnoſti pomenita.

Evangelium je is ſheſte poſtave ſvetiga Joannesa. Chriſtus v' puſhavi per eni glihi pet tavshent glav naſiti.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni Buh! my tebe proſimo, dodej li: de ſe my bomo ſkusi troſht, inu odshalenje tvoje gnade oddahnili, kateri my bomo po saſlushenju naſhiga hudobniga dijanja ſtiſkani, inu nadleshani. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA PONDELEK

PO ZHETERTI NEDELI V' POSTU.

Ta k' ſmerti obſojeni Chriſtus bo is ſodne hiſhe prezh pelan.

I. *Po tim, kir ſo ga bli saſramuvali.* (x) Kumej je bil Pilatuſh to super Chriſtuſa ſturjeno ſmertno ſodbo ludem osnanil, toku ſo prezej ti sholnirji Chriſtuſa obdali, inu ſo, koker eni ſtekli pſy, vajn ſkozhili. Ony ſo njegov drobni, od tolikajn bolezhin, od toku velikiga prelyvanja te kervy oſlableni, na vſih krayah rajneni shivot is ſvojimi kervavimi rokami popadli, inu, kir je on bil bres vſe pomozhy, zelu tudi she bres Pilatushove brambe sapuſhen, ſo ga ony okul vlekli, koker ſe je njim lubilu. Letim navſmilenim trynogam, tim Judam ſhe ni blu sadoſti, de ſo bli ſvetu Chriſtuſovu telu ſkus enu toku nazhloveſhku reſtepenje naisrezhenu grosnu isdelali, njim ſhe ni blu sadoſti, de ſo bli ſkus ſvoje shuganje, vpitje, inu puntarſko nadleshnoſt tiga deshelſkiga Oblaſtnika h' Chriſtuſovimu obſojenju perſylili, ony

(x) Marc. 15. v. 20.

ſo ſe ſhe potler zhes navado vſih, tudi tih nardovjiſhih ſarodov is Chriſtuſa norza delali. Namerzh po tim, kir je she bil Chriſtus tolikajn shlakov prejel, tolikajn ran dobil, tolikajn ogulenja preſtal, po tim, kir je she on bil s' tolikajn plunkami oſkrunen, s' tolikajn shlafernzami byt, s' tolikajn ternami preboden, s' tolikajn gajshlami resmeſarjen, ja po tim, kir je she on bil k' ſmerti obſojen, po vſim letim ſo ſhe Judji Chriſtuſa *saſramuvali*, inu saſmehuvali, kakerſhne ſorte saſramuvanja, inu saſmehuvanja tudi ti nargrosovitniſhi folki super ſvoje narvezhi krivizhnike naſhpogajo. Namerzh letu ſo Judji k' ſvoji grosovitnoſti sa en perdavk perloshili, de bi tiga shaleniga Chriſtuſa ſhe vezh shalili, inu de bi taiſte ſylnu velike bolezhine, katere je on terpel, ſkusi saſramuvanje, inu saſmehuvanje resdrashili. Kolikajn zhaſtitiſhi, inu ſerzhnejſhi je en zhlovk, tolikajn mozhnejſhi ga saſramuvanje, inu saſmehuvanje v' ſerze sbode; ſuſebnu pak, zhe letu takrat zhes njega pride, kader ſe mu bres tiga sadoſti hudu gody, inu drugiga velikiga terplenja nasmanka. Koku britku je tedej tebi, o ti narſlajſhi JESUS! letu drashenje naprejperſhlu! ali ſhe vender ne toku britku, koker unu drugu shalenje, kateru ti ſhe dan donaſhni narvezhkrat terpiſh, dokler ſe nasmanka takih Kriſtianov, kateri tebe

bres

bres vſiga prenehanja saſramujejo, inu saſmehujejo, kir nam erzh grehe na grehe nakladajo, inu is pogoſtu ſturjenih pregreſhnih del to hudo navado sadobojo greh delati. Kaj drugiga leti delajo, koker de ony na tvojimu narſvetejſhimu teleſu, o perſerzhni JESUS! te ſtare rane s'novimi ranami reſpraſkajo, inu ponove, ter is tvojiga terplenja, inu ſmerti na to narnapreſherniſhi visho ſmeh delajo? Al ſi je mogozhe enu vezhi sanizhuvanje ismiſliti, koker kir en podloshnik sapovdi ſvojiga praviga Vikſhiga s'nogami potepta, vſe njegove oblube sanizhuje, inu v'nimer ſpuſty, vſe njegovu shuganje, vſe njegove ſhtrafinge saſmehuje, inu ſe nezh nabojy njegove povela ne le enkrat, ampak vezhkrat, ja ſkorej vſe ſkusi prelomiti, tudi po tim, kir ſi je on tolikurat naprejvsel ſe pobulſhati, tudi po tim, kir je on tolikukrat odpuſhanje ſvoje napokorſhine sadobil? O vy saſramuvavzi! O vy v'hudih navadah sapopadeni greſhniki! varite ſe, na naglim bo Goſpud Buh gori vſtal, inu *bo te hude hudu konzhal.* (y)

II. *Ony* (ti sholnirji) *ſo is njega* (JESUSa) *ta ſkarlatni plaiſh ſlekli.* (z) Po taiſtimu shovzhnimu saſmehuvanju, kateru je ta she k'ſmerti obſojeni Isvelizhar od Judov preſtal, je ſhe enu vezhi, inu njemu veliku

(y) Matth. 21. v. 41. (z) Marc. 15. v. 20.

britkejſhi saſramuvanje zhes njega perſhlu, kir je bil supet njegov narzhiſtejſhi shivot do nagiga ſlezhen. On je ſzer naisrezhenu velike bolezhine obzhutil, kader je bla njemu is ſylo ſlezhena taiſta ſkarlatna zapa, katera ſe je she te kervy dershala; sakaj s'tim je njemu ta sdej ſpomnena zunja njegove rane ponovila, to ſkusi tolikajn tepenja resbyto kosho s'meſam red prezh ſtergala, inu zelu truplu oderla; ali bres vſe perglihe vezhi terplenje je per timu ſlezhenju njegovimu ſerzu ta ſramoshlivoſt delala, dokler je she bil on sdej ta drugikrat perſylen par nag pred temi narnaſramniſhimi ozhmy tih narnazhiſtiſhih ludy ſtati. Inu kolikukrat bo nad tabo, o prelubesnivi JESUS! leta bolezhina, inu ſramota ponovlena? Namerzh my ſe tolikukrat is Chriſtuſove zhiſtoſti, inu naomadeshuvane ſramoshlivoſti norza delamo, my tolikukrat Chriſtuſovu telu do nagiga ſlezhemo, inu saſramujemo, kolikurkrat my kej napoſhteniga, resgojsdaniga, inu naſramniga doperneſemo. O zhlovk! sakaj ti toku hudu s' Chriſtuſam delaſh? O vy shive podobe te nezhemernoſti, katere vy tolikukrat tu narſvetejſhi Chriſtuſovu truplu k'ſramoti ſturite, inu saſhpotujete, kolikurkrat vy, sadoſt poſhtenu naoblezhene, drugim pred oblizhje pridete, inu prov po ſyli vaſho nagoto nadolshnim ozhem kashete! O

vy

vy naſramni klaſazhi! kateri vy menite, de vy namorete eno prov ſmeſhno povedati, inu is ſerza ſe ſhaliti, aku vy drugim te ſkrivne teleſne vude, ta nazhiſti greh, inu kar ſemkej vezh drugiga ſhliſhi, s' naſpodobnimi beſedmy prov shivu, toku rekozh, pred ozhy napoſtavite! Gorje vaſhimu jesiku, inu vaſhim vuſtam! pak tudi gorje unim uſheſam, katere take ſorte nazhiſte pogovore rade ſhliſhijo! Gorje vſim taiſtim, kateri k'takim paklenſkim ſhalam perloshnoſt dado, al pomagajo! Vſi vy s'Judmi red super Chriſtuſa potegnete, njegov shivot do nagiga ſlezhete, inu is toku ſlezheniga ſmeh delate.

III, *Inu Ony* (ti Judji) *ſo njega* (JESUSa) *vunkej pelali.* (a) Kadu je tukej v' ſtanu ſapopaſti, koku je ta naumni, inu neſpametni folk od prevelikiga veſela vriſkal, inu poſkakuval? Zelu Jerusalemſku mejſtu je vkupej letelu, s' veſelam gledati, kader je bil Chriſtus vunkej pelan, sholnirji ſo bli v' ſvojih verſteh perpelani, berizhi ſo bli vkupej sbrani, Pilatushovi vojſhaki ſo bli iſklizani, zele trume tiga poſtopivniga ludſtva ſo vkupej perſhle: leta je sheble, un je kladva, ſvedre, inu ſulze, drugi ſo ſhtrike, inu jeſih vkupej snesli. Vſi ſo bli is ſerza dobre vole, ſo, ravnu koker eni zhaſtiti prema-

(a) Marc. 15. v. 20.

gavzi ſvojih ſovrashnikov, od nasmaſniga veſela noreli, ſo Chriſtuſa v' ſredo med ſebe vseli, ſo ga oglèduvali, ſo ga saſmehuvali, ſo ga sapluvali, ſo mu vſe ſturili, kar kol je njim njih ferbeshnoſt, njih grosovitnoſt, inu naſramnoſt noterdajala, noben jim ni nezh branil. *Jeſt ſim*, je tukej Chriſtus ſam per ſebi miſlil. *jeſt ſim poſtal k' ſmehu zel dan, vſi ſo mene saſhpotuvali.* (b) Toku ſo ti hudobni navajeni nad naſrezho tih brumnih ſe resveſeliti, nad katero naſrezho ſo ony ſami krivi. Zhe ſo vaſ ony podlesli, zhe ſo vaſ v' jamo ſunili, zhe ſo vaſ od vaſhih zhaſty, inu ſlúsb odrinili, inu dol poſtavili, zhe ſo vaſ ob vaſhe blagu obrupali, zhe ſo vaſ ob perjasnoſt tih Vikſhih perpravili, ſo ony ſylnu veſeli, de je njih hudobija ſrezhnu premagala. *Ony ſe veſele, kader hudu ſture, inu ſo ſylnu veſeli sa vol teh narhujſhih rezhy, katerih poti ſo ſpazhene, inu njih ſtopine ſo napoſhtene.* (c) Toku ta hudobni od veſela poſkakuje, kir bo ta pravizhni ſtiſkan. Ali o prasnu, inu kratku veſele! roka tiga Goſpuda ſhe ni pokrajſhana, leto roko she ſhe bodo ti hudodelniki sadoſt mozhnu zhutili, aku lih jih ona posnu sadene, inu vdari. *Sakaj ti hudobni shive?* ta ſylnu shaloſtni Job vpraſha, *Ony ſo bli povikſhani, inu ſo na blagu premoshni ratali.*

Njih

(b) Jerem. 20. v. 7. (c) Prov. 2. v. 14. & 15.

Njih ſeme pred njimi oſtane, ena truma te shlahte, iuu tih nuzhizov ſe pred njih oblizhjam snajde. Njih hiſhe ſo dobru obvarvane, inu myrne, inu ſhiba Boshja ni nad njimi. . . . Ony boben, inu arfo v' ſvojih rokah dershe, inu ſe per ſhumenju teh piſhal resveſele. (d) Ali koku dolgu? Poſhluſhej: *Ony bodo koker pleve pred vetram, inu, koker prah, kateriga vihar prezh sneſe. . . . Ta hudobni bo s' hranjen sa dan tiga pogublenja, inu on bo na dan tiga ſerda perpelan.* (e) Isvoli ſi she al s' Chriſtuſam saſramuvanje terpeti, al s' Judmi veſele vshivati. Per tim ſe pak ſpomni, de ni noben pregreſhni zhlovk dolgu ſrezhen. *Koku ony k' nezhemer poſtanejo? ony hitru dol jemlo: ony savol ſvoje krivize poginejo. Ti Goſpud! njih podobo v' mejſtu k' nezh perpraviſh, koher ene ſajne tih, kateri ſe prebude.* (f)

IV. *Ony ſo njega vunkej pelali, de bi ga krishali.* (g) Judji ſo eno toku hudo jeso super Chriſtuſa imeli, de ſhe niſo s' njegovim obſojenjam k' ſmerti sa lubu vseli; ampak de ſo tudi ſklenili, njega na to narſhpotliviſhi, inu ſamu sa te narvezhi pregrehe odlozheno visho konzhati: *De bi ga krishali.* Ony ſo ga tedej is ſodne hiſhe ſkus mejſtu pelali, inu ſo ſkus tu miſlili vſim ludem na snanje dati, de on ni vreden, tu mejſtu is

(d) Job. 21. v. 7. 8. 9. 12. (e) Ibid. v. 18. 30. (f) Pſal. 72. v. 19. 20. (g) Marc. 15. v. 20.

ſvojo kervjo omadeshuvati, pazh pak raminu vreden, med krivizhnike ſhtet, inu sunej mejſta na enimu napoſhtenimu krayu ob shivlenje perpravlen biti. Toku ſte vy, o Judji! miſlili; vſe kej drugiga ſo Nebeſa ſklenile. JESUS je is mejſta vunkej ſhal, kir je imel ſmert ſturiti, k' enimu snaminju, de on leta ſvoj kervavi Ofer nabo ſamu sa Jude, sa katere ſo bli ti shgani ofri v' hiſhi Boshji opravleni, ampak de ga bo tudi sa veſ volen ſvejt timu nebeſhkimu Ozhetu gori ofral. Chriſtus je is tiga krayleviga, inu shlahtniga mejſta vunkej ſhal, k' enimu navuku, de on nozhe med prasnimi ſkerbmy tiga ſvejta, med ropotanjam teh opravil, med ſhumam te kupzhije, med hrupam teh mejſt oſtati. *Sa tu tedej* o Kriſtiani! *pejdmo vunkej k' njemu pred kamp, inu noſimo njegovu saſhpotuvanje.* (h) Pejdmo vunkej, ali ne tolikajn s' nogami tiga teleſa, kolikajn s' nagybanjam, inu nagnenjam tiga ſerza; dokler kaj pomaga ſamota tiga teleſa, zhe ſamota tiga ſerza manka? Pejdmo vunkej is ſrede vſeh nezhemernih ſkerby, na katere ſe my toku slo podamo, de noben zhaſ nenajdemo, kej ſturiti sa naſhe vezhne isvelizhanje, bodi she naſhe delu, inu opravilu, JESUSovu sapuſhenje, inu saſramuvanje v' njegovimu terplenju ſpremiſhluvati. Pejdmo

vun-

(h) Hebr. 13. v. 13.

vunkej is poglavitniga mejſta te nezhemernoſti k'lubesni Chriſtuſove ſroſhine, od napuha, inu prevsetnoſti k'ponishnoſti, od ſladnoſt, inu prepovedaniga veſela k'doltarjenju, inu omurjenju naſhih pozhutkov. Kadur ozhe Chriſtuſa nejdti, inu njega ſe terdnu dershati, ta ſe more pred tim ſvejtam, inu pred vſim taiſtim, kar tà ſvejt lubi, v'beg ſpuſtiti, ta more ta ſvejt, inu vſe taiſtu, kar ta ſvejt lubi, sanizhuvati.

Sdihuvanje.

O moj JESUS! jeſt vidim, po saſhliſhanju te super tebe ſturjene ſmertne ſodbe, ſi she ti na pot napravlen, de bi ſe ti na tu meſtu tvojiga terplenja, inu ſmerti podal. O kaj sa eno veliko ſtanovitnoſt, o kaj sa eno veliko ſerzhnuſt je blu tebi treba tukej imeti, kir je she tebi pred ozhmy ſtal un previliki ſteber, na kateriga ſi ti imel zhes en kratki zhaſ perbyt biti; kir ſe je she perblishuvala taiſta ura, ob kateri ſi ti imel eno ne ſamu ſramote, ampak tudi britkuſti polno ſmert preſtati? Ti ſe pak vender nezh navſtraſhiſh, ampak ſtojiſh ſerzhan, koker en junak, sa tezhi po poti prepaſan, koker en Vajvoda, inu Poglavar kake velike sholnirſhine k'boju perpravlen. O ſerzhan JESUS! poterdi moje ſlabu ſerze, ka-

teru meni prezej vpade, kader onu le tu ime ene supernoſti saſhliſhi, kateru vtony, kader ſe ſamu bojy, de bi zhes onu ta fortuna ene teshave gori navſtala. Dej meni, de ſe bom jeſt (kir tvojo naisrezhenu veliko ſerzhnuſt prevdarim) navuzhil, is lubesni pruti tebi tudi k' teſhkim rezhem volan, inu perpravlen biti.

Shtation je per tih ſvetih ſhtirih Kronanih. So deſet tavshent leje odpuſtiki.

Piſmu je is trete poſtave teh tretih Kraylevih Bukov od Salomonove ſodbe med dvemi Materjami.

Evangelium je is druge poſtave ſvetiga Joannesa. Chriſtus is tempelna vſe kupze vunkej ſtepe.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni Buh! my tebe proſimo, dodejli: de my bomo tebi, kir to ſveto poſtavo ſkus vſaklejtno poboshnoſt dershimo, toku dobru na teleſu, koker tudi na duſhi dopadli. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA TOREK

PO ZHETERTI NEDELI V' POSTU.

Christus krish vlezhe,

I. *On je ſvoj krish noſijozh, vunkej ſhal na ta krey, kateri bo enu meſtu teh mertuvaſhkih glav imenuvan.* (i) Kjer je JESUŠ ta ſebi perpravleni krish sagledal, ſi ga je on (de ſi je lih leta is velikih brunov vkupej sbyt, petnaiſt zhevlov dolg, oſem ſhirok, inu satorej ſylnu teshak bil) ſi ga je on, pravim jeſt, urnu na ſvoje, she slo oſlablene rame nakladal, ga je lubesnivu objel, terdnu k'ſvojimu ſerzu pertiſnil, inu veſelu kuſhnil. *On je na veſele miſlil, inu je krish preterpel*; (k) sakaj ta krish je bil ena saſtava sa naſhe odreſhenje, en kluzh k'Nebeſam, inu Chriſtus ni njega tolikajn sa eno od Judov vkupej ſzimprano, kolikajn sa eno ſebi od ſvojiga nebeſhkiga Ozheta k' isvelizhanju tiga zhloveſkiga rodu nalosheno butaro ſposnal, inu dershal. Buh otel, de bi She enkrat leta narſvetejſhi exempel mojiga Odreſhenika, kateri je ſvoj krish s' veſelam

(i) Joan. 19. v. 17. (k) Hebr. 12. v. 2.

ſelam na ſe vsel, mojo napoterpeshlivoſt, inu pozhutlivoſt v' bersdah dershal! Kumej ſe per meni ena teshava, inu ſzer ena zelu mejhena teshava, al veliku vezh le ena ſenza kake teshave oglaſy, inu koliku isgovorov ſi she jeſt vkupej ſpravim, de bi kje samogl leto od mene prezh odriniti? V' koliku krayah jeſt pomuzh yſhem, na koliku vish jeſt miſlim, eno tako teshavo na ptuje ſame ſpreklajnati? zhe ſe jeſt nji morebit na morem zelu toku vganiti, de bi me ona vſaj en malu navtiſnila, kaj sa enu sdihuvanje, kaj sa enu shaluvanje ſe sdajzi per meni ſhliſhi? Nebu, inu semla ſo polne mojiga pertoshuvanja, jeſt druge obdolshim, de ſe ony pruti meni bres vſiga mojiga saſlushenja navoſhlivi iſkashejo, de meni prov po krivizi hudu shele, jeſt ſi vſo mojo muzh persadenem, de bi ſe od vſe nadlege proſt, ali frey ſturil, inu nezh namiſlim, de leta kriſh od Ozheta pride, ter od uniga Ozheta, kateri meni narvezh dobru ozhe. O Goſpud koku! *dobru je sa me, de ſi ti mene ponishal.* (1) Koku dobru je tu sa moje vezhnu isvelizhanje, de ſi ti mene s' boſhtvam, is sanizhuvanjam, s' bolesnjo dam obyſkal. Jeſt bi ſe bil v' mojih miſlah prevsel, jeſt bi bil navejm, kaj viſokiga ſam od ſebe dershal, jeſt bi bil ſam na ſe, inu na tebe po-

(1) *Pſ. 118. v. 71.*

posabil, jeſt bi bil delezh od tvojih sapovdi prezh odſtopil. Zhaſt, inu hvala bodi Goſpud Bogu, de mene ozhe po poti ſvojiga Synu v' Nebeſa pelati! Sem, ſem oberni tvoje miſli, o Kerſhanſki zhlovk! Semkej tvoje rame napravi, de boſh taiſti kriſh, kateriga tebi Buh, tvoj nebeſhki Ozha ponudi, s' veſelam na ſe vsel. Rezi is ſvetim Andrejam: *Bodi zheſhen, o ti dober, dolgu voſhen, ſkerbnu yſkan, gorezhe poshelen kriſh! vsemi mene, de boſh mene mojimu Goſpud supet nasaj povernil.* Sama leta butara je toku ſrezhna, de ona ſvojiga noſhazha dol natlazhi, ampak le gori povsdigne.

II. *V' tim, kader ſo ony njega kje pelali, ſo ony eniga popadli, Shimona od Cyrene, ta je perſhal is priſlave, inu ſo na njega ta kriſh poloshili, de ga je sa JESUSam noſl.* (m) Chriſtus je ſzer ta preveliki, inu ſylnu teſhki kriſh vlekl; kir je pak on ſkus obilnu prelyvanje te kervy, ſkus tolikajn terplenja, inu marter veſ isdelan, potert, inu polomlen bil, she on ni vezh samogl eno toku veliko tesho preneſti, ampak je vſe ſkusi pod krisham na tla dol padal. Kir ſo Judji tu vidili, ſo ony Shimona, tiga Cyrenensarja perſylili, de je on JESUSu pomagal njegov kriſh noſiti. Tu pak ony niſo ſturili is eniga vſmilenja pruti Chriſtuſu, ampak le ſamu

is

(m) Luc. 23. v. 26.

is eniga nagnenja te ſebi perrojene grosovitnoſti, namerzh de bi on, od ene toku teſhke butare dolpotlazhen, navmerl, inu na eno tako visho timu ſhe naprej ſtojezhimu, vezhimu terplenju navſhal. O vezhni Goſpud Buh! koku terd, koku teshak je mogl leta krish biti, kateri je tebe, kir ti s' tremi perſtami veſ volen ſvejt gori dershish, tolikajn teshal, inu otrudil. Koku pak, de je ta naisrezhenu teſhki krish JRSUSa teshal, inu otrudil, ali ne tolikajn is ſvojo leſtno tesho, kolikajn s' butaro mojih grehov, katera butara je na njemu leshala. Moje, inu zeliga ſvejta pregrehe, katere ſi ti, koker enu Jagne Boshje, odjemal, ſo tebe toku dol terle, de ſi ti veſ opeſhal, inu omedluval, ter ſo tebe ſkor zelu dol poterle. Ti, kateri nisi greha ſturil, sa grehe terpish, ti pod krisham sdihujeh, inu jeſt pregreſni prelomuvavz tvojih sapovdi, kateri ſim zhes ſtu paklov saſhlushil, jeſt ſe veſ tem shivotnim ſladnoſtem, inu timu naſpodobnimu veſelu podam, jeſt sa nezh drugiga naſkerbim, koker sa enu mehku, od vſeh nadleg proſtu shivlenje, jeſt le ſamu mojim sunajnim pozhutkam gori ſtreshem! Koku je tu napek, inu na robe? Zhe nebeſhki Ozha timu nadolshnimu, naoſnadeshuvanimu Jagnetu krish naloshy, kaj ima greſhnik dozhakati? *Aku ony letu na sele-*

nim

nim derveſi delajo, kaj ſe nabo godilu na ſuhim? (n) Tu selenu, s' tim narlepſhim zvetjam vſake ſorte zhednoſt ofnasheńu, inu s' tim narobilniſhim ſadjam vſeh dobrih del napolnenu drevje, namerzh Chriſtus toku terpy; kaj she meni naprejſtojy, meni ſuhimu ſhtoru, kjer ni nobene mokrote, nobeniga prida? Persaneſi meni o Goſpud! persaneſi meni. Pole, jeſt she is Shimonam tim Cyrenensarjam red moje rame urnu pod tvoj kriſh podloshim, inu ga ozhem s' tabo vlezhi. Noloshi meni ta kriſh, de bom jeſt tukej sa moje grehe sadoſti ſturil, inu naodlaſhej v' tu prihodnu shivlenje, sa voltih ſe nad mano maſhzhuvati. Naloshi meni en kriſh, koker velikiga, inu kakerſhniga ti ozheſh. Sakaj, ſveti Chrysologus pravi: *kadur tu naſtury, kar je Goſpud sapovedal, ta sabſtojn savupa taiſtu doſezhi, kar je* Goſpud *oblubil.*

III. *Sa nym pak je ſhla ena velika tropa tiga ludſtva, inu teh shen, katere ſo njega ſylnu objokuvale, inu obshaluvale.* (o) Noben ni vezh podvershen tem shelam nove rezhy ſhliſhati, ali viditi, koker ta gmejn folk. Ravnu koker je u' velikih mejſtah ena velika truma tih poſtopazhov, toku tudi leti (kir je kje ena perloshnoſt ſvoje ozhy s' pogledam ene zhudne ſtvary, eniga nenavad-

(n) Luc. 23. v. 31. (o) Luc. 23. v. 27.

vadniga perpadka, al poſebniga pergodila paſti) sdajzi od vſeh ſtrany vkupej slejte, v' kratkimu zhaſu ſe bres ſhtivenja veliku ludy vkupej sbero, inu, kir vſakteri ozhe ta pervi, ali vſaj narblishniſhi biti, eden tiga drugiga grosnu tiſhe, inu ſkor pohodijo. Toku ſe je blu tudi pergodilu, kader je bil Chriſtus, is ſvojim krisham obloshen, kje vunkej pelan, kjer je imel na kriſh obejſhen biti, inu ſvoje britku terplenje dokonzhati. *Sa nym je ſhla ena velika tropa.* Ali o kaj sa en veliki reslozhek ſe je med njih zil, inu konzam, kaj sa en veliki reslozhek ſe je med njih nagnenjam sneſhl! eni ſo ſe bli per timu ſpremlanju na tu, drugi ſo ſe bli na unu namenili, ti ſo take, uni ſo druge ſorte magnenje v' ſvojimu ſerzu obudili. Njih doſti je njega fershmaguvalu, mnogi ſo is njega ſmeh delali, inu ſo ſe njemu na veſ glaſ ſmejali, naisrezhenu veliku je blu tudi taiſtih, kateri ſo njega zukali, ſuvali, inu naprej pogajnali. Same shene, katere ſo ene vezh vſmilene rodovine, ſo JESUSa milvale, inu ſo letu ſvoje perſerzhnu vſmilenje pruti njemu is ſolsmy na snanje dajale. Koku malu je pak tudi ſhe leteh blu? Ena naisrezhenu velika truma ſe je v' prizho sneſhla, katera ſe je bla is vſih redovov, is vſeh shlaht, is vſeh deshela, is vſih ſtanovov vkupej sbrala, inu je Chriſtuſa ſpremila,

kir

kir je bla ona al ſkusi shele kej noviga viditi sapelana, al ſkusi sazhudenje noter vseta, inu premagana, al ſkusi ſovraſhtvu podſhuntana, ali ſkusi drugih podkurjenje, inu drushbo napravlena, inu kjekej pervlezhena. V' eni toku veliki trumi tih ludy je pak vender le njeh malu sheniz blu, katere ſo Chriſtuſa milvale, de bi tudi one te perve ſvoje perſerzhnu vſmilenje pruti Chriſtuſu iſkasale, kir ſo ble one te perve v' Evi ſkusi greh h' Chriſtuſovi ſmerti perloshnoſt dale. O Kriſtian! kaj my tukej delamo? s' kaj sa enim nagybanjam naſhiga ſerza my Chriſtuſa na ta Calvarſki hrib ſpremlemo? My vidimo, de on pod butaro tiga krisha opeſha, my sagledamo, de on kervave snaminja ſvojih ſtopin sa ſabo puſha, my zhutimo, de ſe on is ſlabimi ozhmy okul osira, inu gleda, al ſe kadu is vſih njegovih lubih v' prizho snajde? Kaj ſe nam tedej ſpodobi ſturiti? Kaj naſ nabo ſram, de naſ v' ti rezhy ta ſlabſhi ſpol, tu shenſtvu premaga? Shalujmo, jokajmo ſe s' Prerokam rekozh: *Naſhiga ſerza veſele ima konz, naſhe pleſanje je v' jokanje, inu klaguvanje ſpremenenu.* (p) *Sapa naſhih vuſt, Chriſtus ta Goſpud je v' naſhih grehah vlovlen.* (q)

IV. *JESUS ſe je oserl pruti niem, inu je rekal: Vy Jerusalemſke hzhere najokajte ſe*

(p) Thren. 5. v. 15. (q) Thren. 4. v. 20.

zhes mene, temuzh jokajte ſe ſame zhes ſebe. (r) Chriſtuſu ni blu navſhezh, de ſo lete shene enu toku ſerzhnu vſmilenje shnym imele; on jem je pak vender prepovedal ſe jokati, nam k' enimu lepimu navuku, de je en veſ drugi urshoh ſolse prelyvati. *Jokajte ſe ſame zhes ſebe, inu zhes vaſhe otroke.* Greh je ta pravi, nu reſnizhni urshoh ſe milu jokati. O zhlovk! my ſmo eni veliki sapravlivzi naſhihi ſols, inu ſmo ſhe prevezh k' jokanju nagneni! My ſe snamo jokati sa vol ſgube ene poredne mervze, sa vol ſtrahu pred eno naprejſtojezho nadlego, sa vol bolesni eniga otroka, brata, ali ſeſtre ſe my she snamo jokati; kir *ſe pak my*, de s' beſedami ſvetiga Piſma govorim, *kir ſe pak my s' krivizo, koker s' vodo, napajamo*, takrat ſmo my ſuhi, koker ta lehki kamen, my ſi namoremo le eno ſolzo is naſhiſh ozhy vunkej ſpraviti. Tukej jeſt tudi tebe, o kerſhanſki zhlovk! morem opominati. Dobru, inu hvale vrednu je taiſtu vſmilenje, kateru ti pruti Chriſtuſu is ſpomina njegoviga britkiga terplenja v' tvojimu ſerzu obudiſh, ſvetu je unu iokanje, s' katerim ti tiga krishaniga JESUSa objokujeſh, inu obshalujeſh, letu tvoje jokanje pak vender nabo Chriſtuſu toku slo dopadlu, aku ſe ti naboſh zhes ſam ſebe, inu zhes tvoje grehe jokal. Pejdi

sa

(r) Luc. 23. v. 28.

sa tim, na Calvarſko goro naprejgredejo-zhim Chriſtuſam, pejdi pak shaloſten sa tim shaloſtnim. Speri is ſolsmy naſnago tvojih grehov, sa katerih vensbriſanja volo je mogl Chriſtus rajnen biti. Objokej tvojo nahvaleshnoſt, de ti po tolikajn od tiga nardarotliviſhiga Goſpud Boga prejetih dobrut, po enimu toku velikimu, inu takimu odreſhenju tvojiga nebeſhkiga Darovnika nezh nasahvaliſh, ter, bres vſiga ſpomina na leto dobruto, kje ven dan naprej shiviſh. Objokej taiſto naisrezhenu veliko naſrezho, katera tebe ſhe sna sadeti, namerzh, de bo morebit tebi Chriſtuſovu terplenje, inu ſmert k' padezu, inu k' vezhimu pogublenju, aku ſi ti letu naboſh prov k' k' vezhnimu isvelizhanju tvoje vboge duſhize obernil. Objokej tvojo ſlabuſt, kir ſe ſhe vſelej imaſh bati, de bi kje tebe supet ta ſkuſhnjava v' en novi greh, tu je: v' eno novo perloshnoſt Chriſtuſove ſmerti naperpravila. Vſe letu objokej, al ne ſamu s' ozhmy, temuzh tudi is ſerzam. *Puſti nuzh inu dan ſolse dol tezhi, koker en potok, na dej ſi myru, inu serklu tvojiga ozheſa nima nehati.* (s)

Sdihuvanje.

O ti v' naſ zelu salubleni Buh! kateri ſi ti ſam na ſe poſabil, kateri niſi nezh ma-

(s) Thren 2. v. 18.

ral sa tvoje bolezhine, kader ſi ti bil v' timu narbritkejſhimu terplenju sapopaden, kader ſi ti veſ truden pod krisham opeſhal; ampak ſi takrat sa naſ, inu sa tu vezhnu isvelizhanje naſhe vboge duſhize ſkerbel, ter ſi naſ opominal: de bi ſe my imeli ſami zhes ſebe jokati. O Goſpud! poglej na me, de bom s' eno perſerzhno grevingo, inu pravo shaloſtjo moje grehe milu objokal. Dej meni to muzh, lete toku obshaluvati, de ſe nabom nigdar vezh k' njim nasaj povernil, koker en peſ, kateri na novu poshre, kar je en malu poprej zhes dal, al pak en ſvina, katera supet v' taiſto ſmerdlivo lusho nasaj hity, v' kateri ſe je ſhe le pred enim kratkim zhaſam okul valala; ampak de bom tebi, kir sa vol mojih pregreh terpiſh, ſkus enu naomadeshuvanu shivlenje veſele delal, inu s' dijanjam iſkasal, de je mene tvoje terplenje k' sdihuvanju, inu k' shaloſti shes moje grehe obudilu, inu perpravilu, koker pravi ta Prerok Jeremias: *Savol mojih kriviz, je veliku mojiga sdihuvanja, inu moje ſerze je shaloſtnu.* (t)

Shtation je per ſvetimu Lorenzu v' Damasu. So deſet tavshent lejt odpuſtiki, inu odpuſhanje teh, ſkusi treti dejl grehov saſlushenih, zhaſnih ſhtrafing.

Piſ-

(t) Thren. 1. v. 22.

Pifmu je is dve, inu trydefete poftave teh bukov, Exodus, ali is'hod imenuvanih. Moyfes Gofpud Boga is fvojo molitvo potolashi.

Evangelium je is fedme poftave fvetiga Joannesa. Chriftus fe Judam odgovarja.

Zirkovna Molitov.

Gofpud! my tebe profimo, nej nam dershanje tiga fvetiga pofta toku dobru pogmiranje eniga brumniga sadershanja, koker tudi ftanovitno pomuzh tvojiga smyrjenja, inu fprave dodejly. Skus nafhiga Gofpuda, &c.

NA SREDO

PO ZHETERTI NEDELI V'POSTU.

Od tiga, kar fe je na Calvarfki gori permerilu.

I. *Ony fo perfhli na meftu, kateru fe rezhe Golgotha, tu je: mertuvafhkih glav meftu.* (u) Gofpud Buh je nekedej velike rezhy na hribah dopernafhal. Kader je on oted Moyfefu fvoje defet sapovdi dati, fi je on k'timu to goro Sinai isvolil. (x) Te ofem

(u) Matth. 27. v. 33. (x) Exod. 20.

isvelizhanſtva je on ſvojim Jogram na enimu hribu naprejneſl. (y) Na ti gori Thabor ſe je on trem ſvojim Apoſtelnam, Petru, Joannesu, inu Jakopu v'eni ſvitli podobi perkasal. (z) Kir ſe je on miſlil s' milotvo k'sazhetku ſvojiga terplenja perpraviti, ſe je on na ta olſki hrib podal, sdej kir ſi je on naprejvsel letu dokonzhati, je na to Calvarſko goro perſhal. Namerzh ravnu koker je bil Abraham na en viſoki hrib gor ſtopil, kader ſe je on bil namenil ſvojiga ſyna Isaaca Goſpud Bogu ofruvati, (a) toku je tudi ta nebeſkhi Ozha otel, de bi njemu leta kervavi ofer sa odreſhenje tiga zhloveſhkiga rodu od Synu Boshjiga na ti Calvarſki gori opravlen bil. O Calvarſki hrib! o meſtu teh mertuvaſhkih glav! kaj bi jeſt imel od tebe dershati? Al bi jeſt imel tebe, dokler je Syn Boshji na tebi okul pernesen bil, prekleti? al bi imel tebi hudu voſhiti, de *bi na tebe ne roſa napadla, ne deſh naſhal.* (b) Al jeſt tebe veliku vezh ozhem, koker en sazhetek naſhiga vezhniga isvelizhanja, zhaſtiti, okuſhuvati, inu pohvaliti? Raminu ſrezhni hrib, ta narlepſhi, ta narshlahtnejſhi, ta narzhaſtitiſhi med vſemi gorami! En hrib, zelu vreden na verh vſeh gora poſtavlen biti! Na tebi ſe je naſhe vezhnu isvelizhanje sazhelu, kader je bil na

tebi

(y) Matth. 5. (z) Matth. 17. (a) Geu. 22. (b) 2. Reg. 1. v. 21.

tebi ta kervavi ofer sa nashe odreshenje skus Christusovo smert dokonzhan. Stu tavsentkrat srezhni hrib, kateriga je Gospud isvolil, de bi bil taisti, kateri je sa vse vmiral, vsim na visokimu pred ozhy postavlen. Leta hrib si je Christus isvolil, v'katerimu je bla, koker njih dosti menijo, ta mertuvashka glava nashiga perviga Ozheta Adama sakopana, de bi she nobenimu namoglu nasnanu biti, sakaj je Christus smert prestal. · Semkej, o Adamovi otrozi! Kolikur kol vas je dosihmal shivelu! semkej na Calvarsko goro vy vashe ozhy obernite. Poglejte, koku tukej Syn Boshji sa vas, Gospud sa hlapze, Vajvoda, ali ta vikshi Poglavar zele sholnirshine sa sholnirje vmerje, inu skupej is tiga dolvsemite: kaj je vasha hvaleshnost dolshna? kaj sa ena lubesen se od vas tirja? *Kader je Christus te svoje lubil, jih je do konza lubil.* (c) Dokler nam on nikjer dergdi ni otel vrata k'vezhnimu shivlenju odpreti, ampak le na mestu Adamoviga pokopalisha: de bi my vsaj vejdli, zhigavi dolshniki smo my, inu komu my vsi, koker ena lestnina, slishimo.

II. *Ony so njemu dali vinu pyti, kateru je blu is shovzam smeshanu.* (d) Navsmilena grosovitnost! Tudi dovjim ludem, per katerih sunej podobe od zhlovestva nezh ni zhuti-

(c) Joan. 13. v. 1. (d) Matth. 27. v. 34.

ti, ſe njih k'ſmerti obſojeni krivizhniki toliku vſmilijo, de jih na sadnu, preden imajo ſkus rabelna ob shivlenje perpravleni biti, s'kako bulſhi jedjo, inu pyazho resveſele, inu toku perpravniſhi ſture, to prihodno ſmert s'vezhi ſerzhnuſtjo preſtati: *Dejte mozhnu pytje tim shaloſtnim, inu vinu timiſtim, katerih ſerze je s' grenkuſtjo napolnenu.* (e) Ali Judji (o pazh eni hudobni, inu Chriſtulu do ſmerti ſovrashni ludji!) niſo enkrat toliku vſmilenja nad Chriſtuſam imeli. Chriſtus je bil sa vol tolikajn hoda is Jerusalemſkiga mejſta na Calvarſki hrip ſylnu truden, on je veſ oſlabel, on ſkor ni vezh nobene kervy imel v'ſvojimu shivotu, on ſi je ſhe mogl vſo ſvojo narsadno muzh persadeti, dokler je na verh lete ſterme gore gori slesl, inu po vſim letim *ſo niemu* Judji *dali vinu pyti, kateru je blu is shovzam smeſhanu.* O hudobni dar! o nazhloveſhku pytje! Ali tudi ta ſvejt nezh drugiga tim ſvojim nada. On ſzer veſele ponuja, nigdar pak enu zhiſtu, nigdar enu pravu veſele: *Njih grosdje je shovz, onu ima te nargrenkeiſhi jagode. Njih vinu je ſtrup tih lintvernov.* (f) Ravnu koker nobena rosha ni bres terna, toku tudi nobenu veſele na timu ſvejtu ni bres grenkuſti. Onu ſe ſvity, inu leſkazhe, koker vinu v'eni is Cryſhtâla sresani poſodvi; na sadnu pak, koker ena ka-

(e) Pro. 31. v. 6. (f) Deut. 32. v. 32, 33.

kazha, pizhi. *Smeh bo is shaloſtio smeſhan, inu konz tiga veſela je shaluvanie.* (g) Sakaj te tedej, o nezhemerni zhlovk! toku mozhnu po zhaſnimu odshalenju, po poſvejtnimu veſelu sheja? Vſe letu je enu is shovzam smeſhanu vinu. Zhe ſi ti veſela shelan, yſhi reſnizhnu veſele; letu pak ti nikjer dergdi naboſh ſtanovitniſhi neſhl, koker na timu hribu Calvarja, kjer je bil JESUS s'eno is vina, inu is shovza vkupej slyto ſodergo napajan. Sakaj ravnu koker nezh ni blu v'zhloveku, kar bi nablu greh ſturilu, toku tudi ni bil noben vud v'Chriſtuſovimu shivotu, kir bi nabil ſvoje terplenje sa zhloveſhko pregreho imel. Namerzh toku britku ſe more vſe poplazhati, kar je she blu nekedej ſkus pokuſhanje od Adama, inu kar bo ſhe dan donaſhni ſkus leta sunajni pozhutek od Adamovih otruk pregreſhniga ſturjenu.

III. *Inu kader je on bil pokuſil, ni otel pyti.* (h) Chriſtus je mogl po naturalſki ſhegi eno ſylnu veliko shejo imeti, en dejl, kir ſe je bil ſkus enu toku dolgu vlezhenje tiga toku teſhkiga krisha veſ isdelal, en dejl, kir je mogl po enimu toku ſtermimu hribu do verha gor jiti; narvezh pak, kir je bil toliku kervy prelyl. De ſi je pak lih timu toku blu, de je lih Chriſtuſa po naturalſku sa vol tih sdej ſpomnenih urshohov naisrezhe-

(g) Prov. 14. v. 13. (h) Matth. 27. v. 34.

nu mozhnu shejalu, toku on vender tu ſebi ponudenu vinu ni otel pyti, al, de bi ſe navidilu, ravnu koker de bi bil on otel kaku preloshenje ſvojih teshav yſkati, al pak, de bi on na snanje dal, koku mozhnu je njemu super, koku slo ſe njemu gnuſy taiſta huda vola, katero ſo Judji pruti njemu ſkasali, kader ſo k'vinu shovz perlyli. Namerzh Goſpud Bogu nezh dobriga nadopade, kar je s'hudim smeſhanu. V'ſposnanju poſvejtnih rezhy umetovni moshji toku pravijo: *Taiſtu ſe nima dobru imenuvati, kar ni zelu, inu popolnama dobru; sakaj, kar le tu narmajnſhi pomankanje nad ſabo ima, tu ſe she ima sa kej hudiga dershati.* Spregledujmo biſtru vſe naſhe dijanje. Kolikukrat je letu na ozhy, inu k'enimu videshu ſvetu, inu hvale vrednu? Iſpraſhujmo ſe pak tudi ojſtru, na kaj ſe my per ſlednimu naſhimu dijanju namenujemo? Kolikukrat ſe nam sdy, de my per naſhih delah na nezh drugiga namiſlimo, koker na zhaſt Boshjo, inu ſe vender sravn na ſkrivnim ena leſtna lubesen snajde? *En malu quaſu vſe teſtu ſkiſa.* (i) My Goſpud Boga, vſaj prov, nalubimo, aku ga my is zeliga ſerza nalubimo. O ti nardobrotliviſhi JESUS! koku ſi ti bil vſelej pruti nam darotliv, ja, toku rekozh, sapravliv! *On jih je s'to nar-bulſhi pſhenizo paſl, inu jih je is ſterdam is ſka-*

(i) Gal. 5. v. 9.

ſkale naſitil. (k) Inu koku nahvaleshni, koku nadarotlivi ſmo my pruti njemu? *Ony ſo meni dali shovz jeſti, inu jeſih pyti v' moji sheji.* (l) *Ti* naſ *ozheſh s' potokam tvojiga veſela napajati.* (m) Inu boſh perſylen sa vol naſhe hudobije sdihuvati: *On je mene s' grenkuſtjo napolnil, on je mene s' pelinam napyl.* (n) Kar je narbulſhiga, tu ſami sa ſe ohranimo, kar je pak porednejſhiga, inu pokaseniga, tu Chriſtuſu v' njegovih Zirkvah, inu boſ'hzah damo, inu perlaſtimo. O Goſpud! odpuſti meni mojo ſkopuſt, odpuſti meni mojo lakomnoſt. Karkol bom jeſt poſihmal narbulſhiga, kar kol bom narshlahtnejſhiga imel, ima tvoje biti. Jeſt nezh napremorem, kar bi vezh velalu, koker letu moje ſerze, inu leta moja duſha. Vsemi ti toku dobru tó, koker tudi unu, inu poſedi. Moje ſerze, inu moja duſha imajo tebi sdej, inu na vſe vezhne zhaſe ſhliſhati.

IV. *Letu je pak blu ob treti uri.* (o) Ravnu koker je she navada, ſkerbnejſhi gori sapiſati zhaſ, meſtu, inu druge okuliſtave takih perpadkov, nad katerimi je kej vezh leshezhe, toku ſe tudi kratku nikar ni sazhuditi, de je ta ſveti Evangeliſt s' toku veliko ſkerbjo sasnaminjal uro Chriſtuſoviga krishanja, kateru je blu enu toku shlahtnu,

toli-

(k) Pſ. 80. v. 17. (l) Pſ. 68. v. 22. (m) Pſ. 35. v. 9. (n) Thren. 3. v. 15. (o) Marc. 15. v. 25.

toliku vrednu pergodilu, de ta ſvejt nigdar ni nezh vezhiga vidil, inu tudi poſihmal nabo vidil. *Letu je blu ob treti uri.* Tu je: med taiſtim zhaſam, kateri po naſhimu ſhtivenju do pol dan od devete do dvanajſte ure tezhe; sakaj Chriſtus je bil na kriſh perbyt med taiſtimi dnemi, ob katerih je nuzh ravnu toku dolga, koker dan; na take dny pak ravnu vkup pridejo ta Judovſka treta ura, inu taiſti zhaſ, kateriga my na naſhi uri do pol dan od devetih do dvanajſtih ſhtejemo. Toku sgudej ſe je Chriſtuſovu krishanje pergodilu, de bi my is tiga saſtopili, koku slo ſo berizhi, inu rabelni hiteli, de bi le ſkor Chriſtuſa is mejſta vunkej ſpelali, inu krishali. Namerzh ony ſo hiteli, de bi morebit Pilatusha ta super Chriſtuſa ſturjena ſodba nagrevala, inu de bi ſhe on sa vol tiga kej dobrotliviſhiga naſklenil, al de bi kje Chriſtus poprej navmerl, preden bi ſhe bil na kriſh obejſhen, dokler ſo ony dobru vidili, de je she leta ob vſo ſvojo muzh perſhal, inu na zelimu ſvojimu shivotu opeſhal. Judji ſo hiteli, ſo ſe trudili, inu potili, de bi Chriſtuſa pogubili; kje je pak naſhe hitenje, kje je naſh trud, inu put, de bi my njegovu shivlenje noter v' naſ obdershali? Resbojniki po nozhi gori vſtanejo, de ludy sadavijo; my ſe na poſteli noter do ob pol dne slezujemo, inu toku my ſlushbo Boshjo

al

al zelu samudimo, al od ene ure do te druge odlaſhamo, inu na sadnu lenu, inu toshlivu opravimo, al sa polovizo okratimo. Koku keſni ſmo my k'Boshjim, koku urni ſmo my ſpruti k'pozhutlivim rezhem, k'rezhem, katere naſhi sunajni pozhutki radi imajo. My tezhemo, koker en sajz, de bi ſi kej perloshniga obdershali; kjer pak gre sa povikſhanje zhaſty Boshje, tamkej kumej, koker en povſh, lesemo. *Sa en mejhen dobizhek*, ſe en brumni moſh, Thomaſh Kempensar pertoshuje, *sa en mejhen dobizhek ſe hodi, inu tezhe po dolgi poti, sa nebeſhku veſele ſe kumej ena ſtopina ſtury.* Kolikajn ur my sa ygranje, kolikajn sa ſpanje, sa pojedanje, sa naſhe veſele; kolikajn sa druge zhaſne opravila, koku malu ur pak sa naſho duſho obernemo! Sa vſe rezhy my imamo obilnu zhaſa, sa ſamu vezhnu isvelizhanje ne. O Kerſhanſki zhlovk! toku malu ſi my vezhnoſt k'ſerzu vsamemo, kir my tolikajn ur bres vſiga dela v'poſtopivnoſti, ja v'pregrehah dopernaſhamo, inu zelu nezh na tu prihodnu namiſlimo, de *bo zhlovk v'hiſho ſvoje vezhnoſti ſhal.* (p) Vſaka ura poſebej je ena ſpredniza te vezhnoſti: zhe bo ona dobru doperneſena, je ena prerokina te ſrezhne, zhe pak kudu, je ona ena prerokina te naſrezhne vezhnoſti.

Sdi-

(p) Eccl. 12. v. 5.

Sdihuvanje.

O moj JESUS! jeſt vidim, vſe bo k'tvoji ſmerti zelu ſkerbnu perpravlenu. Vſe ſe she v' prizho snajde, kar k' tvojimu vmorjenju ſhliſhi: kladva, shebli, kriſh, ſhtriki, ſuliza. Berizhi ſo prov delovni v' ſvojimu opravilu, ony ſi vſo ſvojo muzh persadenejo, rabelni roke pod pajſtiho nadenejo, ony nezh napoſtopajo, vſe je perpravlenu, vſe je pred rokami, kar kol ſi je hudobija samogla k'tvojimu pogublenju pervoſhiti. O ke bi my toku sa povikſhanje tvoje zhaſty zhuli, inu perpravleni ſtali, koker leti sa tvoje saſramuvanje zhujejo, inu perpravleni ſtoje! Sram naſ bodi, de Chriſtuſovi ſovrashniki vezh, inu urniſhi delajo sa dolperpravlenje Chriſtuſoviga Imena, koker my sa pogmiranje Chriſtuſove zhaſty ſkerbimo, my Chriſtuſovi ſlushabniki, kateri ſmo my Chriſtuſu perſegli, de ſe ozhemo pod njegovim bandiram sa njego zhaſt vojſkuvati. O Goſpud, JESUS Chriſtus! jeſt nabom perpuſtil, de bi mene kadu v'ti ſkerby premagal. Moja roka bo sa gorjemanje tvoje zhaſty delala, kar bo ona narvezh samogla. Nej ſe na mojo deſnizo posabi, aku bo ona na tvojo zhaſt posabila.

Shtation je per ſvetimu Paulu. So deſet tavshent lejt odpuſtiki, inu odpuſhanje vſeh taiſteh, zhaſnih ſhtrafing Boshjih, katere ſmo my ſkusi treti dejl grehov saſlushili.

Tu pervu Piſmu je is ſheſt, inu trydeſete poſtave tiga Preroka Ezechiela. Buh tim ſvojim vſe ſorte dary oblubi. Tu drugu piſmu je is perve poſtave tiga Preroka Isaiasa. Zhlovk ſe ima hudiga ogybati.

Evangelium je is devete poſtave ſvetiga Joannesa. Chriſtus eniga od royſtva ſlepiga zhloveka videozhiga ſtury.

Zirkovna Molitov.

O Buh, kateri ti toku dobru tim pravizhnim plazhilu sa njih saſlushenje, koker tudi greſhnikam odpuſhanje ſkusi poſt dodejliſh: Vſmili ſe zhes naſ, kir my tebe pohlevnu proſimo, de my bomo samogli ſkus ſposnanje naſhe krivize odpuſhanje tih grehov sadobiti. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA ZHETERTEK

PO ZHETERTI NEDELI V' POSTU.

Od Chriſtuſoviga krishanja.

I. *Tamkej ſo ony njega krishali.* (q) Kolikajn ſkrivnuſt je ſveti Evangeliſt s' ma-

(q) Luc. 23. v. 33.

malu beſedmy sapopadl! namerzh njegova bolezhina je bla toku britka, inu letu pergodilu je blu toku naisrezhenu, de njemu, toku rekozh, ni blu mogozhe v' leti perloshnoſti vezh piſati. Vſe je on v' enimu kratkimu sapopadku naprej perneſl, de bi my od tiga vezh, inu dalej miſlili. Toku je tedej Syn Boshji, ta Edinrojeni Syn nebeſhkiga Ozheta, Goſpud vſih Angelov, Stvarnik Nebeſ, inu semle, inu naſh Odreſhenik na ſadnu toku delezh perſhal, de je bil ozhitnu pred grosnu veliku ludmy na enimu ſramote polnimu meſtu, koker en Poglavar tih hudodelnikov, na to narhujſhi, narſramotniſhi visho ob shivlenje perpravlen. *Ony ſo njega krishali.* Kumej je on na meſtu teh mertuvaſhkih glav perſhal, toku je blu njemu njegovu oblazhilu ſlezhenu, on je bil par nag, okul pahan, on je bil na kriſh, kir je na tleh leshal, snak is ſylo dol vershen, njegove roke ſo ble iſtegnene, dlany ſo ble ſkus vezh mozhnih shlakov is sheblami prederte, inu terdnu na leſ perbyte, od koder ſo, koker is eniga narvezhiga isvirka, narobilniſhi potoki te kervy vunkej ſhinili. O Judji! o berizhi, persaneſite, zhe ſe ſhe kej zhloveſhkiga per vaſ snajde, persaneſite timu nadolshnimu JESUSu! dershite ga lepſhi! Kaj je treba njegove roke, inu noge is sheblami perbyti? on je ſam radovolnu, na leta

kriſh

krish sylil, on se nabo od tiga odlozhil, ne. Inu vender David v' Christusovimu imenu pravi: *Ony so moje roke, inu moje noge reskopali, inu so vse moje kosty preshteli.* (r) Namerzh Christusove roke so mogle is shelesnimi, ter s' prevelikimi sheblami prevertane biti, de bi bla ta prevelika napreshernost nashih rok plazhana, smyrjena, inu vunkejsbrisana. O hudobne roke! O nasrezhne desnize! katere s'tolikukrat ponovlenim tolzhenjam Christusove roke na krish perbyo, kolikurkrat se one k'naperpushenim rezhem istegujejo. O Adam! ti si v' posemelskimu Rayu tvojo roko k'timu prepovedanimu sadju istegnil, inu sa vol tiga bodo sdej Christusove roke kashtigane. Christus je nadolshne roke imel, ta nebeshki Ozha je njemu vse v' roke isrozhil, de bi on lete odperl, inu sledno shival s' dobruto napolnil, de bi on s' darotlivo roko dary med ludy dejlil, sakaj tedej lete roke terpe? O Gospud! zhe se v' mojih rokah kaka kriviza snajde, ti sa njeh sadosti sturi, jest pak ozhem posihmal moje roke od vseh naperpushenih rezhy oprati, inu zhiste k' tebi gorpovsdiguvati.

II. *Ony so njega krishali.* (s) Po tim, kir so she ble roke perbyte, so ony s' enako grosovitnostjo noge mozhnu potegnili, so skusi lete sheble v' les sunili, inu notergnali,

(r) Psal. 21. v. 18. (s) Luc. 23. v. 33.

inu ſo jeh terdnu na kriſh perpeli. Sabſtojn ſe je grosovitnoſt s' tim delam trudila. Chriſtus je s' gorezhimi shelami zhakal na leto uro, ob kateri bi on bil sa naſhe odreſhenje na kriſh perbyt. Nezh ni blu treba is shebla-mi taiſtiga perpeti, kateriga je sadoſti mozh-nu njegova lubesen na krishu dershala. Ka-du je kedej vidil, de bi bil ta kamen, Mag-net imenuvan, s' eno shelesno, ali drugo mozhno nitjo k' shelesu pervesan? Ta sdej ſpomneni kamen ſam shelesu na ſe potegne, ſe ga terdnu prime, inu dershy, ter ſe na-puſty bres ſyle od njega prezh odtergati. Nobene vesila niſo mozhnejſhi, koker ve-sila te lubesni; lubesen zhloveka terdnejſhi sveshe, koker, bodi, kar kol sa enu de-belu, inu mozhnu shelesje. O berizhi! vy bi nezh nabli s' letim vaſhim perbyanjam opravili, ke bi nabla Chriſtuſa lubesen pru-ti naſhimu rodu na kriſh perbyla. Ravnu koker ſe ena ſlaba nit reſterga, toku bi bil leta Boshji Samſon lete, de ſi lih debele, inu mozhne shelesne sheble reslomil, inu resdijal, inu on bi nabil vezhi mozhy potre-buval sa ſvoje vesavze od ſebe prezh pah-niti, koker je bla taiſta njegova muzh, ka-der je berizhe v' timu vertu Gethſemani is ſamimi dvemi beſedizami na tla poderl.? On pak vender ni tiga ſturil; on je radovolnu ſvoje ſvete roke, inu noge kjekej pomolil,

on jeh je rad puſtil prebyti. *On je bil gori ofran*, on je bil krishan, *dokler je ſam toku otel.* (t) On je pak vender toku otel, de bi bla tudi njegova vola is sheblami perpeta, inu njegova radovolnoſt, inu urnoſt is shelesnimi vesilami terdnu pervesana. Goſpud Buh ozhe od naſ eno radovolno ſlushbo imeti: kar je perſyleniga, tu njemu namore dopaſti. Ke bi bil zhlovk ſkus golo potrebo permoran Bogu ſlushiti, bi mejn plazhila imel perzhakati, koker pak sdej, *kir je on samogl* sapovdi Boshje *prelomiti*, *inu jeh ni prelomil*, *hudu ſturiti*, *inu ni ſturil.* (u) Kolikajn urniſhi kadu po ſledu letiga radovolniga Chriſtuſoviga ofruvanja naprej hity, tolikajn obilniſhi on ſvojiga Isvelizharja v' njegovi ſmerti resvesely. Toku ſe my tedej posihmal, o kerſhanſki zhlovk! ſami sebe k' ſlushbi Boshji, inu k' dershanju teh sapovdi Boshjih perſylimo. Zhe my ozhemo ſlushabniki, inu perjateli Boshji biti, toku naſ imajo Chriſtuſovi shebli na kriſh perbyti, pak ne ti shelesni shebli eniga goliga permoranja, ampak ti slati shebli ene radovolne lubesni. Kar kol my Bogu k' zhaſty ſturimo, ſturimo narvezh is lubesni pruti Bogu. Potegnimo tedej is ſvetim Auguſhtinam, kir° je rekal: *Nej bo moja lubesen, moja te-*

(t) Isai. 53. v. 7. (u) Eccli. 31. v. 10.

sha, *nej mene* slasti lubesen *kjekej vodi*, *kamer kol mene moje ſerze pela.*

III. *Ony ſo njega krishali.* (x) Kaj ſo Judji k'vezhimu Chriſtuſovimu saſramuvanju, inu ozhitnimu sanizhuvanju pozheli? kaj ſo ſturili, de bi ludji eno vezhi perloshnoſt imeli Isvelizharja tiga ſvejta saſmehuvati, inu saſramuvati? Ony ſo njega par nagiga na kriſh perbyli, zelu toku, de mu niſo enkrat eno poredno zunjo, al ta narmajnſhi blek od eniga she ponoſheniga, inu med ſmety saversheniga oblazhila zhes puſtili, s'katerim bi on bil ſvojo framoshlivoſt vſaj en malu preſkerbel, inu potolashil. Ony ſo njega par nagiga krishali, sa vol kateriga ſhpota je njega toku grosnu ſram blu, toku mozhnu ſerze bolelu, de jeſt navejm, al ſo Chriſtuſovimu teleſu vezh nadeg inu terplenja ternji, gajshle, shebli, inu ſuliza, al pak ozhy tih Judov delale. Samu ſonze je (koker ſe vidi) sa vol tiga toku naſpodobniga saſramuvanja grosa popadla, inu savol tiga, de bi onu ta narzhiſtejſhi Chriſtuſov shivot pred napreſhernimi pogledami letih naſramnih gledavzov ſkrilu, inu obranilu, je onu na nebu merknilu, inu ſo teme poſtale. Chriſtus ſe je puſtil par nagiga krishati, de bi nam on na snanje dal, koku je on ſam ſebe, inu vſe tu ſvoje is lubesni pruti nam gori dal. *Le-*

ſize

(x) Luc. 23. v. 33.

ſize imajo jame, inu ptize pod nebam imajo gnesda: Ampak Syn tiga zhloveka nima, kam bi ſvojo glavo poloshil. (y) On tudi nima s'zhem ſvojo nagoto pokriti. Inu kaj ſa ene, narezhem: potrebne, ampak le preobilne rezhy ſim jeſt kedej is lubesni pruti Bogu od ſebe prezh dijal? Kje ſim jeſt potrebnim ludem kako zunzo bogejme dal, de bi v' njih Chriſtuſu od njegove nagote pomagal? Al jeſt ſmem savupati, de bom jeſt enkrat na ſodni dan od Chriſtuſa taiſte lubesnive beſede ſhliſhal: *Jeſt ſim bil nag, inu vy ſte mene oblekli.* (z) *Kar ſte vy enimu narmajnſhimu is letih mojih bratov ſturili, tu ſte vy meni ſturili.* (a) O! kaj ſa ena velika ſramota mene objide, kir jeſt moje prasnu, nezhemernu, prevsetnu oblazhilu Chriſtuſovi nagoti v' ſtriz poſtavim. Kader je on bil rojen, je bil v' reſtergane pelnize povit, vſe ſvoje shive dny je on vſelej le enu oblazhilu noſil, pak tudi letu je blu njemu sdej ſlezhenu, inu on je bil perſylen par nag na kriſh ſe podati. Kaj drugiga on s'tim ozhe, koker mene ojſtru poſvariti, de ſe jeſt v' oblazhilu prevsamem, de preobilnu moj ſtrohlivi shivot ſnashim, de ſe po naſramoshlivu oblezhem, de prevezh dnarjov ſa drage, inu nezhemerne rezhy vendam? O de bi

(y) Matth. 8. v. 20. (z) Matth. 25. v. 36. (a) Ibidem. v. 40.

naſ on vſaj toku sadoſti odvernil od unih naſmaſnih shela, katere my imamo po eni nezhemerni, dergdi, v' ptujih deshelah, gori perpravleni vishi ſe noſiti. O kolikukrat bi my bli lohku Chriſtuſa oblekli, ozhem rezhi: kolikukrat bi my bli lohku na pol nage boſhze pokrili sa taiſte dnarje, katere my sa leto otrozhijo nezhemernoſt, sa leto shveplenzo te nazhiſtoſti, namerzh, sa tu na eno novo visho napravlenu oblazhilu sapravimo. O navſmilenu ſerze, kateru ſi nezh nozhe od preobilniga oblazhila, od prevelike ſnage ſvojiga shivota dol potegniti, inu sa sagernenje Chriſtuſove nagote podejliti!

IV. *Ony ſo njega krishali.* (b) Po tim, kir je she bil Isvelizhar na kriſh perbyt, je ſhe tu mankalu, de bi ga vſi ludji lohku vidili, podajali, inu saſmehuvali. Satorej ſo berizhi, inu rabelni kriſh gori vsdignili, ſo ga v' to she poprej ſkopano jamo s' veliko ſylo dol ſpuſtili, ſo ga s' vſo mozhjo kje noter ſunili, inu ſo ga toku na kviſhku gori poſtavili. Kadu ſi bo sadoſti domiſhluval, koku mozhnu ſo ſe per sdej ſpomnenimu goripoſtavlenju tiga krisha vſi vudi tiga narſvetejſhiga Chriſtuſoviga teleſa ſtreſli, koku ſhiroku je njegova ſkusi tolikajn, inu toku ſylnih shlakov resbyta kosha na vſih krayah od ſak ſebe

(b) Luc. 23. v. 33.

be reſpozhila, koku slo ſo ble vſe njegove rane na novu reſtergane, koku grosovitnu ſo ble one supeť ponovlene? Takrat ſo is njegovih prebytih, inu reſkopanih preſvetih rok, inu nog, ravnu koker is enih predertih, inu odpertih isvirkov narobilniſhi ſtudenzi te kervy vunkej ſhinili, inu ſo ſpud vſo semlo okul, inu okul prov mozhnu pomozhili. O moj JESUS! al je pazh meni mogozhe, tebe is ſuhimi ozhmy pogledati? Ti pazh na me greſhnika is ſuſebnu lubesnivimi ozhmy gledaſh, inu, dokler tebi tvoj kriſh ni ſamu ena poſtela sa ſmert, ampak tudi ena prishenza sa vuk, toku ti mene na tihama vuzhiſh, de bi ſe jeſt imel od niſkiga na kviſhku gori povsdigniti, inu moje shele od ſemle gori v' Nebeſa povikſhati. Ti viſiſh v' ſredi med nebam, inu med semlo, namerzh s' tim ti ozheſh na snanje dati, de ſi ti en Srednik med Bugam, inu med zhlovekam. Semkej ſe obernite, o Kriſtiani! kolikur kol vaſ s' teſhko butaro tih grehov obloshenih, inu teshanih na ſvejtu shivy. Pole my imamo eniga Beſednika per Nebeſhkimu Ozhetu, kateri naſ je is ſvojo kervjo toku zhiſtu opral, de tudi sneh ni toku bel, koker ſmo my. Semkéj pertezite, kolikur kol vaſ je v' kaki revi, inu nadlugi sapopadenih! Leta vam bo vaſhe teshave pomajnſhal, inu vaſ bo na kviſhku

povsdignil. *Kader bom jeſt* (nam ſam naſh Odreſhenik oblubuje) *kader bom jeſt od semle povikſhan, ozhem vſe ſam k' ſebi vlezhi.* (c) Vlezi me tedej sa sabo po teh narſvetejſhih ſtopinah tvojih zhednoſt. Vlezi me k'ſebi, de bom ſmel is ſvetim Apoſtelnam Paulam rezhi: *Jeſt ſim s' Chriſtuſam na kriſh perbyt.* (d)

Sdihuvanje.

O Krishani JESUS! koku jeſt ſmem moje ozhy oberniti pruti tebi, kir tukej na krishu viſiſh? koku ſe jeſt podſtopim pred tvoje oblizhje pridti? Jeſt ſe ſpomnim, inu radovolnu ſposnam, jeſt, jeſt ſim bil kriv nad tvojim velikim terplenjam, jeſt ſim bil kriv nad tvojim britkim krishanjam. Hlapez je greſhil, inu Goſpud ſhtrafinge preſtojy. Nadolshnoſt je mogla tepena biti, de bi bla meni moja kriviza ſpregledana, inu persaneſena. Goſpud! meni je shal, kolikur je narvezh mogozhe, je meni shal. Inu de ſi je meni lih is zeliga mojiga, praviga ſerza shal, toku meni vender nigdar namore sadoſti shal biti. Meni je shal, ne tolikajn sa vol mene, kir ſim ſi jeſt s' mojimi grehi tu vezhnu terplenje saſlushil, ampak meni je narvezh shal sa vol tebe, kir ti, moja lubesen, sa me terpiſh.

Shta-

(c) Joan. 12. v. 32. (d) Gal. 2. v. 19.

Shtation je per ſvetimu Sylveſtru, inu per ſvetimu Martinu. So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is zheterte poſtave teh zhetertih Krayleviſh Bukov, Prerok Eliseus ſyna te Sunamitarze od ſmerti obudy.

Evangelium je is ſedme poſtave ſvetiga Lukesha. Ta mertvi edini ſyn ene vdove v' tim mejſtu Najm bo od Chriſtuſa k' shivlenju obuden.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni Buh! my tebe proſimo, dodejli: de bo lete, katere ta oblubleni poſt kaſhtiguje, tudi ſveta andoht resveſelila, de my bomo loshej nebeſhke rezhy sapopadli, po tim, kir my bomo enu pomajnſhanje posemelſkiga nagnenja zhutili. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA PETEK

PO ZHETERTI NEDELI V' POSTU.

Od krishaniga JESUSa.

I. O *vſi vy, kateri po poti memu greſte! oserite ſe, inu poglejte, aku je kje ena bolezhina, koker je moja bolezhina.* (e) O nardobrotliviſhi Stvarnik! o nardarotliviſhi

(e) Thren. I. v. 12.

Odreſhenik! sdej jeſt ſtopim h'tvojimu krishu, kateri je she kſus tvojo ſveto, Reſhno Kry poſvezhen. Tukej she jeſt od vſmilenja pruti tebi, inu od nagnenja eniga perſerzhniga milvanja veſ omedlujem, kir jeſt pomiſlim, koliku, inu kaj sa enih velikih bolezhin ti terpiſh. Tvoja preſveta glava terpy, kir je ona s'oſatjam, inu s'ternjam prebodena, kir je ſkus veliku shlakov resbyta, inu kir ſe nima kam per tvoji ſmerti naſloniti. Tvoj jeſik terpy, dokler je on is shovzam, inu is jeſiham napajan. Tvoje roke terpe; sakaj one ſo na eno grosovitno visho iſtegnene, inu morejo tesho zeliga tvojiga teleſa gori dershati. Tvoje noge terpe, kir ſo is sheblami prevertane. Zel tvoj shivot terpy, dokler je veſ, toku rekozh, le ena rana. On je pazh reſ *en Moſh teh bolezhin;* (f) *sakaj on je naſhe bolesni na ſe nakladal, inu je naſhe bolezhine noſil.* (g) Kaj bi jeſt imel od tvojih snotrejſhnih bolezhin, O Goſpud! mſliti? Kaj sa eno veliko nadlego tvoj ſpomin terpy, kir ti zhutiſh, de my na eno toku veliko dobruto posabimo, ter nahvaleshnu naprej shivimo! Kaj sa eno veliko bolezhino tvoja vola zhuti, kader my tebi sa eno toku veliko lubesen nezh drugiga nasaj napovernemo, koker ſovraſhtvu, inu eno novu pregajnanje! Kaj sa enu veliku terplenje

(f) Isai. 53. v. 3. (g) Ibid. v. 4.

nje tvoja saſtopnoſt ima, kir ti previdiſh, de ſhe bo ravnu leta ſmert njih doſtim k'pogublenju dohajala. Toku je moj Odreſhenik v'delu, inu v'bolezhinah shivel, toku je on v'terplenju, inu v'sapuſhenju vmerl! Inu koku jeſt shivim? koku bom jeſt vmerl? Doſihmal ſim jeſt reſ otel enu perloshnu, inu veſelu shivlenje pelati, jeſt ſim shelel vſaki dan po goſpoſku ſe goſtiti, inu pojedati, v' tenzhizo, inu v'ſkerlat oblezhen biti, ter lepu, prevsetnu ſe noſiti. O de bi ſe jeſt kej bulſhiga navuzhil od mojiga is lubesni pruti meni na krishu viſeozhiga JESUSa! Kadur nozhe terpeti, ta nozhe kronan biti, kadur pred krisham bejshy, ta vezhnu isvelizhanje ſovrashi, kadur ni rad tepen, inu kaſhtigan, ta nashely en otrok Boshji poſtati. Virvejmo Archangelu Raphaëlu, kateri je k'timu ſtariſhimu Tobiasu rekal: *Dokler ſi ti bil Bogu lub, inu perjeten, je blu treba, de bi tebe kuſhnjava iſkuſhala.* (h)

II. *On je ſam ſebe ponishal, inu je pokorn ratal do ſmerti, ter do ſmerti tiga krisha.* (i) Saſramuvanje, inu sanizhuvanje zhloveku veliku teshej de, koker teleſne bolezhine. Zhlovk nabo loshej reshalen, koker kir ſe njemu nekej pergody, kar je njegovimu poſhtenſu, njegovi zhaſty, inu dobrimu imenu super. Inu o koku slo vſe ſhtivenje taiſtu

pre-

(h) Tob. 12. v. 13. (i) Philipp. 2. v. 8.

preſeshe, kar ſi ti, o Krishani JESUS! zhes tvoje poſhtenje, zhes tvojo zhaſt, inu dobru ime terpel, inu kar terpiſh! Kir ſi bil v'podobi Boshji, ſi ti podobo eniga hlapza na ſe vſel; ti niſi bil v'enimu Kraylevimu dvoru, ampak ſi le bil v'eni ſhtali rojen; ti ſi bil od ene vboge Matere s'pelnizami povit, inu v'jaſelze poloshen; ti ſi bil, koker enu nasnanu dete, od tvojiga Rednika, eniga frofhmaſhkiga Zimpermana, v'Ægyptovſko deshelo perneſen, inu po tim, kir ſi v'tvojo domovino, v'Nazareth nasaj perſhal, ſi ti oſemnajſt lejt v'hiſhi tvojih lubih Stariſhov, koker njih podloshnik, toku shivel, de ludji nezh niſo kej veliku sa te vejdli. Po tolikajn rev, inu nadlug ſi ti bil od eniga is tvojih Jogrov predan, od tiga drugiga satajen, od vſih ſkupej sapuſhen, ti ſi bil v'duhovnih, inu v'deshelſkih ſodnih hiſhah satoshen, ravnu koker de bi ti bil Boga klel, ravnu koker de bi ti bil en hudobni, en pregreſhni, en veliku hujſhi zhlovk, koker ſam Barrabas, ravnu koker de ti bil ludy motil, podſhuntal, k'puntarſtvu super Zeſarja napeluval, ti ſi bil po krivizi obdolshen, ti ſi bil sapluvan, sa eniga norza dershan, k'enimu ſmeſhnimu Kraylu ſturjen, ti ſi bil od Judov saſramuvan, od Farjov saſmehuvan, ti ſi bil med krivizhnike ſhtet, koker en malu vredni zhlovk, inu sanikerni potepuh do

nagiga ſlezhen, k'ſmerti obſojen, na kriſh perbyt. Komu je blu kedej kej ſhpotliviſhiga, kej ſramotniſhiga ſturjenu? komu ſe je kedej enu vezhi ſanizhuvanje permerilu? Letu ſi pak vender ti, o narponishniſhi JESUS! preſtal, ter ſi letu s'veſelam preſtal. Ti ſi ſe ſa vol tiga veliku vezh ſhtimal, koker ſe ti narprevſetniſhi ludji ſa vol eniga ſuſebnu zhaſtitiga veſela ſhtimajo. Al ſhe bom jeſt ſkus moje prihodnu ſhivlenje ſa mojo zhaſt, inu hvalo, ſa povikſhanje mojiga imena ſkerbel? Al ſhe bom otel imeti, de bi mene vſakteri imenuval, inu zhaſtil, koker meni po mojimu ſhlahtnimu rodu, po moji imenitni ſlushbi gre, inu ſhliſhi? Al ſhe bom ta prasni dim eniga zhloveſhkiga preſhtimanja ſhelnu yſkal? Tvoja ponishnoſt, o moj JESUS! meni vſe kej drugiga kashe, inu ſvjetje. Tu ima poſihmal, o Goſpud! moje veſele, inu troſht biti, de bom s'tabo, s'mojim ſanizhuvanim, inu ſaſramuvanim Isvelizharjam ſanizhuvan, inu ſaſramuvan ſhivel. Jeſt ozhem ſhiveti, koker *enu ſaſramuvanje tih ludy*, *inu ſavershek tiga ludſtva* (k) Jeſt ozhem ſhiveti koker *ta nar ſadni med moshmy* (l) koker ta narmajnſhi med vſimi ludmy. Jeſt ſe ozhem vuzhiti, ne ſzer druge ludy ſanizhuvati, pazh pak ſanizhuvati tai-

(k) Pſal. 21. v. 7. (l) Isai. 53. v. 3.

taiſtu sanizhuvanje, kateru bo meni treba od drugih ludy preſtati.

III. *Sa vol vaſ je on vbog ratal, kir je bil bogat.* (m) O Kaj sa eniga vſe drugiga navuka ſe Chriſtus, kaj sa eniga vſe drugiga navuka ſe ta ſvejt dershy! Chriſtus je rad vbosen, ta ſvejt shely vſiga sadoſti poſedeti; Chriſtus prevsetnoſt, ali ofert ſovrashi, ta ſvejt jo lubi; Chriſtus ſe nad vſeh rezhy perpomankanjam, ta ſvejt ſe nad darmy ene dobre ſrezhe resveſely. O moj JESUS! zhe ſe jeſt le gredozh na tvoje shivlenje, inu ſmert osrem, kaj s'eno veliko ſroſhino jeſt nad tabo sagledam? Kir ſi bil na ta ſvejt rojen, niſi kam imel tvojo ſveto glavizo poloshiti, ti nikjer niſi bil na jerperhe gori vset, ti ſi mogl pod eno resderto ſtreho med shivino v' mrasu, inu v' nagoti prebiti, ti ſi bil perſylen pol nag merslo sapo, piſh, deſh preſtati. Potler ſi ſe ti ſkus terdu delu tvojiga Rednika trudil, inu dolnoſil, ſi vſe tvoje shive dny mnogih, tudi potrebnih rezhy pomankanje terpel, inu ſi po ſromaſhku shivel. Sdej na sadnu ſo ſhe tebi tvoji superniki tu prezh vseli, kar ſi kej maliga imel, ony ſo tebe perpravili ob vſe savupanje, poſihmal kej dobiti, ja ony ſo te zelu do nagiga ſlekli, inu ob vſe tvoje oblazhilu obrupali, sdej she ti tukej na krishu viſiſh, koker ena shi-

(m) 2. Cor. 8. v. 9.

shiva podoba te popolnama ſroſhine, inu s' letim tvojim prevelikim boſhtvam zelu ojſtru ſvariſh naſho nigdar ſito lakomnoſt, naſhe nasmaſne shele, tu zhaſnu blagu vkupej ſpravlati. O koku delezh my od tvojiga ſvetiga navuka sajidemo, kir my veſ trud, vſe shele naſhiga zeliga shivlenja na tu namenimo, inu naloshimo, de bi my eno bulſhi ſrezho sadobili, naſhe pula reſhirali, inu naſhe dnarje pogmerali, O prasne, inu nezhemerne zhloveſhke ſkerby! koku lohku bi my sadoſti imeli, ke bi my ſamu tu sheleli, kar je sadoſti sa naſho potrebo. Dokler ſe pak my pod tu ſylnu goſpoſtvu naſhiga nasmaſniga poshelenja podamo, nam nigdar ni sadoſti. Nej ſe naſha lakomnoſt vuzhy, vſe, kar kol je sunej Boga, nezh napozhiſlati, inu v' taiſti ſrezhni ſtan ſe poſtaviti, v' katerimu ſe je ſveti Apoſtel Paul sneſhl, kir je rekal: *Jeſt vſe sa blatu dershim, de bi le Chriſtuſa sadobil.* (n) Per timu, kir s' Goſpud Bugam sa lubu vsame, nobena saloga tiga zhaſniga blaga, nobenu bogaſtvu tih Kraylov, nobene krayleſtva tiga ſvejta nezh navelajo. Kadur Goſpud Boga poſede, timu ravnu toliku manka, kolikur enimu zhloveku, kir vſe pod ſvojim goſpoſtvam, vſe pod ſvojo oblaſtjo ima. O moj Buh! ti ſi meni nameſt vſeh rezhy.

IV.

(n) Philipp. 3. v. 8.

IV. *On je pokorn ratal do ſmerti, ter do ſmerti tiga krisha.* (o) pokorſhina je bla ta narperva, inu tudi ta narsadna Chriſtuſova zhednoſt. Pokorſhina je Chriſtuſa is Nebeſ, od ſedeſha njegoviga narvezhiga Velizhanſtva dol na semlo perpelala, de je to maluvredno zhloveſhko naturo na ſe vſel, zhlovk poſtal, inu med nami shivel. Pokorſhina je vſakteru dijanje zeliga Chriſtuſoviga shivlenja vishala, inu rovnala. Pokorſhina je Chriſtuſu ta ſizer grenki kelh njegoviga terplenja poſlajſhala. Chriſtuſova jed je bla, volo ſvojiga nebeſhkiga Ozheta dopolniti, ſa vol kateriga ſe je tudi ta Edinrojeni Syn Boshji zhloveku podvergl. On je pak terde, inu, oh! pazh raminu neſpametne, inu saroblene Vikſhi bugal: on je Annasa, on je Caiphesha, on je Herodesha, on je Pilatusha bugal, on je tudi te hudobne sholnirje, on je zelu to narsanizhliviſhi trumo tih porednih berizhov, inu rabelnov bugal. Vſe lete je on urnu bugal, on ſe jim nezh ni branil, jim ni nobeno superno volo iſkasal, ſe jim nezh ni odgovarjal, inu on je lete v'teh narteshejſhih rezheh bugal, zelu toku, de je po njih voli na ſhpotlivimu leſu tiga krisha ſvoje shivlenje gori dal, inu puſtil. *On je pokorn ratal do ſmerti, ja do ſmerti na krishu.* O ſamovolni ludji, naboglivi podloshniki, terdovratni poſli!

(o) Philipp. 2. v. 8.

posli! Kaj pravite vy k'leti urni pokorshini, katero je Christus slehernimu iskasal? Al she ozhete posihmal vashe glave biti? al she ozhete bel prov imeti, koker drugi? al she ozhete vezh dershati na vashe, koker pak na vashih Vikshih sodbe? al se she ozhete od oblasti vashih vam od Gospud Boga naprej postavlenih Vikshih ven jemati, inu odlozhiti? al se she ozhete njih povelu, inu obrazhanju vganiti, ter superstaviti? Kadur se ni od Christusa pokorshine navuzhil, ta res da sastopiti, de ni v' Christusovo shulo hodil. *Sakaj ni nobene oblasti, samuzh od Boga; Satorej, kadur oblasti superstojy, ta obrazhanju Boshjimu superstojy.* (p)

Sdihuvanje.

O vezhna Modrust nebeshkiga Ozheta! kolikajn dergazhi ti, inu kolikajn dergazhi ludji sodijo? Ludji preshtimanje svojiga imena, obilnost vseh posemelskih rezhy, frayost svoje vole, prostust od nadleg lubijo, inu poshele; ali ti, moj Bug! kateri per tvojimu sbiranju namoresh sapelan biti, ti si ravnu taistu shelnu yskal, kar tem sgorej spomnenim rezhem zelu pruti stojy. Ti si se na ponishnost, na srosbino, na tvoje lestnu satajenje podal, ti si si naisrezhenu

T ve-

(p) Rom. 12. v. 1. & 2.

veliku terplenja, inu bolezhin isvolil. Nad letemi ſi ſe ti vſe tvoje shive dny resveſelil, lete ſi ti otel sa ene ſtanovitne tovarſhize na poti tvojga zhaſniga shivlenja imeti, od leteh ſe ti niſi enkrat puſtil na krishu lozhiti. Toku ſe tedej al ti v' tvojih ſodbah smotiſh, al pak bodo ludji v' ſvojih dosdevkah, inu manengah sapelani; kir pak ni mogozhe, de bi ſe ti smotil, toku morejo ja ludji ogolufani biti, inu faliti. Pazh reſ ſim tudi jeſt doſihmal falil, inu o koku slo ſim jeſt falil! koku posnu ſe jeſt od tebe, o moj krishani JESUS! to pravo modruſt vuzhim. Imej she od mene ſlovu ti ſlepi ſvejt, inu vſe tvoje ſpazhenu poshelenje! Ta na krishu nagi, sanizhuvani, bolezhin polni, do ſmerti pokorni JESUS ima meni v' shivlenju, on ima meni v' ſmerti dopaſti, inu lub biti.

Shtation je per ſvetimu Eusebiuſu. So deſet savshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is ſedemnajſte poſtave teh tretih krayſevih bukov. Prerok Eliseus eniga fantizha od ſmerti obudy.

Evangelium je is ednajſte poſtave ſvetiga Joannesa. Ta she ſtir dny mertvi Lazarus bo od Chriſtuſa supet k' shivlenju obuden.

Zir-

Zirkovna Molitov.

O Buh! kir ta ſvejt s'naisrezhenimi ſkrivnuſti ponoviſh, my tebe proſimo, dodejli; de bo tvoja Zirkov toku dobru ſkus vezhni vuk gorjemala, koker tudi, de ona na bo ob zhaſno pomuzh perpravlena. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA SABBOTO

PO ZHETERTI NEDELI V' POSTU.

Od tih, kateri ſo JESUSa krishali.

I. *On* (Chriſtus) *je savol naſhih kriviz rajnen, inu sa vol naſhih grehov resbyt.* (q) Kadu je bil sazhetnik letiga toku grosniga pergodila, de je Chriſtuſa k' ti narſhpotliviſhi ſmerti obſodil, de je Syna Boshjiga na to narbritkejſhi visho vmoril? Jeſt vejm, kaj ſe Pilatushu sdy: *tvoji ludji, inu ti vikſhi Farji ſo tebe meni isdali.* Jeſt ſhliſhim, de *ſo njega is navoſhlivoſti isdali.* Chriſtus je bil tedej ſkus dovjanje tih Piſarjov, inu Phariſejarjov, ſkus ſovraſhtvu tih majnſhih, inu

(q) Isai. 53. v. 5.

tudi tih vikſhih Farjov, ſkus krivizo tih Oblaſtnikov, inu teh ſodnih hiſh k'ſmerti obſojen? Toku my ſzer menimo, inu, kir my ozhemo to krivizo na druge preloshiti, inu druge krive delati, ſe ſami ſebi prelishujemo. Ali en veſ drugi urshoh, inu sazhetek je lete toku britke JESUSove ſmerti. *On je sa vol naſhih kriviz rajnen, inu sa vol naſhih grehov resbyt.* Greh je taiſta med vſo mogozhno hudobo narvezhi hudoba, ſkus katero je bil veſ zhloveſhki rod revnu pogublen, ob perjasnoſt Boshjo perpravlen, obrupan ob shlahtnuſt eniga gorivsetiga otroka Boshjiga, od erbiſhne tiga nebeſhkiga Krayleſtva odrinjen, inu odſtavlen, inu on bi nigdar nabil vezh tu vezhnu isvelizhanje doſegl, ke bi mu nabla v'leti njegovi toku veliki naſrezhi dobruta Boshja na pomuzh perſhla, inu ke bi nabil Syn Boshji ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu sa zhloveſhki greh sadoſti ſturil. Buh otel, de bi ſe my navuzhili is mozhy lete nigdar naprezénene arznije gnuſobo naſhe hude bolesni ſposnati! O kaj sa ena, koku naisrezhena je mogla leta hudoba biti, kir je blu treba Synu Boshjimu na ta ſvejt pridti, tolikajn terpeti, inu toku na krishu vmreti, de bi njo konzhal, inu saterl! Persaneſi, o ti narmiloſtliviſhi Odreſhenik! persanesi letem mojim pregreſhnim rokam, katere ſo sa te dolge, debele,

she-

shelesne sheble kovale, inu ojſtrile, katere ſo tebe navſmilenu na kriſh perbyle. Persaneſi letimu mojimu narhudobniſhimu jesiku, kateri je super tebe ſodbo te ſmerti isrekal! Sakaj jeſt ſim taiſti narnaſrezhniſhi, inu ſkupej narnahvaleshniſhi zhlovk, kateri ſim tebi tolikajn hudiga povernil, po tim, kir ſim od tebe bres vſiga mojiga saſlushenja tolikajn dobriga prejel! O greſhnik! koku ſe ti podſtopiſh tvoje ozhy pruti krishanimu Chriſtuſu gori povsdigniti, dokler ſe ſpomniſh, de ſi ti dolshan ene toku velike hudobije, kakerſhna hudobija, je Chriſtuſa krishati, inu Syna Boshjiga vmoriti.

II. *Toku je Buh ta ſvejt lubil.* (r) Sabſtojn bi blu ſovraſhtvu tih Judov super Chriſtuſa, sabſtojn bi bil niih trud, sabſtojn bi bla Judeſh-Iſhkariotova lakomnoſt, sabſtojn bi blu dovjanje tih sholnirjov, sabſtojn bi bla navoſhlivoſt tih Farjov, sabſtojn kriviza tiga deshelſkiga Oblaſtnika Pilatusha, sabſtojn grosovitnoſt tih rabelnov, vſe leltu bi nablu sadoſti mozhy imelu, Chriſtuſu na eno toku grosno visho shivlenje vseti, ke bi ga nabla ena vikſhi muzh k' timu perpravila. Sakaj leta je taiſti, katerimu *je vſa oblaſt dana v' nebu, inu na semli.* (s) Leta je taiſti, kateri ſe je s' reſnizo ſmel hvaliti: *Al jeſt namorem mojiga Ozheta proſi-*

(r) Joan. 3. v. 16. (s) Matth. 28. v. 18.

ti, inu on bo meni sdej poſlal vezh, koker dvanaiſt milljarjov Angelzov? (t) Leta je taiſti, katerimu *je tavshentkrat tavshent* nebeſhkih Duhovov *gori ſtreglu,* inu pred katerim *je deſet ſtukrat tavshent* Angelzov Boshjih *ſtalu.* (u) Leta je taiſti, kateri sna, inu samore vſe ſtvary s'tim narmajnſhim snaminjam ſvoje vole v'enu golu nezh ſpreoberniti, ravnu koker je on vſe rezhy s' beſedo ſvoje mozhy is nezh ſtvaril. Kaj je tedej superper tebe, o perſerzhni JESUS! tolikajn premoglu, de je blu mogozhe tebe vloviti, svesati, vkleniti, gajshlati, inu krishati? *Toku je Buh ta ſveit lubil.* Jeſt ſposnam, o nardobrotliviſhi Goſpud Buh! jeſt ſposnam, tvoja lubesen, tvoja lubesen pruti nam je tolikajn super tebe premogla. Ti ſi *sa vol naſ ludy, inu sa vol naſhiga isvelizhanja* od Nebes dol perſhal, ſi zhlovk poſtal, ſi terpel, inu ſi krishan bil. Le ſama tvoja lubesen je tolikajn mozhy imela, tolikajn isdala, nobena druga muzh bi nabla samogla tebe toku delezh perpraviti. *Lubesen je mozhna, koker ſmert.* (x) *Toku je Buh ta ſveit lubil,* namerzh is praviga ſvojiga ſerza, popolnama, ſtanovitnu. Zhe je po beſedah ſvetiga Grogorja tiga Velikiga *dopernaſhanie tiga dela, iſkasanje te lubesni,* ali, kar je vſe

enu,

(t) Matth. 26. v. 53. (u) Dan. 7. v. 10. (x) Cant. 8. v. 6.

enu, zhe delu ſkashe, al je kje prava lubesen, toku je ja Chriſtus prov ozhitnu na snanje dal, koku naſ je on sa lubu imel. Oh! koku velika je leta nahvaleshnoſt pruti Goſpud Bogu, njega pruti nalubiti, kir naſ toku sa lubu ima. Ta zhaſtitlivi ſlushabnik Boshji, Jacoponus s' imenam, ſe je nekedej jokal, (Buh otel. de bi ſhe dan donaſhni nablu treba ravnu sa vol tiga ſe jokati!) ta sdej ſpomneni ſveti moſh, pravim jeſt, ſe je nekedej jokal, de my to lubesen nalubimo. Syn Boshji naſ je s' pravo lubesnjo lubil; inu kaj my njemu sa eno toku obilno lubesen povrazhamo? On naſ je lubil, inu je tolikajn toku teſhkiga, toku britkiga terplenja preſtal; kaj pak my is lubesni pruti njemu prenesemo? On naſ je do krisha, inu do ſmerti lubil; inu koku mersla, koku kratka, koku naſtanovitna je naſha lubesen pruti njemu? Kumej ſmo my rekli, de Boga lubimo, toku she my bomo sdajzi od ene mejhene ſkuſhnjave premagani, inu med ſhotore te nezhemernoſti pod bandir te pregrehe pobegnemo. O ti narflajſhi, is lubesni pruti meni krishani JESUS! vuzhi mene, tebe sa lubu imeti.

III. *Ogolufajmo tiga pravizhniga, dokler nam on ni k'nobenimu pridu, inu ſe super naſhe dela ſtavi.* (y) Pazh ena zhudna rezh je bla

 leta

(y) Sap. 2. v. 12.

leta! Chriſtus je vſelej od perviga sazhetka ſvojiga royſtva do ſmerti supergovorjenje, inu pregajnanje terpel. Kir je on imel na ſvejt rojen biti, ni bil on pod nobeno ſtreho gori vset, sa njega ni blu preſtora v'nobenimu zhloveſhkimu prebivaliſhu. Kumej je bil on rojen, toku ſo she Herodeshovi sholnirji hiteli, njega ob shivlenje perpraviti, inu ſo ga s'tim perſylili ſhe ponozhi v'Ægyptovſko deshelo bejshati. Kader ſe je Chriſtus per ſvojih vezhih lejtah sneſhl, ſe mu ni nezh bulſhi godilu; sdej ſo ga ludji od ſvojih pokrajn prezh ſegnali, sdej ſo ga oteli s'kamnami poſuti, sdej is viſokiga dol v'prepod ſuniti, dokler je she bil on na sadnu od eniga is med ſvojih Jogrov ſvojim narvezhim ſovrashnikam isdan, od sholnirjov vjet, od berizhov svesan, inu vklenen, od krivih prizh satoshen, od napravizhnih Sodnikov saſhliſhan, koker en krivizhnik dershan, k'ſmerti obſojen, inu na kriſh perbyt. Inu sakaj je on vſe letu terpel, sakaj? On je vezhi dejl ludy s'velikimi dobrutami daruval: on je te lazhne naſitil, te bolne osdravil, nekatere je on tudi od ſmerti k'shivlenju obudil. Pak vender ni blu nobeniga ſpomina, ni blu nobene zhaſty, inu hvale sa vſe letu, povſod ſe je le nahvaleshnoſt sneſhla, povſod je blu shuganje, pregajnanje, inu terplenje zhutiti! Ali kaj ſe jeſt zhes letu sazhudim?

Le-

Letu ſi je bla Chriſtuſova zhednoſt saſlu-
shila; sakaj *on ſe je super njih dela ſtavil.*
Ke bi Chriſtus nabil sdajzi is ſvojim ſve-
tim shivlenjam Jude sa vol njih krivizhni-
ga sadershanja poſvaril, ke bi on nabil is ſvo-
jo ponishnoſtjo njih prevsetnoſt saſramotil,
ke bi on nabil is ſvojim sanizhuvanjam vſe
poſvejtne zhaſty njih prasno zhloveſhko hva-
lo, ke bi nabil is ſvojim boſhtvam njih bo-
gaſtvu, is ſvojo pokorſhino njih resvujsdano
samovolnoſt, is ſvojo krotkuſtjo njih hudo je-
so, inu ſerd pregajnal, bi bil on prov lohku
myrnu shivel, noben bi nabil njemu nobene
ſkode ſturil, noben bi nabil njemu nobeno
nadlego delal. Is tiga ſe vuzhite, s'tim ſi
britkuſt vaſhiga terplenja poſlajſhajte vy
brumne bogabojezhe duſhe, kolikur kol vaſ
je shelnih, po Chriſtuſovih ſtopinah hoditi!,
Ti, kateri ote v'Chriſtuſu JESUSu brumnu
shiveti, bodo pregajnanje terpeli. (z) Nasazhu-
dite ſe, pravizhni Kriſtiani, de vy malu per-
jatelov imate; *Ke bi vy bli od tiga ſvejta, bi*
ja ta ſvejt tu, kar bi blu ſvojiga, lubil: dokler
pak vy niſte od tiga ſvejta, sa tu vaſ ta ſvejt
ſovrashi. (a) O Kerſhanki zhlovk! koku ſre-
zhen boſh ti, zhe te bodo ti hudobni ſov-
rashili, zhe te nabodo v'ſvojo drushbo gori
vſeli, zhe nabodo tvoje ime sapiſali v'tai-
ſto saveso, katero ſo ony is ſmertjo, inu
s'paklenſkim bresnam ſturili. IV.

(z) 2. Tim. 3. v. 12. (a) Joan. 15. v. 19.

IV. *Ony ſo super njega ſtali, inu ſo njega is navoſhlivoſti obdali.* (b) Med drugimi, od katerih je blu doſihmal rezhenu, je tudi navoſhlivoſt pomagala Chriſtuſa na kriſh perbyti. Namerzh Judji, ſuſebnu pak Piſarji, inu Pharisejarji ſo bli Chriſtuſu navoſhlivi, de ludji niſo ſamu na njega toku dobru sa vol njegoviga pridigvanja, inu vuku, koker tudi sa vol teh od njega ſturjenih zhudeſhov veliku dershali, ampak de ſo ſe tudi nad nym mozhnu sazhudili. Doſtikrat je vezh tavshent ludy sa nym hodilu, leti ſo she njega toku radi poſhluſhali, de ſo posabili jeſti, inu pyti, inu ſo le vſi samolkneni v'njegove ſvete vuſta siali, ter ſe niſo oteli od njegove ſtrany lozhiti. Od letih je ſam Chriſtus ſprizhuval rekozh: *Ony ſo she try dny per meni oſtali.* (c) Sadnizh ſi je on enu toku veliku preſhtimanje ſvojiga imena per ludeh sadobil, de je bil perſylen na eno goro pobegniti, de bi ony naperſhli, inu njega h'Kraylu naſturili. (d) Kader je ſhe le on dvanajſt lejt ſtar bil, je she on v'ſredi tih Vuzhenikov eno tako modruſt iſkasal, de ſo Stariſhi tiga ludſtva vſi oſtremeli, ter popraſhali, koker ſzer dergdi od Chriſtuſa gori sapiſanu ſtojy: *Od kod pride letimu taka modruſt, inu muzh? Ni le on eniga zimpermana Syn?* (e) O moj JESUS!

jeſt

(b) Eccli. 45. v. 22. (c) Marc. 8. v. 2. (d) Joan. 8. v. 15. (e) Matth. 13. v. 54. 55.

jeſt ſe s'tabo resveſelim, de tebe toku dobru ti gmejn ludji, koker tudi vuzheniki toku slo ſhtimajo; ali ravnu letu, oh! ravnu letu bo ſhe v'ſerzu tih Farjov eno veliko navoſhlivoſt super tebe obudilu. Ja toku je: *Vikſhi Farii, inu Pharisejarji ſo ſe tedej vkupej sbrali, ſo ſvjet dershali, inu ſo dijali: Kaj pozhnemo my, dokler leta zhlovk veliku zhudeſhov dela? - - - Dobru je sa vaſ, de on vmerje. - - - Sa tu ſo ony od taiſtiga dneva miſlili, koku bi njega vmorili?* (f) Kar kol ſo super tebe, moj JESUS! tvoji superniki al savitiga ſvjetvali, al hudobniga pred ſe vseli, k'vſimu timu jih je njih navoſhlivoſt podſhuntala. O navoſhlivoſt, ti nargerſhi otrok te narlepſhi Matere! Ravnu koker ſenza sa teleſam hodi, toku tudi vſelej nyd, inu hudovolnoſt sa zhaſtjo ſtopa, inu jo toku dolgu pregajna, dokler jo satare, inu konzha. Sa vol tiga pak vender ni Chriſtus le eno ſtopinzo sunej ravniga pota te pravize na ſtran ſturil; ampak koker malu una dva nebeſhka snaminja: ta lev, inu ta ſhkorpian ſonze v'njegovimu teku na nebu gorisadershita, toku malu je tudi navoſhlivoſt tih Farjov Chriſtuſu v'njegovi hoji po zeſti teh zhednoſt napotje delala, Chriſtus je vender bres vſiga ſtrahu vſe taiſtu dopernaſhal, kar kol je njemu njegov nebeſhki Ozha sapovedal, inu lubesen pruti zhlo-

(f) Joan. XI, v. 47. &c.

zhloveſhkimu rodu velevala. Namerzh nam k'enimu lepimu navuku, de ſe my imamo per vſimu timu, kar ſturimo, na kej takiga ńameniti, de my nabomo, ne ſkus zhloveſhko hvalo napihneni, ne ſkus sanizhuvanje naſhih navoſhlivzov bojezhi, inu zagovitni poſtali, ampak de my bomo vſo navoſhlivoſt pod naſhe noge perpravili, inu poterli, ter de my nigdar nabomo le sa en laſ delezh od Goſpud Boga odſtopili.

Sdihuvanje.

O moj is lubesni pruti meni krishani Odreſhenik! pokaj jeſt te rabelne yſhem, kateri ſo tebe na kriſh obejſli? pokaj jeſt vpraſham, kadu ſe je podſtopil tebi eno toku naisrezhenu veliko krivizo ſturiti? Jeſt, jeſt narpregreſhniſhi zhlovk, jeſt ſim Chriſtuſa vbyl, (Oſtremite vy Nebeſa, inu ti, o semla! ſe od prevelikiga sazhudenja vderi) jeſt narnahvaleshniſhi otrok ſim letiga mojiga narlubesniviſhiga Ozheta ob shivlenje perpravil. Lete moje roke, katere ſo polne kervy, polne tih po krivizi prejetih dary, polne nagnuſne nazhiſtoſti, polne napravizhniga dobizhka, lete ſo tvoje ſvete roke is mozhnimi shelesnimi sheblami prevertale, prebyle, na kriſh perpele. Lete moje vuſta, katere toku rade naſramnu klafajo, toku rade tudi k'veliki ſhkodi ſvojiga blishniga lashsejo, toku ra-

de

de ſvojimu ravenzhloveku ſkus veliku opravlanje zhaſt, inu dobru ime odjemlo, lete ſo super tebe ſodbo te ſmerti ſklenile. Gorje meni! kaj ſa enu murje tiga ſvejta bo sadoſti mojo oſtudnoſt opralu? Kaj ſa en ogen bo sadoſti mojo krivizo ozhiſtil? nobenu murje, noben ogen ni k'timu sadoſti. Tvoja ſveta, Reſhna Kry, moj JESUS! Katera je bla toku obilnu ſa me prelyta, ſama leta je v'ſtanu mene pomyti, obriſati, inu polepiti. *Operi me* tedej: *Operi me*, oGoſpud! *od moje krivize, inu ozhedi me od mojiga greha.* (g)

Shtation je per ſvetimu Miklavshu v'jezhi. So popolnama odpuſtiki.

Piſmu je is devet, inu ſhtirdeſete poſtave tiga Preroka Isaiasa. Prerokuvanje od gnade te nove Poſtave.

Evangelium je is oſme poſtave ſvetiga Joannesa Chriſtus je luzh tiga ſvejta.

Zirkovna Molitov.

Goſpud! my tebe proſimo, nej naſha andohe ſkusi tvojo gnado rodovitna rata; sakaj takrat nam bo naſh poſt k'pridu dohajal, kader bo on tvoji dobruti dopadajezh. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA

(g) Pſal. 50. v. 4.

NA TIHO NEDELO

Od taiſtiga piſma, kateru je blu na krish verbu Chriſtuſove glave poſtavlenu.

I. *Pilatuſh je pak piſal enu piſmu odsgorej, inu je taiſtu gori na kriſh poſtavil.* (h) *Kader je* nekdej ta narponiſhniſhi JESUS *ſposnal, de ote ludji pridti, njega popaſti, inu h' Kraylu ſturiti, je on na eno goro pobegnil.* (i) Sdej pak, kader on ima na krishu vmreti, ſe on nezh nabrani pred imenam eniga Krayla, on letu gori vsame, ne ſzer sa enu snaminje te zhaſty, ampak sa en perdavk tiga saſramuvanja. Zhloveſhka hudovolnoſt je Chriſtuſa v'timu sgorej ſpomnenimu piſmu eniga Krayla imenuvala, de bi bil on vezh saſmehuvan, inu per branju letiga zhaſtitiga imena od vezh ludy saſramuvan, ter ne ſamu shiv, ampak she tudi mertov ene prevsetnoſti obdolshen, ravnu koker de bi ſe on bil otel na semli ſam ſebe h'Kraylu ſtaviti, kir je Velizhanſtvu ſvoje Boshje nature sakrival, inu ſi je isvolil, *enu saſramuvanje tih ludy, inu savershek tiga ladſiva* poſtati. De je pak lih k'tvojimu sanizhuvanju, moj JESUS! na kriſh verhu tvoje glave taiſtu piſmu blu per-

(h) Joan. 19. v. 19. (i) Joan. 6. v. 15.

perbytu, kjer ſo tebe, eniga Krayla, piſali, toku jeſt vender ſposnam, de je blu letu ime is ene poſebne previdnoſti Boshje piſanu, jeſt letu pohlevnu zhaſtim, inu ſe tebi, koker mojimu vſigamogozhnimu Kraylu, sa eniga sveſtiga, sa eniga pokorniga ſlushabnika zhes dam, inu podvershem. *Ti imaſh naſh Krayl biti, inu naſ ſoditi, ti imaſh v'boju pred nami hoditi, inu sa naſ vojſko pelati.* (k) Ti imaſh moj Krayl biti, kir ſi ti te narhujſhi ſovrashnike mojiga vezhniga isvelizhanja: tu meſu, ta ſvejt, inu tiga hudizha s'vojſko oblegl, inu premagal. Jeſt tebe sa mojiga Krayla dershim, inu ſpoſhtujem, jeſt ſim tvoj ſlushabnik, inu letu ime meni vezh dopade, koker vſe druge zhaſtite imena, katere meni kje sna ta nezhemerni ſvejt ponuditi, inu dati. O poſvejtni zhlovk! s'kaj sa eno veliko zhaſtyshelnoſtjo ſi ti zele kupe tih shlahtnih imenov vkupej ſpravlaſh? Kolikajn, inu kaj sa enih veliku vrednih perſtavkov ti k'tvojimu primku perkupiſh, inu perkladaſh? Ti ſe piſheſh po tvojih ſtariſhah, po tvojimu rodu, po tvoji shlahti, po timu krayu, kir ſi rojen, po tvoji hiſhi, po tvoji greſhini, al po drugi tvoji leſtnimi, katero poſedeſh, po tvoji ſlushbi, katero imaſh. Ti ſe imenujeſh od ene gore, od ene ſkale, od eniga hribza, od ene doline, al od ene druge rezhy, ja

ſkor

(k) 1. Reg. 8. v. 20.

ſkor vſeh ſtvary imena tebi niſo sadoſti, de bi ſi ti is njeh, en, koker is ſerza sheliſh, prov dolgi, prov lepi, prov zhaſtiti primk vkupej sloshil. Poglej noter v'taiſtu piſmu, kateru je na kriſh verhu glave tvojiga krishaniga Goſpuda poſtavlenu, preberi tu ime, kateru bo tam noter Chriſtuſu perpiſanu, inu molzhi she enkrat od piſma tvojiga shlahtniga rodu, podversi timu sdej ſpomnenimu Chriſtuſovimu Imenu vſe tvoje zhaſtite imena, inu primke, ſturi konz tvoje prevsetnoſti, nehej ſe napihuvati. Kar je njemu k' ſramoti doſhlu, tu ima tebi h' zhaſty dohajati. Zhe pak ti ſhe vender po enimu shlahtnimu imenu hrepeniſh, toku ſi ti vſo tvojo muzh persadeni, de bo tebi po vſi pravizi ſhliſhalu taiſtu zhaſtitu ime, sa vol kateriga ſe je ſveti Apoſtel Paul ſhtimal, rekozh: *Paul, JESUSov, Chriſtuſov ſlushabnik.* (l)

II. *Leta je JESUS, en Krayl tih Judov.* (m) *JESUS Nazarenſki en Krayl tih Judov.* (n) Toku ſe je reſ po vſi vrednoſti Synu Boshjimu pravilu. Pilatuſh je ſzer po ſvoji pregrēſhni voli lete zhaſtite imena k' vezhimu Chriſtuſovimu saſramuvanju v' unu ſvoje piſmu poſtavil; pak vender bi zelu my Kriſtiani nabli snali Chriſtuſa lepſhi imenuvasi, ja ſam naſh Isvelizhar bi ſe na-

(l) Rom. 1. v. 1. (m) Matth. 27. v. 37. (n) Joan. 19. v. 19.

nabil mogl bulſhi piſati. *JESUS*: o ſlatku, o isvelizhanſku Ime! sakaj al ni ta taiſti moſh, kateri je sa naſhe grehe *JESUS*, tu je, en Ofer tiga smyrjenja per ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu ratal. Letu narſvetejſhi ime ſi je on na ta oſmi dan po ſvojimo royſtvu ſkusi prelyvanje ſvoje narshlahtnejſhi kervy perdobil, letu ſi ſi on sdej ſkus gori dajanje ſvoje sadne kapelze kervy poterdil. Kje bi bli my reve, ke bi nam nabil ti, moj Odreſhenik! naſh *JESUS*, naſh Isvelizhar? *JESUS Nazarenſki*. Nazarenſki ſe pravi po naſhi beſedi, ta zvetni. Toku je bil Chriſtus imenuvan sa vol tiga narobilniſhiga zvetja vſake ſorte lepih zhednoſt, kir nam je on ena shiva podoba poſtal, naſ on sa ſabo po ſvojimu dobrimu duhu vlezhe, naſ ſpodbada, naſ s'eno ſlatko ſylo, toku rekozh, ſyli, sa nym po njegovih ſvetih ſtopinah hoditi, inu ſe s'tim toku sadershy, koker njegovu ime: *Nazarenſki*, ali ta zvetni kashe. Nam ludem ſe dobru sdy, kir kake lepſhi, inu zhaſtitiſhi imena od drugih sadobimo; ali Buh otel, de bi naſ ſpomin takih imenov pergajnal, taiſtu dopolniti, kar one pomenijo! My bomo Kriſtiani imenuvani, o ke bi my tudi taki bli, de bi ſvitlobo leſiga toku shlahtniga, tolikajn vredniga imena ſkus enu teh tema vrednu shivlenje naobtemneli. Zhe ſmo my Kriſtiani, kje je

krotkuſt, kje je ponishnoſt, kje je ſroſhina Chriſtuſova? lete zhednoſti ſo Chriſtuſa povſod, inu vſelej ſpremlale. Koku malu, ali nezh my lete Chriſtuſove zhednoſti v'dijanju naiſkashemo? koku malu, ali nezh my lete sa lubu naimamo? My ſe radi puſtimo Catholſhke Kerſhenike imenuvati; ali koku mersla je per naſ vira, koku ſlabu je dershanje teh sapovdi Boshjih? Oh! kolikajn je Chriſtuſa ſvoje ime koſhtalu? on ſi je letu sa ſvojo kry, kriſh, inu ſmert kupil. Letu *ime* tedej *je ludem danu pod nebam, v'katerimu bi my imeli isvelizhani biti.* (o) Ali koliku je taiſtih, kateri ſi is Chriſtuſoviga imena, inu terplenja perloshnoſt vsamejo, resgojsdaniſhi shiveti, kateri Chriſtuſovu ime, inu terplenje k'vezhi napreſhernoſti ſvojiga shivlenja obernejo, ravnu koker de bi she sa vol tiga, kir je JESUS sa naſhe grehe sadoſti ſturil, perpuſhenu blu greſhiti. O smama!

III. *Nikar napiſhi: Judovſki Krayl; temuzh de je on dijal: Jeſt ſim Judovſki Krayl.* (p) Nigdar ni tamkej myru, inu pokoja, kjer pregrehe oblaſtujejo. Toku dobru Pilatuſh, koker tudi Judji ſo bli krivi nad Chriſtuſovo ſmertjo; ony pak vender niſo bli med ſabo ene miſli, eniga ſerza, temuzh ſo eden timu drugimu pruti ſtáli. Pilatuſh je otel med ludmy resglaſiti, de je on Chriſtuſa po pra-

vizi

(o) Act. 4. v. 12. (p) Joan. 19. v. 21.

vizi k' ſmerti obſodil; satorej je on njemu na kriſh verhu njegove glave ime eniga Krayla gori sapiſal, ravnu koker de bi bil Chriſtus sa vol tiga ob shivlenje perpravlen, kir ſe je te krayleve zhaſty, inu oblaſti podſtopil. Letu ime Judji niſo radi vidili, niſo radi ſhliſhali, inu ony niſo mogli terpeti, de bi bil Chriſtus *en Krayl tih Judov* imenuvan, kir ſo tedej ony sheleli, de bi blu letu ime v'kej drugiga ſpremenenu, ſo ony ſvoje hudu nagnenje s' eno leshjo sakrivali, rekozh: *on* (Chriſtus) *je rekal: Jeſt ſim Judovſki Krayl.* Vy gadov rod! kadaj, inu kje je Chriſtus tu govuril? Perpelite ſemkej prizhe. Tu jeſt vejm, de ſe je on pred letim imenam mozhnu branil; tu pak nikjer gori sapiſanu nenajdem, de je on letu ime shelnu yſkal. Chriſtus je ſzer per Pilatushu od ſvojiga Krayleſtva govuril, de bi njemu na njegovu praſhanje odgovor dal; on je pak prezej perſtavil, de ſvoje krayleſtvu ni od tiga ſvejta, inu s' tim perſtavkam ſvojih beſedy je otel Chriſtus obraniti, de bi ſenza tiga krayleviga imena nobenimu namogla h' kakim ſodlivim miſlam, h' kakim krivim ſodbam perloshnoſt dati. Ali sabſtojn vy Judji is sobmy ſhkriplete, sabſtojn ſe vy od jese lomite, prov ſe je sgodilu, prov, de je blu verhu glave vmerjozhiga Chriſtuſa ime eniga Krayla poſtavlenu. Leta je reſ en veliki

Krayl, kir ſkusi vuſta tiga krayleviga Pevza, ali Pſalmiſta toku govory: *Jeſt ſim od njega* (od Boga vſigamogozhniga) *sa eniga Krayla zhes njegovo ſveto goro, Sion poſtavlen.* (q) Leta je taiſti Krayl, od kateriga Krayl David v' ſvojih peſmah k' nebeſhkim Vivudam, ali Firſhtam pravi: *Vy Vivudi! odprite vaſhe vrata, inu vy vezhne duri ſe gori vsdignite, de Krayl te zhaſty noter pojde. Kadu je taiſti Krayl te zhaſty? Goſpud te mozhy, ta je Krayl te zhaſty.* (r) Buh obvari, de bi blu koga nejdti, kir bi letimu Kraylu naveſt ratal, kir bi ſe super njega v'punt poſtavil, kir bi rekal: *My nozhemo, de bi leta zhes naſ krayluval.* (s) Pertezimo my veliku vezh k' njemu, podejmo ſe pod njegovo oblaſt, zhaſtimo pohlevnu njegovu narvezhi Goſpoſtvu zhes vſe ſtvary, dopolnimo njegove povela, oblubimo njemu ſtanovitno veſtobo. Pred vſim drugim pak my vender imamo ſkerbnu na tu gledati, de, aku my ozhemo podloshniki letiga Krayla biti, my kje nabomo vezh perloshniga, vezh ſladkiga, vezh obilniga v'pozhutlivih rezheh sheleli, koker kar, inu kolikur my bomo per naſhimu Kraylu sagledali, inu zhutili. Leta vuk je ta narpervi sazhetik Chriſtuſoviga Krayleſtva, inu je vuku tiga ſvejta zelu pruti poſtavlen.

IV.

(q) Pſ. 2. v. 6. (r) Pſ. 23. v. 9. 10. (s) Luc. 19. v. 14.

IV. *Kar ſim piſal, tu ſim piſal.* (t) Kumej ſe she enkrat Pilatuſh en moſh iſkashe, inu, kir ſe je poprej vezh, koker en ſlabi terſt, puſtil ſem, ter kje majati, kamer ga je piſh tiga zhloveſhkiga preſhtimanja gnal, ſe she sdej ſvojiga govorjenja, inu piſanja terdnu dershy, inu na tu ſyli, de ſe lih ima ſkus tu Judam samiriti. Pilatuſh je per ſodbi ſvojo volo ſprevrazhuval, inu, de ſi lih ni nezh ſmerti vredniga nad Chriſtuſam neſhl, ga je on vender voli tih Judov isdal, inu je perſodil, de bi ſe po njih proſhni sgodilu; ali sdej je Pilauſh ſtanovitniſhi, koker ena ſkala, on ſe navda Judam ne na njih krizhanje, ne na njih proſhno, ampak terdnu per timu obſtojy, kar je she enkrat ſam per ſebi ſklenil. *Kar ſim piſal, tu ſim piſal.* Na kaj sa eno visho je leta naſtanovitni zhlovk na enkrat toku ſerzhan poſtal? Otrozi tiga ſvejta ſizer plajſh po vetru obernejo, inu ſe toku lohku zhes ſylo napoſtavijo. Leta Pilatuſh pak je she veſ ſpreobernen, on she ni vezh ſam ſebi podoben, on she vſe dergazh miſli, koker poprej, on ſe she bres vſiga ſtrahu Piſarjam, Pharisejarjam, inu Farjam v'bran poſtavi. Od kod je letu naglu, letu naperzhakanu ſpreobernenje perſhlu? Letu je blu bres vſiga praſhanja enu delu tvojiga terplenja, o predo-

(t) Joan. 19. v. 22.

brotlivi JESUS! Pilatuſh je vidil tvojo ſtanovitnoſt med vſe ſorte narteshiſhim terplenjam, on ſe je sazhudil nad tvojo ſerzhnuſtjo v'ſredi narvezhih bolezhin, on je bil veſ samaknen, kir je sagledal, de ti niſi prenehal opravilu naſhiga Odreſhenja dopernaſhati, dokler ſi letu ſrezhnu dokonzhal; med tim pak on ni ſvoje roke pod pajſtiho dijal, inu le sial, ampak on ſi je leto tvojo naisrezhenu veliko ſtanovitnoſt k'ſerzu vsel, ſe je puſtil ſkus en toku mozhni exempel omezhiti (sakaj le en kamen bi mogl zhlovk biti, ke bi ga dela tvojih zhednoſt, o JESUS! naomezhile) inu je ſtanovitnu terdil taiſtu piſmu, kateru je bil na kriſh poſtavil. *Kar ſim piſal, tu ſim piſal.* O kerſhanſki zhlovk! ſturimo tudi my naſhimu shaloſtnimu Isvelizharju v' njegovimu britkimu terplenju, inu ſmerti letu veſele, de ſe is njegove poſebne ſtanovitnoſti navuzhimo, tu she enkrat ſturjenu naprejvsetje eniga brumniſhiga shivlenja terdnu, inu ſtanovitnu dershati, de naſ od poti te pravize, od poſnemanja po Chriſtuſu, od hojenja po njegovih ſtopinah, od ſledvanja njegovih zhednoſt le sa en laſ delezh nabo odrinila ne naſha k'hudimu nagnena natura, ne perloshnoſt h' grehu, katere ſe ſkor nikol naſmanka, ne ſkuſhnjava tiga paklenſkiga ſovrashnika. *Kar ſim piſal, tu ſim piſal.* My ſmo ſi naprej-

prejvseli nashe shivlenje pobulshati, greha se varvati, zhednost sa lubu imeti, nej bo she letu nashe naprejvsetje terdnu, ter toku terdnu, de nas nabo od tiga ne shuganje, ne perlishuvanje, ne v' shivlenju, ne v' smerti odgnalu. Christus je pokorn, ponishen, vbosen ratal, ali koku dolgu? Ne na eno uro, ne na en zhas, ampak do konza, do smerti. Sama stanovitnost bo kronana.

Sdihuvanje.

Narmilostlivishi Isvelizhar! kolikurkrat jest tvojo skrivnust polno, inu k' nagybanju mojiga serza narjeno britko martro pogledam, kolikurkrat jest tu na njo perpetu pismu berem: *JESUS Nazarenski, en Krayl tih Judov*, tolikukrat jest na novu enu savupanje obudim, tu vezhnu isvelizhanje dosezhi. Ti si en Isvelizhar, inu koku bi ti samogl al en Isvelizhar biti, ali ime eniga Isvelizharja imeti, ke bi ti naisvelizhal greshnike, med katerimi sim jest ta narpervi. Bodi tedej zhesen ti sveti, ti troshta, inu perserzhne slatkusti polni krish mojiga Odreshenika JESUSa! Ti si moje savupanje, ti si moje perbejsalishe, kir se v' pogublenje sagresnujem, ti si moj vodar, kir od poti teh zhednost sajidem, ti si taisti svitav turn, kir meni od delezh v' temi tiga sedajniga

shivlenja ſvetiſh, de vidim h'krayu 'tiga vezhniga isvelizhanja pridti; ti ſi taiſtu is brona slytu snaminje, kateru je bil ta Israëlſki Vajvoda Moyses na en ſteber obejſl, de bi vſi osdravili, kateri bi na letu ſvoje ozhy vernili. Jeſt tebe s'enim ſpokurnim, inu doltertim ſerzam pogledam. Dej meni, de bom tudi jeſt eno toku veliko muzh tvojiga krisha obzhutil.

Shtation je per ſvetimu Petru. So oſem, inu dvejſet tavshent lejt odpuſtiki, inu ravnu tolikukrat ſhtirdeſet dnevov, inu odpuſhanje tiga tretiga dejla zhaſnih, sa naſhe grehe saſlushenih, ſhtrafing Boshjih.

Piſmu je is devete poſtave Pauloviga lyſta na Hebrejarje od mozhy Chriſtuſove kervy.

Evangelium je is oſme poſtave ſvetiga Joannesa. Judji ote Chriſtuſa s'kamnami poſuti.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni Buh! my tebe proſimo, poglej dobrotlivo na tvojo Gmajno: de bo ona ſkus tvoj dar na teleſu vishana, inu ſkus tvojo brambo na duſhi obvarvana. Skus naſbiga Goſpuda, &c.

NA PONDELEK

PO TIHI NEDELI

Chriſtuſovu oblazhilu bo resdejlenu.

I. *Ti sholnirji, po tim, kir ſo bli njega* (JESUSa) *krishali, ſo vseli njegovu oblachilu.* (u) Chriſtus je bil vſelej toku obilnu dobrotliv, inu darotliv pruti vſim ludem, de je bla njegova ſhega, inu preſerzhna navada, vſim dobru ſturiti, inu zhloveſhki ſlabuſti v'ſledni potrebi na pomuzh pridti, kader je on al sunej ſkus mejſta, terge, inu vaſy hodil, al pak noter v'te Judovſki ſhule perſhal. Sa tiga volo je on tolikajn tavshent lazhnih ſhpishal, inu naſitil, tolikajn ſlabih poterdil, bolnikam je on sdravje dodejlil, ſlepe je on gledajozhe, inu mutaſte je on govorijozhe ſturil, tim, kateri ſo ſe v' kako navarnoſt tiga vezhniga pogublenja sagresnili, je ſvojo lubesnivo roko podal, inu jih je od potopa njih vboge duſhize reſhil, on je vſim vſe ratal. Ja Chriſtus ni enkrat otel imeti, de bi leta njegova naismirjena dobrotlivoſt, inu darotlivoſt per njegovi ſmerti opeſhala, inu doljemala; sakaj, kader je she bil on vſe tu ſvoje sa odreſhenje tiga zhloveſhkiga ro-

(u) Joan. 19. v. 28.

du vendal, inu saſtavil, kader je she bil on ſvojo ſveto, Reſhno Kry, inu preshlahtnu shivlenje sa isvelizhanje tiga greſhniga ſvejta gori ofral, toku ſhe on ni otel na ſvoje krisharje posabiti, ampak je pruti njim (dokler ſo ſe bli ſami ſkus ſvojo terdovratnoſt gnade Boshje navredni ſturili) ſvojo darotlivoſt, koker je narbel samogl, iſkasal, kir jim je ſvoje oblazhilu sapuſtil. Zhe je pak Chriſtus pruti ſvojim ſovrashnikam toku darotliv bil, ali je meni mogozhe virvati, de bo on ſkop, inu terd pruti ſvojim perjatelam, kateri namerzh boſhzam obilno almoshno podejle, de bi nad nagimi, lazhnimi, bolnimi ludmy ſamiga Chriſtuſa oblekli, naſitili odshalili, inu resveſelili. Sa reſ, *kateri vſim obilnu da, inu* nobenimu *nezh naoponaſha,* (x) leta ſe kratku nikar nabo puſtil ſkusi zhloveshko darotlivoſt premagati. Sakaj zhe sna semla sa enu ſernu, kateru ſe v'njo poſeje, ſad samuſtu nasaj poverniti, kaj bi my namogli s'enim terdnim savupanjam od taiſtiga perzhakati, kateri je en Stvarnik te semle, inu ima pod ſvojo oblaſtjo eno naſkonzhno salogo tiga bogaſtva? Ali nej bo delezh od mene, o narbosniſhi JESUS! kateriga jeſt v'narvezhimu boſhtvu vſiga ſlezheniga vidim, nej bo delezh od mene, de bi jeſt taiſtu blagu poshelel, kateru al semla,

(x) Jac. 1. v. 5.

la, al pak voda naprej pernese! je enu drugu blagu, v' kateru sim jest ves salublen. Vsa saklada zeliga svejta bogastva tolikajn navela, kolikajn ta narmajnshi dar tvoje presvete gnade; inu leto tvojo presveto gnado nam ti sam od sebe radovolnu ponujash, ter she te saspane gor budish, te lene pergajnash, leto vseti, de si tedej ti veliku vezh perpravlen leto podejliti, koker pak my prejeti. Namerzh nasha lakomnost, inu naumnost dostikrat nashe shele omoti, dostikrat zelu nashe serze napek, inu narobe oberne, ter nas obnory, de my dary gnade Boshje samudimo, ja v' nimer pustimo, inu s' timi sdej spomnenimi sholnirjami red le po Christusovimu oblazhilu segamo, tu je: de my shelnishi zhasne, koker pak vezhne dary, inu dobrute yshemo. My she sa lubu vsamemo s' nezhemernimi, inu gredozh minejozhimi smetmy te revne semle, inu v' nashimu serzu zelu nobenu nagnenje nazhutimo, zelu nobenu vesele naobudimo pruti nebeshkimu bogastvu, kateru vender samu saslushi dobru imenuvanu biti. Buh otel, de bi my nashe napezhne pozhutke popravili, inu nashe spazhene shele porovnali. Pole, nash na krishu nardarotlivishi Odreshenik na nas zhaka, on nas k' sebi vabi, rekozh: *Pridite, kupite bres dnarjov, inu sabstojn.* (y)

II.

(y) Isai. 55. v. 1.

II. *Ony ſo njegovu oblazhilu resdejlili.* (z) Kumej je bil naſh lubesnivi Isvelizhar krishan, toku ſo she sholnirji na njegovu oblazhilu planili, ſo letu v'ſhtir koſe resresali, inu med ſabo resdejlili. Toku, inu ne dergazh pele ſhega per vſimu poſvejtnimu blagu. Sakaj krayleſtva, inu deshele ſe resdero, reſkoſe, inu obrupajo, inu kolikur mozhnejſhi, inu ſerbeshniſhi je kadu, toliku vezh on od rupa pod ſvojo oblaſt perpravi, inu prezh sneſe. O kerſhanſhi zhlovk! kaj je tebi treba toku mozhnu sa lete rezhy ſkerbeti? Aku ti s'tvojim lubesnivim Goſpudam na krishu viſiſh, ſi boſh rad puſtil lete rezhy prezh vseti, inu resneſti. Nej ſe le drugi pulijo, nej ſe tergajo sa tvoje poſvejtnu blagu, dokler bodo ſiti, tebi nabo nezh mar sa tu. Kolikajn loshej zhaſnu blagu (koker ti ſam vidiſh) od eniga Goſpuda prezh grede, inu timu drugimu v' peſt pride, tolikajn mejn savupanja, ali troſhta imaſh ti na letu poſtaviti. Pertiſni tvoje ſerze k' timu vbogimu, krishanimu Chriſtuſu; sakaj en taki zhlovk lohku ſvoje ſerze sguby, zhiger ſerze ſe prime, inu dershy taiſtih ſhazov, katere molji, inu erija ſnedo, al katere tatji vunkej ſkopłejo, inu vkradejo. Sa vol tiga naſta narbogatiſhi Prerok opomina, rekozh: *Aku vam tu bogaſtvu raſe, naperloshite k'timu ſer-*

(z) Matth. 27. v. 35.

ſerze. (a) Al zhe tudi tvoje bogaſtvu pozhaſ konz jemle, zhe onu zelu is tvoje hrambe prezh slejty, inu ſpred tvojih ozhy sgine, napoſtani sa vol tiga napokojn, inu shaloſten. Zhe boſh ti od tvojih ſovrashnikov ob vſe tvoje blagu, koker Chriſtus ob ſvoje oblazhilu, obrupan, toku natoshi zhes naſrezho, kir vidiſh, de je tudi Chriſtus to naſrezho imel, od Judov ob vſe ſvoje premoshenje perpravlen biti. Inu tudi namiſli, de ſe letu po naſrezhi, po navejdama permeri; sakaj tebi nobena naſrezha namore na glavo pridti, katero bi nabil ta bres konza modri Goſpud Buh od vekoma previdil, po ſvoji narſvetejſhi voli odlozhil, inu tebi k' dobrimu naklonil. S' tabo, ali s' tvojimi rezhmy ſe nezh na naglim, nezh bres premiſuka napergody; kar ſe nam ena gola naſrezha vidi, je per Bogu ena ſkrivnuſt. Zhe bres vole nebeſhkiga Ozheta noben lyſt od dreveſa, noben laſ od glave na semlo na pade, koku je tebi mogozhe miſliti, de ſi ti ob tvojo greſhino, ob tvojo priſtavo, ob tvojo domazhijo, ob tvojo hiſhno perpravo, inu vſe ſorte orodje al ſkusi krivizhne tatove, ali ſkus napreſherne ſovrashnike, ali ſkusi lene inu toshlive poſle perſhal. Veliku vezhi je leta, kateri ima v' ſvojih rokah naſho ſrezho, inu naſrezho, inu kateri vſe

letu

(a) Pſal. 61. v. 11.

letu po ſvojimu narmodrejſhimu dopadajenju, visha, inu rovna. Kader ſe toku vſe tvoje rezhy meſhajo, takrat le glej k' timu, koker je Chriſtus gledal, kir ſo njemu sholnirji njegovu oblazhilu prezh jemali, inu ſo sa tu ygrali.

III. *Suknja pak je bres ſhva bila, od verha dol stkana ſkus, inu ſkus: ony ſo tedej eden k' timu drugimu rekli: nikar jo naresreshimo.* (b) Ta ſuknja, katero je bla Prezhiſta Diviza, Mati, Marija ſvojimu edinrojenimu Synu ſhe per njegovih mladih nogah is ſvojimi leſtnimi rokami stkala, katera je potler shnym gori srasla, inu ſe je vſelej lepu po njegovimu shivotu oblegla) ta ſuknja, pravim jeſt, je sholnirjam toku zhaſty vredna naprejperſhla, de ſe niſo podſtopili njo resresati, inu konzhati. *Nikar jo naresreshimo.* She hujſhi, koker leti sholnirji, ſo reſ vſi taiſti Kriſtiani, kateri nobeniga konza naſture, to od Chriſtuſa gori perpravleno, inu ſkus Apoſtelne noter do naſhiga zhaſa naprej pelano viro s' novim vukam, is vſe ſorte ſi ismiſhlenimi leshmy, is sapelivimi smotami pokasiti, inu ſvetu Piſmu s' krivim resklađanjam ſpazhiti. Kaj leti drugiga delajo, koker de Chriſtuſovo ſuknjo od ſak ſebe resreshejo? Ta ſveti Alexandrinarſki Shkof, Peter imenuvan, je nekedej v' enimu perkasnu

(b) Joan. 19. v. 23. 24.

kasnu JESUSa s'eno vſe reſtergano ſuknjo obdaniga vidil, inu po tim, kir je bil poprafhal, kaj vender leta na tolikajn krayah reſzukana ſuknja pomeni? je on od Chriſtuſa leta odgovor prejel: Arius (ta je bil en sazhetnik te narhudobniſhi Arianarſke krive vire, ali kezarije) Arius je mojo ſuknjo, katera je Zirkov, toku reſtergal. Kar je Arius ſturil, tu vſi ſtarovirzi, koker ſe ſami ſebe po navrednu imenujejo, tu vſi od ſvete Zirkve odlozheni, tu vſi krivovirni Kerſheniki, ali kezarji delajo. Leti edinoſt te Catholſhke Zirkve reſtergajo, leti njeno popolnamaſt resderajo, inu dolperpravlajo. Sa lete imamo my Boga profiti, de jih bo reſvitlil, inu k'edinoſti te isvelizhanſke vire nasaj perpelal. Ravnu letu bomo my ſtanovitniſhi sadobili, zhe my bomo, s'pravo lubesnjo ſkleneni, v'myru, inu v'pokoju lepu med ſabo shiveli, inu zhe ſe my bomo pred vſemi sdrashbami, pred vſo nasloshnoſtjo teh ſerz ſkerbnu varvali. Kjer je Buh, tamkej je lubesen. *Per letim bodo vſi posnali, de ſte vy moji Jogri, aku bote med ſabo lubesen imeli.* (c) Kadur ſvojiga blishniga ſovrashi, kadur ga pregajna, per timu ſe nobena lubesen Boshja nasnajde. *Aku bo kadu rekal: jeſt Boga lubim, aku pak on ſvojiga brata saſovrashi, toku je on en leshnik.*(d)

Go-

(c) Joan. 13. v. 35. (d) 1. Joan. 4. v. 20.

Goſpud Buh ni otel imeti, dé bi ſe njegovi rabelni med ſabo prepirali, inu ſkavſali, sa vol tiga jim je on perpuſtil, zhes ſvojo ſuknjo loſati, de bi on s'tim od njih vſo perloshnoſt tiga prepiranja, veſ sazhetik tiga ſovraſhtva, inu ardrije prezh odvernil. Ognymo ſe tedej vſiga reshalenja naſhiga blishniga, obdershimo eno ſtanovitno lubesen med ſabo, inu jo ſkerbnu obvarvejmo, koker Chriſtuſovo bres ſhva stkano ſuknjo.

IV. *Nikar jo naresreshimo, ampak loſejmo sa njo, zhiger bode.* (e) Zela erbiſhna naſhiga vmirajozhiga Isvelizharja, vſe njegovu premoshenje je v'leti ſuknji obſtalu. Sakaj on ni nezh potegnil po ſvojimu Redniku, ſvetimu Joshephu, kir ſe je ſam le s'delam ſvojih rok preshivel. Prezhiſta Diviza, Mati Marija je po navuku ſvojiga Synu v'toku velikimu boſhtvu shivela, de je mogla ona ſama po ſmerti ſvojiga edinrojeniga Synu od ſvetiga Apoſtelna Joannesa s'vſo potrebo previdena biti, Toku tedej she ni nezh drugiga vezh Chriſtuſu zhes oſtalu, koker leta ſukniza, leta ſukniza je bla vſa njegova perprava, vſe njegovu bogaſtvu, vſe njegovu premoshenje, inu ſhe leto je on sholnirjam sa ygrazho sapuſtil. Vuzhimo ſe is tiga, de vſe premoshenje tiga ſvejta, vſe blagu,

vſe

(e) Joan. 19. v. 24.

vſe bogaſtvu, po katerimu zhlovk toku slo hrepeny, ni nezh moſhkiga, nezh modriga, ampak de je vſe letu ena gola otrozhjarija, ygrazha, inu ſhala, katera sdej enimu, sdej timu drugimu dojide. Dokler kaj je vſe bogaſtvu tiga ſvejta? kaj ſo krayleſtva? kaj je mogozhnoſt? Vſe letu je Goſpud Buh sa eno ygrazho gori poſtavil; ſakaj ti niſo vſelej ti narbrumniſhi, kateri ſo ti narbogatiſhi. Leuni ſo bli ti narvezhi hudodelniki, katerim je Chriſtus ſvoje oblazhilu sapuſtil; pak vender jim je letu sapuſtil, kir ony bulſhih dary te gnade niſo bli vredni. Kerſhanſki zhlovk! koku bi blu, ke bi Goſpud Buh tudi tebi sa en dar dal, al ke bi on tebe puſtil po ſrezhi sadobiti velike erbſhine, obilnu bogaſtvu, perhodiſhe, kateru veliku sneſe; pa le sa vol tiga, kir on tebi miſli dary te gnade prezh vseti? Koku bi blu, ke bi on otel s' letemi zhaſnimi dobrutami taiſte dobre dela poplazhati, katere ti dopernaſhaſh, dokler on tebi sa lete namore dati vezhnu plazhilu, kateru ti s' tvojimi grehi od ſebe prezh odrivaſh? O Goſpud! nej bo delezh od mene take ſorte obilnoſt. Jeſt rajſh ozhem s' tabo vboshen vmreti, koker pak v' dobizhku zhaſnih rezhy s' unimi shiveti, kateri ſo she od tebe saversheni, inu imajo na vſe vezhne zhaſe pogubleni biti. *Leta je tih Kriſtianov narvezhi*

ſrezha, de ſi samorejo sa boſhtvu nebeſhku Krayleſtvu kupiti, pravi ſveti Auguſhtin.

Sdihuvanje.

Nardarotliviſhi Buh! koku slo je mene ſram sa vol moje neſpameti, inu nahvaleshnoſti? Ti ſi mene per ſvetimu Kerſtu s' oblazhilam te gnade, kateru je slo tvoji, bres ſhva stkani ſuknji podobnu, obdaruval, inu ſi mene v' shlahtni gvant te perve nadolshnoſti oblekl. Ali jeſt ſim bil hujſhi, koker Judji, jeſt ſim letu oblazhilu te gnade, leta gvant te perve nadolshnoſti tolikukrat reſparal, reſtergal, inu konzhal, namerzh kolikurkrat ſim jeſt s' tim sgublenim ſynam ta dejl mojiga blaga s' grehami sapravil. Pole! sdej jeſt moje boſhtvu ſposnam, inu s' enim reſterganim oblazhilam pol nag pred tvoje oblizhje pridem. Poverni meni nasaj ta veliku vredni gvant tvoje preſvete gnade, jeſt ga ozhem poſihmal lepu s'hraniti, jeſt ga ozhem ſkerbnu varvati, de ſe po nobeni vishi nabo sanaprej vmasal, al pak ſtergal.

Shtation je per ſvetimu Chrysogonu. So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is trete poſtave tiga Preroka Jonasa od pokure tih Ninivitarjov.

Evangelium je is ſedme poſtave ſvetiga Joannesa. Gnada Boshja ima Judam odvseta biti.

Zir-

Zirkovna Molitov.

Goſpud! my tebe proſimo, poſveti naſh poſt: inu dej nam miloſtlivu odpuſhanje vſeh kriviz. ſkus naſhiga Goſpuda, &c.

NA TOREK

PO TIHI NEDELI.

Chriſtus bo na krishu saſramuvan.

I. *Kateri ſo pak memu ſhli, ſo njega kleli, inu ſo ſvoje glave ſtreſali, ter ſo rekli: Sram te bodi! kir ti Boshji tempel resdiraſh, inu ga v' treh dneh supet presydaſh, pomagej ti ſam ſebi.* (f) Ta nasaſhliſhanja, inu napotolashena grosovitnoſt tih Judov pruti Chriſtuſu je toku delezh perſhlá, de ony niſo ſamu nobenu vſmilenje v' njegovi narvezhi nadlugi shnym imeli, kir je on bil k' ſmerti obſojen, ampak de mu tudi niſo nehali novu terplenje delati, kader je she is ſmertjo ryn-jal, inu vmiral. Ony ga she niſo vezh mogli s' rokami nadleshati, toku ſo mu pak s' jesikam nagajali, inu kir niſo nobeniga greha neſhli, kateriga bi bli njemu ſnali naprej vrezhi, toku ſo njemu zelu te od njega prejete dobrute prov nahvaleshnu v' prizho

(f) Matth. 27. v. 39. 40.

naprej dershali, ony ſo njemu njegove zhudeſha naprejmetali, ony ſo is njegoviga vuka ſhpot, is njegove Vſigamogozhnoſti ſmeh delali. Sakaj sa tiga volo, de bi ti prevsetni Farji ſvoje ozhy s' pogledam tiga na krishu vifijozhiga Chriſtuſa dalej paſli, ſo ony memu njegoviga krisha ſem, ter kje hodili, inu, kir ſo menili, de ſhe nad nym niſo sadoſti ſvoje ſerditu ſerze ohladili, ſo ony ſvoje glave ſtreſali, inu ſo te, od njega nekedej ſturjene zhudeſha s' enim ſhpotlivim ſmeham saſramuvali. O kushni jesiki! o pazh ena nazhloveſhka grosovitnoſt! Vſim tudi narvezhim krivizhnikam ſe ſhe ene snaminja te miloſti iſkashejo, kir she imajo sa ſvoje krivize volo ob glavo dijani biti; ali naſhimu Odreſheniku ſe je v' njegovi ſmerti vſe dergazhi godilu, njemu ni bla nobena dobruta ſturjena, pruti njemu ni blu nobenu vſmilenje obudenu, on je le bil na novu fershmaguvan, saſmehuvan, inu saſramuvan. Sa reſ ſama reva, inu nadluga enimu revnimu, inu nadloshnimu zhloveku toku teſhku nade, koker, kir ga ludji ſhe v' njegovi revi, inu nadlugi kolnejo, inu saſramujejo. Koku slo je tedej tvoje narkrotkejſhi ſerze, o moj JESUS! taiſtu grosnu preklinuvanje, inu saſramuvanje sbodlu, kateru ſi ti mogl na krishu od Judov preſhliſhati? Buh otel, de bi ludji tudi dan donaſhni krishaniga JE-

SU-

SUSa nakleli! Ony ſzer letu malukedej s' beſedo, pak narvezhkrat s' dijanjam ſture. Koku nezh ni njih doſtih shivlenje saderſhanju krishaniga JESUSa podobnu? My njegovo nagoto kolnemo, kir ſi prevezh prevsetnu oblazhilu ſturimo. My njegovu boſhtvu saſramujemo, kir ſi zhaſnu blagu ne ſamu po pravizi, ampak tudi po krivizi vkupej ſpravlamo. My njegovo ponishnoſt saſmehujemo, kir ozhemo od ludy v' zhaſti dershani biti, my ſe is njegoviga krisha norza delamo, kir veſ zhaſ naſhiga shivlenja dobre dny vshivamo. Inu kolikukrat ſe my, my Kriſtiani, vſiga tiga krivi snajdemo?

II. *On je drugim pomagal, inu ſam ſebi namore pomagati.* (g) O lashniva kriviza tih Judov! Vy ſte nekedej ſami vidili, ter ſte s' navoſhlivimi ozhmy vidili tolikajn od Chriſtuſa ſturjenih zhudeſhov. Vy ſte vidili, de je Chriſtus te bolne k' sdravju perpravil, te obſedene od hudizha reſhil, te mertve k' shivlenju obudil. Lete zhudeſha ſo vam ble toku vidijozhe, de ſte jeh ſkorej s'rokami tipali, inu sdej ſe vy vender nad njemi gor dershite, sdej nad njemi zbiblate, kir ſi on ſam napomaga. Taiſti bi ſe ja samogl od vaſhe oblaſti odteti, kir delu naſhiga odreſhenja dopernaſha, ali on ſe nozhe iz

(g) Matth. 27. v. 42.

vaſhih rok ſtergati, de bi naſ od vezhne ſmerti odreſhil. Leta je vaſha umetalnoſt, ali kunſht, Chriſtuſovimu navuku raminu super, o Pharisejarji! kir vy drugim ozhete s'vaſhim leſtnim pogublenjam k'njih isvelizhanju pomagati. Skusi pomuzh vaſhe pameti, vaſhe vuzhenuſti, vaſhe sgovornoſti, vaſhe poſebne rozhnoſti, katero vy v'ſlednimu vaſhimu dijanju iſkashete, vy snate drugim ludem ta narbulſhi ſvjet dajati, pregrehe naprejmetati, zhednoſti perporozhuvati, kir vy med tim zelu leni, inu toshlivi oſtanete, inu nezh taiſtiga nadelate, kar vy vender drugim ludem mozhnu hvalite, inu trobite. *Vy drugim butare naveshete, katere ni mogozhe nóſiti, inu jeh ludem na rame nakladate, vy ſe pak nozhete tehiſteh s' vaſhim perſtam dotakniti*, jeh nozhete vsdigniti. (h) Savol tiga je od vaſ Chriſtus k'ſvojim Jogram rekal: *Dershite, inu ſturite vſe, kar kol vam ony bodo rekli, po njih delah pak vy nimate ſturiti.* (i) O naſrezhni ſtan takih ludy! Buh otel, de bi dan donaſhni nobeniga takiga nablu nejdti, kir sa vſe druge ſkerby, ſam na ſe pak posabi, kir ſi doſti persadene, de bi Nebeſa drugim odperl, ſebi pak saperl, kir vſe dobru previdi, kar drugih vezhnu isvelizhanje amtizhe, na ſvoje leſtnu isvelizhanje pak zelu nezh nagleda. *JESUS*

(h) Matth. 23. v. 4. (i) Ibid. v. 3.

SUS je sazhel ſluriti, inu vuzhiti. (k) On nezh ni s'beſedo ſvjetuval, kar bi nabil is ſvojim dijanjam, inu exemplam poterdil. Kateri ſo tedej slo vuzheni, kateri v'Zirkvi Boshji eno vezhi duhovno zhaſt, ali ſlushbo imajo, kateri drugim pravizo terdijo, kateri drugim reslozhijo, inu reskladajo, koku ſe zhlovk ima sadershati, kateri ſe sa paſtirje te kerſhanke zhede, sa visharje teh zhloveſhkih duſh noſijo, vſi leti imajo narpoprej ſami sa ſe, inu sa ſvoje vezhnu isvelizhanje ſkerb imeti, de ony nabodo ſami ſebe v' pogublenje perpravili, kir druge al po dolshnuſti ſvoje ſlushbe, al is nagybanja ſvoje lubesni v'tu vezhnu isvelizhanje yſhejo perpelati: *Kaj zhloveku pomaga, zhe on veſ volen ſvejt doby; na ſvoji duſhi pak ſhkodo terpy.* (l)

III. *Ravnu toku ſo njega tudi vikſhi Farji ſramotili,* (m) *s' Piſarji red, inu ſo med ſabo dijali.* (n) Narhujſhi je s'enim krayam, kjer ludji po ſtopinah hudobnih Maſhnikov hodijo. Zhes letu je she nekedej ta Prerok sdihuval, kir ſe je toku dobru zhes folk, koker tudi zhes ene prihodne Maſhnike jokal. Od kod ſe ima ena perpomuzh perzhakati, zheti, kateri bi imeli biti ſvitila te semle, kateri bi imeli drugih ludy hudobnu sadershanje

(k) Act. 1. v. 1. (l) Matth. 16. v. 26. (m) Matth. 27. v. 41. (n) Marc. 15. v. 31.

pobulſhati, zhe ti ſami sazhno al druge k' pregrehi napeluvati, al po drugih pregreſhnimu dijanju ſe rovnati? Leta je ta narſtraſhnejſhi ſhiba Boshja, kir on puſty taiſte hudu shiveti, kateri bi imeli drugih shivlenje vishati, inu rovnati; sakaj, kjer ſama mira faly, kjer tudi plejba prov nakashe, tamkej ja namorejo ſtene ravne biti, veſ zimper ſe bo v'kratkimu zhaſu poderl. Inu letu je tu narlubesniviſhi ſerze naſhiga Isvelizharja ſuſebnu mozhnu sbodlu, de je on narvezh od taiſtih terpel, od katerih bi bil narmejn imel terpeti. Namerzh po tim, kir ſo ludji ſkus drugih narhujſhi exempel ſerbeshniſhi ratali, ſo tudi taiſti sazheli Chriſtuſa ſershmaguvati, inu saſhpotuvati, kateri ſo bli poprej dobrute od njega prejeli. Leta grosovitna naſpodobnoſt je Chriſtuſu toku mozhnu k'ſerzu ſhla, de ſe je on zhes leto ſam per ſebi pertoshil, rekozh: *Moj folk! kaj ſim jeſt tebi ſturil? ali kaj ſa eno nadlego ſim jeſt tebi delal?* (o) Sakaj ſe ti pruti tvojimu Isvelizharju ſhe na sadnu toku grosoviten iſkasheſh? Jeſt ſim is lubesni pruti tebi Ægyptjarje mozhnu sadel, inu ojſtru tepl, jeſt ſim tebi pot ſkusi erdezhe murje perpravil, inu pod tvojimi nogami poſuſhil, jeſt ſim tvoje ſovrashnike na eno tako visho konzhal, de ſe tebi per letimu konzhanju ni blu treba veliku truditi,

inu

(o) Mich. 6. v. 3.

inu dolnofiti, jeſt ſim tebe v' puſhavi s' to nebeſhko jedjo, Mana, paſl, jeſt ſim tebe v'eno dobro, inu preſtorno deshelo perpelal, v'eno deshelo, v' kateri mleku, inu med tezhe, jeſt ſim savol tebe is Nebes doli perſhal, jeſt ſim tebe try, inu trydeſet lejt s' mojim govorjenjam, inu dijanjam vuzhil, de bi le tebe k' meni preobernil, de bi le tebi pot pruti Nebeſam kasal. *Moj folk! kaj ſim jeſt tebi ſturil, al kaj sa eno nadlego ſim jeſt tebi delal?* O pravizhna, ter mila toshba tiga s' terplenjam oblosheniga Chriſtuſa! Ni vezhi rane, ni hujſhi bolezhine, koker katero ena nahvaleshna roka ſtury. Koku bi blu, o kerſhanſki zhlovk! ke bi ſe tudi ti ene nahvaleshnoſti pruti tvojimu Isvelizharju na tvoji vejſti dolshan sneſhl? Miſli nasaj na vſo tebi od Goſpud Boga iſkasano miloſt, preſhtej vſe njegove dobrute, ſpravi vkupej v' enu ſhtivenje vſe, kar ſi ti dobriga od njega, narezhem: vſe tvoje shive dny, ampak le doneſ prejel? Kje bi ſe ti sneſhl, kak bi ti bil, ke bi tebi Buh nabil na ſtran ſtopil, inu pomagal? Inu kaj ti povrazhaſh?

IV. *Aku je on Krayl zhes Israél, toku ſtopi on sdej doli od krisha, inu my njemu virjamemo.* (p) Leta je bla ta narsadna savitnoſt, s' katero ſe je ta ſylnu pregnani paklenſki

(p) Matth. 27. v. 42.

fkufhnjavez poflushil, leta je bla ta poſledna golufija, katero je on bil vkupej ſpledl, de bi ſhe Chriſtufu obranil zhloveſhkiga rodu odreſhenje, kateru je she imelu ſkus Chriſtufovo ſmert dokonzhanu biti. Hudizh je otel, de bi Chriſtus od krisha doli ſtopil, hudizh je otel, de bi Chriſtus shivel; Letu pak hudizh ni otel, vshgan od lubesni pruti Chriſtufu, ampak le ſkus ſovraſhtvu super njega, inu super zhloveka podkurjen. Satorej je on Jude k'leti kletvini super Chriſtuſa podſhuntal: *Aku ſi ti Syn Boshji, toku ſtopi doli od krisha.* (q) O prevelika smama tih ofleplenih Judov! ravnu sa vol tiga on od Krisha doli naſtopi, kir je Syn Boshji. Sakaj sa vol tiga je on ſklenil, Ozhetovo volo do ſvoje narsadne ſape ſturiti, de bi ſe en pokorni Syn do ſmerti iſkasal, kir je Syn Boshji. Sa vol tiga more on zhloveſhki rod ſkus ſvoje terplenje, inu ſmert odreſhiti, kir je Syn Boshji. Sa vol tiga more on terdnu per dobrimu obſtati, kir je Syn Boshji. Toku vy tedej vidite, koku ſe vy s' prasnimi miſlami sapelujete, koku ſe s' nezhemernim pametvanjam ſami ſebe obnorite. Aku bi ravnu bla vſa nebeſhka, vſa posemelſka, vſa paklenſka muzh vkupej ſpravlena, toku bi ona nigdar nasamogla Chriſtuſa od krisha prezh odtergati. Kerſhanſki zhlovk!

(q) Matth. 27. v. 40.

zhlovk! al ſmo tudi my toku ſtanovitni v' timu, kar ſmo ſi my enkrat dobriga naprejvseli? Al tudi my tolikajn zhaſa v' naſhih revah, inu nadlugah poterplenje imamo? Al tudi my v' ſkuſhnjavah eno toku veliko ſerzhnuſt na duſhi, inu na teleſu iſkashemo? Buh otel, de bi timu toku blu! ali, oh shaloſt! koku ſlabi ſmo my? koku hitru, koku gerdu ſe my od Chriſtuſa odlozhimo? koku hitru, inu gerdu my pobegnemo, kriſh sapuſtimo, inu ſe ſkorej imenu eniga Kriſtiana odpovemo, kader ſe nam le od delezh ena ſenza kakiga terplenja perkashe, kader le koga od taiſtih sagledamo, kateri Chriſtuſa, inu kerſhanſko zhednoſt pregajnajo. Inu kaj je naſhe terplenje, zhe my letu v' ſtriz vſiga uniga poſtavimo, kar je mogl Chriſtus terpeti, inu kar je on toku ſtanovitnu terpel?

Sdihuvanje.

O tolikajn zhaſa poterpeshlivi JESUS! s' kaj sa eno ſtanovitno poterpeshlivoſtjo ſi ti od Judovſkiga folka saſhpotuvanje, saſmehuvanje, ſershmaguvanje, inu saſramuvanje na krishu preſtal? poterdi mojo poterpeshlivoſt, de jeſt nigdar, ter sa vol nobeniga hudizhoviga noterdajanja, sa vol nobene ſkuſhnjave nabom sapuſtil taiſti kriſh, ka-

kateriga ſim ſi jeſt ſam is lubesni pruti tebi na moje rame naloshil, na kateriga ſi me ti, o nebeſhki Ozha! s'tvojo narlubesnivi-ſhi roko perbyl. Leta kriſh she jeſt sa vol tiga rad preterpim, kir je on tvoj kriſh. Delezh bodi tu od mene, de bi ſe jeſt od letiga krisha prezh odtergal. Jeſt ſim zelu volan, inu perpravlen v' njega objemanju mo-jo duſho puſtiti, inu shivlenje gori dati. Jeſt bom eno veliko ſrezho imel, zhe bom s'Chriſtuſam na krishu vmerl.

Shtation je per ſvetimu Cyriacu. So defet tav-shent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is ſhtirnajſte poſtave tiga Preroka Daniela. Daniel ſe v' levſki jami snajde.

Evangelium je is ſedme poſtave ſvetiga Joan-nesa. Eni med Judmi dobru, ti drugi hudu od Chriſtuſa govore.

Zirkovna Molitov.

Gоſpud! my tebe proſimo, nej bo tebi naſh poſt vſezh, inu perjeten: kir naſ ima ſku-si smyrjenje, inu ſpravo toku dobru tvoje per-jasnoſti vredne, koker tudi te vezhne perpomu-zhi deleshne ſturiti. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA SREDO

PO TIHI NEDELI.

Od perve Chriſtuſove beſede na Krishu.

1. *JESUS pak je rekal: Odpuſli njim.* (r) O ſlate, ſkus zelo vezhnoſt nigdar sadoſti napohvalene beſede! Tih vmirajozhih sadne beſede narvezh premorejo per taiſtih, kateri ſhe na timu ſvejtu oſtanejo; sakaj, kir ſo one s' vſo, ſhe narsadno, vkupejſpravleno mozhjo naprejpernesene, toku ſo one vredne, v' ſpominu terdnejſhi ohranjene biti. Zelu Chriſtuſovu shivlenje je blu ena lubesen. Leta je njega, kir je Buh bil, k' zhloveku ſturila; leta je njega is Nebeſ na semlo doli perpelala; leta je per njegovimu shivlenju vſe njegove miſli, beſede, inu dela vishala; leta je na sadnu per njegovi ſmerti is njegovih ſvetih vuſt lete beſede vunkej ſpravila: *Ozha odpuſti njim.* O dobrotlivi JESUS! o ſlatki JESUS! kadu bi ſe naimel zhes to nargorezhejſhi lubesen tvojiga ſerza sazhuditi? Al ti toku ſam na ſe posabiſh? al ti toku tvoje bolezhine is miſli ſpuſtiſh? Tvoje shivlenje ſe she h' konzu

nagne,

(r) Luc. 23. v. 34.

nagne, ja ti she tvojo dusho gori dajesh, inu ti she vender sam sa se nezh naskerbish? Ali Christus kratku nikar ni sam na se posabil, ja ravnu takrat, kader je on sa sovrashnike molil, se je on narvezh spomnil, de je on Buh; *Sakaj Buh je lubesen.* (s) O naismirjena lubesen tiga Isvelizharja! Nashimu nardobrotlivishimu Odreshheniku ni blu navejdejozhe, de ga leti, sa katere je on molil, she v' njegovi smerti s'enim zelu nazhloveshkim sovrashtvam pregajnajo, de she nanehajo k' poprejshnimu sashpotuvanju novu sasramuvanje perstaviti, de jim nasmanka vola, ampak le zhas super njega dovjati. Ali sa vse letu njemu nezh ni blu mar, on je le vender rekal: *Ozha odpusti njim.* Taiste try ure, skus katere je ta krishani Odreshhenik v' sredi med Nebesami, inu med semlo visijozh is smertjo rynjal, se je on v'teh narsvetejshih misslah, v' sdihuvanju, inu v' nargorezhejshimu obudenju teh zhednost gori sadershal. Buh otel, de bi my samogli vsaj ta narmajnshi dejl od leteh zhednost is serzam, ali s' mislo doshezhi! Med drugimi zhednostmi pak, katere je on bil takrat na skrivnim obudil, nam je on pervizh, inu narpoprej lubesen pruti sovrashnikam otel na snanje dati, inu ozhitno sturiti. Namerzh leta zhednost se Bogu spodobi. Leto zhednost

(s) 1. Joan. 4. v. 8.

noſt ſe noben nabo navuzhil, koker le taiſti, kateri bo vſe pregrehe premagal. Njih doſtim nezh kej veliku teſhku naprej napride moliti, bogejme dajati, per ofru ſvete Maſhe ſe snejdti, Boshje poti opraviti, ſe poſtiti; ali ſovrashnikam dobru ſturiti, tu, tu je enu delu, kateru tudi eniga kerſhanſkiga Junaka slo trudi.

II. *Ozha odpuſti njim.* (t) Chriſtus je ſa ſovrashnike molil, on pak sa lete ni molil po hynavſhku, inu le na ozhy, on ni molil lenu, inu toshlivu, on ni molil po goli sunajni beſedi, on ni ſamu s' vuſtmi, inu s' jesikam, ampak on je is ſerza, on je na veſ glaſ, on je s'to narvezhi gorezhnoſtjo molil, on je ſhe k' ſvoji molitvi veliku sdihuvanja, veliku is kervjo smeſhanih ſovs perſtavil, de bi leta per Goſpud Bogu tolikajn vezh premogla. Ter pred vſimi drugimi ſe je on na ſvoje ſovrashnike ſpomnil, inu je sa lete s' pruti Nebeſam gori povsdignenimi ozhmy, inu s' na krishu reſpetimi rokami molil, on je molil, kir ga ni noben sa njegovo molitov profil, inu je s' takimi beſedami molil, katere ſo mogle narvezh isdati, narvezh Boga vſigamogozhniga omezhiti. *Ozha!* Na kaj sa eno visho bi bil Chriſtus samogl Goſpud Boga mozhnejſhi k' dobrutlivoſti obuditi, koker de je njega, kir je sa ſvoje ſovrash-

(t) Luc. 23. v. 34.

rashnike befedo pelal, na njegovo ozhetno miloft fpomnil. *Ozha!* s' to befedo je on otel sapopafti vfe flushbe, inu poftreshbe fvoje narurnifhi otrozhne pokorfhine, vfe saflushenje fvojiga terplenja, inu smerti, tu je, eno nafkonzhno salogo tiga sa ferze Boshje notervseti, inu premagati narbulfhiga oroshja. *Ozha!* On ni sravn perftavil: *moj, moj Ozha*, namerzh on je otel fkasati, de on namifli letu lubesni, inu dobrute polnu ime fam sa fe ohraniti, ampak tudi taiftim, sa katere je on profil, k' dobrimu oberniti. *Ozha odpufti!* Letu plazhilu je on otel imeti sa vfe fvoje dela, inu sa fvojo toku tefhko pokorfhino, sa letu je on s' vuftmi, sa letu je on s' kervjo, sa letu je on s' tolikajn jesikami, kolikajn je na fvojimu zelimu telefu fhiroku odpertih kervavih ran imel, sa letu je on is ferzam, inu is fvojim snotrejfhnim nagnenjam vpil, inu profil: *Odpufti.* Pole Ozha! jeft tebi mojo kry sa eno zeno, moje bolezhine sa eno saftavo, moje shivlenje sa enu sadofti flurjenje, moj shivot inu mojo dufho sa en shgani ofer, sa en ofer tiga smyrjenja, inu fprave gori ofram. *Odpufti njim* tedej, *odpufti njim.* Al ni leta ena prava, gotova lubesen pruti fovrashnikam? Al ni leta ta narmozhnejfhi, ta narvezh isdajozha molitov sa naperjatele? Kerfhanfki zhlovk! v' letimu ogleduvalu fe ima nafha molitov resgledati,

na

na leti vagi ſe ima naſha lubesen pruti reshalnikam prevagati. Al my pazh naſhe supernike lubimo? Namerzh my menimo, de she naſhiga ſovrashnika lubimo, zhe ſe le my nad nym sa vol te nam ſturjene krivize namaſhzhujemo, zhe ga le naſhtrafamo, zhe ga le napregajnamo. My lubimo naſhiga naperjatela, ſe pak vender vredni naſturimo, ne njega ogovoriti, ne shnym v'zaker hoditi, morebit ſhe ne enkrat njega pogledati. O! kaj je leta sa ena lubesen? Poſtavi ti leto v' ſtriz Chriſtuſove lubesni, inu ſe framuj.

III. *Ozha odpuſti njim.* (u) Kader je Syn Boshji imel vmreti, ſe je on en lubi Ozha zeliga ſvejta iſkasal; sakaj preden je on ſvoje shivlenje ſklenil, je ſhe on ſkerbel sa ſvoje otroke, katere mu je bil njegov nebeſhki Ozha zhes dal, inu isrozhil, ter je njim erbſhino perpravlal. Leti njegovi otrozi ſo bli vſi taiſti, katere je on ſtvaril, gori sredil, preshivel, inu s' napreſhtivenimi dobrutami obdaruval. Ali leti sdej ſpomneni otrozi ſo sapravlivi ratali, ſo vſe ſvoje blagu is ſladnoſtmi, s' meſenimi luſhtami, s' nezhemernoſtjo, inu s' grehami ſvoje mladoſti sapravili; ony ſo bli nahvaleshni, ſo bli pregreſhni: *Vſe meſu je blu ſvojo pot ſkasilu.* (x) Chriſtus je pak vender en tolikajn dobrotliviſhi Ozha bil, kolikajn hudobniſhi ſo bli

(u) Luc. 23. v. 34. (x) Gen. 6. v. 12.

njegovi otrozi, inu on bi nabil mogl ſvojo ozhetno lubesen pruti tim ſvojim toku ozhitno ſturiti, ke bi leti nabli toku ſpazheni poſtali. De bi tedej ta nardobrotliviſhi Ozha ſvoje s'tesho obloshene, ſvoje sadolshene otroke od vſeh butar, od vſiga dolga reſhil, toku je on veſ njih dolg glatku doplazhal, on je njih rok dolshnu piſmu reſtergal, kader je sa njih molil, rekozh: *Ozha odpuſti njim.* On je profil, de bi ſe sdajzi odpuſhanje dalu, dokler je bil perſhal zhaſ tiga vſmilenja, namerzh ura tiga ofra, dan tiga sadoſti ſturjenja, zhaſ tiga smyrjenja, inu ſprave. *Ozha odpuſti* tudi te narvezhi dolge, pregrehe, katere v'nebu vpijejo, de ſi je lih leteh bres ſhtivenja veliku, de ſo lih lete pregrehe is gole hudobije, inu s'premiſukam doperneſene. *Ozha odpuſti!* Ali komu? *njim,* tu je: ne ſamu letim mojim rabelnam, inu krisharjam, ampak tudi vſim greſhnikam, kateri ſo kedej tebe, inu mene reshalili. O nartroſhtliviſhi beſede! Pertezite ſemkej o greſhniki! inu obudite enu novu savupanje, odpuſhanje vaſhih grehov doſezhi. Chriſtus ni ſamu sa te vprizhne, ampak on je tudi sa te prihodne greſhnike molil. *Ozha odpuſti njim* vſim, kateri bodo kedej is ſvojimi grehi k' moji ſmerti perloshnoſt dali! O moj JESUS! koku slo mene letu, mene vbogiga greſhnika potroſhta, inu resveſely? koku

mozh-

mozhnu mene letu pergajna, tebe s'enim pravim, inu ſpokurnim ſerzam pruti lubiti? Ti nanehaſh pruti meni dobrotliv biti, kader ſi jeſt prov persadenem, enu hudobnu shivlenje pelati. Kaj bi ti ſhe le meni dobriga ſturil, kaj sa eno dobruto bi ſhe le ti meni ſkasal, ke bi jeſt brumnu, inu bogabojezhe shivel? O moj Buh! poſihmal ſi she ozhem vſo mogozhno ſkerb vseti, de bom brumen, inu bogabojezh. Kjer je blu naisrezhenu veliku krivize, tamkej tudi ima obilnu doſti lubesni biti. Jeſt ſim bres vſiga konza, bres vſe mire doſtikrat greſhil, toku ozhem tedej tudi tebe bres vſiga konza, bres vſe mire gorezhe lubiti.

IV. *Sakaj ony navejdo, kaj delajo.* (y) Chriſtuſu je od njegoviga nebeſhkiga Ozheta vſa ſodba zhes dana. On bo enkrat v' oblakah perſhal, inu bo s' veliko oblaſtjo, is ſtraſhnim Velizhanſtvam veſ volen ſvejt ſodil. Sdej je njegova ſodba po milosti, inu ſe vidi, ravnu koker de bi on nabil tolikajn eniga Sodnika, kolikajn eniga Beſednika poſtavo na ſe vsel. On bi bil lohku ſvoje vbyavze, koker bi ſe blu njemu polubilu, ſhtraſal, konzhal, inu v' paklenſki prepod pahnil; on pak vender letu ni ſturil, inu je ſhe ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu obranil letu ſturiti, kir je sa njih molil. Njemu ni blu sadoſti, de

(y) Luc. 23. v. 34.

je sa njih molil, on je ſhe njih pregreho pomajnſhal, je njih dijanje sagovarjal, je krivizo na njih navejdnoſt ſprevergl, kir je vender leta hudobni folk radovolnu navejden bil, inu ſe je tedej ravnu toku malu samogl odgovarjati, koker malu en zhlovk, kir bi ſi ſam vſe ukna ſvoje hiſhe s'terdnimi dilami sadelal, inu vſe line dobru sabyl, de bi kje ſonze namoglu ſkus ſijati, inu bi ſe ſhe vender podſtopil rezhi, de on namore ſonzhne ſvitlobe vshivati. Letimu folku ni ta zhesnaturalſka luzh smankala, de bi bil on ſmel rezhi: jeſt niſim bil reſvitlen; satorej jeſt niſim samogl Chriſtuſa sa Syna Boshjiga ſposnati, ke bi le bli Judji na tolikajn Chriſtuſovih zhudeſhov, inu zhes vſo naturalſko muzh ſturjenih del gledali, bi she bli ony mogli miſliti, de je Chriſtus kej vezh, koker en goli zhlovk. Sakaj al niſo eni is med njih ozhitnu ſposnali: *Nigdar ni en zhlovk toku govuril.* (z) Chriſtus pak vender ni miſlil, kaj bi hudobija njegovih vbyavzov saſlushila, ampak le, kaj bi ſvoja lubesen shelela, kader jih je on sa vol njih prepregreh odgovarjal. Pazh raminu reſ je taiſtu, kar je JESUS rekal: *Ony navejdo, kaj delajo.* Vſakteri greſhnik je reſ navejden, ke bi on sa Boga, inu sa Boshje Velizhanſtvu vejdl, koku bi on ſmel toku prevseten,

inu

(z) Joan. 7. v. 46.

inu ſerbeshen biti, de bi ſe podſtopil Boga Vſigamogozhniga ſkus greh reſerditi? My ſmo ſlepi, inu viſarji tih ſlepih. My ſmo zelu urni, inu perpravleni, vſe druge rezhy ſposnati, my imamo ta narbiſtrejſhi um, inu pamet sa vſe druge rezhy saſtopiti, ſamu tu my naſposnamo, tu my prov po namarnu nasaſtopimo, kaj je Buh, inu kaj ſmo my njemu dolshni. Satorej jeſt k'tebi, o nardobrotliviſhi JESUS! vpijem, koker je k'tebi ſveti Auguſhtin vpil: *O Buh! o de bi jeſt tebe, o de bi jeſt ſam ſebe ſposnal!* Zhe jeſt tebe ſposnam, toku jeſt vejm, de ſi ti vſigamogozhen, ta nardobrotliviſhi, vſigavejdejozh, en sapopadek vſeh popolnamaſt: zhe jeſt ſam ſebe ſposnam, toku jeſt vejm, de ſim jeſt en zherv, en prah, inu enu golu nezh. Koku ſim ſe jeſt tedej podſtopil, super tebe gori vſtati? Saneſi meni, O Goſpud! Jeſt po pravizi povem: jeſt niſim vejdl, kaj ſim delal.

Sdihuvanje.

O narkrotkejſhi JESUS! kir ſi ti s'eno doſihmal nigdar nasaſhliſhano lubesnjo tvojiga nebeshkiga Ozheta sa tvoje krisharje profil, inu kir ſe sravn niſi tolikajn ſpomnil na tvoje bolezhine, kolikajn na naſ vboge greſhnike, is med katerih ſim jeſt na nar-

pervi, ter ſi ſe sa lete en ſkerbni Beſednik per tvojimu nebeſhkimu Ozhetu ſkasal. Pole! is lubesni pruti tebi, inu, de bi sa tabo po tvojih ſtopinah hodil, jeſt vſim, kateri ſo mene kedej reshalili, is ſerza odpuſtim. Jeſt tudi tebe ponishnu proſim, de ſe boſh vreden ſturil, njim po tvoji dobruti ne le ſamu odpuſhanje dati, ampak tudi prov darotlivu ſhe vezh dobriga ſturiti, koker kar ſo ony meni hudiga poſheleli. Sam sa ſe pak, kir ſe jeſt navupam tebi pred oblizhje pridti, po tim, kir ſim jeſt tebe tolikukrat reshalil, ſam sa ſe jeſt leto ponishno proſhno do tebe imam: *O Goſpud! naſpomni ſe na grehe moje mladoſti, ne na moje navejdnoſti.* (a) Sturi, de bom tudi jeſt deleshen taiſte molitve, katero ſi ti sa greſhnike na ſvetimu krishu opravil, inu de bom enu popolnama odpuſhanje vſih mojih grehov doſegl. Amen.

Shtation je per ſvetimu Marcellu. So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is devetnajſte poſtave teh tretih Moyſeſovih Bukov, Levitici imenuvanih. Koku ima zhlovk is ſvojim blishnim rovnati.

Evangelium je is deſete poſtave ſvetiga Joannesa. Judji ote Chriſtuſa s'kamnami poſipati.

Zir-

(a) Pſal. 24. v. 7.

Zirkovna Molitov.

O Buh! kir ſi ti ta poſt poſvetil! reſvitli miloſtlivu ſerzà tvojih virnih, inu te te, katerim ti enu nagnenje k' andohti podejliſh, dobrotlivu vſhliſhi, kir tebe ponishnu proſijo. Skus na ſhiga Goſpuda, &c.

NA ZHETERTEK
PO TIHI NEDELI.

Od te druge Chriſtuſove beſede na krishu.

I. *Eden tih* dveh *resbojnikov*, *katera ſta* vſak na ſvojmu krishu *viſela*, *je njega preklinjal*, *inu je rekal*: *Aku ſi ti Chriſtus*, *toku pomagej ſam ſebi*, *inu nama* dvema. (b) Chriſtuſu ni nezh drugiga k' njega popolnama saſframuvanju, inu sanizhuvanju mankalu, koker de bi njega naklel ſamu ta gmejn folk, ampak ſhe tudi en resbojnik, en zelu poredni zhlovk, en ozhitnih pregreh krivi hudodelnik, en ſkusi narpravizhniſhi ſodbo tiga Sodnika k' ſmerti obſojeni krivizhnik. Leta resbojnik je bil ſvoje shivlenje v' rupanju, inu v' take ſorte pregrehah doperneſl. On je bil na kletvino, na hudu voſhenje, na

(b) Luc. 23. v. 39.

preklinuvanje ſamiga Boga Vſigamogozhniga navajen, kaj zhuda, de on tudi na ſvojo sadno uro, v' ſvojih ſmertnih teshavah nezh ni bulſhi ratal? Kakerſhnu je shivlenje, takuſhna je ſmert. Is eniga hudu pelaniga shivlenja leta narvezhi naſrezha isvira, de ta dobru navmerje, kateri je hudu shivel. Sveti Auguſhtin pravi: *Greſhnik bo s' leto narpravizhniſhi ſhtrafingo obloshen, de vmirajoch ſam na ſe posabi, kateri je na Boga posabil, dokler je shivel.* O Goſpud! jeſt ſe grosnu vſtraſhim, kir ſe jeſt na moje pregrehe ſpomnim! Jeſt morem ſposnati: jeſt ſim doſihmal hudu shivel, gorje meni! koku bom jeſt vmerl, aku jeſt nabom pred ſmertjo prov ſam v'ſebe nasaj ſhal, inu ſe is praviga mojiga ſerza pobulſhal? Letu jeſt vender namorem saſtopiti. Ti, o dobrotlivi JESUS! terpiſh, ti vmerjeſh, de bi ti zhloveſhki rod od greha odreſhil, inu isvelizhal; ta resbojnik pak vender na tvoji ſtrani pogine, inu konz vsame. Ja on pogine, inu konz vsame po tvoji narpravizhniſhi previdnoſti, nam k' dobrimu, de bi my v' tvoje terplenje, inu saſlushenje prevsetnu nasavupali; ampak de bi my hiteli, inu podvisali, ſe letiga ſkusi naſhe dobru dijanje, inu shivlenje deleshni ſturiti. Leta resbojnik je ſzer Chriſtuſa proſil, de bi mu on pomagal; ali on ni Chriſtuſa proſil sa vezhnu, ampak le sa

zhaſ-

zhaſnu shivlenje; satorej on ni bil vſhliſhan, ter je poginil, inu konz vsel. Vuzhi ſe tukej, kerſhanſki zhlovk! delu tvojiga isvelizhanja is ſtraham, inu trepetanjam dopernaſhati. Vuzhi ſe, de tebi, k' tvojimu vezhnimu isvelizhanju nezh napomaga, ne ſama vira, ne ſamu Chriſtuſovu saſlushenje, aku ni tvoja vira s' brumnim shivlenjam, inu s' dobrimi deli previdena, aku ni ona s' lubesnjo pruti Bogu poterdena. Nej ſe vſakteri pregreſhni zhlovk Bojy, kir pokuro na ſvojo ſmertno uro odluſha. Posna pokura je malukedej prava pokura.

II. *Na tu je ta drugi odgovuril, ga je ſvaril, inu je dijal: Al ſe ti tudi Boga nabojiſh, kir ſi vſaj v' enakimu obſojenju? Inu ma dva reſ po pravizi terpima; sakaj po naſhimu saſlushenju prejemlema: leta pak ni nezh hudiga ſturil.* (c) O sala bramba te nadolshnoſti! o preshlahtnu ſposnanje te vire! Ob taiſtimu zhaſu, ob katerimu ſe enkrat Apoſtelni niſo vupali ludem pred luzh ſtopiti, je leta resbojnik bres vſiga ſtrahu, ozhitnu, tudi v' prizho ſovrashnikov Chriſtuſa sa Boga ſposnal. Inu o s' kaj sa eno veliko ſtanovitnoſtjo je leta resbojnik Chriſtusa sa Boga ſposnal! njega od letiga ſposnanja nobena rezh ni mogla nasaj dershati, ne ſtrah pred timi okuli ſtojezhimi ludmy, ne puntarſtvu tiga folka, ne

(c) Luc. 23. v. 40. 41.

ozhitnu ſovraſhtvu tih Farjov, ne ta od deshelſkiga Oblaſtnika naloshena ſhtrafinga te ſmerti, ne sadnizh ſlabuſt tiga meſa, katera ſe je nad tim she vmirajozhim Chriſtuſam perkasala, sa vſe letu ta doſihmal ſpomneni resbojnik nezh ni maral, on je le Chriſtuſa ozhitnu sa Boga ſposnal, ga je zhaſtil, ga je ponishnu sa njegovu krayleſtvu profil. Od kot je leta, doſihmal na tu narhudobniſhi shivlenje navajeni resbojnik, od kod je on imel eno toku veliko muzh, eno toku veliko ſerzhnuſt, enu toku veliku premaganje vſiga gledanja na ludy, enu toku veliku sanizhuvanje vſeh zhloveſhkih ſodba, eno toku veliko viro, savupanje, inu lubesen? Zhe my letu prov prevdarimo, toku ſo ble vſe lete zhednoſti gole dela ſtrahu Boshjiga; sakaj on je ſvojiga tovarſha ſvaril rekozh: *Al ſe ti tudi Boga nabojiſh?* Ke bi ſe bil tudi ta pogubleni resbojnik Boga bal, kaj sa en shlahtni ſad bi bla njemu leta narbulſhi korenina naprej pognala? Sveti Dismas ſe je Boga bal (sakaj tu ime je imel ta na deſni Chriſtuſovi ſtrani krishani resbojnik) ſveti Dismas ſe je Boga bal, sa vol tiga je on virval, de je leta na kriſh perbyti zhlovk Buh, sa vol tiga je on njega sa ſvojiga nebeſhkiga Krayla ozhitnu ſposnal, sa vol tiga je on v' ſvojimu ſerzu enu terdnu savupanje pruti njemu obudil, inu, de ſi je lih on zelu dobru vejdl sa

tu

tu naisrezhenu veliku ſhtivenje, inu gnosno tesho ſvojih tatvin, rupov, pobojov, inu drugih od ſebe doperneſenih pregreh, toku ſe je on vender s'enim ponishnim, inu ſpokurnim ſerzam k'Isvelizharju obernil, de bi od njega miloſt sadobil. On je bil vshgan od lubesni pruti Bogu, kir je on ſvojiga preklinjajozhiga tovarſha ſvaril, inu Chriſtuſovo nadolshnoſt pred vſimi ludmy terdil. O pazh en ref ſpokurni! o pazh en sveſti ſposnuvavz! kaj vezhiga bi blu tudi od eniga Apoſtelna perzhakati? On she ni nezh vezh proſtiga, inu frey imel, koker ſvoje ſerze, inu ſvoj jesik: ſhe tu je on obuje ſvojimu Isvelizharju zhes dal, perlaſtil, inu poſvetil, ſvoje ſerze ſzer ſkus eno pravo grevingo zhes vſe ſturjene grehe, inu ſkus obudenje eniga perſerzhniga vſmilenja pruti Chriſtuſu, jesik pak, kir je on Chriſtuſovo nadolshnoſt, koker ta narsgovorniſhi beſednik, branil. *Le-tu ſpreobernenje je enu delu deſnize tiga Vſigamogozhniga.* (d) Kir je on na njegovi deſni ſtrani, viſil, ſe je on s'to perloshnoſtjo poſlushil, on ſvoje pobulſhanje ni dalej odlaſhal; satorej je on odpuſhanje ſvojih grehov, inu to nebeſhko zhaſt doſegl. Nobeden nima ſzagati, kir bo en resbojnik pravizhen ſturjen, noben nima savupanje sgubiti, kir bo en hudodelnik, po enimu v'pregrehah doper-

(d) Pſ. 76. v. 11.

pernesenimu shivlenju, isvelizhan. Tudi sa nas ni roka tiga Gospuda pokrajshana, aku se le my h'Gospud Bogu s'eno shivo viro, s'enim terdnim savupanjam, s'eno popolnama lubesnjo obernemo.

III. *On* (Dismas) *je dijal k' JESUSu: Gospud! spomni ti na me, kader prides v' tvoje Kraylestvu.* (e) O pazh ena ponishna, gorezha, inu isvelizhanska, ena savupanja, zhastlivosti, inu prave lubesni polna molitov! Namerzh ena taka molitov prezej v' Nebesa gori slejty, se kjekej noter persyli, inu si lohku vse isprosi od tiga narlubesnivishiga, inu k' nashim proshnam zelu nagneniga JESUSoviga serza. Kader je ta resbojnik prejemlal, kar si je bil skusi svoje hude dela dobru saslushil, kader je on bil savol svojih pregreh previshan, inu k' smerti obsojen, kader je on na krishu visel, ter tamkej na lomlenje svojih podkolenskih kosty, inu na smert zhakal, je on toku rekozh na vse letu posabil, on ni svoje poprej pelanu shivlenje na eno prepovedano visho preklinjal, on ni zhes svoje britke bolezhine toshil, on ni Sodnike ene navsmilene ojstrusti obdolshil, on ni rabelne ene grosovitnosti krive delal, ampak se je k' Bogu obernil, je svoje grehe sposnal, se je sgreval, inu skesal, je sa samiro prosil, inu je shelel po timu revni-

(e) Luc. 23. v. 42.

revnimu, inu nadloshnimu shivlenju vezhnu shivlenje sadobiti. Oh! kaj sa en veliki reslozhek ſe snajde med timiſtimi, katere Buh s'revami, inu nadlugami dam obyſhe? Ti brumni ſe v'nafrezhi, inu v'hudi uri s'Bugam terdnejſhi ſklenejo; ti pregreſhni ſe ſkus ſhibe nezh kej napobulſhajo. Eden is tih dveh resbojnikov na krishu v' terplenju Boga kolne, ta drugi ga hvali. Skleni is taiſte vishe, s'katero ti prenaſhaſh, kar tebi Buh hudiga poſhle, kak ſi ti? al ſi bogabojezh, al pak hudoben? Imaſh le tudi ti, kir tebe kej vtiſne, kir kej terpiſh, navado, Goſpud Boga ſposnati, moliti, inu s'enim ſvetim resbojnikam rezhi: *Goſpud! ſpomni ti na me?* Koku mozhna je bla leta molitov? *Goſpud!* Letu je blu enu sdihuvanje tiga ſpoſhtuvanja, tiga ponishanja, tiga ſtrahu Boshjiga. *Goſpud!* Leta glaſ je njemu is vuſt vunkej ſpravilu ſvoje leſtnu ſposnanje, ſposnanje ſvojiga nezh, ena huda vejſt, ta Goſpud Bogu na vezh, koker ſtu vish dolshna ſlushabnoſt, inu pokorſhina. *Spomni ti na me.* Leta glaſ je njegovo ponishnoſt pomenil, dokler ſe on ni podſtopil sa kej vezhiga proſiti; leta glaſ je njegovu savupanje na snanje dal; sakaj on je viruval, de ja more sa njega dobru biti, zhe ſe Goſpud Buh na njega ſpomni; leta glaſ je bil enu snaminje njegove pohlevnoſti, njegoviga lepiga noterdershanja, inu praviga preo-

ber-

bernenja h' Goſpud Bogu. Drugi bi bli sa bogaſtvu, sa obilne ſladnoſti, inu veſele, al sa druge take ſorte nezhemerne rezhy proſili; ali Dismas je bil vſiga tiga ſit, je sa tu ſamu proſil, de bi ſe Goſpud Buh vreden ſturil, na njega ſe ſpomniti. *Goſpud! ſpomni ti na me, kader prideſh v' tvoje Krayleſtvu.* Tukej je Dismas pravo viro obudil, kir on Chriſtuſa ni dershal sa eniga poſemelſkiga Krayla, koker je njemu taiſtu piſmu kasalu, kateru je na krishu verhu Chriſtuſove glave viſelu, ampak on je njega sa eniga nebeſhkiga Krayla ſposnal, is ſerza lubil, inu s' jesikam zhaſtil. O ſveti Dismas, ti imenitni Vuzhenik te molitve, inu prave, perſerzhne pokure! vuzhi me prov moliti, vuzhi me, is shivo viro, s' reſnizhnim savupanjam, s' pravo lubesnjo h' Goſpud Bogu ſe preoberniti.

IV. *JESUS je k' njemu rekal: Reſnizhnu jeſt tebi povem, doneſ boſh ti s' mano v' paradishu.* (f) O naisrezhena miloſt, inu dobruta Boshja! Chriſtus nasaversheneniga savol vbyanja, inu rupanja hudu resglaſeniga zhloveka, eniga krisha vredniga hudodelnika, inu teh narvezhih pregreh dolshniga krivizhnika. Pazh reſ Goſpud Buh nezh namara sa velanje tih ludy, nezh sa zhloveſhku preſhtimanje, kir nagleda na sunajno podobo,

(f) Luc. 23. v. 43.

bo, ampak le na snotrejſhnu nagnenje tiga ſerza. Chriſtus naperpuſty, de bi ga Dismas dolgu profil, de bi moledval, Chriſtus nashely od Dismasa saſhliſhati, sakaj bi mu imel leto dobruto ſturiti, Chriſtus nazhaka na tu, de bi ſe kadu sa Dismasa amvsel, inu beſedo sa njega pelal, ampak on ga prezej vſhliſhi, sdajzi v' njegovo proſhno pervoli. Profiti, inu sadobiti je blu vſe enu. Ja, kar je enu ozhitnu snaminje te narvezhi dobrotlivoſti, inu darotlivoſti, toku je ſhe Dismas od Chriſtuſa vezh prejel, koker kar je on od njega otel imeti, inu pogirval. Dismasova proſhna je le bla, de bi ſe Chriſtus na njega ſpomnil, inu Chriſtus je ſhe Dismasu ſveti Ray sa en dar dal. O kaj sa eniga dobrotliviga, kaj sa eniga darotliviga Goſpuda my imamo. Chriſtus na odlaſha ſvojo oblubo dopolniti, de bi dobruto ſvojiga daru s' hitrim daruvanjam vezhi ſturil, inu pogmiral, ampak on ſvojo beſſedo ſhe *doneſ*, tu je, prezej, hitru dershy, inu, de bi Dismasu zelu vſo ſkerb sa vol tiga odvsel, toku mu on ſvojo oblubo s' eno, takrat navadno perſego poterdi, rekozh: *Reſnizhnu jeſt tebi povem, doneſ boſh ti smano v' paradishu.* Kadu bi na Boga nasavupal, kir vidi, koku ſe leta volan, inu perpravlen iſkashe, nam naſhe proſhne ſturiti. Nekej pak meni ſhe vender ſkerby, ter velike ſkerby dela. *Reſnizhnu jeſt tebi povem!*

tebi:

tebi: Chriſtus naodgovory vſim toku, koker Dismasu, de bi ſi namerzh kadu is takiga njegoviga odgovora perloshnoſt navsel, pokuro do ſmerti odlaſhati. *Jeſt tebi povem*, namerzh tebi, kir eno pravo grevingo imaſh, kir ſe is ſerza tvojih grehov obtoshiſh, kir ſa tvoje hudobnu shivlenje ſkus letu tvoje terplenje sadoſti ſturiſh, kir ſi ſe k'meni ſkus eno pravo viro, ſkus enu zhesnaturalſku satvupanje, ſkus eno gorezho lubesen preobernil. *Ti boſh s'mano v'paradishu. Jeſt tebi povem*, de ſe bodo greſhniki nad tabo resgledali, ter ſposnali, koku je teſhku, koker gre, inu is zeliga ſvojiga praviga ſerza ſe ſpokuriti. Naisrezhenu veliku greſhnikov je okul Chriſtuſoviga krisha ſtalu, tudi ta hudobni resbojnik ſe je tamkej v'prizho sneſhl, inu le ti ſam, o narſrezhniſhi Dismas! ti ſam ſi odpuſhanje tih grehov sadobil. Toku je, kateri je oblubil, de ozhe zhloveku odpuſtiti, zhe ſe leta ſpokury, ta ni obetal, de ſe bo zhlovk ſpokuril, zhe leta greſhy. Pokura vſo zhloveſhko muzh preſeshe, ona more en zhes naturalſki ſpodbadek imeti, more od eniga zhes naturalſkiga urshoha pridti. Ni slo teſhku s'roko ſe en malu na perſi vdariti, ſvoje grehe gori praviti, na ozhy grevingo iſkasati, s'enim merslim ſerzam rezhi: *jeſt ſe ozhem pobulſhati:* pazh pak je ena sa reſ teſhka rezh, inu ſylnu velika

tesha-

teshava, prov ſe ſpokuriti, eno zhesnaturalſko grevingo zhes vſe ſvoje grehe obuditi, enu, koker ſe ſpodobi, terdnu naprejvsetje ſturiti. O mene naſrezhniga! jeſt vejm, de ſim greſhil, inu navejm, al ſim ſe ſpokuril.

Sdihuvanje.

O moj JESUS! koku mene moje vezhne isvelizhanje ſkerby, kir jeſt tebe v' ſredi med dvema resbojnikama viſijozhiga ſpremiſhlujem? Jeſt vejm, de ſi ti ta Isvelizhar, de ſi ti sa vol naſ ludy, inu sa vol naſhiga isvelizhanja terpel, ter na kriſh perbyt bil. Jeſt zelu dobru vejm, inu terdnu virjem, de je bla ena ſama kapelza tvoje kervy obilnu sadoſti sa odreſhenje zeliga zhloveſhkiga rodu. Mene pak vender ſtrah, inu trepetanje objide, kir resmiſhlujem, de je od tvoje ſtrani eden ſzer gori v' Nebeſa slejtel, ta drugi pak dol v' pakl padl. Gorje meni! koku ſe bo meni godilu? al na me ſrezha tiga vezhnu isvelizhaniga, al pak tiga na vſe vezhne zhaſe pogubleniga resbojnika naſrezha zhaka? Satorej jeſt k' tebi s' enim sgrevanim, inu doltretim ſerzam vpijem: *Goſpud? ſpomni ti na me.* Naſpomni ſe ti na moje krivize, ampak na tvojo miloſt; na ſpomni ſe na mojo ſlabuſt, ampak na taiſtu moje savupanje, kateru jeſt na tebe poſtavim; naſpomni ſe ti na moje hudu doperneſenu shivlenje, ampak

na mojo molitov, katero jeſt sdej, na mojih greſhnih kolenah klezhijozh, tebi k'zhaſti opravim. Sturi tedej, de bom jeſt saſlushil, teiſte tvoje lubesnive beſede saſhliſhati: *Doneſ boſh ti smano v' paradishu.* Nej ſe sgody! Amen!

Shtation je per ſvetimu Apollinaru. So deſet tavshent lejt odpuſtiki.

Piſmu je is trete poſtave tiga Preroka Daniela od Azariasove molitve v' ti gorezhi Babylonſki pezhi.

Evangelium je is ſedme poſtave ſvetiga Lukesha od ſpokurjenja Marije Magdalene.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni Buh! my tebe profimo, dodejli: de ſe bo tu ſkus nasmaſo rajnenu shlahtnu zhloveſhtvu ſkusi arznijo ene prave maſe ſzelilu. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA PETEK

PO TIHI NEDELI.

Od trete Chriſtuſove beſede na krishu.

I. *Per JESU Sovimu krishu pak je ſtala njegova Mati.* (g) Prezhiſta Diviza Mati Marija je sa reſ eno toku perſerzhno lubesen

(g) Joan. 19. v. 45.

sen pruti ſvojimu edinrojenimu Synu imela, de ſhe ni blu doſihmal nobene Matere na ſvejtu, katera bi bla ſvojiga otroka mozhnejſhi is zeliga ſvojiga, praviga ſerza lubila. Ona ſvojiga Syna ni ſamu s' taiſtim nagnenjam lubila, kateru ſo druge Matere, vſe ſkupei pruti ſvojim otrokam imele, dokler je Chriſtuſovu telu reſ njena kry blu, ampak ona ga je ſhe vezh lubila, koker druge Matere ſad ſvojiga teleſa lubijo. Sakaj nobena Mati ni imela tolikajn urshohov, ſvojiga Syna lubiti, kolikajn Marija. Njen Syn *je bil ta narlepſhi med zhloveſhkimi otrokami*, (h) on je bil s' vſimi darmy toku dobru te nature, koker tudi te gnade na to narobilniſhi visho previden. Sravn tiga je ſhe tudi Marija pruti ſvojimu edinrojenimu Synu, koker pruti Synu Boshjimu, to nargorezhejſhi zhesnaturalſko lubesen imela, de reſ noben nezh namore taiſtim beſedam ſvetiga Epiphaniuſa super rezhi: *Tu ſe vej, de je Marija* ſvojiga Syna *vezh lubila, koker vſe* druge Matere ſvoje otroke. Kir *je* pak po beſedah ſvetiga Auguſhtina *treba, de shaloſt*, zhloveka *tolikajn ſtiſka, kolikajn je* pred v' njegovimu ſerzu *lubesen gorela*, toku je pazh reſ mogla Marija eno naisrezheno shaloſt v' ſvojimu narſlajſhimu ſerzu obzhutiti, kir je vidila, de njen Syn na krishu viſy, inu na eno toku

(h) Pſ. 44. v. 3.

ſhpotlivo visho med narbritkejſhim terplenjam vmira. Komu je tedej mogozhe tudi le s' miſlami sapopaſti, s' kaj sa enimi ozhmy je ona na ſvojiga edinrojeniga, toku grosnu resmeſarjeniga, toku gerdu isdelaniga, she is ſmertjo rynjajozhiga Syna gledala? Vſi taiſti ternji, shebli, ſhibe, rane, inu od unod doltekozhi potoki te kervy kaj ſo ony bli drugiga, koker ti narojſtrejſhi mezhi, kateri ſo njenu narſvetejſhi ſerze zelu toku prebodli, de ſe je snalu viditi, ravnu koker de bi ona ne ſamu polek krisha ſtala, ampak tudi is ſvojim Synam red na ravnu leta kriſh perbyta bla. O pazh reſ ena Poglavariza, inu Krayliza vſih Marternikov; kir je Marija vſe taiſtu v' ſvojimu ſerzu terpela, kar kol je JESUS na ſvojimu teleſu preſtal! ona je pak vender v' timu ſrezhna bla, kir je polek JESUSoviga krisha terpela. Njih veliku je Kriſtianov, kateri veliku, ter veliku terdiga, teſhkiga, inu britkiga terpe; ali ony naterpe polek JESUSoviga krisha, kir ni greha ſturil, ampak le polek krisha tih resbojnikov. Vprafhafh, kerſhanſki zhlovk! sakaj? Ony terpe sa vol pregreh, ony terpe sa vol nezhemernoſti, ony terpe reve, inu nadluge, pa jim le njih napreſhernu truplu, njih hudu nagnenje terplenje dela. Srezhni ſo leti, kateri s' Marijo red polek JESUSoviga krisha terpe, od katerih ſamih je rezhenu: *Is-*

velizhani ſo ti, kateri ſa vol pravize pregajnanje terpe. (i)

II. *Kader je JESUS ſvojo Mater vidil.* (k) Is te prevelike materne britkuſti ſe lohku dolvsame, kaj ſa eno poſebnu vſmilenje je Syn is ſvojo Materjo imel. O moj JESUS! kaj ſa en Syn je kedej ſvojo Mater vezh lubil, kir ni nigdar noben vezh urshohov imel njo pruti ſa lubu imeti, inu kir tudi nigdar nobena gola ſtvar ni mogla vezh lublena biti, koker Marija. Kadu bi tedej ſadoſti rekladal taiſto perſerzhno ſhaloſt, katera je tvoje narſvetejſhi ſerze, o JESUS! ſtiſkala, kir ſi ti vidil, v'kaj ſa enih grosnih teshavah ſe je ſa vol tebe ta narzhiſhtejſhi duſha tvoje Matere ſneſhla? Leta je pazh bla ena nova martra, ena martra, katera je tebi veliku britkejſhi naprejperſhla, koker vſe druge tvoje martre, leta je bil en novi kriſh, en kriſh, kateri je tebi veliku vezhi teshave delal, koker tvoj leſeni kriſh. Lubesen je umetovna, inu pametna, morebiti ſi ti ravnu ſa vol tiga otel tvojo Mater sravn ſebe per tvoji ſmerti imeti, de bi ſi ti k' tvojim naisrezhenu velikim bolezhinam tolikukrat en novi perdavk perkladal, kolikurkrat bi doli od krisha na tvojo blisu tebe ſtojezho Mater pogledal. Moj JESUS! ti ſi vezh na duſhi, koker na teleſu terpel, inu ſi loshej tvoje leſtne, ko-

(i) Matth. 5. v. 10. (k) Joan. 19. v. 26.

ker tvoje Matere britkusti prestal. *Kader je tedej JESUS* svojo *Mater vidil.* On je szer leto is shalostjo vidil, pak vender ne bres trosht a; sakaj tu je she JESUSa resveselilu, de je vsaj njegova Mati is nagnenja svoje perserzhne lubesni njemu shalostnimu, sapushenimu, od vsih sanizhuvanimu v' njegovi narsadni potrebi na strani stala, kader so njegovi Apostelni prezh bejshali, Jogri dergdi se snesh li, Judji njega v' prizho hudu fershmaguvali. Letu je enu snaminje prave lubesni. Kersh anski zhlovk! zhe ti ozhesh tvojimu JESUSu njegovo shalost pomajnsh ati, kir tolikajn britkiga sa vol tebe terpy, toku napejdi prezh od njegoviga krisha; sakaj on se bo takrat nad tabo resvesel il, kader bo on vidil, de ti rad is lubesni pruti njemu terpish. Nasnejdi se samu v' prizho tvojiga Gospuda al per vezherji s' Apostelnami, al na ti gori Thabor s' Prerokami, al per shenituvanju v' ti Galilejski Cani s' Gostmy, ampak se tudi s' Marijo sravn JESUSoviga krisha stanovitnu gorsadershi.

III. *Kader je JESUS tedej vidil svojo Mater, inu tiga Jogra, kateriga je on lubil, poleg stojezhiga, je on rekal k' svoji Materi: Shena pole, leta je tvoi Syn.* (1) Lubesen, inu shalost so v' JESUSovimu serzu med sabo ryn jale. Kir je nash lubesnivi Isvelizhar svojo Ma-

(1) Joan. 19. v. 26.

Mater pogledal, ſe je v' njemu lubesen, zhe dalej, vezh unela, kader je pak on njo shaloſtno vidil, je tudi ſpruti njegova shaloſt vſe ſkusi vezhi perhajala, inu je obeduje nagnenje toku dobru te lubesni, koker tudi te shalosti tolikajn gori jemalu, inu raſlu, de ſe she onu ni vezh puſtilu nasajdershati, ampak de ſe je ſkus taiſte Chriſtuſove beſede na ſnanje dalu: *Shena, pole leta je tvoj Syn.* O raminu britke beſede sa ſerze ene, ter ene take Matere! Sakaj ona je ſama per ſebi toku miſlila: moj Syn! kaj ozhe tu biti? Gorje meni revni Materi! kaj je letu sa enu smenjanje? Meni bo Joger nameſt Mojſtra, hlapez nameſt Goſpuda, Joannes nameſt Chriſtuſa sa Syna ponujan! Delezh bodi tu od mene, de bi ſi jeſt tebe kedej puſtila prezh vseti! Ti boſh moj, bodi she shiv, ali pak mertov, inu ti boſh moj, med vſimi zhloveſhkimi otruzi meni narlubesniviſhi edinrojeni Syn. Toku, pravim jeſt, je Marija ſama per ſebi miſlila, dokler je pak ona dobru saſtopila, de ji bodo ſkusi lete Chriſtuſove beſede v' Joannesu vſi ludji sa ene otroke te gnade zhes dani, inu isrozheni, de bi bla ona vſih ſkupej Sredniza, inu Beſedniza per ſvojimu Synu, toku je ona is ſamim ſvojim molzhanjam (sakaj njena ſylnu velika shaloſt ji je bla beſedo saperla) Chriſtuſu pervolila, inu ni ſamu Joannesa, ampak je tudi naſ vſe sa

ſvoje otroke gori vsela. Pazh ſrezhni ſmo my ludji, kir my eno tako Mater imamo, zhe my le snamo njeńi otrozi biti. Joannes, kateriga ſta JESUS, inu Marija lubiła, naſ bo tu vuzhil. Dokler je on enu ſuſebnu nadolshnu shivlenje pelal, inu diviſhtvu od mladih nog do ſvoje sadne ure popolnama dershal, ſi je on leto dobruto od Chriſtuſa, inu od njegove divizhne Matere saſlushił, de je on bił toku dobru od Chriſtuſa ſkusi njegovo sadno volo prezhiſti Divizi sa eniga Syna sapuſhen, koker tudi od lete sa eniga takiga gori vset, ter, de ſo mu ludji pravili, inu de je on tudi bił en Syn Marije. Namerzh enu zhiſtu shivlenje, o kerſhanſki zhlovk! je ta narbulſhi visha tu narlubesniviſhi ſerze JESUSa, inu Marije notervseti, ter per njima dvema prov veliku velati. JESUS je en shenin, inu Marija je ena Mati teh Diviz. Iſprashuj tvojo vejſt: ał je ona zhiſta od vſe gnuſobe tiga meſa? Prevdari tvoje sadershanje: ał je letu zhiſtu, koker ſe Divizam ſpodobi? Spregleduj tvoje roke, ał ſo bres madesha? Spremiſhluj tvoje ozhy, inu uſheſa, ſuſebnu pak tvoje ſerze, ał je vſe nadolshnu, inu naomadeshuvanu? Zhe je vſe zhiſtu, inu zhednu, toku le bodi bres ſkerby, ti ſi en otrok Marije. Ona ſe bo pruti tebi ena Mati iſkasala, zhe ſe boſh ti na eno tako visho en Syn pruti nji iſkasał. O kaj

sa

sa eno veliko ſvetuſt, kaj sa eno veliko zhaſtoſt je tebi treba imeti, de boſh vreden prezhiſti Divizi sa eniga Syna nameſt Chriſtuſa perporozhen biti? Al bi ti sdej ſmel kej takiga savupati? Pobulſhej ſe, zhe ſi kej greſhil, inu poſihmal toku shivi, de ſi boſh saſlushil, od Marije sa eniga Syna gori vset biti.

IV. *Potler je on k' timu Jogru dijal: Pole ieta je tvoja Mati. Inu od taiſte ure je njo ta Joger vsel v' ſvoje varvanje.* (m) O Joannes, ti narſrezhniſhi med vſimi ludmy! kaj sa enu veliku plazhilu ſi ti od Chriſtuſa dobil? kaj sa en napreſhtimani dar ſi ti od njega prejel, kir ſi ti per njegovimu krishu ob zhaſu njegove ſmerti ſtal. O kaj sa ene veiike dary my ſkus naſho namarnoſt, inu saniknoſt samudimo, s' katerimi bi my bli od naſhiga nardarotliviſhiga Goſpud Boga obdaruvani, ke bi ſe my blishej per Chriſtuſu, inu per njegovimu krishu sneſhli, inu ke bi my nahodili sa nym toshlivu, le od delezh, koker Peter. O ti narſrezhniſhi Joannes! sdej boſh ti lohku na tvoj niſki, inu od ludy nezh naobrajtani rod posabil, boſh lohku vſe nagnenje pruti taiſti Materi, katera je tebe rodila, dol poloshil, lohku tvoj zhovn, inu tvoje mreshe sapuſtil, kir ſi ti sa Chriſtuſoviga brata, inu Syna prezhiſte Divize Marije poſtavlen. Namerzh tu ſe pravi Bogu

(m) Joan. 19. v. 27.

ſlushiti, de leti njegovi otrozi ratajo, kateri ſo njegovi ſlushabniki. *Jeſt vaſ she nabom vezh hlapze imenuval, ampak jeſt ſim vaſ perjatele*, inu, kar je ſhe veliku vezh, jeſt ſim vaſ otroke *imenuval.* (n) Tu ſe vej, de ſe je ſkusi lete Chriſtuſove beſede ena nova lubesen v' Joannesu pruti prezhiſti Divizi, Materi Mariji, inu tudi v' leti pruti Joannesu unela. *Inu od taiſte ure je njo ta Joger vsel v' ſvoje varvanje.* O pazh ena preshlahtna, inu veliku vredna erbſhina, sa vol katere ſe je Joannes ſmel po pravizi ſhtimati rekozh: *Jeſt ſim eno salo erbſhino sadobil* (o) *Ta Joger je njo vsel*, ne ſzer na ſvoj grad, ne sa ſvojo priſtavo, ne na ſvoje veliku pule; sakaj vſiga tiga on ni imel; ampak on je njo vsel v' *ſvoje varvanje*, je ſklenil, njo poſihmal s' vſo potrebo previditi, nji na vſo mogozhno visho poſtrezhi, de bi s' tim na snanje dal, koku njega tu poſtajenje eniga od Marije nameſt otroka gori vsetiga Synu zhes vſo poprejſhno dolshnuſt na novu pergajna, pruti ti narlubesniviſhi Boshji, inu she tudi ſvoji Materi gorezhejſhi lubesen, inu vezhi zhaſt, koker poprej, iſkasati. Dokler je pak leta *Mati tih shivih* v' Joannesu nam vſim sa eno Mater, inu Beſednizo dana, ter od Chriſtuſa ſkus njegovo sadno volo poterdena, toku she nezh drugiga vezh namanka, koker de

my,

(n) Joan. 15. v. 15. (o) Pſ. 15. v. 6.

my po Joannesu poſnemamo, inu eni dobri otrozi Marije poſtanemo. Nadejmo ji tedej poſihmal nobenu drugu ime, naimejmo pruti nji mejn ſerzhniga nagnenja, koker kar navada tih narbulſhih otruk is ſabo pernese. Nigdar naperpuſtimo, de bi kedej ta otrozhna zhaſtlivoſt, inu perſerzhna lubesen pruti nji v' naſhimu ſerzu, narezhem: vgaſnila, ampak le opeſhala, inu dol jemala. Marija je ena Mati teh Diviz, de vejmo, kje ſe ima enu perbejshaliſhe sa naſho zhiſtoſt yſkati. Aku Poglavar teh tema nadloshnoſti naſhiga ſerza, inu zhiſtoſti naſhe vejſty naſtopa, perbejshimo k' taiſti, katera je glavo te kazhe poterla, inu poteptala. Krishani JESUS bodi naſh Ozha, shaloſtna Diviza bodi naſha Mati, toku bodemo my *Benoni* tu je: otrozi te bolezhine, inu noben ſovrashnik nam nabo samogl ſhkoduvati.

Sdihuvanje.

O narſlajſhi, inu moja, de ſi lih tiga narnavredniſhiga otroka narlubesniviſhi Mati! Toku jeſt tebe imenujem, k' timu meni ſerze dela glaſ mojiga Goſpuda, kateri mi je tebe sa eno Mater dal, kader je on sa me na krishu vmiral! Bodi moja Mati, de boſh mene v' narozhje tvoje gnade vsela. Tvoja miloſt bo ſturila, de boſh meni v' mojih potrebah na ſtran perſtopi-

ſtopila; tvoja mogozhnoſt bo naredila, de boſh mene s'darmy napolnila; tvoja obilna dobrotlivoſt bo dodejlila, de boſh mene s mlekam tvojiga troſhta shivela, inu gori redila. Pole! jeſt ſim tvoj Syn; sakaj jeſt ſi ozhem vſo mojo muzh persadeti, de ſe bom ſkus poſebnu iſkasanje te tebi dolshne zhaſty, ſlushbe, inu lubesni sa eniga takiga noſil; ſturi ſe ti vredna, moja Mati v'shivlenju, inu v' ſmerti biti!

Shtation je per ſvetimu Shtephanu na timu hribu Cælius. So popolnama Odpuſtiki sa odreſhenje ene duſhe is viz.

Piſmu je is ſedemnajſte poſtave tiga Preroka Jeremiasa od molitve tiga sdej ſpomneniga Preroka.

Evangelium je is ednajſte poſtave ſvetiga Joannesa od Pharisejarjov, inu vikſhih Farjov, kateri ſo ſe vkupej sbrali, inu ſo super Chriſtuſa ſvjet dershali.

Zirkovna Molitov.

Goſpud! my tebe proſimo, vly dobrotlivu tvojo gnado v'naſhe ſerza: de, kir my naſhe pregrehe ſkus enu ſtanovitnu doltarjenje radovolnu nasaj dershimo, my mari ob timu ſedajnimu zhaſu terpimo, koker pak, de bi my bli k' timu vezhnimu terplenju obſojeni, ſkus naſhiga Goſpuda, &c.

NA

NA SABBOTO
PO TIHI NEDELI.
Od zheterte Christusove besede na krishu.

I. *Inu od sheste ure je ena tema poſtala zhes vſo semlo noter do devete ure.* (p) Ta Prerok Amos je bil nekedej prerokuval: *Sonze bo ob pol dne sahajalu, inu jeſt ozhem narediti, de bo semla per ſvitlimu dnevu temna poſtala.* (q) Toku je blu tu prerokuvanje dopolnenu, kader je Chriſtus na krishu viſel; sakaj takrat je ena tema poſtala zhes veſ volen ſvejt. Inu kaj zhuda je letu, de luzh vgaſne per sahodu ſonza te pravize, Chriſtuſa, od zhiger ſvitlobe nima mejn ſonze ſvojo naturalſko luzh, koker majnſhi svesde ſvojo ſvitlobo od ſonzhnih sharkov sadobojo. Sama natura je otela Goſpuda te nature v' njegovimu terplenju milvati. Samu ſonze je bla grosa popadla sa vol ene toku velike pregrehe, katero ſo Chriſtuſovi vbyavniki doperneſli, inu, dokler ſe je njemu letu oſtudnu dijanje gnuſilu, je onu ſvoj obraſ prezh obernilu, inu na eno gviſhno visho sagernilu, de bi nablu per-

(p) Matth. 27. v. 45. (q) Amos 8. v. 9.

perſylenu leto gnuſobo viditi. Kir take ſtvary, katere nimajo nobene pozhutke, enu vſmilenje pruti ſvojimu Stvarniku v' njegovimu britkimu terplenju iſkashejo, kaj med tim ludji delajo? *Otrozi teh tema* bodo ſkusi ravnu lete teme ſhe vezh oſlepleni, ony nezh nabodo k' pobulſhanju omezheni, ampak ony ſvojimu Odreſheniku le naprej nagajajo, inu nezh bulſhi naratajo. Greſhnik ſe v' enimu raminu navarnimu ſtanu snajde, kir zelu toku terdovraten poſtane, de she nabo enkrat vezh ſkus zhudeſha k' pokuri perpravlen, ampak de she *on vſe sa nezh dershy, po tim, kir ſe je v' globozhino tih grehov pogresnil.* (r) Letu naperzhakanu ſonzhnu omerknenje je brumniſhim duſham en toku veliki ſtrah delalu, de je ſveti Dionysius, kader je on letu sagledal, savpil: *Al Buh*, Sazhetnik *te nature terpy, al bo pak zimper tiga ſvejta okul vershen.* Ravna leta rezh, katera hudobnike ſhe vezh vterdi, ravnu leta rezh bogaboiezhim duſham k' andohtlivimu sdihuvanju, inu k' ſvetim miſlam pot dela. Zhe ſerze ſkusi ſpremiſhluvanje Chriſtuſoviga terplenja nezh nabo omezhenu, zhe prelyvanje Chriſtuſove kervy nobeno ſolzo is ozhy vunkej naſpreſha, zhe teme, katere ſo zhes veſ volen ſvejt poſtale, timu v' temnizah, inu v' ſmertni senzi ſedijozhimu zhloveku v' njegovimu umu,

inu

(r) Prov. 18. v. 3.

inu pameti nobeno luzh napershgo, toku je hudu sa dusho. Navarnost perhaja, de bi kje Gospud Buh narekal: *My smo Babel osdravluvali, ali ona ni osdravila: sa tu jo le pustimo.* (s) Kershanski zhlovk! vkresejmo si my is leteh temniz en ogen, pershgimo si is njeh eno luzh, *versimo prezh dela teh tema, oblezimo oroshje te luzhi*, (t) de bomo, koker eni otrozi te luzhi, hodili.

II. *Inu okul te devete ure je JESUS glasnu vpil, inu je rekal: Eli! Eli! lamma sabacthani? tu je: Moj Buh! moj Buh! sakaj si ti mene sapustil?* (u) Letu vpitje velike skrivnusti pomeni, inu nam te narlepshi navuke daje. On je vpil, de bi bil od njih vezh shlishan. Ali koku si she ti, moj JESUS! samogl vpiti, kir si she bil vso kry skor do sadne kapelze prelyl, kir si she ves na zelimu shivotu oslabel, kir si she kumej dihal? Ti si pak vender, nam k'dobrimu, na ves glas vpil, ne szer, de bi tvoje bolezhine od sebe odkladal, ne, de bi si martre pomajnshal, ne, raunu koker de bi se tebi toshilu tvoje teshku terplenje prenesti, ampak ti si vpil, de bi nam na snanje dal tvojo preveliko lubesen, s'katero lubesnjo si ti sam radovolnu si isvolil take britkusti sa nashe isvelizhanje terpeti. O moj JESUS! o v'nas ze-

lu

(s) Jerem. 51. v. 9. (t) Rom. 13. v. 12. (u) Matth. 27. v. 46.

lu salubleni JESUS! ti ſi bil od tvoje mladoſti s' delam obloshen, s' bolezhinami napolnen, ti ſi nairezhenu veliku pregajnanja, naisrezhenu veliku saſramuvanja; inu ſhe vezh bolezhin sa ta narnahvaleshniſhi zhloveſhki rod preſtal, inu ſhe vezh sheliſh sa njega preſtati. Is ſamimi bolezhinami tiga teleſa ti niſi sa lubu vsel, ti ſi ſhe otel britkuſti te duſhe, katere zhloveka veliku grosnejſhi pesajo, inu martrajo, preneſti, inu ti niſi otel, bodi ſi, karkol sa ene, ampak ſi otel take britkuſti te duſhe preneſti, katere ſo med vſemi snotrejſhnimi teshavami te narteshejſhi, inu sa pozhutenje te narhujſhi, namerzh ti ſi otel sapuſhenje od Boga preneſti. Zhloveku teſhku de, kir od ludy nezh nabo obrajtan, temuzh sanizhuvan, inu sapuſhen, kir on noben troſht, nobeniga perjatela, nobeniga tovarſha v' ſvojimu terplenju nenajde; pak vender zhlovk vſe letu ſhe loshej preſtojy, kir ſe ſpomni, de on per Goſpud Bogu kej vela, de bo on od tiga preſkerblen, ja de on per timu ſkusi ravnu letu zhloveſhku sapuſhenje na saſlushenju, inu na gnadi gor jemle. Ali zhe Buh komu ſhe to dobruto dol vdari, kjer ni nobeniga sunajniga troſhta, inu tudi vſe snotrejſhnu veſele smanka, oh! toku je pazh treba eno vezh, koker zhloveſhko poterpeshlivoſt imeti. Namerzh vzhaſ ſe Goſpud Buh ſkrije, inu ravnu,

nu, koker de bi on bil na naſ posabil, naſ on nam ſamim zhes puſty, de bi na eno tako visho ſtanovitnoſt naſhe lubesni ſkuſhal, inu de bi ozhitnu poſtalu, al my njemu tudi sabſtojn, al pak ſamu sa plazhilu, inu sa dar tih troſhtov ſlushimo.

III, *Moj Buh! moj Buh! sakaj ſi ti mene sapuſtil?* (x) Letu ſe je Synu Boshjimu narbritkejſhi sdelu, de je bil od ſvojiga nebeſhkiga Ozheta sapuſhen, ter sapuſhen ob enimu takimu zhaſu, kir ſe je on njegove pomuzhi, njegovih troſhtov narvezh potreben vidil. Job je bil nekedej od tih ſvojih sapuſhen; je pak per Goſpud Bogu odshalenje neſhl: *Moji blishni ſo mene sapuſtili, inu moji snanzi ſo na me poſabili.* (y) Ali on je ſam ſebe potroſhtal rekozh: *Jeſt bom v' mojimu meſu mojiga Boga gledal, - - - Letu savupanje jeſt imam v' mojimu ſerzu.* (z) Buh ſvoje vojſhake nasapuſty; ampak jih gori vsame, kir ſo od drugih sapuſheni. V' timu je David sa prizho. *Moj Ozka, inu moja Mati ſo mene sapuſtili; Goſpud pak je mene gori vsel.* (a) Ali kadu bo tu sadoſti saſtopil, de je bil Chriſtus na krishu, vmirajozh, tudi od Boga sapuſhen? Nebeſhki Ozha! koku je blu tebi mogozhe na tvojiga edinrojeniga Syna posabiti? Njega je pak ven-

(x) Matth. 27. v. 46. (y) Job. 19. v. 14. (z) Ibid. v. 26. & 27. (a) Pſ. 26. v. 10.

der nebeſhki Ozha sapuſtil, inu Boshja natura je v' Chriſtuſu zhloveſhko naturo vſe puſtila terpeti, kar kol je leta samogla preſtati, de ſe je vidilu, ravnu koker de bi she Chriſtus nabil en Syn, ampak en ſovrashnik tiga nebeſhkiga Ozheta. Zhes tu ſe pak tudi my nimamo veliku sazhuditi. Sakaj al ni bil Chriſtus tu Jagne, kir grehe tiga ſvejta odjemle? Al ni on na ſe vsel taiſtu grosnu ſovraſhtvu, kateru je Buh zhes zhloveka sa vol njegovih grehov dershal? Kaj zhuda je tedej, de je Ozha Syna sapuſtil? Pomiſli, o greſhnik! koga ti ſkusi greh sapuſtiſh, inu kadu tebe sapuſty? Ti sapuſtiſh to narvezhi Dobruto, enu naismirjenu murje vſe perſerzhne ſlatkuſti, vſiga praviga veſela, vſiga terdniga troſhta, ter to sapuſtiſh (oh! mene je ſram na tu ſpomniti) to sapuſtiſh sa vol eniga mejheniga dobizhka, sa vol eniga gredozh minejozhiga, meſeniga luſhta, sa vol eniga nagnuſniga veſela, sa vol ene kratke, praſne zhaſty. Kje je naſh um, inu pamet, kader greſhimo, dokler vidimo, de je greh toku oſtuden, de je ta nebeſhki Ozha ſvojiga edinrojeniga Syna v' njegovimu narvezhimu terplenju sapuſtil, kir je leta podobo eniga greſhnika na ſe vsel. Inu kje je Chriſtus enu preloshenje ſvojiga sapuſhenja, inu ſvoje narvezhi shaloſti yſkal? On ni otel od ſtvary troſhta imeti, on ſe ni k' Boshjim ſovrash-

vrashnikam obernil, on ni od poti sapovdi Boshjih prezh odſtopil, on ni kriſh sapuſtil; ompak on je ſvoje ſerze, beſede, inu miſli pruti Nebeſam gori povsdignil, inu povishal. *Buh!* On narezhe: Ozha! dokler ni bil, koker en Syn, ampak koker en hlapez, inu greſhnik, ojſtru dershan. *Moj Buh! moj Buh!* On ſvoje beſede ponovy, de bi njeh poſebno saſtopnoſt na snanje dal. *Moj Buh!* On Boga ſvojiga Boga imenuje, k' enimu snaminju, de on tudi v' revah, inu v' nadlugah nozhe ſvojiga nebeſhkiga Ozheta sapuſtiti. *Sakaj ſi ti mene sapuſtil?* On nashely konz ſvoje shaloſti, on naproſi sa odshalenje: njemu je she blu sadoſti, de je on s' tim nagnenje ſvoje perſerzhne lubesni pruti Goſpud Bogu ſprizhuval, inu svishal. Vuzhi ſe, kerſhanſki zhlovk! vuzhi ſe v' shaloſti shiveti, sa vol ſuhote te duſhe nezh smoten nabiti, od dobriga naprenehati, ampak k' Bogu perbejshati. Letu je reſ tu narozhitniſhi snaminje ene, ne, bodi ſi, kar kol sa ene, ampak poſebne zhednoſti, kir zhlovk od Boga naodſtopi, de ſe lih vidi, ravnu koker de bi bil Buh od zhloveka odſtopil.

IV. *Eni pak, kir ſo poleg ſtali, kader ſo letu ſhliſhali, ſo dijali: On Elia klizhe.* (b) Kadu bi, naimel hud ratati zhes sanikernoſt letih ludy? Ony ſo vidili, de je blu ſonze

(b) Matth. 27. v. 47.

merknilu, ony ſo zhutili, de ſo ble ene ne-navadne teme zhes semlo poſtale; ony ſi pak vender nikar niſo k'ſerzu vseli ſvoje hudobnu dijanje, ony niſo zhes letu le to narmajnſhi grevingo obudili, narezhem, de bi bliſkus lete zhudeſha Chriſtuſa sa Boga ſposnali, ja, ravnu koker de bi jih vſe letu nezh nasadelu, ſo ſhe ony terdovratni oſtali bres vſiga snaminja ene zhloveſhke pozhutlivoſti, ter ſo ſhe Chriſtuſove beſede hudu reſkladali. Kir al Rimſki sholnirji leto Hebrejſhko beſedo: *Eli* niſo prov saſtopili, al pak, kir ſo Judji is hudobije to sdej ſpomneno beſedo k' novimu Chriſtuſovimu saſramuvanju na eno hudo saſtopnoſt ſprevrazhali, ſo eni prezej rekli: poglejte! sdej je she Chriſtus od vſeh ſtrany sapuſhen, satorej on Eliasa na pomuzh klizhe. Toku namerzh hudobniki te narſvetejſhi Chriſtuſove beſede niſo k'ſvojimu vezhnimu isvelizhanju, ampak ſo jeh le k'eni ſhali, inu h'Chriſtuſovimu saſmehuvanju obernili. Namerzh leta je ena ſtara navada tih hudobnih, inu (kar je ſhe vezh vrednu obshaluvanu biti) tudi med Chriſtianami, de ony vſe dobru opominuvanje, vſe shuganje tih Prerokov, vſe reſnize ſvetiga Piſma sa eno ygrazho, inu ſhalo gor vsamejo, inu dershe, ter ſhe saſmehujejo, koker ene babje quante, inu sa otroke plaſhiti rezhene beſede. Koku je pak letim mogozhe le tu narmajnſhi sa-

vu-

vupanje imeti, de bodo kedej isvelizhani, kir ſami ſebi to narbulſhi arznijo ſkus ſvojo leſtno hudobijo v' ſtrup ſpreobernejo?

Sdihuvanje.

O narshaloſtniſhi, inu od vſih sapuſheni JESUS! Jeſt ſe obernem k' taiſti kritkuſti, k' taiſti duhovni ſuhoti, k' taiſtim snotrejſhnim teshavam tvojiga narſvetejſhiga ſerza, katere ſi ti zhutil, kader ſi vpil, de ſi od Boga sapuſhen. Skusi lete teshave she jeſt tebe, na mojih greſhnih kolenah klezhijozh proſim, obudi v' meni eno tako muzh'tiga ſerza, de bom jeſt u' vſimu sapuſhenju, u' vſi shaloſti, u' vſeh teſnobah, katere bo tvoja ozhetna previdnoſt zhes mene al v' shivlenju, al v' ſmerti poſlala, de bom, pravim jeſt, u' vſeh leteh snotrejſhnih revah, inu nadlugah s' enim terdnim savupanjam k' tebi perbejshal, kir ſi ſam tu reſnizhnu veſele. O moj JESUS! nasapuſti mene toku, de bi jeſt v' ene navarne ſkerby, al v' enu zaguvanje padl; ampak dodejli, de ſi bom jeſt ſkus tvojo pomuzh is ſkuſhnjave en dobizhek, inu is sapuſhenja en duhovni perhodek sadobil, vſe k' povikſhanju tvoje zhaſty, inu k' vezhnimu odshalenju moje duſhe.

Shtation je per ſvetimu Joannesu pred Latinſkimi vratami. So petnajſt tavshent lejt odpuſtiki, inu odreſhenje ene duſhe is viz.

Pifmu je is ofemnajfte poftave tiga Preroka Jeremiasa. Prerok Jeremias Chriftufovu terplenje prerokuje.

Evangelium je is dvanajfte poftave fvetiga Joannesa Chriſtus s' veliko zhaftjo v'tu Jerusalemfku mejftu noter vlezhe.

Zirkovna Molitov.

Gofpud! my tebe profimo, nej ta tebi vdani folk na gorezhi andohti pruti tebi gori jemle, de bo on v'fvetih opravilah svuzhen, inu s'tolikajn obilnifhimi darmy previden, kolikajn perjetnifhi on tebi rata. Skus nafhiga Gofpuda, &c.

NA ZVETNO NEDELO.

Od pete Chriſtufove befede na Krishu.

I. *Kader je JESUS vejdl, de je she blu vſe doperneſenu, de bi ſe Piſmu dopolnilu, je on rekal: Jeſt ſim shejn.* (c) Naturi, kir dol jemle, inu oflabuje je leftnu shejo imeti. Leto je nafh Isvelizhar blisu fvoje fmerti tolikajn mozhnejfhi obzhutil, kolikajn vezh kervy je on v'fvojim terplenju fkus toliku Judovfkiga resmefarjenja

(c) Joann. 19. v. 28.

ja prelyl; toku, de je on ſmel rezhi: *Moja muzh ſe je isſuſbila, koker ena zhepina, inu moj jesik ſe je mojiga gerla perjel.* (d) Ena toku velika ſuſha je njega perſylila rezhi: *Jeſt ſim shejn.* Namerzh med vſimi vudami tiga terpejozhiga Odreſhenika ſe je doſihmal ſam jesik proſt vidil od terplenja. Glava je bla ſkus terne, obraſ je bil ſkusi shlafernze, noge, inu roke ſo ble ſkus sheble, zel shivot je bil povſod ſkusi ſhibe rajnen. De bi tedej tudi njegovu gerlu nablu bres ſvojiga terplenja, je vmirajozhi Isvelizhar to narmozhnejſhi shejo terpel. Toku je namerzh ta, kateri je she bil sa druge grehe tiga ſvejta sadoſti ſturil, kareri je she bil naſho prevsetnoſt ſkus ſvojo ponishnoſt, lakomnoſt ſkus nagoto, jeso ſkus krotkuſt, lenobo ſkus gorezhnoſt, nazhiſtu poshelenje ſkus naiſhtivenu veliku ran, inu bolezhin ozhiſtil, toku je ta na sadnu ſhe sa taiſto pregreho, katera zhloveka k' vſem drugim pregreham napeluje, namerzh sa naſho ſamogoltnoſt, ali shertijo otel plazhati. Leta narmozhnejſhi sheja tedej, katero je imel Chriſtus, kader je na krishu ſvojo dusho gori dajal, leta je bla ena arznija sa naſho nasmaſo, leta je tiga ſkus naſhe nasmaſnu lebanje reshaleniga Goſpud Boga potolashila. Ali koku velika je od druge ſtrani naſha nahvaleshnoſt, kir my ſkus

(d) Pſ. 21. v. 16.

naſho narvezhi hudobijo naredimo, de leta sa osdravlanje naſhe nasmaſe perpravlena perpomuzh nezh naisda, nezh napomaga, kir ſe my is tiga shejniga Isvelizharja norza delamo. Sakaj al ni nobenih takih najdti, kateri s'eno prekleto ſerbeshnoſtjo tudi v' ſvetimu poſtu, kir ſe ſzer ſpomin Chriſtuſoviga terplenja obhaja, en pregreſhni puſt dershe, zel dan v' oſhteriji per vinu ſede, inu pyanzhvajo? *Od katerih* (pravi ſveti Apoſtel Paul) *ſim vam she vezhkrat rekal (sdej pak veſ vjokan povem) de ſo ony ſovrashniki Chriſtuſoviga krisha, katerih konz je pogublenje, katerih Buh je trebuh.* (e) Varite ſe vy hudobni poshreſhniki, varite ſe vy pregreſhni pyanzi, de vy nabote enkrat s' tim bogatim poshreſhnikam red v' gorezhi germadi tiga vezhniga ogna pokopani, inu s' to narmozhnejſhi, ter nigdar napotolasheno shejo martrani, kjer bi she vy sabſtojn vpili: *Ozha Abraham, vſmili ſe zhes me, inu poſhli Lazaruſa, de on konz ſvojiga perſta u' vodo potakne, de on moj jesik reshlady, dokler jeſt v' letimu plemenu veliku terplenje imam.* (f)

II. *On je rekal: jeſt ſim shejn.* (g) Pazh ena zhudna rezh je leta! Chriſtus je veliku vezhi terplenje toku moſhku preſtal, de ni enkrat le enu snaminje te pozhutlivoſti nad ſabo ſkasal, narezhem, de bi ſe bil on sa vol

(e) Philp. 3. v. 18. (f) Luc. 16. v. 24. (g) Joan. 19. v. 28.

vol tiga pertoshil, inu on je vender ozhitnu na snanje dal ſvojo shejo, katero bi my snali sa eno veliku majnſhi nadlego dershati, koker druge njegove bolezhine. My pak nimamo virvati, de je Chriſtus letu ſturil, sa ſe ohladiti; sakaj on ſe ni na kriſh podal, de bi ſe tamkej dobru pozhutil. On je ſkusi taiſte beſede eno vſo drugo shejo saſtopil, on ni menil to naturalſko shejo, katero bi blu lohku, bodi ſi, s'kar kol sa eno pyazho vgaſniti. Namerzh tebe, o nardobrotliviſhi Odreſhenik! je po mojimu, inu zeliga ſvejta vezhnimu isvelizhanju shejalu. Sakaj sa vol tiga ſi ti try, inu trydeſet lejt bres vſiga prenehanja, bres vſe toshlivoſti delal, de bi naſ sgublene ovzhize na pot tiga isvelizhanja supet nasaj perpelal. Leta sheja ni tolikajn tvoje gerlu, kolikajn tvoje ſerze shgala; ona ti je vezh, koker ſam kriſh persadela, kir ſi ſe ti namerzh na tu ſpomnil, kar ſi sa naſhe odreſhenje ſturil, kar ſi terpel, inu ſi vender sravn ſposnal, de vſe letu njih doſtim nezh nabo pomagalu. Sa tu ſi ti tvojo shejo, ter tvojo narmozhnejſhi shejo vſem ludem dal saſtopiti. O narſvetejſhi sheja! o sheja, katera ſe je timu vmirajozhimu Isvelizharju prov ſpodobila! Leta sheja pak vender nima od naſ s' vodo eniga ſtudenza, ampak le is ſolsmy eniga sgrevaniga ſerza potolashena biti. Perpravimo naſhe duſhe k' isvelizhan-

ju, inu my ſmo Chruſtuſovo shejo ogaſili. Nej tudi naſ, koker Chriſtuſa, po isvelizhanju naſhiga blishniga sheja. Nobenimu nasmanka perloshnoſt, zhloveſhke duſhe v' Nebeſa perpelati, zhe mu le vola nasmanka.

III. *On je rekal: jeſt ſim shejn.* (h) Chriſtuſova sheja je bla ena raminu ſveta sheja, katero on ni tolikajn sa ſe, kolikajn sa naſ imel, de bi nam ſkasal, koga bi my imeli shejni, koga bi imeli shelni biti. Njegova sheja ſo ble shele Ozhetovo volo dopolniti, inu en ſhe britkejſhi kelh tiga terplenja, de bi ſi ravnu leta nabil potreben, do, sadne kapelze ispyti. *O dobrotlivi JESUS! ti ſi rekal: jeſt ſim shejn, inu s' tim ſi ti tvojo veliko lubesen pruti nam dal saſtopiti, ravnu koker de bi ti rekal: De je lih moje terplenje toku britku ōlu, tokū ſim jeſt vender od lubesni pruti tebi, o zhlovk! notervset shelan ſhe vezh, inu vezhiga terplenja, aku je tu potreba, preſtati,* toku pravi ſveti Bernard. Toku ſe je namerzh leta Chriſtuſova sheja od ogna te lubesni unela, toku je ona is ſtudenza te perjasnoſti isvirala. Kaj sa eno vſe drugo shejo my imamo! Naſ sheja, ter naſ premozhnu sheja po kelhu taiſte Babylonſke shene, namerzh naſ sheja po velikimu bogaſtvu, po viſoki zhaſti, po obilnih ſladnoſteh, ali meſenih luſhtah, kar ſe nam vender vſe v'ta narſhkodli-

viſhi

(h) Joan. 19. v. 28.

vishi strup spremeni, inu nam napotolashi shejo, ampak smert pernese. V' letimu je bil nekedej ta vojshak Sisara svuzhen, kir je on sa shejo mleku pyl. Namerzh letu mleku je szer njemu slatku napreipershlu, inu dobru dishalu; on je pak mogl njega slatkust is svojo lestno kervjo, inu smertjo plazhati, dokler je bil s'enim skusi senze sunenim velikim sheblam na tla perbyt. Ta nashiga isvelizhanja sylnu shejni Isvelizhar shely, de bi nas shejalu, ne szer po kolnih, inu blatnih shtirnah tiga svejta, ampak po studenzu te shive vode, katera gor poskakuje v' tu vezhnu shivlenje, kjer bo on te svoje s' potokam tiga nigdar naminejozhiga vesela napajal. Pobulshejmo tedej nashe shele, inu vuzhimo se takih rezhy shelni, takih rezhy shejni biti, zhes katerih rezhy poshelenje, inu shejo nas nigdar nabo grevalu. *Isvelizhani so ti, kateri so lazhni, inu shejni pravize; sakaj ony bodo nasiteni.* (i)

IV. *Ony so pak napolnili eno gobo s' jesiham, inu so jo okul eniga ys'hopa poloshili*, ali na enterst natakнili, *inu so jo njemu k' vustam podali.* (k) O nazhlovesshka, grosovitna, inu raminu dovja hudobija! Toku napervoshijo enkrat leti pregresshni hudodelniki nashimu shejnimu Isvelizharju le eno kapło vode, katero vender vsakteri najde, inu katero bi

mu

(i) Matth. 5. v. 6. (k) Joan. 19. v. 29.

mu bli ony lohku sabſtojn, bres vſiga truda, bres vſe nadlege podali? Ja ony njemu ne le ſamu en korz mersle vode dol vdarijo, ampak ſhe tudi k'enimu novimu druge ſorte terplenju nameſt vode jeſih ponudijo. Tu ni blu nezh drugiga, koker tiga shaleniga ſhe vezh shaliti, bolezhine na bolezhine nakladati, inu tu ob enimu takimu zhaſu, kader ſe je duſha she otela od teleſa lozhiti. O narſlajſhi JESUS! al bodo toku tvoje Boshje vuſta plazhane? al bo toku tvoj ſterdeni jesik daruvan, kateri je taiſte ludy s'tolikajn nebeſhkimi navukami k' narbulſhimu shivlenju vishal, inu rovnal, kateri jesik je tolikajn vezhnih reſniz naprej neſl, kateri je s' beſedo ſvoje mozhy tolikajn zhudeſhov delal, de bo on sdej v'ſvoji narvezhi sheji, inu ſuhoti s'jeſiham veliku vezh martran, inu nadleshan, koker pak napajan? Kaj pak my Chriſtiani delamo? kolikukrat my leto grosovitno Judovſko hudobijo ponovimo? Dokler kaj je leta jeſih, koker ena ſoderga, katera ſe ſtury is ſkiſaniga vina, al is ene druge take ſorte pokashene pyazhe, inu is nje grenkih droshy? Kir my tedej naſho mladoſt, inu naſhe junaſtvu v' nezhemernoſti sapravimo, inu ſi naprejvsamemo, v' naſhi ſtaroſti pokuro delati, ter ſhe le takrat sazheti, sa naſhe vezhnu isvelizhanje ſkerbniſhi biti, al my nadamo timu vmirajozhimu Chriſtuſu je-

ſih

ſih pyti, kader my taiſtimu te narsadne droshy naſhiga shivlenja zhes puſtimo? Med tim my timu ſvejtu zhiſtu, od vſeh pen, inu droshy ozhiſhenu, dobru obleshenu vinu napyemo. Kir my vſo naſho muzh, pamet, trud, urnoſt, ſkerb, zhujenje, delu, put, ja zelu shivlenje, inu kry k'timu obernemo, de bi my perjanoſt tiga ſvejta sadobili, inu zhaſty doſegli. Ali kaj sa enu plazhilu bomo tudi my ſpruti prejeli, kader bomo enkrat na ſmertni poſteli leshali? Nam bo namerzh na naſho sadno uro jeſih, ter s'nargrenkejſhim shovzam smeſhani jeſih podan. Sakaj takrat bo ta ſvejt ſkasal, koku nasveſtu, inu golufnu on is ſvojimi otrokami obrazha, kir je zelu timu na krishu vmirajozhimu Odreſheniku nameſt medize jeſih k'vuſtam podal. Leto grenkuſt je obzhutil taiſti imenitni Dvornik, inu preshlahtni kraylevi ſlushabnik, kateri je blisu ſvoje ſmerti milu sdihuval, de je bil tolikajn bukov papira sa poſvejtnih opravil volo popiſal, inu de on ni vender med tim le en ſam lyſt h'gorsapiſanju ene zhiſte ſpovdi ſvojih grehov obernil. O my naumni, inu neſpametni ludji, kir my vezh ſtvarem, koker ſaminu Stvarniku, vezh timu ſvejtu, koker ſaminu Bogu ſlushimo, inu gori ſtreshemo!

Sdihuvanje.

O narſlajſhi JESUS! kaj sa en grenki pehar ſo tebi Judji podali? leta je bil sdej s' jesiham do verha nalyt, en drugikrat poln sholza. Ti ſi pak tiga vender, ravnu koker en, ne od tvojih ſovrashnikov, ampak od tvojiga nebeſhkiga Ozheta nalyti, inu napyti pehar is ſerza rad vsel, ter ſi rekal: *Al bi jeſt naimel pyti ta kelih, kateriga je meni Ozha dal?* (1) Tvoja ſtanovitna sheja vſe tvoje shive dny ſo ble te ſvete shele ozhetovo volo dopolniti, de ſi je lih on te narteshejſhi rezhy vkasal. O Goſpud! o de bi tudi jeſt s' tabo red shejn bil, inu nezh drugiga naposhelel, koker kar Bogu dopade! o de bi mene shejalu po peharju tiga isvelizhanja, bodi she leta is sholzam, al pak s' jeſiham napolnen. Sturi o Goſpud! de ſe bo meni is lubesni pruti tebi vſa grenkuſt v' ſlatkuſt ſpremenila, ſturi, de bo meni vſe lubesnivu ratalu, kar kol bom jeſt superniga sa vol tebe preſtal.

Shtation per ſvetimu Joannesu v' Lateranu. So popolnama odpuſtiki.

Piſmu je is te druge poſtave Pauloviga lyſta na Philippensarje od ponishnoſti, inu povikſhanja Chriſtuſoviga.

Na-

(1) Joan. 18. v. 11.

Nameſt Evangeliuma ſe od sazhetka bere Chriſtuſovu terplenje, koker je letu ſveti Mattheuſh popiſal.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni, vezhni Buh! kir ſi naſhiga Isvelizharja puſtil zhloveſhtvu na ſe vseti, ter na kriſh ſe podati, de bi zhloveſhki rod exempel te ponishnoſti ſleduval; dodejli dobrotlivu, de my bomo saſlushili, toku dobru navuke njegove poterpeshlivoſti, koker tudi drushbo v' njegovimu gorivſtajenjù sadobiti. Skus naſhiga Gospuda, &c.

NA PONDELEK

PO ZVETNI NEDELI.

Od ſheſte Chriſtuſove beſede na krishu.

I. *Vſe je doperneſenu.* (m) Kader je ta sa naſ krishani JESUS zhutil, de ſe konz njegoviga narbritkejſhiga terplenja perblishuje, kader je on vidil, de bo zhes en kratki zhaſ pot njegoviga zeliga shivlenja dokonzhan, je on po opravlenimu delu, inu po dopolneni ozhetovi voli s' veſelam rekal: *Vſe*

je

m) Joan. 19. v. 30.

je doperſenu. Namerzh on je otel rezhi: nebeſhki Ozha! jeſt tebe sahvalim sa taiſtu tvoje povele, ſkus kateru ſi ti meni butaro zhloveſkiga odreſhenja dobrotlivu naloshil. Jeſt tebi zhaſt, inu hvalo dam sa taiſto tvojo pomuzh, katero ſi ti mojimu zhloveſhtvu darotlivu dodejlil, de bi jeſt letu terdu, inu ſylnu teſhku delu h' konzu perpravil. Sdej je she vſe dopernesenu, vſe kar kol ſo Preroki od mene piſali, vſe kar kol ſo naprej poſtave, inu podobe ſtare poſtave pomenile, inu ravnu koker v' eni ſenzi na snanje dajale, vſe, kar kol je ſveta Trojiza ſkus ſvojo naſpremeneno volo ſklenila. Sdej je she konz vſiga dela, vſeh nadleg, vſeh britkuſt, vſe hoje, vſeh ſershmajhti, vſe lakote, vſe sheje, vſiga napokoja, vſiga perpomankanja, vſiga sanizhuvanja, vſiga saſramuvanja, vſeh toshb, vſiga oponaſhanja, vſih ſhtrikov, vſeh ketin, vſih ternov, vſeh ſhib, vſiga saplu-vanja, vſeh ſols, vſih sheblov, vſiga shovza, vſiga jeſiha, vſe letu, inu, kar je vezh drugiga, vſe je dokonzhanu. Kadu je v' ſtanu sapopaſti, s' kaj sa enim velikim veſelam je letu Chriſtuſovu zhloveſhtvu reklu. Vuzhimo ſe med tim, de, kar kol ſe nam bo teſhkiga permerilu, ſe nam nabo tolikajn pergodilu, kolikajn je Chriſtus sa naſ terpel. Miſlimo, de bo ſhe tu enkrat konz vselu, inu s' leto miſljo ſi my v' naſhih ſkerbeh, v'

naſhimu zbiblanju ſerze delejmo, s'leto miſljo ſi naſho ſlabo muzh poterdimo, de bomo vſe naſhe reve, inu nadluge moſhku preterpeli, inu do konza ſtanovitnu preneſli. Naſhi krishi nam ſzer teshave, inu bolezhine delajo, kir jih ravnu zhutimo; ali resmiſhluvanje njih prihodniga (morebiti ſhe poprej, koker menimo) prihodniga konza, inu po tim nebeſhkiga plazhila, nam britkuſt pomajnſha, inu vſo grenkuſt, katera bi nam lohku naprej perſhla, poſlajſha. Varvejmo ſe my ſamu pred taiſtimi martrami, inu bolezhinami, katere bodo vſelej terpele, inu nigdar nabodo minile. Sveti Hieronymus eni brumni, inu bogabojezhi divizi, Euſtochium s'imenam, leta lepi navuk daje: *Nezh dolgu na terpy, kar ſvoj konz ima, kar je vezhnu, tu nabo nigdar dokonzhanu.*

II. *Vſe je doperneſenu.* (n) Po tim, kir je Chriſtus vſe opravil, kar je bla njemu al njegova lubesen ſvjetvala, al kar je praviza Boshja snala tirjati, koker enu plazhilu sa ta od naſ ſturjeni, oh! pazh preveliki dolg, inu koker enu sadoſtiſturjenje sa vſe ſkus zeliga ſvejta grehe saſlushene ſhtrafinge, al kar ſe je potrebnu vidilu, sa doſezhi erbſhino tih v'Nebeſih saloshenih dary, inu sa reshaleniga Goſpud Boga s'njega reshalnikam, s'zhlovekam, ſpraviti, inu ſprejasniti, takrat je on reſ, koker en lapuh pred ſmertjo, s'prov loh-

(n) Joan. 19. v. 30.

kim ſerzam, inu poln troſhta ſmel rezhi, takrat je on enaku enimu, kir od veſela poſkakuje, ſmel sapejti: *vſe je doperneſenu.* Moj JESUS! jeſt ſe s'tvojim zhloveſhtvam resveſelim, de na tebe, po tim, kir ſi vſe doperneſl, she nezh drugiga nazhaka, koker hvala, zhaſt, inu veſele na vekomej. Tudi my, kir my letu beremo, kir my letu prevdarimo, bomo enkrat ſhliſhali byti taiſto uro, ob kateri bo vſe dokonzhanu, ob kateri ſe bo reklu: *Konz je perſhal, perſhal je konz.* (o) Kai menimo, koku nam bo takrat per ſerzu? Al bo naſha duſha s'veſelam napolnena, de bi my samogli bres vſe ſkerby s'enim ſvetim Apoſtelnam Paulam savpiti: *Jeſt ſim enu dobru voiſkuvanje voiſkuval, jeſt ſim ta tek doperneſl, jeſt ſim viro ohranil, naprej she je meni perloshena krona te pravize, katero bo meni na uni dan Goſpud, ta pravizhni Sodnik, dal.* (p) Zhe je timu toku, toku ſmo my frezhni; *Dokler pred oblizhjam tiga Goſpuda je ſmert njegovih Svetnikov preshlahtna, inu veliku vredna.* (q) Zhe ſmo pak my (kar nej ta narkrotkejſhi, sa naſhe vezhnu isvelizhanje krishani Odreſhenik miloſtlivu od naſ odverne) zhe ſmo my naſhe shivlenje v'dobrih dneh dopernaſhali, zhe ſmo my meſu, inu kry vezh bugali, koker poſtavo Boshjo, zhe

ſmo

(o) Ezech. 7. v. 2. (p) 2. Tim. 4. v. 7. 8.
(q) Pſ. 115. v. 15.

ſmo ſe my Boshjimu ſvjetuvanju, inu noterdajanju vpirali, zhe ſmo kjekej ſhli po ſtopinah te zhede, po shelah naſhiga prevezh shivinſkiga nagnenja; oh! koku terde, koku navarnoſti, inu ſtrahu polne bodo lete beſede: Vſe je dokonzhanu; vſe je she per krayu, vſiga je she konz, nabo vezh zhaſa. Kaj bo takrat revna ſtvar ſvojimu Stvarniku, kaj bo sapravlivi ſyn timu nardobrotliviſhimu Ozhetu, kaj bo ta narporednejſhi hlapez unimu velikimu Goſpudu, kaj bo tolikajn pregreh dolshni krivizhnik Sodniku odgovuril? koku ſe bo on isgovarjal? O kerſhanſki zhlovk! kratke ſo lete beſede: *Vſe je doperneſenu*, vſe je dokonzhanu; al ſo ene take beſede, nad katerimi je raminu veliku leshezhe. Vezhkrat rezimo, vezhkrat premiſlimo lete beſede, one samorejo enu ſerze, kateru je terſhi, koker jeklu, k'pokuri obuditi. Pelimo sdej enu taku shivlenje, de bomo enkrat s'veſelam rekli: *Vſe je doperneſenu.*

III. *Vſe je doperneſenu.* (r) Semkej obernite vaſhe ozhy, ſemkej napravite vaſhe uſheſa o Judji, kir ſte vy Chriſtuſa doſihmal vſelej s'enim napreneſenim ſovraſhtvam, inu s'eno napotolasheno navoſhlivoſtjo pregajnali! Poglejte, *vſe je doperneſenu*, kar kol vam je hudobija ſvjetvala, kar kol vam je dovjanje noterdalu, kar kol je grosovit-

(r) Joan. 19. v. 30.

noſt premogla, *vſe* letu *je doperneſenu*, vſe je dokonzhanu. Poglejte to glavo, katero ſte vy s'oſatjam, inu s' ternjam prebodli, inu na katero ſte vy s'terſtam butali, poglejte ta obraſ, kateriga ſte vy sapluvali, inu is shlafernzami byali, poglejte te laſe, katere ſte vy pulili, poglejte te uſheſa, katere ſte vy s' fershmajhtimi, s'kletvino, inu s'vſe forte krivizhnim ozhitanjam napolnili, inu nadleshali, poglejte te roke, inu noge, katere ſte vy is sheblami prevertali, poglejte sadnizh zel ta shivot, kateri je, toku rekozh, ena ſama, zhes vſe vude reſtegnena rana, kateri shivot ſte vy is ſhtriki, s' gajshlami, inu s'ketnami reſtergali, poglejte to kry, katero ſte vy isbyli, inu iſpreſhali, inu ſe ſramujte. Toku delezh je vaſha grosovitnoſt samogla pridti, inu ne dalej. Sturite tukej konz vaſhe hude jese, inu navoſhlivoſti. Vſe je dokonzhanu, inu sanaprej timu, nobenimu terplenju napodvershenimu, navmerjozhimu Bogu oſtane zhaſt, hvala, inu taiſtu plazhilu, *kateru ni nobenu oku vidilu*, *nobenu uhu ſhliſhalu*, *inu nobenu zhloveſhku ſerze ſi domiſlilu.* (s) Nej bo letu sa vaſh troſht rezhenu, brumne duſhe, katere vy sdej sanizhuvane na ſkrivnim tizhite, katere vy pregajnanje terpite, katere ſte, toku rekozh, *enu saſramuvanje tih ludy*, *inu savershek tiga ludſtva.* (t) Katerim ſo ludji vezh

dejl

(s) 1. Cor. 2. v. 9. (t) Pſ. 21. v. 7.

dejl gorki, inu ſovraſh, nad katerimi ſe ſkoz vſi opravlivi jesiki brusijo. Imejte poterplenje, obdershite u' vaſhimu ſerzu letu savupanje: *vſe letu bo doperneſenu*, vſe letu bo ſvoj konz imelu, inu potler ſe bo reklu: Njih *odhod ſe je dershal sa eno teshavo, inu ta pos prezh od naſ sa enu pogublenje; ali ony ſo v'myru. Aku lih ſo ony pred ludmy veliku terplenja imeli, toku ony vſaj imajo savupanje, de nikol nabodo vmerli. Ony ſo bli v'malu rezheh nadleshani, shnjimi ſe pak bo u veliku rezheh dobru obrazhalu; sakaj Buh jih je ſkuſhal, inu je neſhl, de ſo njega vredni.* (u) Kaj sa en veliki troſht je preſvetu Chriſtuſovu zhloveſhtvu na ſvojo sadno uro imelu, de ſe je blu toku urnu voli Boshji podverglu, de je blu toku junaſhku vſe supernoſti preſtalu? Kaj sa enu perſerzhnu veſele je onu takrat vshivalu, de nam je toku sale exempele, inu navuke te narſtanovitniſhi zhednoſti sapuſtilu? Vſe terplenje tiga pravizhniga ſe s' njegovo ſmertjo red dokonzha; njegovu veſele pak se nigdar nabo dokonzhalu.

IV. *Vſe je doperneſenu.* (x) Srezhna Chriſtuſova ſmert, v'kateri je njogova vejſt samogla rezhi: *Vſe je doperneſenu.* Vſe kar je al vola Boshja otela, al kar je dolshnuſt eniga Isvelizharja is ſabo perneſla, al kar je lubesen pruti zhloveku naloshila, al kar je blu po-

(u) Sap. 3. v. 2, 3, 4, 5. (x) Joann. 19. v. 30.

trebnu sa odvrazhanje vſeh sadershb zhlo-veſhkiga isvelizhanja, inu sa premaganje tiga meſa, ſvejta, inu hudizha. Kadur je toku napravlen na pot v' tu prihodnu shivlenje, koku ſrezhnu, koku myrnu, koku ſlatku ſe leta is tiga ſvejta reſhi? Spruti zhe ſmert (kar je grosa ſamu miſliti.) zhe ſmert, pravim jeſt, koga naperpravleniga prenagli, kjer ſe ſhe ni enu bulſhi shivlenje sazhelu, kjer je ſhe dusha polna pregreh, katerih ſe ni nigdar ſpovedala, kjer ta ſvojimu ravenzhloveku ſturjena ſhkoda ſhe ni pobulſhana, kjer je ſhe dolshnuſt tu vkradenu ptuju blagu poverniti, kjer ſe ſhe ima ta u' velikih rezheh po krivizi odvseta zhaſt, inu dobru ime ſvojimu blishnimu nasaj dati, kjer zhloveka vejſt pezhe sa vol tolikajn s' dopernaſhanjam, inu s' opuſhenjam ſturjenih, sa vol tolikajn leſtnih, inu ptujih grehov, kjer na miſl nasaj pridejo v' nimer ſpuſhenu ſvjetuvanje, ali noterdajanje Boshje, noter do sdej odlaſhanu dopolnenje dobriga naprejvsetja, samudenu poklizanje Boshje, popuſhene dobre dela, katere bi ſe ble lohku ſturile, oh! koku teſhku je tukej vmreti? tukej bo shaloſtnu saſhliſhati taiſti glaſ: vſe je dokonzhanu, vſe je ven. Kerſhanſki zhlovk, kir letu bereſh, *ſturi ſhaſt v' tvoji hiſhi.* (y) Porovnej, kar ſe v' tvoji duſhi kriviga snajde, ter ob pravimu zhaſu, le

(y) Isai. 38. v. 1.

le ſkor porovnej; sakaj kadur tukej odlaſha, ta nozhe. Shivi sdej na eno tako visho, de boſh (ke bi tebi lih na naglim blu vmreti) samogl veſelu rezhi: *Vſe je doperneſenu* (z) *Goſpud! puſti sdej tvojiga ſlushabnika v' myru kjekej jiti.* (a) Koku velika, inu navarna je ſlepota njih veliku ludy, kir ſo ſkerbni sa vſe druge rezhy, ſo delovni, bodi, v' kar kol sa enih opravilah, ſkerbe sa tu, kar gredozh mine, ſamo ſkerb sa vezhnoſt kjekej odklajnajo, kjer nabo vezh zhaſa, al, zhe ſhe bo nikoliku zhaſa zhes oſtalu, bodo letu zhes ſtu drugih ſkerby prezh vsele: ſkerb, teſtament delati, inu ſvojo sadno volo na snanje dati, ſkerb ſvoji sakonſki sheni doto odlozhiti, ſkerb erbſhino sapuſtiti, ſkerb ſvojim otrokam gor pomagati, ſkerb ſvoje dolge poplazhati, katere ſkerby zhloveku na njegovi ſmertni poſteli naisrezhenu veliku teshav, inu smot delajo. Kadur sdej veſ v' zhaſne ſkerby sagresnen shivy, ta bo tudi toku vmerl, de ſhe bo na ſvojo sadno uro vezhnoſt is miſli ſpuſtil.

Sdihuvanje.

Vezhni Goſpud Buh, ti edinrojeni Syn nebeſhkiga Ozheta, kir ſi opravilu naſhiga odreſhenja, kateru je tebi Ozha naloshil, inu kateru ſi ti is naſkonzhne lubesni prutinam sgublenim greſhnikam na ſe vsel, ſrezh-

(z) Joan. 19. v. 30. (a) Luc. 2. v. 29.

nu iſpelal, inu po tvojih ſvetih shelah dokonzhal: dej meni to gnado, de jeſt nabom sazhetnik nadokonzhaniga dela, *de* nigdar *nabom* vezh *nasaj pogledal*, *kader ſim she enkrat roko na drevu per oralu poloshil.* Dej meni to gnado, tvoje sapovdi, inu volo noter do ſmerti sveſtu, inu ſtanovitnu dopolniti, de bom, kir bo meni enkrat treba vmreti, s'myrno vejſtjo sa tabo ſmel rezhi: *Vſe je dopernesenu*, kar kol je Buh veleval, kar kol je vejſt vkasala, inu de bom na eno tako visho saſlushil od tebe saſhliſhati taiſte lubesnive befede: *Nu ti priden, inu sveſti hlapez- - - - pejdi noter u'veſele tvojiga Goſpuda.* (b)

Shtation je per ſveti Praxedi. Je petnajſt tavshent lejt odpuſtkov, inu odpuſhanje vſeh taiſtih zhaſnih ſhtrafing Boshjih, katere ſi je zhlovk ſkusi zheterti dejl ſvojih grehov saſlushil.

Piſmu je is pedeſete poſtave Preroka Isaiasa. Isaias Chriſtuſovu terplenje prerokuje.

Evangelium je is dvanajſte poſtave ſvetiga Joannesa. Maria Magdalena Chriſtuſove noge s'enim veliku vrednim masilam mashe.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni Buh! my tebe proſimo, dodejli; de ſe my bomo, kir is naſhe ſlabuſti med tolikajn supernoſtmi opeſhamo, ſkusi perpomuzh terplenja tvojiga edinrojeniga Synu oddahnili. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA

(b) Matth. 25. v. 21.

NA TOREK

PO ZVETNI NEDELI.

Od te narsadne Chriſtuſove beſede na krishu.

1. *JESUS je s'velikim glaſam vpil, inu je rekal: Ozha v'tvoje roke jeſt porozhim mojo duſho.* (c) Ravnu koker en kamen tolikajn hitrejſhi pada, kolikajn on v'padanju blishej do semle pride, toku je tudi naſh Isvelizhar, kir ſe je perblishuval h'konzu ſvojiga shivlenja, ſhe ſvojo narsadno muzh napel, inu je na veſ glaſ savpil. Narkrotkejſhi JESUS! Kaj letu tvoje vpitje pomeni? Nobenimu nima na miſl pridti, de ſi ti teh bolezhin ſit poſtal, inu de ſi ti savpil sa vol taiſtiga dolgiga, inu teſhkiga terplenja, kateru ſo tebi tvoje britkuſti delale. Sakaj s'ravnu leto ſerzhnuſtjo, s'katero ſi ti per tvojimu shivlenju vſe terplenje bres ſtrahu preſtal, ſi ti tudi otel te narsadne ſmertne teshave preneſti, kir ſi do ſmerti pokorn ratal. Ti ſi pak vender s'velikim glaſam vpil, namerzh de bi naſ podvuzhil, koku ſi my imamo vſo naſho muzh persadeti, koku imamo vſi goreti v'naſhimu ſerzu, kir imamo s'Goſpud Bugam opraviti. Ti ſi vpil, de bi veſ tamkej vprizhni folk, ja veſ volen ſvejt, ſkusi letu tvoje

(c) Luc. 23. v. 46.

vpitje obuden, ſkerbnu na te gledal, inu tebi sa prizho bil, de ti, v'zhloveſhki rod zelu salubleni Syn Boshji (kir ſi is Nebeſ na semlo dol perſhal) po tolikajn sa naſhe vezhnu isvelizhanje ſturjenih delah, inu preneſenih bolezhinah to nargrosovitniſhi ſmert ſturiſh. *JESUS je s'velikim glaſam vpil*, inu on ni sabſtojn vpil. Letu njegovu vpitje je blu zelo naturo omajalu; ſonze je na nebu merknilu, je ſvojo ſvitlobo ſkrilu, inu je dan v'nuzh ſpreobernilu, tu ſprednu sagrinalu v' tempelu ſe je po ſredi na dvuje reſtergalu od sgurajniga noter do sdulajniga kraja, semla ſe je ſtreſla, ſkale ſo ſe reſpokale, inu tih mertvih jame ſo ſe odperle. JESUS pak ſhe vender napreneha vpiti. On ſhe vpije, de bi tebe v'hudih navadah okoreniniga greſhnika, koker eniga she ſhtir dny mertviga, inu v' mertuvaſhki jami teh pregreh ſmerdezhiga Lazaruſa od ſmerti k'shivlenju obudil. On vpije, de bi tebe sgubleno ovzhizo ta narbulſhi Paſtir neſhl, inu na pot te pravize, inu teh sapovdi Boshjih supet nasaj perpelal. On vpije, de bi tebe, kir v'tvojih grehah nuzh, inu dan le naprej ſpiſh, is letiga tvojiga terdiga ſpanja predramil; sakaj on kratku nikar nozhe imeti, de bi ti to naismirjeno zeno njegoviga terplenja ſkusi letu tvoje ſmertnu ſpanje samudil, inu bres vſiga dobizhka tvoje duſhe sapravil. On k'tebi, o kerſhanſki

zhlovk

zhlovk! vpije, de bi ſe ti od njega vmirajozhiga navuzhil vmreti. O moj JESUS, vpi bres vſiga prenehanja v'mojimu ſerzu; nej ſe tvoj glaſ v'mojih uſheſah resglaſy, de ſe bom navuzhil s'tabo shiveti, s'tabo vmreti.

II. *Ozha, v'tvoje roke jeſt porozhim mojo duſho.* (d) Chriſtus moli, Buh Boga, Syn Ozheta; ne is ſtrahu pred ſmertjo, katero je on mozhnu shelel sa naſ preſtati; ne is ſtrahu pred ſodbo, sakaj Ozha je njemu vſo ſodbo isrozhil; ne is ſtrahu pred hudizham, kir je she bil on hudizhovo muzh konzhal, inu sa-terl, *sakaj*, koker naſha lubesniva Mati, ſveta Kerſhanſka Catholſhka Zirkov poje, *ſmert je takrat na leſu vmerla, kader je shivlenje vmerlu;* ne is ſtrahu pred paklam, zhiger vezhni ogen je on ravnu takrat s'veliko ſkerbjo od naſ odvrazhuval. On sa vol tiga moli, de bi naſ podvuzhil, kaj sa ene velike urshohe my imamo, ſuſebnu pak na naſho sadno uro, gorezhe moliti, inu s'mozhnim glaſam naſhe duſhe h'Goſpud Bogu sdihuvati. Dokler kaj menimo? Nadolshni Syn Boshji vpije, inu pregreſhni zhlovk bi naimel vpiti? Sodnik tih shivih, inu mertvih sdihuje, inu ta tolikajn grehov dolshni krivizhnik bi naimel sdihuvati? Premagavz ſmerti, inu pakla moli, inu ta bi naimel moliti, kateri ſi ni enkrat, pazh pak doſtikrat saſlushil, ena glavna v'gorezhi

(d) **Luc. 23. v. 46.**

rezhi paklenſki germadi poſtati? Chriſtus moli, inu s'kaj sa eno andohtjo on moli? *Ozha!* leta beſeda je polna savupanja, polna otrozhniga ſpoſhtuvanja, ravnu koker de bi on rekal: *Ozha!* pole jeſt ſim tvoj Syn, nad katerim ſi ti enu veliku dopadajenje imel, kateri ſim, de ſi mene lih toku velikimu terplenju podvergl, en do ſmerti pokorni Syn oſtal. Sdej ſe jeſt, koker en popotnik, is teſhkiga ſelſtva nasaj povernem, sdej, koker en premagavz, is kervaviga boja pridem. *V tvoje roke;* sakaj moja duſha ſe namore na nobenimu bulſhimu meſtu snejdti, koker v'tvojih rokah. *V'roke*, ne v'roke tih Angelzov, katerim ſi ti vkasal, de bi mene imeli na ſvojih rokah noſiti, ampak *v'tvoje roke*: sakaj v'tvojih rokah vſa moja ſrezha ſtojy. *Jeſt porozhim mojo duſho*, katero jeſt puſtim is moje ſrey vole, inu ſkus nobeno ſylo napermoran. Jeſt porozhim mojo, tebi bres vſiga porozhenja she sa vol drugih urshohov narlubſhi duſho. O! koku slo ſo mogle lete narſlajſhi, lubesni, inu perſerzhniga nagnenja polne beſede ſerze tiga nebeſhkiga Ozheta resveſeliti, inu noter vseti? Ravnu lete beſede bom jeſt ſzer narsanizhliviſhi, pak vender ſkusi to sa me prelyto kry tvojiga Synu odreſheni zherv te semle, ravnu lete beſede, pravim jeſt, bom jeſt ſtukrat rekal, inu tavshentkrat ponovil: Sdej, dokler shi-

vim

vîm, sdej jeſt mojo dusho v'tvoje roke, Goſpud! porozhim. Sdej jo porozhim sa taiſto sadno ſapo, ob kateri ti boſh mene is tiga ſvejta poklizhal.

III. *JESUS je s'velikim glaſam vpil, inu je rekal: Ozha v'tvoje roke jeſt porozhim mojo dusho.* (e) Ravnu koker Chriſtus ni ſam sa ſe na ta ſvejt perſhal, inu terpel, toku tudi on ni ſam sa ſe vmerl. On je bil nam dan, nam rojen; on je bil veſ, kar kol ga je blu, nam namenen, nam k'dobrimu, inu k'pridu gorî otran. Namerzh *toku je Buh ta ſvejt lubil, de je ſvojiga edinrojeniga Syna dal.* (f) O nahvaleshni ſvejt! kaj niſi ti tvojimu Goſpud Bogu dolshan, inu koku malu ti poplazhaſh? Ja kolikajn hudiga ti njemu sa njegove dobrute povrazhaſh? kolikajn kriviga ti njemu ſturiſh sa tiga tebi daniga Syna Boshjiga? Vmirajozhi Isvelizhar ni ſvojo dusho nebeſhkimu Ozhetu ſamu sa vol ſebe perporozhil, ravnu koker on tudi ni ſamu sa vol ſebe shivel, ampak on je otel ſkus leto molitov naſ vſe, sa katere je on she ſvoje shivlenje gori dajal, ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu perporozhiti. Namerzh on je shelel, de bi nablu nobeniga, kir bi njegoviga terplenja deleshen napoſtal, kir bi navshival, kar je njegova martra, inu ſmert imela dobriga donesti. Naſ

je

(e) Luc. 23. v. 46. (f) Joan. 3. v. 16.

je on vojo dusho, svojiga duha imenuval; sakaj *kar je od Duha rojenu, tu je Duh.* (g) On je menil, de my po tolikajn svetih exempelov, inu nebeshkih navukov nabomo vezh meseni, ampak zelu, inu popolnama duhovni, inu satorej nas je on, koker svojo dusho, koker svojiga duha, v'roke svojiga nebeshkiga Ozheta porozhil, po taistih preshlahtnih besedah vezhne Modrusti: *Dushe tih pravizhnih so v'Boshjih rokah.* (h) Nash lubesnivi Odreshenik je vejdl sa naishtivene navarnosti nashiga isvelizhanja, on je vejdl sa taistiga poglavitniga sovrashnika, kateri po besedah svetiga Apostelna Petra, *koker en erjuvezhi lev okul hodi, inu yshe, koga bi posherl;* (i) on je vejdl sa golufnost tiga svejta, inu sa hudu poshelenje tiga mesa, katera dva supernika nam povsod, inu vselej nastopata, de bi nas le, bodi, na kar kol sa eno visho v' nasho skodo, inu vezhnu pogublenje perpravila; de bi nas tedej Christus od leteh navarnost-proste sturil, nas je on perporozhil v'svojiga nebeshkiga Ozheta roke, sunej katerih ni ne isvelizhanja, ne myru, ne pokoja. O moj JESUS! Kaj sa eno veliko zhast, inu hvalo sim jest dolshan tebi dati, de si se ti vreden sturil, tudi na tvojo sadno uro, kir si se she imel is tiga svejta reshiti, na me spomniti,

(g) Joan. 3. v. 6. (h) Sap. 3. v. 1. (i) 1. Petr. 5. v. 8.

niti, inu ne kje v'en dan, ampak na eno tako visho na me ſpomniti, de ſi na veſ glaſ savpil, ter sa me eno gorezho molitov k'Ozhetu tiga vſmilenja opravil. Buh otel, de bi jeſt poſihmal en goli Duh bil; per meni nima vezh preſtora nejdti ne meſu, ne nezhemernoſt, ne napuh, mene le ima tvoj Duh vishati, inu poshiveti. Letiga mojiga duha, leto mojo duſho, katero ſi ti v'roke tvojiga nebeſhkiga Ozheta perporozhil, porozhim jeſt v'tvoje preſvete rane, inu v'saſlushenje tvojiga britkiga terplenja, de zhes njo noben ſovrashnik nezh nabo premogl.

IV. *Inu letu govorijozh*, (k) *je glavo nagnil, inu je duſho puſtil.* (l) O is vſeh zhudeſhov, katere ſo ſe kedej premerile, narvezhi zhudeſh! o nadluga zhes vſe druge nadluge! JESUS vmerje, Syn Boshji ſmert ſtury! O ſhkoda, inu sguba, pruti kateri ni nezh vſa druga ſhkoda, inu sguba! Inu kadu letu prov prevdari? kadu ſi letu prov k'ſerzu vsame? JESUS vmerje, inu on is lubesni pruti tebi, o revni zhlovk! vmerje. Njemu niſo ne Judji, ne rabelni, ne te grosovitne bolezhine, ampak njemu je lubesen pruti tebi, o hudobni greſhnik! shivlenje vsela. *Kader je te ſvoje lubil, jih je do konza lubil.* Leto lubesen pruti tebi tudi po ſmerti ſprizhuje njegova glava, kir je nagnena, de bi tebe kuſhnila, ſpri-

(k) Luc. 23. 46. (l) Joan. 19. v. 30.

ſprizhujejo njegove roke, kir ſo iſtegnene, de bi tebe sapravliviga ſyna objele; ſprizhujejo rane, kir ſo odperte, koker ene vrata, de bi tebe v'njegovu ſerze noter puſtile. Inu k'zhem je vſe letu? *de bi bil taiſti veſ v' tvoje ſerze noter vtiſnen, kateri je bil veſ sa te na kriſh perpet*, ſo beſede ſvetiga Auguſhtina. Zhe je Moyseſova poſtava vkasala, de ſe ima shivlenje sa shivlenje dati, kaj bo Chriſtus po ſvoji pravizi, po pravizi te miloſti, po poſtavi te pruti-lubesni od tebe otel imeti, koker, de ſi tudi ti persadeneſh, shivlenje sa njega gori ofrati, kir je on s'nagneno glavo ſvojo duſho sa te puſtil. *Pejdmo* tedej *tudi my, de my bomo shnym vmerli.* (m) Vmerimo, kar naſhe ſtare, pregreſhne shele, kar naſho pozhutlivoſt, prevsetnoſt, hudo jeso, nezhemernoſt amtizhe, inu sazhnimo enu novu Chriſtuſovu shivlenje is ſvetim Apoſtelnam Paulam red, kir toku ſam od ſebe pravi: *Jeſt shivim, nikar she jeſt, ampak Chriſtus v' meni shivy.* (n) Nej v'meni shivy njegova ponishnoſt, kir ſe je do Judeſh-Iſhkarjotovih nog dol ſputil, inu do ſhpotliviga krishoviga leſa ponishal, nej v'meni shivy njegova poterpeshlivoſt, inu krotkuſt, nej v'meni shivy njegovu nadolshnu sadershanje, inu shivlenje. Inu, aku nabo vſe letu ſtanovitnu v' meni shivelu, oh! kolikukrat bom jeſt en vbyav-

(m) Joan. 11. v. 16. (n) Gal. 2. v. 20.

vbyavnik Chriſtuſov? Delezh bodi od mene ena toku prekleta hudobija, de bi JESUS imel sa vol mene vmreti!

Sdihuvanje.

O nardobrotliviſhi JESUS! al je pazh meni mogozhe s'terdim ſerzam, inu is ſuhimi ozhmy na te gledati, kir ti is ſmertjo rynjaſh, inu vmiraſh? Na kaj sa eno vissho ſe tu sgody, de ti vmerjeſh, jeſt pak shivim? Ti Sazhetnik tiga shivlenja boſh is ſhtivenja tih shivih vunkej sbriſan, inu jeſt, kir ſim ſi zhes ſtukrat ſmert saſlushil, jeſt ſhe per shivlenju oſtanem! Dokler je pak vender tvoja naismirjena lubesen, inu dobruta Boshja naredila, de ſi ti sa me vmerl, toku te jeſt ſkus leto tvojo narſvetejſhi ſmert, inu narbritkejſhi sadne teshave na krishu ponishnu proſim, ſturi ſe vreden, na me, koker na tiga brumniga resbojnika, ſpomniti, kader ſe bom enkrat imel is tiga ſvejta reſhiti. Satorej jeſt is zeliga mojiga, praviga ſerza, kolikur je meni narvezh mogozhe, moledjem, ter vpijem: Ozha v' tvoje roke jeſt porozhim mojo duſho.

Shtation je per ſveti Priſci. So popolnama odpuſtiki.

Piſmu je is ednajſte poſtave tiga Preroka Jeremiasa. Ta sdej ſpomneni Prerok Chriſtuſovu terplenje prerokuje.

Nameſt Evangeliuma je branje Chriſtuſoviga terplenja, koker je letu ſveti Evangeliſt Marka popiſal.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni vezhni Buh! dej nam gnado, ſkrivnuſt Chriſtuſoviga terplenja toku obhajati: de my bomo saſlushili odpuſhanje sadobiti. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA SREDO

PO ZVETNI NEDELI.

Od taiſteh zhudeſhov, katere je Chriſtus po ſvoji ſmerti ſturil.

I. *Inu pole, tu ſpredmu ſagrinalu v' templu ſe je po ſredi na dvuje reſtergalu od sgurajniga noter do sdulajniga kraya.* (o) Kader Sazhetnik te nature vmira, ſe zela natura ſpreverſhe, inu po njegovi ſmerti ſe nenavadne snaminja perkashejo. Ta pervi zhudeſh je Chriſtuſova ſmert v'templu ſturila, inu ludem pred ozhy poſtavila. Namerzh glih koker ſo ti vikſhi Farji, inu zhes ſlushbo Boshjo poſtavleni Oblaſtniki pred vſimi drugimi Pilatusha h'Chriſtuſovimu obſojenju, inu ſmerti napeluvali, inu podſhuntali, toku tudi ony ti narpervi plazhilu sa ſvojo nahvaleshnoſt sadobo-

jo,

(o) Matth. 27. v. 51.

ſo, tu dolperpravlenje ſvoje ſtare poſtave, *de bi ſe ſodba od hiſhe Boshje sazhela.* (p) Tu ſprednu sagrinalu v'templu ſe je reſtergalu; sakaj Chriſtuſova ſmert je is poti prezh ſpravila vſe taiſte sadershbe, katere ſo pred ta ſolk nasaj dershale, de on ni mogl tu viditi, kar je blu narſvetejſhiga med vſemi ſvetimi rezhmy. Ali sdej, kir she poſtava te miloſti odperta ſtojy, my imamo oblaſt ne le ſamu noter v'Svetuſtvu gledati, ampak tudi Chriſtuſoviga saſlushenja deleshni poſtati. Tu ſtaru ſprednu sagrinalu v'templu ſe je reſtergalu, de bi tudi my reſtergali to ſtaro navado, greh delati. Kadur ſe nezh napobulſha, kadur nezh nabo obuden h'gorezhejſhi lubesni pruti ſvojimu sa ſe mertvimu Bogu, leta ozhitnu na ſnanje da, de on mejn obzhuti, koker vſe taiſte ſtvary, katere nimajo nobene mozhy kej obzhutiti. Kerſhanſki zhlovk! o ke bi ſe sagrinalu naſhe duſhe reſtergalu! o ke bi ſe resgernile ſhrivnuſti naſhiga ſerza! Kaj sa en is prelyte Chriſtuſove kervy naprej raſejozhi ſad bi ſe tamkej perkasal? Naſh lubesnivi Odreſhenik naſ je is ſvojo kervjo poljyl; h'kaj sa eni pravizhni shaloſti bi my tedej njemu ſhe po njegovi ſmerti perloshnoſt dali, ke bi mu nadoneſli taiſti ſad, kateriga on shely? Nej ſe sagrinalu naſhe veiſty reſterga, nej taiſtim, katerim je treba, od sgu-

(p) 1. Petr. 4. v. 17.

rajniga noter do sdulajniga kraya odpertu ſtojy, de nezh nabo ſkritu oſtalu, kar je ſkerby, inu osdravlanja potrebnu, de nabodo dela teh tema, ke bi jeh my tukej sakrivali, tamkej snane, inu ozhitne poſtale, kjer *bodo* po beſedah naſhe lubesnive Matere te S. K. C. Zirkve *ene popiſane bukve naprejperneſene, v' katerih je vſe sapopadenu, od koder ima ta ſvejt obſojen biti.*

II. *Inu semla ſe je ſtreſla, inu ſkale ſo ſe reſpokale.* (q) Semla ſe je ſtreſla, al kir je njo grosa obſhla sa vol ene toku velike hudobije, de ſo ti narpregreſhniſhi ludji Syna Boshjiga na eno toku ſhpotlivo visho ob shivlenje perpravili, al kir je njo, toku rekozh, mozhnu ſerze bolelu, de je ſmert ſvojiga, inu zele nature Stvarnika zhutila. Bodi she tu, ali unu en sazhetek, inu urshoh letiga ſtraſhniga posemelſkiga potreſa, toku reſ semla s' tim naſho sanikernoſt, ne kje v' en dan, inu ſkrivej, ampak mozhnu, inu ozhitnu ſtreſa, inu ſvary, kir ſe my ſhe vſi ſuhi, inu zelu myrni is naſhiga ſmertniga ſpanja napredramimo, kir my nobeno britkuſt te narpravizhniſhi shaloſti nazhutimo, nobene shele eniga bulſhiga shivlenja naobudimo. Sonze Chriſtuſu per njegovi ſmerti ſvojo dolshnuſt opravi, kir onu ſvojo ſvitlobo sakriva; semla shaloſt ſkashe, kir ſe ona, is ſvojih vrazha-

jov

(q) Matth. 27. v. 51.

jov omajana, koker ena ſhiba, treſe: ſkale ſvojo terdobo od ſebe prezh denejo, kir ſe reſpokajo, jeſt pak le enu kamnitnu ſerze imam, inu ſe ſhe nareſtajam v' ſolse, ſhe nobenu nagnenje tiga dolshniga vſmilenja pruti Chriſtuſu naobudim. Semla ſe je ſtreſla, jeſt ſim pak le vender v' eni ſtanovitni dremoti mojih pregreh sapopaden, jeſt le v' lushi te hudobe tizhim, inu ſe is meſta navganem. *Skale ſo ſe reſpokale*, jeſt pak le vender v' grehah, inu v' hudobijah toku okamnjen, toku vterden naprejshivim, de ſe napuſtim k' eni pravi pokuri omezhiti, inu perpraviti. Ni dergazh mogozhe, moje ſerze more le enu nazhloveſhku ſerze biti, enu ſerze, kateru je terſhi, koker jeklu, terſhi, koker taiſti kamen, komer diamant pravijo. Zhe ta sdej ſpomneni kamen koslova kry omezhy, al bo pazh Chriſtuſova kry zhes moje ſerze mejn premogla? O narkrotkejſhi JESUS! jeſt ſposnam mojo terdovratnoſt. Doſihmal ſim jeſt bil naomezhen, terd, inu tvoji voli tolikukrat superſtojezh. Pole, poſihmal ſe bom po tvojimu narſvetejſhimu dopadenjenju vdal, bom mehkejſhi, koker voſek. Rovnej me, peli me, kamer me ozheſh, jeſt ſe bom rad puſtil perkloniti, bom radovolnu sa tabo hodil; sakaj jeſt dobru vejm: *Enimu terdimu ſerzu na sadnu hudu pojde.* (r)

(r) Eccli. 3. v. 27.

III. *Inu tih mertvih jame ſo ſe odperle, inu veliku truplov tih Svetnikov, kateri ſo ſpali, je gori vſtalu.* (s) Po tim, kir je bla ſmert premagana, inu satreta, je prezej ozhitnu poſtalu, kaj sa eno muzh je Chriſtuſova ſmert imela, inu kolikajn je ona isdala; sakaj sdajzi ſo ſe tih mertvih jame odperle, inu tih merlizov s'hrambe gori dijale, ne de bi ſe kjekej nove mertve trupla poloshile, ampak de bi ſe tem she sdavnej pokopanim h'gorivſtajenju pot delala. Namerzh letu je enu delu deſnize tiga Vſigamogozhniga, de ſe te mertuvaſhke jame odpro, ſuſebnu pak taiſte mertuvaſhke jame, katere ſe ſzer od sunej, inu po ti sunajni podobi bele vidijo, od snotrej ſo pak polne-naſnage, gnilobe, inu mertvih koſty, dokler namerzh v'njeh te ſkusi ſmertni greh mertve, inu ſkusi hude, vezhlejtne navade sakopane duſhe naſrezhnu gnilijo. Pazh reſ je treba eno vezh, koker zhloveſhko kunſht snati, treba je Chriſtuſovu terplenje, inu ſmert brumnu ſpremiſhluvati, de leti, kateri ſo ſe v'ſvoji hudobiji vterdili, supet gori vſtanejo, de ſvoje mertuvaſhke jame sapuſte, inu enu novu shivlenje sazhno. Nej le Pridigarji na prishenzah vpijejo, nej le Spovedniki na tihama noter v'uſheſa govore, nej le duhovni Ozheti te narſvetejſhi vuke dajo, ony nezh nabodo opravili, ony nabodo

do

(s) Matth. 27. v. 52.

do ſerza ſegli, ony nabodo letem mertvim duſham is mertuvaſhkih jam njeh hudih navad vunkej pomagali, aku nabo takih ludy v'hudimu vterdene, inu v'ſvojih navadnih pregrehah she sakopane duſhe od unod vunkej islekla Chriſtuſova muzh, inu ſmert, katera je ſkale reſklala, semlo omajala, sagrinalu v'templu reſtergala, inu tih mertvih jame odperla. Veſelimo ſe, greſhniki! dokler ſkus Chriſtuſovo ſmert she odperte ſtoje naſhe mertuvaſhke jame, v'katerih my doſihmal niſmo tolikajn pokopani shiveli, kolikajn ſpali. Od unod naſ Isvelizhar vunkèj klizhe, inu on vſim, kateri ote vunkej jiti, pot dela, de bres sadershb naprej ſtopijo. Kaj ſe mudimo? reſtergejmo naſhe veſila. She *doneſ, zhe bote njegov glaſ ſhliſhali, navterdite vaſhe ſerza.* (t) Jeſt navejm, koku bi blu vezh enimu takimu greſhniku pomagati, kateriga JESUSova ſmert k'pokuri naobudy. Slesi tedej, pregreſhna duſha! slesi vunkej is mertuvaſhke jame, pejdi vunkej is hude navade, popuſti ſtare pregrehe, ſperi s'Chriſtuſovo kervjo tvojo hudobijo, vſtani gor, inu shivi.

IV. *Ony ſo perſhli v'tu ſvetu meiſtu, inu ſo ſe njih doſtim perkasali.* (u) Tih mertvih jame bi ble sabſtojn odperte ſtale, ke bi nable trupla tih v'njeh pokopanih merlizov supet oshivele, inu v'tu ſvetu mejſtu ſhle, ſvoje

(t) Pſ. 94. v. 8. (u) Matth. 27. v. 52.

shivlenje ozhitnu ſprizhati. Kadu bi bil na letu kedej samogl zhakati? Kadu bi bil enu toku prevsetnu savupanje imel, de bi bil miſlil, ſvojih she sdavnej pokopanih ſtariſhov, bratov, ali otruk gorivſtajenje od ſmerti kedej doshiveti, inu viditi. Namerzh ta nardarotliviſhi Buh is ſvojo naismirjeno dobruto vſe naſhe savupanje preſeshe, inu ta Vſigamogozhni samore ſturiti, kar my enkrat pametnu namoremo savupati, ja on tudi letu vſaki lubi dan ſtury, de she my na njegove zhudeſha nezh kej veliku nadershimo, kader ſe one tolikukrat pergode. Dokler kaj bi ſe my imeli sazhuditi, de bodo tih mertvih trupla k' zhaſnimu shivlenju obudene, kir my vejmo, de tolikajn ſkusi greh ob shivlenje te gnade perpravlenih, inu she dolgu zhaſa v'mertuvaſhki jami teh pregreſhnih navad leshijozhih duſh ſkusi pokuro tu vezhnu shivlenje sadobojo? Ta narſvetejſhi ſmert Chriſtuſova letu naredy: ona al mertvim njih sgùblenu shivlenje nasaj poverne, ali taiſtim, kateri nigdar niſo vmerli, to navmerjozhnoſt podejly, de obliniſhi shivlenje imajo. Naſhe dela morejo ſprizhati, al je tudi per naſ Chriſtuſova ſmert tolikajn premogla. Shli ſo taiſti, kateri ſo bli is ſvojih mertuvaſhkih jam gori vſtali, inu k'enimu snaminju ſvojiga shivlenja ſe ony niſo v'ene nove mertuvaſhke jame preſelili, ampak ſo perſhli v'tu ſvetu mejſtu,

inu

inu ſo ſe njih doſtim perkasali. Sa reſ my nezh naſprizhujemo, de bi bli Chriſtuſove ſmerti deleshni, aku tudi my mertuvaſhke jame naſhih ſtarih hudobij, inu mnogitere ſhe od greha ſmerdezhe drushbe, koker eno ſmertno ſenzo, nasapuſtimo, aku my novizh oshivleni nahodimo, inu pruti timu ſvetimu mejſtu nahitimo, de bi drugi ne le ſamu od naſhiga dobriga naprejvsetja ſhliſhali, ampak tudi naſhe dobre dela vidili, inu sa vol teh Bogu zhaſt, inu hvalo dali. Sakaj takrat ena duſha tu duhovnu shivlenje popolnama nasaj sadoby, kader ona enu toku poſhtenu saderſhanje, enu taku bersdanje tih pozhutkov, take exemple teh zhednoſt nad ſabo ſkashe, de je she vſe dergazh, koker poprej, napravlena, ter veliku bulſhi, Chriſtuſovimu shivlenju, inu terplenju veliku podobniſhi.

Sdihuvanje.

O moj JESUS! kir najenjaſh tudi po tvoji ſmerti nam pomagati, ampak naprenehaſh nam k'dobrimu zhudeſha delati, kader semlo ſtreſeſh, ſkale reſkoleſh, tih mertvih jame odpreſh, inu duſhe tih ſtarih Ozhakov is predpakla vunkej iſpeleſh, zhe bomo my nahvaleshni ludji molzhali, bodo paleti kameni govorili, inu tvojo lubesen pruti nam ſprizhali! Sturi o Goſpud! de ſe bo nad mano muzh tvojiga narſvetejſhiga ter-

plenja, inu ſmerti perkasala. Nej ſe sagrina lu moje vejſty reſterga, de bo leta ſkus eno zhiſto ſpovd ſvojih grehov ſvetejſhi ratala. Nej ſe odpro mertuvaſhke jame teh narhujſhih navad, katere ſo ſe she v'meni okoreninile. Nej reſpozhi ſkala mojiga ſerza, de ſe bo letu v' narobilniſhi ſolse ene prave, ſerzhne grevinge reſtajalu! Sturi, de bom jeſt po tim, kir ſi ti vmerl, po ſhegi eniga noviga zhloveka shivel, inu prenaredi sa enu novu shivlenje, kar kol je v' meni od ſtariga Adama zhes oſtalu.

Shtation je per Divizi Mariji, katera ſe Major, ali ta Vezhi imenuje. So popolnama odpuſtiki.

Tu pervu piſmu je is try, inu ſheſtdeſete poſtave tiga Preroka Isaiasa, tu drugu piſmu je is try, inu pedeſete poſtave tiga ravnu sdej ſpomneniga Preroka. V'obedujimu piſmu ſe veliku prerokuvanja od Chriſtuſa snajde.

Nameſt Evangeliuma je branje Chriſtuſoviga terplenja, koker je letu ſveti Evangeliſt Lukeſh popiſal.

Zirkovna Molitov.

Vſigamogozhni Buh! my tebe proſimo, dodejli: de naſ bo terplenje tvojiga Edinrojeniga Synu reſhilu od naſhih kriviz, katere nam bres vſiga prenehanja nadlego delajo. Skus naſhiga Goſpuda, &c.

NA

NA VELIKI ZHETERTEK.

Od prebodene Chriſtuſove Strani.

I. *Kader ſo bli k' JESUSu perſhli, ſo vidili, de je on she bil vmerl.* (x) Chriſtus je otel ſkasati, de on is ſvoje frey vole, inu ne ſkus grosovitnoſt tih Judov okul pernesſen, tu je, de on is lubesni pruti nam, inu ne ſkus navoſhlivoſt tih ſovrashnikov konzhan, vmerje; satorej je on vmerl, kader ſe je njemu ſamimu lubilu, inu ſe je ſhe pred ſmertjo tih dveh resbojnikov is tiga ſvejta reſhl. Namerzh lubesen ſe nezh napuſty gori dershati, inu, kir je Chriſtus ſylnu mozhnu shelel naſhe isvelizhanje dokonzhati, inu duſhe tih ſtarih Ozhakov is predpakla vunkej iſpelati, ſe she on kratku nikar ni otel dalej na timu ſvejtu pomuditi, ampak je poprej vmerl, koker ſo njegovi rabelni menili, inu dozhakali, zelu toku, de ſo ſe leti nad njegovo predzhaſno ſmertjo sazhudili. Jeſt ſe tukej nezh nasazhudim, ampak veliku vezh tvojo dobruto, inu lubesen, o v' naſ zelu salubleni JESUS! ponishnu molim. Ti ſi namerzh hitel, naſ od ſmerti, inu paklenſkiga bresna hitrejſhi odteti, de bi poſvaril

na-

(x) Joan. 19. v. 33.

namarnoſt, inu sanikernoſt tihiſtih, kateri po tim, kir ſo ſe ſkus zhloveſhko ſlabuſt v'pregreho, inu v'hujſhi shivlenje sagresnili, naposhele sdajzi k'shivlenju gnade Boshje gori vſtati, ampak is ſvoje lenobe, al sa vol ene otrozhje ſramoshlivoſti, al pak ſkusi savitu, inu golufnu obrazhanje tiga mutaſtiga hudizha sapelani, ozhiſhenje ſvoje duſhe, inu pobulſhanje ſvojiga shivlenja od dneva do dneva odlaſhajo. O koku malu leti sapopadejo, sakaj je Chriſtus terpel, inu vmerl! koku malu prevdarijo, kaj ſe tu pravi, en ſovrashnik Boshji biti, kaj ſe pravi, na ſvoji duſhi ob shivlenje gnade Boshje, inu ob pravizo k'nebeſhki erbſhini perpravlen biti? Letu ſe ima veliku vezh ena ſmert, koker pak enu shivlenje imenuvati. Lete vesila ſe morejo reſtergati, v'katerih zhlovk ni bres navarnoſti le tolikajn zhaſa, kolikajn je k'timu treba, de ſe s'ozhmy trene. Aku shivot ene rano doby, ſe prezej bres vſe samude tezhe, Osdravlenik bo yſkan, med zelnikami ſe ſvjet dershy, Apothekarji ſe morejo per ſvojimu delu nuzh, inu dan truditi, inu potiti, my nezh nagledamo na dnarje, jih is ſerza radi vendamo: ali kader duſha, od ſmertniga greha mozhnu rajnena, v'navarnoſt pride tu vezhnu isvelizhanje sgubiti, ta zhaſ ſe my mudimo, ſmo keſni, ſe odgovarjamo, tehave naprej noſimo, vſe nam na poti ſtojy, inu my ſi nigdar nobe-

no reſnizhno ſkerb napersadenemo, de bi to med vſo hudobo narhujſhi hudobo is naſhiga ſerza vunkej vergli. O smamleni ludji! bolesen, koker tiga telesa, toku tudi te dushe gor jemle, kader se ordravlanje odlasha, inu komer bi se blu od sazhetka prov lohku pomagalu, ta skusi samudo she hujshi sboly, de mu she skor ni vezh sa gor pridti. Oh! kolikajn nasrezhnih ludy je tu is svojo lestno, ter nigdar vezh napobulshano shkodo skusilu.

II. *Tih sholnirjov eden je njegovo stran s'eno sulizo odperl.* (y) Leta je bil en sylnu veliki perversshek te grosovitnosti, de so se she nad tim mertvim Odresshenikam grosili. Jest pak vender navejm, al bi se jest vezh imel sazhuditi zhes letiga sholnirja, de je on enu taku vesele k'dovjanju imel, al pak zhes Christusa, de je on zhutil toku napotolashene shele sa nas terpeti? Namerzh ti narlubesnivishi Isvelizhar, kateri si ves ena lubesen, nisi samu te tvoje do konza, namerzh to smerti, ampak si jih tudi zhes konz, inu po smerti lubil, inu satorej, po tim, kir si bil tvoje shivlenje sa nas gori dal, si ti pustil tvojo stran is sulizo preboſti, tu je: ti si otel, de bi se k'tvojimu serzu sa nas pot delala, inu nam odperta stala. O presslatki JESUS! kaj si nam samogl vezh dati? My smo tu naismirjenu bogastvu Boshje nature skus tvoje zhlo-

(y) Joan. 19. v. 34.

zhloveſhku poſtajenje sadobili, tvoje telu ſi nam podal ſkus preneſenje teh narbritkejſhih bolezhin, tvojo kry ſi nam ſkus tolikajn prejetih shlakov, inu ran dodejlil, tvoje shivlenje ſi ſkusi ſmert gori ofral. Kaj bi ſhe my bli samogli vezh dozhakati, ali vupati? sa ref nezh. Ali tvoja ſylnu umetovna lubesen ſi je ismiſlila eno novo, eno nenavadno, eno naperzhakano visho, ſamo ſebe vidijozho ſturiti, kir je ona po tvoji ſmerti puſtila tvojo ſtran preboſti, inu tvoje ſerze odpreti, de bi my tam noter brali, kaj sa eno obilno, kaj sa eno salo lubesen ſi ti doſihmal pruti nam imel. O koku ſlepi ſmo my! zhe v' letimu preſvetimu JESUSovimu ſerzu nezh naberemo od njegove naisrezhene lubesni pruti nam. Poglej kje noter moja duſha, beri, inu ti boſh v' letimu Boshjimu ſerzu taiſte beſede is viſokih peſem gori sapiſane neſhla: *Ti ſi moje ſerze sadela moja ſeſtra, moja nebeſta, ti ſi moje ſerze sadela.* (z) O mar bi my bli njegovu ſerze s' pſhizami ene ſerzhne, hvaleshne lubesni, koker pak is ſulizo te pregrehe sadeli! Popravimo, inu pobulſhejmo naſho nahvaleshnoſt, inu persadenimo ſi my vſo naſho muzh, katero kol imamo, de my bomo ſerze tiga naſ lubijozhiga JESUSa lubili, inu ponishnu molili. Semkej my imamo poſihmal naſho lubesen vishati, ſemkej imamo naſhe

shele

(z) Cant. 4. v. 9.

shele rovnati. Chriſtuſova ſtran odperta ſtojy; nej my tamkej prebivamo, tamkej shivimo, tamkej vmerjemo.

III. *Tih sholnirjov eden je njegovo ſtran is ſulizo odperl.* (a) Kader noben vud naſhiga teleſa ni bil zhiſt od greha, tudi naſh nardobrotliviſhi Isvelizhar ni otel noben dejl ſvojiga narſvetejſhiga shivota bres rane imeti. Namerzh de bi my bli ſkus njegovo dobruto od vſe naſhe gnuſobe popolnama ozhiſheni, je on otel naſhe dolge ſkus ravnu taiſte vude ſvojiga narſvetejſhiga teleſa poplazhati, ſkus katere vude naſhiga narhudobniſhiga trupla ſmo ſe bli my sadolshili. Nasazhudimo ſe tedej, de je tu preſlatku JESUSovu ſerze is ſulizo rajnenu blu, dokler namerzh *is ſerza hudobne miſli is'hajajo.* (b) Kir tedej is ſerza, koker is eniga ſtudenza, vſe pregrehe isvirajo, inu is taiſtiga, koker is ene rodovitne korenine, vſake ſorte pregreſhnu poshelenje vunkej poshene, satorej je naſh nardobrotliviſhi Odreſhenik puſtil ſvoje ſerze preboſti, odpreti, inu rajniti, de bi on s'rano ſvojiga ſerza une, oh! pazh ſylnu oſtudne, inu velike rane, tu je, pregrhe naſhih ſerz ſzelil. Zheſhena bodi ti preſveta ſtran Chriſtuſova! Zheſhenu bodi ti preſlatku ſerze! Zheſhenu bodi ti prebivaliſhe lubesni Boshje! Jeſt te kuſhnem, jeſt te zhaſtim, jeſt te, kolikur je meni

(a) Joan. 19. v. 34. (b) Matth. 15. v. 19.

ni narvezh mogozhe, gorezhe lubim, inu, kir te odpertu sagledam, toku ti bosh meni narvezhimu greshniku ena bramba pruti serdu, inu mashzhuvanju tiga nebeshkiga Ozheta. Ti bosh moj trosht v'revah, inu nadlugah, moje obvarvanje v'supernosteh, enu mejstu tiga perbejshalisha v'navarnosteh, enu ohladenje, inu pomuzh v'skushnjavah. *Leta bo moj pokoj vekoma, tukej bom jest prebival, kader sim si* letu *isvolil.* (c) Ali oh moja prevelika prevsetnost! kaj se jest podstopim? Ali jest smem noter v'serze tishati? Letu je en sedesh tiga myru, enu mejstu tiga pokoja, pa le sa synove, inu lubesnive otroke. Jest vbogi greshnik, jest tvoj dosihmalni sovrashnik, inu puntar, jest se pred tvoje noge dol vershem, tvoje presvete rane kushnem, inu tebe na obrasu leshijozh ponishnu molim s' Marijo Magdaleno red, *katera je od sad per tvojih nogah stala, inu je sazhela tvoje noge is solsami mozhiti.* (d) Buh otel de bi si moja dusha saslushila taistu sashlishati, kar si ti k' Mariji Magdaleni rekal: *Nji je veliku grehov odpushenu, sakaj ona je veliku lubila.* (e)

IV. *Sdajzi je vunkej tekla kry, inu voda.* (f) O preshlahtna, narvezh vredna rana, is katere je zena sa nashe pregrehe, plazhilu sa zelu odreshenje vunkej teklu! Leta je taisti vi-

(c) Ps. 131. v. 14. (d) Luc. 7. v. 38. (e) Luc. 7. v. 47. (f) Joan. 19. v. 34.

viſoku pohvaleni ſtudenz, od kateriga je Zacharias prerokuval rekozh: *Na taiſti dan bo Davidovi shlahti, inu tim, kateri v' Jerusalem prebivajo, en ſtudenz odpert ſtal sa ozhiſhuvanje tiga greſnika.* (g) O rana vſa polna ſkrivnuſt! o slata jama zhloveſhkiga isveliżhanja, od koder ſo ſveti Sacramenti nove poſtave isvirali! Sakaj tukej je ſenza ſtare poſtave konz vsela, podobe, inu naprejpoſtave ſo nehale, inu poſtava te milosti ſe je ſkus dar Boshji sazhela. Kadar bo sadoſti saſtopil, kaj ſi vſe sna lubesen Boshja ismiſliti? Chriſtus vmerje, inu de bi ſe nigdar od nas naodlozhil, ozhe ſkus golo umetalnoſt, ali kunſht ene perſerzhne lubesni noter, dokonza ſvejta per nas oſtati. O sa reſ en Sacrament te lubesni! en vezhni ſpomin taiſtiga kervaviga Ofra, kateri je bil na Calvarſki gori dokonzhan, pak tudi enu ſtanovitnu snaminje lubesni Boshje pruti zhloveſhkimu rodu! O Kriſtiani! je ſzer nekej, sa zhiger volo ſe my imamo is ſonzam, is semlo, is ſkalami ſyla mozhnu ſtreſti, inu grosovitnu shaluvati; pak je tudi nekej, sa zhiger volo ſe my imamo preobilnu resveſelſti; sakaj Chriſtus nam je toku ſkus ſvojo ſmert ſpred naſhih ozhy sginil, koker ſe nam ſonze ſkus ſvoj sahod ſkrije. Chriſtus shevezh navmerje, on vſelej shivy: on na

(g) Zach. 13. v. 1.

krishu vmerje, shivy v'ſvetimu Sacramentu: tukej ſe smyrej gori ofruje, inu ſe supet oshivy. Buh otel, de bi my sa eno toku veliko, toku prezhudno, toku ſtanovitno lubesen ſpruti vſaj nikoliku, pak praviga ſerzhniga nagnenja povernili! Perſtopimo k' letimu ſvetimu Sacramentu, koker k' enimu altarju Boshje, vſe ſkusi gorezhe lubesni, vsemimo ſi nekej od letiga nebeſhkiga ogna, pershgimo s' letim naſho lenobo, de ſe bo na novu unela, inu v' en goli plemen lubesni Boshje ſpreobernila. Perſtopimo k' letimu ſvetimu Sacramentu, koker k' timu narſlajſhimu JESUSovimu ſerzu, od koder she sdej napride tolikajn kry, inu voda, kolikajn v' njegovimu teleſu, inu kervy njegova Boshja natura, inu zela saloga vſeh Boshjih dobrut. O kadu bi letu sadoſti saſtopil? kadu bi sadoſti lubil? zhe my ſvetu Reſhnu Telu nasamoremo tolikajn lubiti, kolikajn je vrednu, lubimo letu vſaj tolikajn, kolikajn je mogozhe.

Sdihuvanje.

O nardobrotliviſhi, inu na tu, kar je sa me dobriga, narvezh gledajozhi JESUS! zhiger vola je bla, de bi ſe tvoje ſerze is ſulizo eniga sholnirja prebodilu, inu meni odpertu ſtalu. Jeſt is lete prelubesnive rane

tai-

taiſte tvoje ſlatke beſede saſhliſhim: *Pridite k' meni vy vſi, kateri ſte s' delam, inu s' tesho oblosheni, inu jeſt vaſ bom ohladil.* (h) Persanesi tedej meni leto mojo prevsetnoſt, de jeſt kjekej noter, koker v' ſredo mojiga pokoja, inu moje ſrezhe, ſylim, Ti lubiſh, dokler sheliſh lublen biti; ti tvoje ſerze odpreſh, de bi kje noter naſhe ſerza pergnal, inu vjel. Pole! jeſt tebi moje ſerze gori ofram, aku lih je hudobnu, pregreſhnu, vſe polnu te nargerſhi gnuſobe; pak vender, kader bom letu tvojimu ſerzu sa en dar podal, inu kje noter ſpuſtil, bo letu ſkus to, od unod vunkej tekozho kry, inu vodo toku zhiſtu opranu, de bo bel, koker ſneh, belu poſtalu. Letu je moje savupanje, leta je moja proſhna. Ti, o Buh! koker savuvupam, naboſh enu sgrevanu, inu ponishanu ſerze savergl.

Shtation je per ſvetimu Joannesu v' Lateranu. So popolnama odpuſtiki.

Piſmu je is ednajſte poſtave perviga Paulo viga lyſta na Corinthjarje od gorpoſtavlenja, od vredniga perpravlenja, inu prejemanja preſvetiga Sacramenta tiga Altarja.

Evangelium je is trynajſte poſtave ſvetiga Joannesa. Chriſtus ſvojim Jogram noge vmyva.

(h) Matth. 11. v. 28.

Zirkovna Molitov.

O Buh, od kateriga je toku dobru Judesh shtrafingo sa svojo krivizo, koker tudi resbojnik plazhilu sa svoje sposnanje prejel: dodejli nam, kar myr tvoje sprave naredy; de, ravnu koker je nash Gospud JESUS Christus v'svojimu terplenju obedva, pak vsakteriga dergazh, namerzh sleherniga po njegovimu saslushenju plazhal, toku bi tudi nam to staro smoto prezh vsel, inu dobruto svojiga gorivstajenja skasal. Kateri s' tabo shivy, inu krayluje v'edinosti svetiga Duha enaki Buh od vekoma do vekoma, Amen.

NA VELIKI PETEK.

Christusovu Truplu bo od krisha doli vsetu.

I. *Je pershal en bogat zhlovk od Arimathæe, s'imenam Josheph, kateri je tudi bil JESUSov Joger,* (i) *ali na skrivnim sa Judov strahu volo.* (k) *Inu on je serzhnu k' Pilatushu noter shal, iuu je sa JESUSovu telu prosil.* (l) Christusova smert ni samu take stvary, per katerih nezh ni pozhutenja, na mnogitero visho omajala, inu magybala, kader je sonze merknilu, inu kader so se ska-

(i) Matth. 27. v. 57. (k) Joan. 19. v. 38. (l) Marc. 15. v. 43.

ſkale reſpokale, ampak ona je tudi v' zhloveſhkih ſerzah vezh ſort nagnenje obudila. Toku je Chriſtus ſkus taiſto temo, katera ſe ni permerila po redi teh naturalſkih rezhy, katero kratku nikar ni natura is ſabo perneſla, ſkus taiſto temo, pravim jeſt, je Chriſtus enim luzh te vire pershgal, inu jih je k' ſvojmu ſposnanju perpelal, de ſo pred vſimi ludmy rekli: *Sa reſnizo leta je bil Syn Boshji.* (m) Druge je on k' pokuri perpravil, de ſo na ſvoje perſi povdarjali, kader ſo ſe nasaj vernili. Letimu Joshephu je on njegov prasni ſtrah odvsel, kir ſe je poprej bal sa Chriſtuſoviga Jogra ſe vendati, inu je le ſkrivej njegoviga vuka ſe dershal, sdej je pak on ſerzhnejſhi ratal, *je ſerzhnu k' Pilatushu noter ſhal, inu je sa JESUSovu telu proſil.* Kaj nam pomaga, Chriſtuſovo ſmert virvati, kaj, ſkrivnuſti JESUSoviga terplenja ſpremiſhluvati, zhe naſ leta vira, letu ſpremiſhluvanje nezh napreoberne, nezh napobulſha? Joshepha ſo ſhe po vſi pravizi mnogitere, inu ne prasne ſkerby obhajale; dokler je on vejdl, koku terdnu ſo bli Judji med ſabo ſklenili, *de, aku bi kadu njega* (JESUSa) *sa Chriſtuſa ſposnal, bi taiſti is njih vkupejsbiraliſha prezh ſeguan bil,* (n) kir pak vender *v' lubesni ni ſtrahu, inu popolnama lu-*

(m) Matth. 27. v. 54. (n) Joan. 9. v. 22.

lubesen ſtrah vunkej is-shene, (o) kir je njega ta prelyta Chriſtuſova kry poterdila, inu kir je njemu JESUSova ſmert enu novu, ter ſvetejſhi ferze delala, toku je on ſerzhnu ſturil, kar je blu ſturiti. Leta je en zhudeſh, kateriga terplenje naſhiga lubesniviga Isvelizharja dela, de njegova ſmert veſ ſtrah pred ſmertjo preshene, kjer je kej sa vol Chriſtuſa opraviti, al kjer sa njegovo zhaſt grede. O kerſhanſki zhlovk! koku ojſtru naſ leta *dober*, *inu pravizhen moſh* sa vol naſhe bojezhnoſti, inu sanikernoſti ſvary? Kolikukrat ſe my sa vol, bodi ſi, karkol sa ene, tudi narmajnſhi nervze isbojimo, ſkerbimo, zagujemo, inu na zelimu shivotu, ravnu koker de bi en lev na poti bil, trepezhemo, kjer bi my imeli ał Catholſhko viro dalej naprej pelati, inu pogmirati, ali pravizo terditi, ali nadolshnoſt braniti? Naſ je ta zhaſ sa vol Chriſtuſa, inu sa vol Evangeliuma ſram. O ke bi naſ Chriſtuſova ſmert toku terdne ſturila, de bi ſe my v' rezheh, katere naſho duſho, ali Boga sadenejo, napuſtili premagati ne ſkusi teſhkuſt tiga opravila, ne ſkus gledanje na ludy!

II. *On je ſerzhnu k' Pilatushu noter ſhal, inu je sa JESUSovu telu proſil.* (p) Ena taka ſerzhnuſt je prov hvale vredna, katero zhlovk ſkashe sa zhaſt Boshjo obraniti, ali

(o) 1. Joan. 4. v. 18. (p) Marc. 15. v. 43.

ali ſhe vezh povikſhati. Dokler kaj bi ſe imel taiſti ludy bati, kateri Boga yſhe? Kadur je na ſtrani tiga velikiga Goſpuda, Boga vſigamogozhniga, ta ſe nezh nima vſtraſhiti pred preſhtimanjam eniga prevsetniga, inu napihneniga zhloveka. My nigdar namoremo naſhe rezhy s' vezhim savupanjam rovnati, inu oberniti, koker kjer je prov, inu pravizhnu, kar pred ſe vsamemo. Take opravila, katere Boga amtizhejo, ima zhlovk bres ſtrahu na ſe vseti, inu is savuplivoſtjo naprej pelati, on v' taki perloshnoſti nezh nima marati sa zhloveſhke ſodbe, on nezh nima gledati na porednu ſvjetuvanje, inu ſhe mejn na sadershbe. Buh otel, de bi ſe nigdar nezh napermerilu, kar bi blu timu sdej ſpomnenimu navuku ravnu pruti poſtavlenu! Buh otel, de bi my nigdar pravdo tiga ſvejta pravdi Boshji naprej naſtavili! My vejmo, de ſe je letu reſ nekedej pergodilu, kader ſo ſe ti vikſhi Farji, inu Pharisejarji vkupej sbrali, inu ſo en ſvjet dershali rekozh: *Kaj delamo my? Leta zhlovk veliku zhudeſhov dela, aku ga my toku puſtimo, toku bodo vſi v' njega virvali, inu Rimlani bodo perſhli, inu bodo vseli naſho deshelo, inu ludy. - - - Sa vaſ je bulſhi, de en zhlovk vmerje sa ta folk, koker de bi veſ folk konzhan bil.* (q) Namerzh taiſta poſvejtna modruſt:

(q) Joan. 11. v. 47. 48. 50.

Sa vaſ je bulſhi, taiſta na ozhy iſkasana vola, deshelo, inu ludy obvarvati je toku dolgu ſylo delala, dokler je bil na sadnu Chriſtus k' ſmerti obſojen. O ſlepu, inu naprevidnu ſvjetuvanje hudobnih otruk tiga ſvejta! *Ony ſo ſe bali, de bi kje tu zhaſnu nasgubili, inu niſo nezh na tu vezhnu miſlili;* ſo pak obeduje ſkupej sgubili. *Sakai po Chriſtuſovimu terplenju ſo Rimlani perſhli, ſo jim njih deshelo, inu ludy prezh vseli.* Namerzh en taki konz jemle vſe taiſtu ſvjetuvanje, v' katerimu ſe ta ſvejt Bogu naprejſtavi. Dergazh je ſodil Josheph od Arimathæe, kateriga vſi Evangeliſti hvalijo. On je bil *en bogati zhlovk, on je bil en shlahtni Deſetak*, on je bil eden is ſvjetuvavnih Goſpudov, inu ſtariſhih tiga folka; on je pak bil ſkupej *en Joger Chriſtuſov, on je bil en dober, inu pravizhni moſh, kir ni pervolil v' niih*, (tih Judov ſvjet,) *inu dijanje*, ampak *je tudi na Boshje krayleſtvu zhakal.* Inu sa tu on ni nezh gledal na ludy, sa tu je on vſo poſvejtno modruſt, inu savitnoſt v' nimer ſpuſtil, je ſerzhnu k' Pilatushu noter ſhal, inu je sa JESUSovu telu profil. O pazh en imenitni exempel eniga napreſtraſheniga ſerza, inu ene junaſhke ſtanovitnoſti, en exempel, kateri je raminu vreden, de bi ſe vſi po njemu vishali, inu rovnali.

III. *On je sa JESUSovu telu prosil.* (r) Is vsih skupej je le blu eniga samiga nejdti, kateri bi si vupal k'Pilatushu noter jiti, inu sa JESUSovu telu prositi. Kje so bli takrat Apostelni? Kje so bli taisti, katere je Christus al is sdravjam daruval, al od smerti k' shivlenju obudil? Kje je blu tolikajn tavshent ludy, katere je on v' pushavi s' kruham, inu s' ribami napasl? Kje je bla ta perlishuvavska mnoshiza unih mejstnih ludy, kateri so njemu, kader je v' Jerusalemsku mejstu is veliko zhastjo noter vlekl, med veselim vukanjam svoje oblazhila na pot resgrinali? Kje so bli taisti, kateri niso le enkrat, ampak so vezhkrat sami per sebi sklenili, de ga ote h' Kraylu sturiti? Sdej is vsih letih, ja is zeliga zhlovesbkiga rodu, sa kateriga je Christus vmerl, ni blu vezh nejdti, koker le eniga samiga, kir bi si she kako skerb sa vol Christusa persadel, inu kir bi sa njegovu telu prosil. Koku res je, kar je Christus rekal: *Nih veliku je poklizanih, pak malu isvolenih.* (s) Leta Josheph je pazh res is vsih skupej isvolen bil, *od kateriga se pishe, de je on bogat bil, inu tu Pisar napishe is samohvalnosti, ravnu koker de bi on is lestne hvale pravil, de je en shlahtni, inu sylnu bogati mosh Christusov Joger bil, ampak de bi on s'tim na snanje dal, sakaj je leta samogl od Pilatusha*

(r) Marc. 15. v. 42. (s) Matth. 20. v. 16.

Chriſtuſovu telu sadobiti: sakaj ſromaſhki, inu nasnani ludji bi ſe nabli podſtopili k' Vikſhimu zele Rimlanſke Oblaſti noter jiti, inu sa telu tiga krishaniga proſiti. Toku ſveti Hieronymus govory. Od unod ſe vuzhi, o kerſhanſki zhlovk! sakaj Buh shlahtnuſt, mogozhnoſt, bogaſtvu, viſoke ſlushbe, inu zhaſty mari enimu, koker timu drugimu nameni, inu odlozhi, de bi namerzh tudi zhlovk vſe letu ſpruti sa ſlushbo Boshjo ſhpogal. Eno teſhko rajtingo bodo enkrat mogli Sodniku Boshjimu taiſti dati, kateri viſokuſt ſvojiga rodu, vrednoſt ſvoje ſlushbe, inu zhaſty, preſhtimanje ſvojiga imena, obilnoſt ſvojiga bogaſtva na nezh drugiga nenaloshe, koker na nezhsmernoſt, na ofertvanje, ali prevsetnu oblazhilu, na napuh, na prepovedanu veſele. Oiſtru ſe bo enkrat Buh vſigamogozhni nad timiſtimi mazhzhuval, kateri tu, kar na tim̃u ſvejtu dobriga vshivajo, mari k'vſem drugim rezhem, koker k'dolshni ſlushbi Boshji obernejo. Srezhni, ſtu tavshentkrat ſrezhni ſo leuni, kateri ſe ſvoje shlahtnuſti, ſvojih zhaſty, inu vrednoſt, ſvojih ſlushba, ſvojiga bogaſtva, kateri ſe perjasnoſti tih Vivudov, inu Poglavarjov, kateri ſe velania v' krayleviḥ dvorah poſlushijo, sa zhaſt Boshjo povikſhati, inu sa pregrehe med ludmy doli perpraviti, konzhati, inu satreti. Sakaj tu ſe pravi, eno naisrezheno salogo tiga bogaſt-

gaſtva v'nebeſhku krayleſtvu perneſti, tu ſe pravi, enu zhaſtitu ime na vſe vezhne zhaſe ſi sadobiti. Letim ſe bo pazh s'reſnizo k' njih vezhni zhaſti, inu hvali na kamen, pod katerim bodo pokopani leshali, sapiſalu, kar je ta zhaſtitlivi Maſhnik Beda od Josheſpha rekal: *Josheph je imel veliku zhaſty, inu vrednoſti na timu ſvejtu, pa ſhe vezh saſhlushenja per Bogu.*

IV. *On je sa JESUSovu telu proſil.* (t) *Inu Pilatuſh je perpuſtil.* (u) Po tim, kir je she bil Josheph oblaſt sadobil, Chriſtuſovu telu od krisha dol ſneti, ſo ſhe ti drugi nikoliku zhaſa imeli opraviti, dokler ſo sheble vunkej islekli, inu tu mertvu truplu dol ſpuſtili. Kadu je v'ſtanu sadoſti ſi domiſliti, narezhem: drugim dopovedati, kaj sa enu mnogu nagnenje je med tim ta narſvetejſhi, inu narshaloſtniſhi Mati v'ſvojimu ſerzu obudila, kolikajn ſols je ona ta zhaſ prelyla? Ona je sdihuvala, je ſvoje ozhy, inu roke pruti ſvojimu Synu gori dershala, veſ odlog tiga zhaſa je nji predolg bil, ona she ni mogla dalej zhakati, de bi le hitrejſhi tu od krisha dolſnetu telu ſvojiga narlubesniviſhiga Synu prejela. Kader je pak letu v'ſvoje roke dobila, kader je letu v'ſvoje narſrezhniſhi narozhje vsela, koku slo je ona takrat ſvoje shaluvanje,

koku

(t) Marc. 15. v. 43. (u) Joan. 19. v. 38.

koku slo je ſvoje sdihuvanje ponovila? Mati, ter ena taka Mati je tu resmeſarjenu telu ſvojiga, ter eniga takiga Synu objela, sdej je ona letu zelu terdnu k'ſvojim perſam pertiſkala, sdej je to povſod reſkropleno kry s'obilnu prelytimi ſolsmy ſprala, sdej je te ſvete rane njegovih rok, inu nog, inu njegove ſtrani s'Maternim kuſhuvanjam zhaſtila. S'eno beſedo, leta narvſmileniſhi Mati je tolikukrat ſmert preſtala, kolikurkrat je ona nad ſvojim mertvim Synam en novi shlak, eno novo rano sagledala, inu ſpremiſhluvala. Kaj pak my pozhnemo? Letu jeſt loshej saſtopim, kaj bi my imeli delati; ali mene je ſram, de my toku malu s'dijanjam ſturimo. Mati Boshja ſe joka, tudi my bi ſe imeli shnjo red jokati, Mati Boshja ſvojiga narlubesniviſhiga mertviga Syna milva, tudi my bi imeli tiga shnjo red milvati. Kje je pak le enu ſamu obudenje prave lubesni pruti naſhimu sa naſ mertvimu Bogu? Kje je tu narmajnſhi obzhutenje eniga perſerzhniga vſmilenja pruti njemu? Kje je ena reſnizhna shaloſt zhes grehe? Kje je pobulſhanje tiga poprejſhniga shivlenja?

Sdihuvanje.

O narſvetejſhi Diviza, inu shaloſtna Mati! jeſt tebe ponishnu profim ſkus taiſto tvojo shaloſt, inu lubesen, s'katero ſi ti tvojiga od krisha dol ſnetiga edinrojeniga Syna

obje-

objemala, de bom ſkus tvojo pomuzh od tvojiga Synu, mojiga Goſpuda leto dobruto doſegl, de bom vſiga tiga, kar nam od njegoviga terplenja, inu ſmerti dobriga dojide, deleshen poſtal, de nabom njegovimu narſvetejſhimu saſlushenju ſkusi nove grehe sadershbe delal, kader je she on sa moje grehe sadoſti ſturil, ampak de bom is njih malu, kateri ſo isvoleni. De bom pak letu gviſhniſhi sadobil, toku jeſt ozhem poſihmal enu taku shivlenje pelati, kakerſhnu njih malu, ali taiſti pelejo, kateri ſo ſvoje meſu is ſvojimi pregrehami, inu hudimi shelami red krishali.

Shtation je per ſvetimu krishu v'Jerusalemu. So popolnama odpuſtiki.

Tu pervu Piſmu je is ſheſte poſtave tiga Preroka Osea. Ta sdej ſpomneni Prerok Boshji miloſt nove poſtave prerokuje.

Tu drugu piſmu je is dvanajſte poſtave teh bukov Exodus, ali is'hod imenuvanih. Moyses vuzhy, koku ſe ima tu velikonozhnu Jagne perpraviti, inu vshiti.

Nameſt Evangeliuma ſe bere Chriſtuſovu terplenje, koker je letu ſveti Evangeliſt Joannes popiſal.

Zirkovna Molitov.

Goſpud! my tebe proſimo, poglej na leto tvojo Gmajno, sa katero je naſh Goſpud JESUS Chriſtus otel v'roke tih krivizhnikov isdan biti, inu v'terplenje tiga krisha ſe podati. Kateri s'tabo shivy, inu krayluje v'edinoſti ſvetiga Duha Buh na vſe vezhne zhaſe. Amen.

Na-

NA VELIKO SABBOTO

Od Chriſtuſoviga Pokopaliſha.

I. *Josheph pak je eno tenzhizo kupil, je njega doli ſnel, inu v'tenzhizo savil.* (x) Chriſtus je otel ſkusi drugih pomuzh, inu ſhe le po ſvoji ſmerti od krisha doli ſnet biti. On ni otel ſam doli ſtopiti, namerzh de bi naſ ſkus ſvoje sadershanje vuzhil, koku my imamo v'naſhimu dobrimu naprejvsetju, inu u' vſakteri supernoſti, katera kol zhes naſ pride, ſtanovitni obſtati. Tedej ſta njegovu preſvetu telu dva shlahtna mosha, Josheph, inu Nicodemus is ſuſebnu veliko zhaſtlivoſtjo, inu s'prov ſerzhnim vſmilenjam vsela. To ſlushbo, katera ſe je imela timu she mertvimu Chriſtuſu ſkasati, niſta ona dva drugim, shulzam, ali rabelnam zhes puſtila, inu isrozhila, ampak ſta ſama is ſvojimi rokami njegovu truplu perjela, aku lih je letu vſe kervavu blu, inu je od letiga ſhe kry doli kapala, ſe jim vender nezh ni gnuſilu, temuzh, de bi ſhe njemu to sadno zhaſt ſkasala, ſta oplunke, inu saſedeno kry obriſala, tu truplu vmyla, en zent myrre, inu aloë kupila, s'lepu diſhijozhim maſilam namasala, v'eno novo tenzhizo savila, inu ſta ſe napravila, njega v'enu novu pokopaliſhe, ali grob poloshi-

(x) Marc. 15. v. 46.

shiti. Darotlivoſt pruti Chriſtuſu, nej gre potler gori, kar ozhe, je vſelej en dobizhek, inu sa vol dobrih del dnarje vendati je vſelej ena ſrezha. Inu to poſtreshbo ſta ona dva timu she mertvimu JESUSu ſturila. Namerzh ke bi bla njemu, dokler je ſhe shiv bil, toku poſtregla, bi bil morebiti nekateri lohku ſem, ter kje miſlil, aku kje niſta vezh sa vol savupanja eniga plazhila, koker pak is lubesni pruti njemu ſe toku sadershala. Vari ſe, o kerſhanſki zhlovk! de naboſh ſkusi tvojo darotlivoſt pruti Chriſtuſu yſkal enu zhaſnu plazhilu doſezhi. *Nekateri*, pravi ſveti Hieroymus, *boſhzam en malu dado, de bi vezh sadobili, inu v'imenu ene almoshne bogaſtvu yſhejo, kar ſe bei pravi na lov jiti*, ali dobizhek loviti, *koker pak bogejme dati.* Te ſlushbe ſta ona dva mertvimu JESUSovimu truplu iſkasala, kaj sa eno zhaſt, kaj sa eno hvaleshnoſt bomo my pravimu, shivimu Bogu iſkasali?

II. *Bil je pak na timu meſtu, kjer je* JESUS *bil krishan, en vert: inu v'taiſtimu vertu enu novu pokopaliſhe, ali grob, v'katerimu ſhe nobeden nigdar ni poloshen bil.* (y) Isaias je prerokuval, de bode pokopaliſhe tiga Goſpuda zhaſtitu. (z) Letu pokopaliſhe, kamer je on sdej imel od Joshepha poloshen biti, ſe sna zhaſtitu rezhi toku dobru sa vol tiga, kir je blu sa eniga shlahtnika isdovblenu, inu perprav-

(y) Joan. 19. v. 41. (z) Isai. 11. v. 10.

pravlenu, koker tudi, kir je blu kjekej noter Chriſtuſovu telu ſkus dva shlahtna, ſvjetuvana Goſpuda preneſenu. My Kriſtiani tolikukrat Chriſtuſovu pokopaliſhe poſtanemo, kolikurkrat my prejmemo njegovu ſvetu Reſhnu Telu, kateru nam je on v'ſvetimu Sacramentu tiga Altarja k'vezhnimu ſpominu ſvoje lubesni pruti nam sapuſtil. Buh otel, de bi letu pokopaliſhe noter v'naſ vſelej zhaſtitu blu, de bi blu ſkus gnado Boshjo novu, de bi blu na vertu, kjer vſe ſkusi te narlepſhi zhednoſti zvete, s'eno beſedo, de bi blu takuſhnu, *u'katerimu ſhe noben nigdar ni poloshen bil.* Srezhna duſha, katera v'ſvojimu ſerzu nobenimu drugimu preſtora nada, ampak le ſamimu JESUSu! Hudizh je v'Judesha Iſhkarjota noter ſhal, po tim, kir je on Chriſtuſa s'takim ſerzam prejel, v'kakerſhnimu je poprej lakomnoſt, inu tih dnarjov ſlepa poshreſhnoſt prebivala. Hudizh zhloveſhku ſerze v' ſvoj poſeſh vsame, kolikurkrat taiſtu k'enimu grehu pervoli. Nej bo naſhe ſerze takuſhnu, de v' njemu ſhe ni nigdar noben Goſpoduval, inu oblaſtuval. Zhe my sa vol naſhe ſlabuſti nimamo take ſorte ſerze, vſaj imejmo ſkerb, de bo letu frej, inu proſtu od vſe nazhednoſti, de bo ſkus ſveto ſpovd ozhiſhenu, de bo poſihmal ſamimu Bogu zhes danu, inu poſvezhenu.

III.

III. *U'vertu je blu enu novu pokopalishe,* (a) *kateru je bil* Josheph *v'eni skali isdovbil.* (b) Ena zhudna rezh je leta, kolikajn mehkejshi, inu resbersdanishi shivlenje ludji pelejo, tolikajn vezh njih dushe, inu serza okamenijo, na eno tako visho, de bres teshkiga dela Christus namore tamkej en krey sa svoj pozhitek imeti. Pak vender tudi takushne Christus nasavershe, kateri skus svojo dobruto, inu miloſt ſtury, de ni na ſvejtu nejdti eniga toku terdiga zhloveſhkiga ſerza, kateru bi ſe nasamoglu omezhiti, inu sa prebivaliſhe eniga toku velikiga Goſtu perpraviti. Poglej, koku je lubesen Boshja umetovna v'ſvojimu obrazhanju. Namerz zhe Buh koga najde, kateri je she k'njegovimu noterdajanju ogluſhil, kateri ſe na njegovu dobru opominuvanje mejn, koker ena ſkala, is meſta vgani, toku ſi on do ſerza eniga takiga zhloveka is shelesam, inu pogoſtimi vdarkami pot dela, de taiſti, kateri ſe niſo oteli dergazh vdati, ſkusi naſrezho, ſkus supernoſti, ſkus teshave, koker ſkus tolikain vdarkov s'enim isvelizhanſkim kladvam prebyti, pozhaſ perpravleni ratajo, Boga pod ſvojo ſtreho gorivseti. Kamenja, inu leſa-resarji is ſekiro, s'dlejtam, s'kladvam, inu s'drugim, k'ſvojimu delu potrebnim orodjam vſe ſorte lepe podobe tih Svetnikov, inu Svetniz Boshjih is narodnih ſkal, inu derveſ

(a) J... 19. v. 41. (b) Matth, 27. v. 60.

narede, kader lete ſekajo, reshejo, bodejo, inu tovzhejo: ravnu toku tudi, inu ne dergazh Goſpud Buh, taiſti veliki Mojſter njih narvezh ludy s'revami, inu nadlugami mozhnu tovzhe, inu ſi jih na eno tako visho sa ſvoje prebivaliſhe perpravi. Inu, o koku prezej naſ vſaka rezh vtiſne! koku naſlanu ſe my pertoshujemo, my narsanikerniſhi ludji! Kumej Buh kako merslejſhi ſapo zhes naſ poſhle, kumej nam kaki terdejſhi grislej sa naſh vshitek pomoly, kumej naſ s'eno mejheno teshavzo dam obyſhe, toku 'my sdajzi sdihujemo, my menimo, de naſ je Buh sapuſtil, inu ſe ſkorej ozhemo obejſiti, kir naſ vender Goſpud Buh ſkus lete, de ſi lih en malu ojſtre shlake sa ſvoje prebivaliſhe miſli perpraviti. Buh nedej, o Kerſhanka duſha! de bi my kedej yſkali od previdnoſti Boshje ſe odtegniti.

IV. *Kjekej ſo ony JESUSa poloshili.* (c) *Inu on* (Josheph) *je en veliki kamen pervalil pred duri tiga pokopaliſha.* (d) Koku shaloſten je bil ta kanduht, kir je blu telu naſhiga Goſpuda JESUSa Chriſtuſa k'pokopaliſhu neſenu. Brumni moshji ſo taiſtu s'narvezhi zhaſtlivoſtjo neſli, sa njimi ſo te ſvete shene ſhle, katere ſo njegovo ſmert s'perſerzhnim sdihuvanjam milu objokuvale. Joannes ſe je tudi v'prizho sneſhl, kateri je sa reſ tolikajn mozh-

nejſhi

(c) Joan. 19. v. 42. (d) Matth. 27. v. 60.

nejſhi shaluval, kolikajn gorezhejſhi je on bil pred vſimi drugimi od ſvojiga Goſpuda lublen. Pak vender ſhe globokejſhi je preojſtri mezh te shalosti unu narlubesniviſhi maternu ſerze Porodnize Boshje preſunil. Ali ona je vender dopuſtila leto veliku vredno saſtavo, tu preshlahtnu JESUSovu telu ſebi prezh vseti, dokler je dobru vejdla, de je toku Boshja vola, de bi ſe my od nje navuzhili, Boga sa vol Boga sapuſtiti, inu naſhe poſebnu nagnenje, aku lih je taiſtu ſizer ſvetu, po miri, inu po dopadajenju vole Boshje vishati, inu rovnati. *Kjekej ſo* tedej *ony JESUSa poloshili.* De bi ſe pak njegovu preſvetu telu od unod namoglu prezh vseti, ſo en veliki kamen prevalili, inu ſo s'taiſtim duri tiga pokopaliſha sadelali. My imamo JESUSa v'naſhimu ſerzu ſkus lubeſen, my ga pogoſtu imamo ſkusi reſnizhno vprizhnoſt njegoviga narzhiſtejſhiga teleſa v'preſvetimu Sacramentu tiga Altaria, my ga imamo ſkus gorezhe shele, my ga imamo ſkus tolikajn zhes ta ſveti Poſt ſturjeniga naprejvsetja, sanaprej enu brumniſhi, inu bogabojezhiſhi shivlenje pelati, ter ga ſhe shiviga v'naſhimu ſerzu imamo. Dokler naſ tedej on poshivy, toku she nashivimo tolikajn my, kolikajn Chriſtus noter v' naſ shivy. Zhe je timu toku, veſelimo ſe, inu veſeli sapojimo: *Alleluja*, tu je: hvalite Boga.

Sdihuvanje.

O Gospud JESUS Christus, kateri se nabarnish v'zhlovesh̄ku serze, koker v'taistu kamenitnu pokopalish̄he, pridti! pusti se v' mojimu serzu pokopati. Letu je szer hudobnu, ali zhe se bosh ti taistiga dotaknil, bo zhistu, ja svetu postalu. Ostani, o JESUS! v'mojimu serzu pokopan, de se naboma nigdar od sak sebe lozhila, ne ti od mene, ne jest od tebe, De se pak bo letu resnizhnish̄i sgodilu, toku ti na moje serze tvoje presvete rane, koker ravnu tolikajn snaminjov, ali pezhatov, pertisni: jest bom mojim pozhutkam zhuvenje napovedal, de nabo noben tat salogo letiga naprezeneniga blaga meni podkopal, inu odvsel. Nej bo per gmahu tvoje mestu, de bosh v'meni pozhival noter do moje smerti, dokler bom tudi jest v'moje pokopalish̄he poloshen, is kateriga bom supet shiv k'zhasti gori vstal.

Shtation je per svetimu Joannesu v'Lateranu. So popolnama odpustiki.

Pismu je is trete postave Pauloviga Lysta na Collosensarje od nashiga duhovniga gorivstajenja.

Evangelium je is osem, inu dvejsete postave svetiga Matthevsha. En Angelz Boshji Christusovu gorivstajenje osnani.

Zir-

Zirkovna Molitov.

O Buh, kateri to preſveto nuzh ſkus zhaſtitli-vu gorivſtajenje naſhiga Goſpuda reſvitliſh, ohrani v'tvojih novih virnikah Duha tiga gori-vsetja nameſt otruk, kateriga ſi ti dal: de bodo na duſhi, inu na teleſu ponovleni tebi bres ma-desha ſlushili. Skus naſhiga Goſpuda JESUSa Chriſtuſa, kateri s'tabo, inu is ſvetim Duham enaki Buh shivy, inu krayluje od vekoma do ve-koma. Amen.

NEJ BO VSE K'ZHASTI BOSHJI.

Sapopadek, inu Kasalu Sleherniga Spremishluvanja.

Sbtivenje pomeni taisto stran, na kateri se tu spremishluvanje najde.

Na Pepelnizhno Sredo. Terplenje nashiga Gospuda JESUSa Christusa. 1
Na Zhetertek po Pepelnizhni Sredi od Christusove shalosti. 9
Na Petek po Pepelnizhni Sredi od Christusove molitve u'vertu. 18
Na Sabboto po Pepelnizhni Sredi od Christusove molitve k'nebeshkimu Ozhetu. 28
Na pervo Nedelo v'Postu od kervavigo puta 36
Na Pondelek po pervi Nedeli v'Postu. Christus bo od Angelza poterden. 45
Na Torek po pervi Nedeli v'Postu od tiga Isdajavza Judesha Ishkarjota. 52
Na Sredo po pervi Nedeli v'Postu od tiga rajneniga, inu szeleniga Malchusa. 61
Na Zhetertek po pervi Nedeli v'Postu. Christus bo vjet. 69
Na Petek po pervi Nedeli v'Postu. Christus doby eno mozhno savuho. 78
Na Sabboto po pervi Nedeli v'Postu od tiga, kar se je v'Caiphasovi hishi pergodilu. 86
Na drugo Nedelo v'Postu. V'Caipheshovi hishi se is Christusa norza delajo. 95
Na Pondelek po drugi Nedeli v'Postu od Petroviga Satajenja. 104
Na Torek po drugi Nedeli v'Postu. Judesh Ishkarjot szaga. 113

Na

Na Sredo po drugi Nedeli v'Poſtu. Chriſtus bo v'Pilatushovi hiſhi satoshen. 123
Na Zhetertek po drugi Nedeli v'Poſtu od Chriſtuſoviga saſramuvanja per Herodeshu. 132
Na Petek po drugi Nedeli v'Poſtu od Pilatushove, inu Herodeshove perjasnoſti. 142
Na Sabboto po drugi Nedeli v'Poſtu, Chriſtus bo Barrabasu nasajpoſtavlen. 151
Na treto Nedelo v'Poſtu. Judji na Chriſtuſovu krishanje grosnu ſylijo. 160
Na Pondelek po treti Nedeli v'Poſtu od Chriſtuſoviga Gajshlanja. 169
Na Torek po treti Nedeli v'Poſtu. Chriſtus bo s'ternjam kronan. 179
Na Sredo po treti Nedeli v'Poſtu. Chriſtus bo Judam pred ozhy poſtavlen. Pole en zhlovk! 190
Na Zhetertek po treti Nedeli v'Poſtu. Judji ſvoje toshbe super Chriſtuſa pred Pilatusham ponove. 199
Na Petek po treti Nedeli v'Poſtu. Pilatuſh Chriſtuſa na novu saſhliſhi. 210
Na Sabboto po treti Nedeli v'Poſtu. Judji Pilatusha mozhnu h'Chriſtuſovimu kriskanju pergajnajo. 220
Na zheterto Nedelo v'Poſtu. Chriſtus bo k'ſmerti obſojen. 231
Na pondelek po zheterti Nedeli v'Poſtu. Ta k'ſmerti obſojeni Chriſtus bo is ſodne hiſhe prezh pelan. 241
Na Torek po zheterti Nedeli v'Poſtu. Chriſtus kriſh vlezhe. 251
Na Sredo po zheterti Nedeli v'Poſtu od tiga, kar ſe je na Calvarſki gori permerilu. 261
Na Zhetertek po zheterti Nedeli v'Poſtu od Chriſtuſoviga krishanja. 271

Na Petek po zheterti Nedeli v'Poſtu od krishaniga JESUSa. 281
Na Sabboto po zheterti Nedeli v'Poſtu od tih, kateri ſo JESUSa krishali. 291
Na tiho Nedelo od taiſtiga piſma, kateru je blu na kriſh verhu Chriſtuſove glave poſtavlenu. 302
Na Pondelek po tihi Nedeli. Chriſtuſovu oblazhilu bo resdejlenu. 313
Na Torek po tihi Nedeli. Chriſtus bo na krishu saſramuvan. 323
Na Sredo po tihi Nedeli od perve Chriſtuſove beſede na krishu. 333
Na Zhetertek po tihi Nedeli od te druge Chriſtuſove beſede na krishu. 343
Na Petek po tihi Nedeli od trete Chriſtuſove beſede na krishu. 354
Na Sabboto po tihi Nedeli od zheterte Chriſtuſove beſede na krishu. 365
Na zvetno Nedelo od pete Chriſtuſove beſede na krishu. 374
Na Pondelek po zvetni Nedeli od ſheſte Chriſtuſove beſede na krishu. 383
Na Torek po zvetni Nedeli od te narsadne Chriſtuſove beſede na krishu. 393
Na Sredo po zvetni Nedeli od taiſteh zhudeſhov, katere je Chriſtus po ſvoji ſmerti ſturil. 402
Na veliki Zhetertek od prebodene Chriſtuſove ſtrani. 411
Na veliki Petek. Chriſtuſovu truplu bo od krisha doli vsetu. 420
Na veliko Sabboto od Chriſtuſoviga Pokopaliſha. 430